

www.burmeseclassic.com

တမူခွင့်ပြုချက်**အမှ**တ် **့၅၀၀**၇၅၃၀၇၁၀ အဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၇၈၉၀၇၁၀ ထုတ်ဝေခြင်း

၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ

ပထမအကြိမ်

∟ လင်း မျက်နှာဖုံးပန်းချီ အုပ်ရေ

တန်ဖိုး

200 ၁၅၀ ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ ရေါ် သင်းသင်းမှာ

> ပုညခင်စာပေး (ယာယီ-၈၅၆) တိုတ် (၆၁)၊ အခန်း (၁၁)။

ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်။

စေါ် ခင်ခင်ဝင်း အတွင်းပုံနှိပ်

ကလျာဂုံနှိပ်တိုက် (ခြ-၀၂၆၇၀)

အမှတ် ၄၂၊ ၄၂ လမ်း၊ ရန်ကုန်။

ဦးမြသိန်း မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်

သိန်းမြင့်ဝင်း ပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် ၉၆၊ ၁၁ လမ်း၊ ရန်ကုန်။

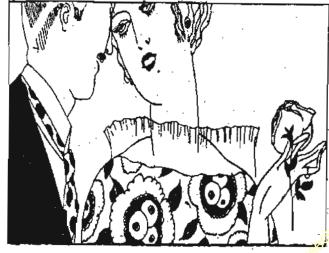
იცე. იგ

ပူညခင် ဧဒင်သို့ ၂၅ နာရီဖာလို / ပုညခင် 🛚 - ရန်ကုန်၊

ပုညခင်စာပေ၊ ၂၀၁၀န ၂၈၈-၈၁၈ ၁၈ × ၁၂ စင်တီ။

(၁) ဧဒင်သို့ ၂၅ နာရီအလို

www.burmeseclassic.com

Sunday 5:00 pm

BURMESE CLASSIC "ലലന്റ്:പോട്ടെ സ്കാര് വിശ്യാര് വാര് വിശ

အိမ်ရှေ့ဆီက မိနီ၏ အလန့်တကြား အော်ဟစ် ခေါ်သံကြောင့် ဖြူဥနဲ့ သီကျူးအတွက် ညစာပြင်ဆင်နေသော

မနောက မီးဖိုပေါ်က ဟင်းအိုးကို ချက်ချင်း ထားမပစ်ခဲ့နိုင် သေးတာမို့ ဘာဖြစ်လို့များပါလိမ့်ဟု ဆက်နားစွင့်ထားဆဲ ...

"မမကြီးရေ ့့ အမလေး မမကြီးရေ ့့ ဒုက္ခတော့ ဖြစ်

ကုန်ပါပြီ မမကြီးရေ ့ှ ၊ မြန်မြန်လာပါ မမကြီးရေ ့့ " မိနိက ငယ်သငယ်ရင်းပါအောင် အော်ခေါ် နေပြီး

ဘာမှန်း မသဲကွဲသည့် ဆူဆူညံညံ အသံတွေကိုပါ ကြားလိုက်

ပုညခင် ၈၁ အားစ်တိုက်

ရေးသော ရင်တုန်သွားရကာ ဂတ်စ် မီးဖိုခလုတ်ကို သောသော့လေး ပြေးထွက်လာ

္မွဳခ်ိနီ ့္ ဘာဖြစ်တာလဲ ့္ ဘာဖြစ်တာလဲ"

్ కి . . . కిళా . . . మူల్గో . . . మူల్డో ల్యా . . . "

အိမ်မှာ လက်တိုလက်တောင်းခိုင်းရသည့် မိနီက တုန်တုန်ရင်ရင်နဲ့ပဲ အိမ်တံခါးဝဆီ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။ မိနီ စကားမဆုံးခင် မနော အကြည့်က အိမ်တံခါးဝသို့ ရောက် သွားသည်။

ဘုရားရေ ... လူအုပ်ကြီးက မနည်းလှပါလား ... ။ မြတ်မနောဖြူက အိမ်တံခါးဝမှာ ရပ်နေသည် ' လူအုပ်ကြီးကို အတွေ့မှာ လန့်ဖျပ်ပြီး နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း ဆုတ်လိုက်မိသည်။

သော့ခတ်ထားတဲ့ သံတံခါးရဲ့ အပြင် ဘက်မှာ ယောက်ျားဘသား လေးငါးယောက်က တုတ်တွေ ဘာတွေဆွဲ လျက် ... ဒေါသမျက်နှာအသီးသီးဖြင့် မြတ်မနောဖြူကို စိုက် ကြည့်နေပါသည်။

🔩 မနောသည် ကြောက်လည်း ကြောက်၊ အဲ့လည်း အံ့ဩကာ 👝

မှည ခင် ၈၁နားစ်တိုက်

"ရှင် ... ရှင်တို့က" "ကျုပ်တို့က ချောကလျာရဲ့ အုပ်ထိန်းသူတွေပဲ"

"ချော ့္ခချောကလျာ**့ဆိုတာ**က ္္း

"ကျွတ်္ ့ ၊ ခင်ဗျား ရူးချင်ယောင်ဆောင်မနေနဲ့ ့ ၊ အခု ခင်ဗျားမောင် သီကျူး ဘယ်မှာလဲသာ ပြောပါ"

"သိကျူးက သင်တန်း သွားတယ်လေ ့ ့ "

"ခင်ဗျား မောင် သီကျူးက သင်တန်း သွားတာမဟုတ် ဘူး၊ ကျုပ်တို့ညီမ ချောကလျာကို ခိုးပြေးသွားတာ..."

"ရှင် ... "

မနောမှာ အံ့သြလွန်းလို့ အသက်ရှူတောင် ရပ်ချင် ချင်ဖြစ်သွားသည်။ ကိုယ့်မောင် ရည်းစားများတာကို သိပေမယ့် ခုလို ရုတ်တရက်ကြီး မိန်းမခိုးသွားလိမ့်မယ်လို့တော့မထင်ခဲ့ ... ။ ဟင့်အင်း ... သီကျူးက ဒီလိုလုပ်မယ့်လူမျိုးမှ မဟုတ်တာ ... ။ သူ့အညွှန့် သူမချိုးဘူးဟု မနော ယုံသည်။ "မဖြစ်နိုင်ပါဘူးရှင် ..."

"ဘာဗျ ... ້

တံခါးဝက အုပ်စုကြီးရဲ့ စုပေါင်း အော်ဟစ်လိုက် သံက မနောကိုတောင် လွင့်ထွက်သွားစေမလားဟု ထင်လိုက် ရပါသည်။

ပုညခင် • ၇ ဆားစီတိုက်

ပုညခင်

"ခင်ဗျား တာဝန်မဲ့စကား မပြောနဲ့၊ သီကျူးနဲ့ ညီမလေး

နဲ့ ကြိုက်နေကြတာ ရပ်သိရွာသိပဲ"

"ရပ်ရွာကသိပေမယ့် ကျွန်မကတော့ တကယ် မသိတာ ပါရှင် ... "

"ക്കന്റ്: ... കെന്റ്: ... "

ဇွတ်ငြင်းနေသည့် မနောကို မိနိက အသာကလေး လက်ကုပ်၍ ခေါ်သည်။ မိနီက မနောလက်ကို ဆွဲသွားကာ မနော နားနားကပ်၍ ...

> "ချောကလျာဆိုတာ ခုတလော အစ်ကိုလေးနဲ့ တွဲနေတဲ့ အစ်ကိုလေး ရည်းစားပဲ မမကြီးရဲ့ . . . ၊ မိနီကိုတောင် မုန့်ဖိုးပေးပြီး ပန်းစည်းသွားပေးခိုင်းလို့ သွားပေးဖူးတယ်" "ဟင် ့ ကြည့်စမ်း၊ နင်ကပါ ့ "

မနောသည် မိနီကို စိတ်တိုသွားသော်လည်း လော လောဆယ်မှာတော့ အပြင်က ကိစ္စက ပိုအရေးကြီးတာမို့ အိမ် ရှေ့ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်ရင်း 🚃

"ဒါ ့ ဒါက ဒီလိုရှိပါတယ်"

"ဘာက ဘယ်လိုရှိတာလဲ၊ ဝေ့လည်ကြောင်ပတ်တွေ လာပြောမနေနဲ့ ...

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 👑 🌼

"ဒီကိစ္စက အထင်မှားတာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ရှင် ္ပ၊ သီကျူးကလည်း တခြား တစ်နေရာမှာ၊ ရှင်တို့ ညီမက လည်း တစ်နေရာမှာ သပ်သပ်စိရှိနေတာမျိုးလည်း ဖြစ် နိုင်ပါတယ်"

"ကျွတ် ... ပြောရခက်လိုက်တာ၊ ကျုပ်တို့ မိန်းကလေးရှင် ဘက်ကလည်း မသေချာဘဲ မစွပ်စွဲဘူးဗျ၊ ညီမလေးက သူ့ ချစ်သူနောက် လိုက်သွားပြီလို့ သေသေချာချာ စာရေး ခဲ့တာ ... "

"သူ့ ချစ်သူ- ဘယ်သူဘယ်ဝါ ့ဆိုတာကိုရော ၊ ရေးခဲ့လို့ လားရှင်၊ သူ့ချစ်သူလို့ ပြောတိုင်း သီကျူးဖြစ်ရရောလား" "ခင်ဗျား မောင်နဲ့ တွဲနေတာ ရပ်သိရွာသိလို့ ပြောပြီးပြီ സേപ്പാ "

"ရပ်မသိ ရွာမသိ ချစ်သူမျိုး ရှိခဲ့ရင်ရော ... "

"ခင်ဗျား ဘာစကား ပြောတာလဲ ...့"

အုပ်စုလိုက်ကြီးဟာ ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းတိုးလိုက် ပြီး သံတံခါးတစ်ထပ်ကို ခုပဲ ချိုးဖျက်ပြီး အထဲဝင်တော့မည့်ပုံ ပေါက်လာသဖြင့် မနောက နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း ထပ်ဆုတ် ရင်း ့္က 'သိကျူးရေ ငါတော့ နှင့်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်တော့မယ်'

ှညခင်စာအားစ်တိုက်

ပုည ခင် ၈၇ ဆာဝေါ် တိုက်

ငဒင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 🔔 🤹

"ဒီမှာ ...ဒေါ်မနောဖြူ"

"ရင် … "

"ခင်ဗျားလည်း မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ချက်ရင်းပြုတ်ရင်း အိမ် တွင်းချည်း အောင်းမနေနဲ့ ဦး၊ နည်းနည်းပါးပါး အပြင် လေး ဘာလေး ထွက်ပြီး ကိုယ့်အိမ်ကဟာတွေအကြောင်း သိအောင် လေ့လာလိုက်ဦး ..."

"ရှင် ့ သော် ့ ဟုတ် ့ ဟုတ်ကဲ့ပါ"

မနောက ယောင်တောင်ပေါင်တောင်လေး ခေါင်း ညိတ်ပြလိုက်ပြီးမှ 'ဒါ....ငါ့ ကိုဖဲ့တာပဲ' ဟု သဘောပေါက်ကာ စိတ်တိုလာရပါသည်။

့ မနောသည် စိတ်တွေထူပူရုပ်ထွေးလာကာ ဘာက ဘယ်လို စလုပ်ရမှန်းမသိအောင် ပျာနေပါသည်။

သီကျူးကို မနော ဘယ်လိုရာရမှာလဲ... ။ သီကျူး သွားတတ်တဲ့နေရာ အစုံအစေ့ကိုလည်း မနော သိမထားပါ။ မနောက အပြင်သိပ်ထွက်တတ်တဲ့သူလည်း မဟုတ်တာမို့ သီကျူးတို့လို လူငယ်တွေ သွားလာတတ်တဲ့ ကော်ဖီဆိုင်တို့၊ အင်တာနက်ဆိုင်တို့ ဘယ်နားမှာရှိသလဲဆိုတာတောင် ရေရေ ရာရာ မသိချင်။

သီကျူးရဲ့ ခြေလှမ်းတွေကို မြွေမြွေချင်း <u>စြေမြွ</u>ိ

ဟူ ဆော်ဘာနေ ရေရွတ်မိပါသည်။ အရေးထဲမှာ အိမ်က ဆော်ဘေသည်း မရှိ ့ှံ။ ဘယ်ကို သဝေထိုးနေမှန်း မသိ။

📆 သီကျူးဆိုတာ ဂိုဏ်းတူ မောင်နှမတွေလေ 🛄 ။

ီပြော ... ပြောပါ၊ အခု ... ရှင်တို့က ဘာဖြစ်ချင်တာလဲ၊ ကျွန်မက ဘာလုပ်ပေးရမှာလဲ"

"ခင်ဗျားမောင် သွားတတ်တဲ့ နေရာတွေကို လိုက်ရှာပေး ပါ၊ ကျုပ်တို့ ညီမက အသက် ၁၈ နှစ်တောင် ပြည့်သေး တာမဟုတ်ဘူး၊ ပြန်ရှာမတွေ့ရင်တော့ ကျုပ်တို့က သက် ဆိုင်ရာကို အကြောင်းကြားရမှာပဲ၊ ကျုပ်တို့ ညီမလေးကို ဒီညမကူးခင် ကျုပ်တို့လက်ကို ပြန်အပ်ပါ..." "ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့ပါ"

မနောက တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်နဲ့ပဲ ခေါင်းလေး တဆတ်ဆတ် ညိတ်ပြလိုက်ရပါသည်။ ထိုလူအုပ်က မနောကို ပေစောင်းပေစောင်း မကျေမချမ်းကြည့်လျက် အိမ်တံခါးဝအနီးမှ လှည့်ထွက်သွားသည်။ ထိုအုပ်စုကြီး မနော မြင်ကွင်းက ပျောက် သွားပါမှ စိတ်အေးရမှာမို့ မနောက တောင့်တောင့်မတ်မတ်လေး ရပ်လျက် သူတို့ကို လှမ်းကြည့်ကျန်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှာပဲ ထိုလူအုပ်ထဲက လူတစ်ယောက်က ခြေလှမ်းတုန့်လျက် မနော ဘက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လာရင်း ...

ပုညခင် 🕶 အားစ်တိုက်

ပုည ခ င် ⊕ာ အား စ် တို က်

၁၂ 🌼 ပုညဆင်

နိုင်သူဆိုလို့ ဖြူဉ တစ်ယောက်ပဲ ရှိတာ ... ။ ဒီဖြူဥကလည်း သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ရုပ်ရှင်သွားကြည့်မယ်ဆိုပြီး ထွက်သွားလိုက် တာ ခုထိ ပေါ်မလာ ... ။

နေဦး... ခေါင်းအေးအေးနဲ့ စဉ်းစားစမ်း၊ ဒီကိစ္စကို ဘယ်ကဘယ်လို စႇရှင်းရမလဲ... ။

အာ ... ငါ့ နယ် တုံးလိုက်တာ ... ။ ဖုန်းဆက်ကြည့် ရမှာလေ။ သီကျူးကို ဖုန်းခေါ်ကြည့်လိုက်ရင် ရသားနဲ့ ... ။ မနောက ဖုန်းဆီ လှစ်ခနဲ့ ပြေးသွားကာ ဖုန်းခွက် ကို ကောက်မပြီး သီကျူးရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကို အလျင်စလို နှိပ်လိုက် သည်။

တစ်ဖက်က ဖုန်းစောင့် နတ်သမီးရဲ့ ပြန်ဖြေသံပဲ ကြားရသည်။ စက်ပိတ်ထားပါသဖြင့်တဲ့ ့ ့ ။ ဘုရားရေ ့ ့ တကယ် ခိုးပြေးသွားလို့များ ဖုန်းပိတ်ထားလေသလား။ သိကျူးဖုန်းကို ဆက်တိုက် ဆယ်ကြိမ်လောက်

နှိပ်ကြည့်သော်လည်း မရတာမို့ ဖြူဉ ဖုန်းကို လှမ်းခေါ် ရပြန် သည်။ မယ်မင်းကြီးမ ဖုန်းကလည်း ဆက်သွယ်မှုဧရိယာပြင်ပ မှာပါတဲ့ ...။

ဖုန်းခေါ်နေသော မနောရဲ့ နဖူးပေါ်မှာ ချေးဥကြီး တွေ အသီးအသီးထကာ ပေါက်ခနဲ ပေါက်ခနဲ ခုန်ချလာသည်။ ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို ... 🐞 ၁၃

ဖုန်းခေါ် လို့မရတဲ့ အဆုံးကျမှ အနားမှာ ရပ်နေသည့် မိနီကို သတိရလာကာ ...

"မိနိ ့္ လာစမ်း ့္ ဒီနားကို ့္ ၊ မမကြီး မေးစရာရိုလို့" "ဟုတ် ့္ "

မိနီက ခပ်ရွံ့ရွံ့ပုံစံလေးဖြင့် မနောနားသို့ လျှောက် လာသည်။

"မမကြီး မေးတာတွေကို စကားမချန်ဘဲ ဖြေရမယ်နော် မိနီ ... "

"ဟုတ်ကဲ့ ... "

"ချောကလျာနဲ့ သီကျူးနဲ့ ကြိုက်နေတယ်ဆိုတာ သေ ချာလား ..."

"သေချာပါတယ် မမကြီး၊ အစ်ကိုလေး ခိုင်းလို့ ပန်းစည်း တို့ စီဒီတို့ မိနီ သွားပို့ပေးဖူးတယ်၊ ပြီးတော့ အိမ်မှာ အစ်ကိုလေးတစ်ယောက်တည်းရှိနေရင် အဲ့ဒီ ချောကလျာ နဲ့ ဖုန်းပြောပြောနေတာ မိနီ ကြားတယ်"

"အဲ့ဒီ ချောကလျာဆိုတာ ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးလဲ-..."

"မဟန်ဘူး- မမကြီး ... "

မိနိက နှတ်ခမ်းကို မဲ့ရွဲ့ကာ လက်ခါပြရင်း ပြော္တ လိုက်သဖြင့် မနော စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။ မိနီလို ကွောင်

ပုည ခင်စ႒အားစ်တိုက်

ပုည ခင် 🔹 အားစ်တိုက်

၁၄ 💠 ပုညခင်

မလေးကတောင် မဟန်ဘူးလို့ သုံးသပ်မှတော့ သုံးစားလို့မရတာ အသေအရျာပေါ့ , , , ။

မိနီဆိုတာ မနောတို့နဲ့ ဆွေမျိုး အဖျားအနားတော် တဲ့ တော့နယ်က ကောင်မလေး ... ။ ငယ်ငယ်ကတည်းက ခေါ်မွေးထားတာမို့ ငယ်မွေးခြံပေါက်လို့တောင် ပြောလို့ရမလား မသိ။ မိနီပုံစံက အရပ်ပုပြတ်ပြတ် ဝဝလုံးလုံး မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်း အသားညှိညှိ။ အသက် ၁၅ နှစ်လောက်ပဲ ရှိသေးတဲ့ မိနီဟာ အိမ်က ဖြူဥရဲ့ အကျ စကတ်တွေ၊ ဘောင်းဘီတွေကို တော် တော် မတော်တော် ယူဝတ်တတ်တာမို့ မိနီကို ကြည့်လိုက်တိုင်း မတော်တရော် ပုံစံမျိူးထွက်ကာ ရယ်စရာကောင်းနေတတ်သည်။ ဖြူဥက အရပ်မြင့်သူမို ဖြူဥရဲ့ ဘောင်းဘီရှည်တွေဟာ မိနီဝတ် တိုင်း တရုတ်တိုက် ဖုတ်သိမ်း တမြက်လှည်း၊ ဘောင်းဘီအနား တွေက မည်းညစ် စုတ်ပြတ်သတ်နေတတ်သည်။ စကုတ်ရှည် တွေကိုတော့ ခါးအထက်ပိုင်းအထိ ဆွဲဆွဲတင်ပြီး ဝတ်တတ် သဖြင့် ပုံစံက ဂျိုကာရုပ်ပေါက်နေသည်။ အမြင်မတော်သူ မနောကပဲ ဖြတ်တောက် ပြင်ဆင်ပေးရသည်။

အိမ်က ညီမတော် ဖြူဥက အသုံးအစွဲ လက်ဖွာ သူမို့ ဆံပင်ဆိုးဆေးတို့ မိတ်ကပ် နှုတ်ခမ်းနီတို့ကို ကြုံသလို လျှောက်ဝယ်ပြီး သူ မကြိုက်လျှင် ...

မှ ည ခ ၆ ⊕ ာ ဆား ၆ တို က်

ဝဒင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 👑 🐞 ၁၅

"ဟဲ့- ့ မိနီ နင်ယူလိုက်"

ဟု အနှမြောမရှိ ပေးတတ်မြဲ... ။ မိနီအဖို့ကတော့ ဖြူဥအကျဆိုတာ သူ့အတွက် အကောင်းချည်းပဲမို့ ဖြူဥဆီက တစ်ခုခု ရလိုက်တိုင်း ပျော်လွန်းလို့ စစ်စစ်တက်နေသည်။ ပြီးတော့ ... နဖူးအတိ လည်ကုတ်အတိ ညပ်ထားသော သူ့ ဆံပင်တွေကို သူ့ဘာသာ လက်တည့်စမ်းပြီး ဆေးတွေလျှောက် ဆိုး၊ သူ့နှုတ်ခမ်း အထော်အလန်ကို ထူပျစ်နေအောင် နှုတ်ခမ်းနီ အရဲကြီးတွေ ဆိုးပြီး မင်းသမီးတွေ အိုက်တင်ပေးသလို စူထော် ထော် လုပ်ထားတဲ့အခါ ဘယ်လို ရယ်စရာကောင်းတဲ့ ရုပ်မှန်း ကို မသိပါ။

ဖြူဉကတော့ မိနီကို ဟာသလို သဘောထားကာ ပါးနီတွေ ဆိုးခိုင်း၊ အိုင်းရှဲဒိုးတွေ ဆွဲခိုင်း၊ မိနီ ဆံပင်ကို ပုံစံ အမျိုးမျိုး ဖြတ်တောက်ပေး၊ ဆေးရောင်အဆန်းတွေ စပ်ဆိုးပေး၊ သု့အကျ နားကပ် ပြူးပြူးကြီးတွေ ဆွဲပေး၊ မိနီနဲ့ ဘယ်လိုမှ မအပ်စပ်တဲ့ ကိုးရိုးကားရား ကြိုးတစ်ချောင်း ဂါဝန် အနီရဲရဲတို့ ဘာတို့ကို ဆင်မြန်းပေးပြီး မိနီကို ကြည့်ရင်း အူတက်မတတ် ရယ်မောနေတတ်သည်။

အဲ့ဒီ မိနီဟာ အိမ်အတွက် လက်တိုလက်တောင်း ခိုင်းရရုံကလွဲပြီး မီးဖိုချောင်ကိစ္စ ချက်ရေးပြုတ်ရေးမှာ ဘာ့နှ

ပုညခင်စ႒ဆုပ်တိုက် ကြ

၁၆ 🐞 ပုညခင်

အသုံးမဝင်ပါ။ မခိုးတတ်၊ မဝှက်တတ် ရိုးသားတာလေးတစ်ခု ကြောင့်သာ အိမ်အတွက် လက်ကသုံးတောင်ဝှေးသဘောမျိုး ခေါ် ထားရတာပင် 🚃 ။

မိနိဟာ ရိုးပေမယ့် အထုံအနံတော့ မဟုတ်၊ ဟို နေရာ ဒီနေရာ စပ်စပ်စပ်စပ် ပါတတ်၊ စပ်စုတတ်သူမို့ ရပ်ကွက် ထဲက လူတွေအကြောင်းဆို သူက မနောထက် ပိုသိသည်။ ရပ်ကွက်ထဲက စာအုပ်ငှားဆိုင်၊ အခွေငှားဆိုင်ကို နေ့တိုင်း သွားနေသူမို့ အကြားအမြင်ကတော့ ခပ်များများပင်။

မနောမှာတော့ တစ်နေ့တစ်နေ့ အိမ်မှာပဲ မီးဖို ချောင်ကိစ္စနှင့်သာ လုံးပမ်းနေရသူမို့ အပြင်လည်း သိပ်မထွက် ဖြစ်။ ရပ်ကွက်ထဲက လူတွေနဲ့လည်း ရင်းရင်းနိုးနှီး မသိလှပါ။ မနောတို့ ရပ်ကွက်မှာ ကိုယ်ပိုင်ခြံဝန်းလေးတွေ၊

လုံးချင်းတိုက်လေးတွေ ရှိပေမယ့် သစ်သားအိမ် ခပ်သေးသေး လေးတွေလည်း ကျိုကြား ကျိုကြား ရှိကာ ပိုက်ဆံရှိသူ၊ မရှိသူ၊ ပညာတတ်သူ၊ မတတ်သူ ရောနောနေသည့် ရပ်ကွက်မျိုး ... ။

မနောတို့ မိသားစုဟာ အချမ်းသာကြီး မဟုတ်ပေ မယ့် ပြေလည်ချောင်ချိသည့် အနေအထားမှာ ရှိပါသည်။ မနော တို့ အဖေက အရာရှိဝန်ထမ်းတစ်ဦးမို့ နေပြည်တော်မှာ သွား နေ ရသည်။ မနောတို့ အမေက လောလောဆယ် ပုသိမ်မှာ တာဝန်ကျနေသည့် တက္ကသိုလ်က တွဲဖက်ပါမောက္ခ တစ်ဦးပင်။ ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 🐞 💍 ၁၇

အလုပ်အကိုင်အသီးသီးအရ ဖေဖေရော မေမေပါ အိမ်မှာ ရှိမနေနိုင်တာမို့ ဒီအိမ်ရဲ့ အုပ်ချုပ်သူဟာ သမီးကြီး မြတ်မနောဖြူ ဖြစ်လာသည်။

သို့သော် ... မြတ်မနောက ဘယ်လောက်ပဲ အုပ် ချုပ်ချင်နေနေ မောင်လေး သီကျူးနဲ့ ညီမလေး ဖြူဥတို့ကတော့ သူတို့ကိုယ်သူတို့ အုပ်ချုပ်ခံ လူတန်းစားဟု သတ်မှတ်ပုံမရဘဲ ကိုယ့်သဘောကိုယ်ဆောင်ကာ လွတ်လပ်စွာ ရှင်သန်တော်မူကြ တာမို့ မနောမှာ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ရှင်မောနေရတတ်ပါသည်။

ဖြူဥနဲ့ သီကျူးက နှစ်နှစ်ကြီး နှစ်နှစ်ငယ်မို့ သူငယ်ချင်းပေါင်း ပေါင်းကြသည်။ ဖြူဥက ၁၉ နှစ်၊ သီကျူးက ၂၁-နှစ်။ မနောက ၂၆-နှစ်မို့ သူတို့နဲ့ဆို အသက်ကလည်းကွာ၊ အစ်မကြီးမို့ အမိရာလည်းဖြစ်ကာ လူကြီးမလေးလို ဖြစ်နေရမြဲ ဝင်။

မနောက အိမ်မှာအနေများလမယ့် ဖြူဥနဲ့ သီကျူး က သင်တန်းတကာအကြောင်းပြကာ အိမ်မကပ်၊ အိမ်မှာရှိတဲ့ တစ်စီးတည်းသော ဂျစ်ကားကို သူယူသွားမယ်၊ ငါယူသွားမယ် နှင့် အမြဲ အဆမတည့်ဘဲ ရန်ဖြစ်တတ်ကြသေးသည်။ ဟန်းဖုန်း ကိုယ်စီဖြင့် လျှောက်လိမ့်နေတတ်ကြသော သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ခြေလှမ်းတွေကို မြတ်မနော ဘယ်လိုမှမီအောင် မလိုက်နိုင် ္မျှ။ အကြီးမို့ အလျော့ပေးခြင်းမှာ အကျင့်ပါကာ သူတို့ အဆမတည့်

ဗောင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 🔔 🤵 🥛

သည့် ထားကိုလည်း ဝင်လှစီးမနေတော့ဘဲ ရပ်ကွက်နား မလှမ်း ကောင်းတ ဈေးကို ခြေကျင်သွားတဲ့အခါ သွား၊ ဆိုက်ကားနဲ့ သွားတဲ့အခါ သွား၊ ကြုံသလိုပင်။ မြို့ထဲတွေ ဘာတွေ တစ်ခါ ဘာလေ ထွက်တော့မှသာ တက္ကဆီလေး ဘာလေး ငှားစီးသွား ရဝါသည်။

အမြဲ အေးရာအေးကြောင်း နေနေတတ်တဲ့ မနော ဟာ ဒီမောင်နဲ့ ဒီညီမရဲ့ ခြေလှမ်းမမှန်ပုံတွေကို ရိပ်စားမိပေ မယ့် လုံးစေ့ပတ်စေ့တော့လည်း မသိတာမို့ ဒီအချိန့်မှာ စပ်စုမ မိနီကိုပဲ ရသလောက် စစ်ပေါက်မေးရတော့မှာပင်။

"မဟန်ဘူးဆိုတာ ဘယ်လို မဟန်တာလဲ၊ ရှင်းအောင် ပြောစမ်းပါ မိနီရယ်"

"မဟန်ဘူးဆိုတာ မမိုက်တာကို ပြောတာလေ မမကြီး

ရે. ... "

"ဘာက မမိုက်တာလဲ"

"ရုပ်ကလွဲရင် အားလုံး မမိုက်ဘူး မမကြီးရဲ့"

"အေး ့ တြောစမ်းပါဟယ်၊ မမကြီးကို သေဈာပြောပြ

စမ်းပါ"

"သူ့မှာ အစ်ကိုလေးမတိုင်ခင် ရည်းစားတင် သက်စေ့ လောက် ရှိတာ..." "ဟယ်…့တကယ်"

"တကယ်ပေါ့ မမကြီးရဲ့၊ မိနီက အပိုင်မသိရင် မပြော ဘူး၊ မိနီ စာအုပ် သွားသွားငှားတဲ့ ဆိုင်က လူစုံတယ်၊ သတင်းလည်းစုံတယ်၊ အဲ့ဒီစာအုပ်ဆိုင်ဆားမှာ လက်ဖက် ရည်ဆိုင် တစ်ဆိုင်ရှိတယ်၊ အအေးဆိုင်လည်း ရှိတယ်၊ အဲ့ဒီဆိုင်မှာ ချောကလျာက စဏခဏ ထိုင်တယ်၊ ထိုင် တိုင်းလည်း ဘယ်တော့မှ တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘူး၊ သူ့အဖော်ကလည်း ဘယ်တော့မှ မိန်းကလေးမဟုတ်ဘူး၊ စာအုပ်လာငှားတဲ့သူအချင်းချင်း ချောကလျာကို လှမ်း ကြည်ပြီး အတင်းတုတ်ကြတာတွေလည်း မိနီ ကြားရံ တာ နားနဲ့တောင် မဆုံပါဘူး မမကြီးရာ ... ၊

"ပြီးတော့ ရှိသေးတယ်၊ မမိုက်တာ နောက်တစ်ခု ကလေ ့ ခုန လာသွားတဲ့ သူ့အစ်ကိုတွေ အားလုံးက လူမိုက်တွေချည်းပဲ မမကြီးရဲ့ . . . ၊ ညည အရက်မူးပြီး ရပ်ကွက်ထဲမှာ ရန်ဖြစ်တဲ့ သူနဲ့ ၊ ထောင်ကျဖူးတဲ့သူနဲ့ ၊ လောင်းကစားလုပ်တဲ့ သူနဲ့ . . "

"အမလေး ကြားရတာ မမကြီး ရင်တုန်လိုက်တာ မိနီ ရယ်၊ သီကျူးက ကြိုက်စရာရှားလို့ ဒါမျိုးမှ ကြိုက်ရ သလားဟယ်"

ပုည ခင် ♦ ာ အားစ်တိုက်

ပုည ခင် ၈၇ဆားပေါ် တိုက်

၂၀ 🌼 ပုညခင်

"အစ်ကိုလေး ပြောတာတစ်ခုတော့ မိနီ ကြားဖူးတယ်" "ဘာကြားတာလဲ ... ၊ ဘယ်သူ့ကို ပြောတာလဲ" "အစ်ကိုလေးက မမဖြူဥကို ပြောတာ၊ မမဖြူဥက အစ်ကိုလေးနဲ့ ချောကလျာနဲ့ ကြိုက်နေမှန်းသိပြီး ဟား တုန်းက၊ အစ်ကိုလေးက ပြန်ပြောတာ ... ကစားပွဲဆိုတာ လက်ရည်တူချင်း ကစားမှ စိတ်လှုပ်ရှားဖို့ကောင်းတာ တဲ့ ... "

"ဟင် ့ အဲ့ဒါက ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ"

"ဟိဟိ ့္ မမကြီးကလည်း ဒါတောင် မသိဘူးလား" "မိနီရယ် ့္ အရေးထဲမှာ နင်က ရယ်နိုင်သေးတယ်နော်၊

မမကြီးဖြင့် စိတ်ပူလို့သေတော့မယ်၊ အကောင်းဖြေပါဟဲ့" "အစ်ကိုလေးကလည်း ရည်းစားရှုပ်တဲ့သူ၊ ချောကလျာက

လည်း ရည်းစားရုပ်တဲ့သူ၊ အတူတူချင်း ကြိုက်နေကြတာ

ကို ပြောတာပေါ့ မမကြီးရဲ့ ... "

"ဒါဆို ... သီကျူးကိစ္စကို အစောကြီးကတည်းက ဖြူဉ သိတာပေါ့၊ ဒါနဲ့များတောင် ကိုယ့်အစ်ကိုကို နည်းနည်း

ပါးပါး မတားမြစ်ဘူးလား၊ သူ မတားလည်း ငါ့ကို လာ တိုင်ရောပေါ့"

"ဘယ်တိုင်လို့ ဖြစ်မလဲ မမကြီးရဲ့ ... "

ပုည ခင် •ာ အားစ်တိုက်

အောင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 🐞 ၂:

"ဘာဖြစ်လို့လဲ . . . "

"မမဖြူဥတိုင်ရင် မမဖြူဥရဲ့ ရည်းစားကိစ္စတွေကို အစ်ကို လေးက ဖော်မှာပေါ့၊ သူတို့ချင်းက အညာကိုင်ပြီး ခြိမ်း ခြောက်ထားတာကိုး၊ သစ္စာဖောက်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ"

မမကြီးက စိတ်ရှပ်သလို မျက်ခုံးလေး အတွန့်ချိုး ကာ မျက်နှာက ပေစောင်းစောင်း မော့တော့တော့လေးဖြင့်

ငြိမ်တွေလျက် စဉ်းစားသလို လုပ်နေလိုက်ပြီးမှ မိနီကို ဆတ်ခနဲ

ငုံ့ကြည့်ကာ ...

"gş ... "

"ရှင် ... မမကြီး"

"နင် ... နင်က ဖြူဥအကြောင်းရော ... သီကျူးအကြောင်း ရော အားလုံးသိရက်နဲ့ ဘာလို ငါ့ကို လာမပြောလဲဟင်း ကြည့်စမ်း ... လက်စသတ်တော့ နင်ကမှ ငါ့ကို အကြီး အကျယ် သစ္စာဖောက်နေတာ၊ ဒီကိစ္စတွေကို ဒီလောက် သိရက်နဲ့ စောစောစီးစီး လာပြောပါတော့လား ... " မမကြီးက မိနိကို ခေါက်ဖို့ရွယ်တာမို့ မိနိက

မျက်လုံးမှိတ်ကာ ဇက်ကလေးကို မုထားလိုက်ရင်း

"မိနီ ကြောက်လို့ပါ မမကြီးရဲ့၊ မိနီတိုင်ပြောရင် မမဖြူဥ နဲ့ အစ်ကိုလေးက မိနီကို တွေ့တိုင်း ခေါင်းခေါက်လိုက်း

ပုံညခင်⊛ာအားစ်တိုက်

🐞 ပုညသင် IJ

> ဆွဲဆိတ်လိုက်၊ ဆံပင် ဆောင့်ဆွဲသွားလိုက်၊ နားရွက် ဆွဲလိုက်နဲ့ နှိပ်စက်ကြမှာ၊ ဟိုတစ်ခါ မမဖြူဥ ရည်းစား ကိစ္စ တိုင်ပြောမိတုန်းကဆို မိနီမှာ အဲ့ဒီလို နှိပ်စက်တာ တွေ ခံခံနေရတာ ...

> မေနာက မိနီကို ကြည့်ကာ သက်ပြင်းချလိုက်ရင်း "ဒုက္ခပါပဲဟယ် ္ ၊ ဒီကိစ္စတွေကို ငါလည်း သိမှမသိ ခဲ့တာ"

မကြီးက နံတာ အတာကိုး ... ။ ဘယ်သိပါ့မလဲ ဟု မိနီက မမကြီးကို ပြန်ကြည့်ရင်း သနားသလိုလိုလေး တွေးမိရပါသည်။

မိနိအထင်တော့ ဒီအိမ်မှာ မမကြီးတစ်ယောက်သာ အထုံဆုံးဟုပင် ... ။ မမကြီးကို ကြည့်လိုက်ရင် အမြဲ ငြိမ်သက် အေးဆေးနေသည်။ ဝတ်သည့် အဝတ်အစားတွေဟာလ^{ှာ} ရိုးရိုး တုံးတုံးကြီးတွေပင် ့ ့ ။ ပါတိတ်လုံချည်နှင့် ဘလော စ် ခါး မကိုမရှည် ပွပွလေးတွေကိုသာ အမြဲဝတ်ပြီး ညှပ်ဖိနပ်ကလေး တွေပဲ အမြဲစီးတတ်သည်။ ကျစ်ဆံမြီးရှည်ကြီးတစ်ချောင်း ကျစ် ချထားသော ဆံပင်က တင်ပါးနားမှာ ဝဲနေသည်။ ရှေ့ဆံပင် တွေကို နောက်လှန်သိမ်းထားပုံက ရိုးရိုးကြီး ဖြစ်သော်လည်း နဖူးပြေပြေလေးက လှတာမို့ တစ်မျိုးတော့ ယဉ်သလိုပင် ... ။ ပြည်ချစ်စာသနားစ်တိုက်

တစ်ခါတစ်ခါတော့ မိနီ ကြံကြံဖန်ဖန် တွေးမိ သည်။ မမကြီးနဲ့ ကိုသီကျူးတို့ မမဖြူဥတို့ နှစ်ယောက်နဲ့ဟာ

ဝဒင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 👑 🍎 👚

မောင်နှမအရင်းတွေမှ ဟုတ်ပါလေစဟုပင် 🚃 🛭 အစ်ကိုလေးနဲ့ မမဖြူဥတို့က ပူလောင်လှုပ်ခတ် သလောက် မမကြီးက အေးချမ်းသိမ်မွေ့သည်။ ကိုသီကျူးတို့က သမီးရည်းစားကိစ္စ အရှုပ်အထွေးများသလောက် မမကြီးမှာတော့ ယင်ဖိုတောင် သမ်းဖူးပုံမရ။ တစ်နေ့တစ်နေ့ မီးဖိုရောင်ထဲမှာပဲ ချက်ကာပြုတ်ကာ အချိန်ကုန်နေသော မမကြီးကို ရှစ်စပ်က ဂျင်ဂျင်လည်သည့် ကိုသီကျူးတို့ မောင်နှမက လှည့်စားချင်တိုင်း လှည့်စားလို့ ရနေတာပင် ္မ္ ။ မမကြီးအစားတော့ မိနီ ရင်လေး ပါသေးရဲ့ . . . ။

"ဖုန်းခေါ်ကြည့်လိုက်ဦးမှ ___"

စိတ်တွေရှုပ်ကာ ဘာကဘယ်လို စလုပ်ရမှန်းမသိ သော မနောကတော့ ဖုန်းရှိရာသို့ ခပ်သွက်သွက်လေး လျှောက် သွားပြီး သီကျူးဖုန်းကို ခေါ်လိုက်၊ ဖြူဥဖုန်းကို ခေါ်လိုက် လုပ်ပါသော်လည်း ရလဒ်က အရင်အတိုင်းသာ။

ခေါင်းတွေလည်း ကိုက်လာပြီမို့ ဓနောက နားထင် စပ်ကလေးကို ဖိထောက်ကာ ဖုန်းစင်လေးနားမှာ ဆက်ထိုင် နေမိဆဲ ...

"မမကြီး ့ အစ်ကိုလေး သွားတတ်တဲ့ နေရာ**တွေကို** ကိုသောတမောင်များ သိမလားမသိဘူး"

မိနီ စကားကြောင့် မှောင်အတိကျနေသော မနော ရဲ့ အာရထဲမှာ လင်းခနဲ ဖြစ်သွားရပါသည်။ "ကိုသောတမောင် ..."

ဟုတ်တာပေါ့ ။ သောတမောင် တစ်ယောက်လုံး ရှိတာပဲ။ ငါ ဘာလို့ ဒါကို မစဉ်းစားမိတာလဲ။ သောတမောင်ဆိုတာ သီကျူးရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း

လေ ့ ။ သီကျူးတို့ ဖြူဥတို့ရဲ့ ဆိုးမျိုးကို ဘဝတစ်လျှောက် လုံး အနွဲတာခံခဲ့ရသူလေး ့ ။ သီကျူး သူငယ်ချင်းဆိုပေမယ့် သီကျူးလို ငပွေ ငရှုပ်မဟုတ်ဘဲ အနေအထိုင် ရိုးသားအေးချမ်း လှတာမို့ မနောက သီကျူးကိုသာ မောင်လေး မခေါ်မီရင် နေမယ်။ သောတမောင်ကိုတော့ မောင်လေးဟု မြောစဏ နှုတ်ကျိုးစွာ ခေါ်မီတတ်ပါသည်။

သောတမောင်က မနောတို့နဲ့ တစ်ရပ်ကွက်ထဲမှာ နေသူမို့ ဝေးဝေးလံလံလည်း သွားရှာစရာမလိုပါ။ သောတမောင် ကို စဉ်းစား အားကိုးလိုက်ချိန်မှာ မနော နည်းနည်းတော့ စိတ် အေးသွားရကာ ဖုန်းခွက်ကို မပြီး အလွတ်ရနေသည့် ဟန်းဖုန်း နံပါတ်ကို နှိပ်လိုက်ပါသည်။ သို့သော် ့ှု့ ဖုန်းက ရိုးရာမပျက် ဆက်သွယ်မှု ဧရိယာပြင်ပမှာပင် ... ။ သောတမောင်တို့ အိမ်က အထပ်မြင့်တိုက်မဟုတ်၊ တစ်ထပ်တိုက်ပုလေးမို့ ဖုန်းက အိပ်ခန်း ထဲ အတွင်းပိုင်းရောက်နေလျှင် ဆက်သွယ်မှု ဧရိယာပြင်ပ ဖြစ် သွားတတ်တာပင် ... ။ မနောက ဖုန်းကို ဆက်မခေါ် တော့။ နိုးနီးလေးပဲမို့ သွားလိုက်တော့မည်ဟု စဉ်းစားကာ ...

> "မိနိ ... အိမ်တံခါးကို သေသေချာချာ သော့ခတ်၊ ခြံ တံခါးလည်း ခတ်ဖို့ မမေ့နဲ့ဦး၊ နင် ခုန ခြံတံခါးသော့ မခတ်လို့ ဟိုလူတွေ ခြံထဲထိ ဝင်လာနိုင်တာ မဟုတ်လား၊ ဖေဖေနဲ့ မေမေ ဖုန်းဆက်ရင် ဘာမှလျှောက်ပြောမနေနဲ့၊ ငါ စက်ချုပ်ဆိုင်မှာ အင်္ကျီသွားအပ်တယ်ပဲ ပြောလိုက်၊ သီကျူးနဲ့ ဖြူဥ ဖုန်းဆက်ရင် အရေးကြီးလို့ အိမ်ကို အမြန်ပြန်လာလို့ပြော၊ သောတမောင်ဖုန်းကို ခေါ်ဖို့လည်း ပြော၊ ကြားလား ..."

"ဟုတ်ကဲ့ မမကြီး၊ စိတ်ချပါ မမကြီး"
မနောက အဝတ်အစားပင် မလဲတော့ဘဲ အိမ်နေ
ရင်း ဝတ်သည့် ပါတိတ်လုံချည် တစ်ပတ်နွမ်းနှင့် ဘလောက်စ်
ပွပ္ပလေးနှင့်ပင် ့ ပိုက်ဆံအိတ်ကလေး ချိုင်းကြားညှပ်ပြီး အိမ်မှ
စပ်သွက်သွက် ထွက်လာသည်။

၂၆ 💠 ပုညခင်

သောတမောင်တို့ အိမ်က ဟိုဘက်လမ်းထိပ်မှာမို့ လမ်းလျှောက်လာနေဆဲမှာ မနောလိုပဲ ခပ်သွက်သွက် လျှောက် လာနေသည့် သောတမောင်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရပါသည်။ မနောက အားရှိသွားကာ သွက်သထက်သွက် အောင် လျှောက်လိုက်သည်။

သောတမောင်ကလည်း ကပိုကရိ ပုံစံလေးနှင့် လျှောက်လာနေသော မမကြီးကို လှမ်းမြင်တာနှင့် အပြေးတစ်ပိုင်း လေး လျှောက်လာကာ...

"မမကြီး ... "

"ഗോഗ ... "

"မမကြီး ဘယ်သွားမလို့လဲ"

"မင်းဆီ လာတာ ့ "

"ကျွန်တော်လည်း မမကြီးဆီ လာတာ၊ ဟိုဘက်ီလမ်းက လူမိုက်တွေ မမကြီးတို့ခြဲထဲ ဝင်သွားတယ်ကြားလို့ စိတ် ပူပြီး အမြန်ပြေးလာတာ ..."

"မမှကြီးလည်း အဲ့ဒီကိစ္စအတွက်ပဲ မင်းဆီ လာတာ၊ သီကျူးက သူတို့ညီမ ချောကလျာကို စိုးပြေးလို့ဆိုပြီး

မမကြီးကို လာကြိမ်းမောင်းသွားကြတာ၊ မမကြီး ကြောက်

လိုက်တာ မောင်လေးရယ်"

ပုည္းစီ • ာ **ဆု** စီ ထို တို့

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 💠 🥦

မမကြီးက သောတမောင်ကို အားကိုးတကြီး တိုင် တည်သလိုလေး ပြောလိုက်တာမို့ သောတမောင်က မမကြီးကို သနားသွားရပါသည်။

မမကြီး တစ်ယောက်ဟာ အမြဲပဲ သနားစရာ ကောင်းနေတော့တာ။ အသက်ကသာ မငယ်လှတော့ပေမယ့် မျက်လုံးလေးတွေ ကြည်ကြည်စင်စင်နှင့် ဘယ်လိုလေးမှန်း မသိအောင်ကို ဖြူစင်နေတော့တာ။

> "မကြောက်ပါနဲ့ မမကြီးရဲ့ ... ၊ မင်းမဲ့တိုင်းပြည်မှမဟုတ် တာ၊ သူတို့ ဘာမှလာလုပ်လို့မရပါဘူး၊ ပြီးတော့ သူတို့ ထင်သလို သီကျူးက ချောကလျာကို ခိုးပြေးတာလည်း မဖြစ်နိုင်ပါဘူး"

ီဟင် ့ ဟုတ်လား၊ သေချာလား ့ ့"

မမကြီး မျက်လုံးလေးတွေက အရောင်တောက်

လာသည်။

"သေချာပါတယ် မမကြီးရဲ့၊ သိကျူးအကြောင်း ကျွန် တော် အသိဆုံးပါ"

"အေး ့ ဟုတ်သားပဲ၊ သီကျူးအကြောင်းကို မောင်လေး က ပိုသိမှာ ့ ၊ မင်း သိသလောက် ပြောပြစမ်းပါ မောင်လေးရယ်၊ မမကြီး ရင်ပူလွန်းလို့ပါ"

ပုည ခင် ⊕ာ အားပေါ် တိုက် <u>ကြို</u>

၂၈ 🌼 ပုညခင်

"သီကျူးက ချောကလျာကို ချစ်မှမချစ်တာ မမကြီးရဲ့၊ ချောကလျာနဲ့ တွဲရတာ ပျော်စရာကောင်းလို့ အပျော်တွဲ တာတဲ့ ... ၊ ချောကလျာဟာ သူ လက်ထပ်ချင်တဲ့ မိန်း ကလေးမျိုး မဟုတ်ဘူးတဲ့"

"ဟုတ်လား ... ၊ ဒါဆို တော်သေးတာပေါ့ ၊ ဒါပေမယ့် သီကျူးကို လောလောဆယ် ဆက်သွယ်လို့မရတာ ခက် တယ် မောင်လေးရဲ... ၊ သီကျူးပျောက်နေတော့ သူများ စွပ်စွဲချင်စရာ ဖြစ်တာပေါ့ ၊ မဟုတ်ရင်လည်း မဟုတ် ကြောင်း သေချာမှဖြစ်မယ်၊ သီကျူးကိုတွေ့မှ ဖြစ်မယ်" သောတမောင်က ခဏငြိမ်သက်သွားပြီးမှ မျက်နှာ

လေး ရှုံ့မဲ့လာရင်း မဝံ့မရဲနှင့် 븢

"ംെന്റ്: . . "

"ပြောလေ မောင်လေး...."

"ഗ്റ്രേ..."

"အင်း ့္တပ္ပောလေ"

"ကျွန်တော် ... ကျွန်တော် အာမတော့ မခံရဲဘူး"

"ဘာကိုလဲ ... "

"သီကျူးစိတ်ကို-္.. "

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို ... 🐞 ၂၉

"သူ့စိတ်က ခုတစ်မျိုး တော်ကြာတစ်မျိုး၊ မယူချင်ဘူး ပြောပြီးမှ ယူချင်လာပြီး တကယ် ခိုးပြေးရင်လည်း အခက် ..."

"ဟယ်… ဒုက္ခ … "

မနောက ရင်ဘတ်ကလေး အသာဖိကာ ရေရွတ် လိုက်မိသည်။ ခုန အေးချင်ချင်ဖြစ်သွားသော စိတ်က ချက်ချင်း ပြန်ပူလာသည်။ သောတမောင် တစ်ယောက်ကလည်း ခေါင်း ခေါက်ချင်စရာ ... ။ ဒါ့ကြောင့်လည်း သီကျွံ့ခိုင်းဖတ် ဖြစ်နေ တာ ... ။ အေးလေ ... သူက ရည်းစားတောင်မှ မထားဖူးဘူးလို့ ဖြူဥပြောတာ ကြားဖူးနေတာပဲ။ သူလည်း ဒီအချစ်ကိစ္စတွေကို ဘယ်သိမိသိပါ့မလဲ ... ။

ဒင်းပုံစံလေး ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ရိုးအေး လှုပ်စိ ကလေးမှန်း သိသာနေတဲ့ဟာ။ တွေ့လိုက်ရင် ရုပ်အင်္ကိုလက်တို အကွက်လေးနဲ့၊ ပုဆိုးလေး ကျစ်ကျစ်ဝတ်ပြီး ဆံပင်တိုထောင် ထောင်ကလေးနဲ့၊ တစ်လောကလုံးကို ခွင့်လွှတ်တတ်တဲ့ မျက်နှာ ထားမျိုးနဲ့ ... ။

> "သိကျူး သွားတတ်တဲ့နေရာတွေ မင်း သိလား သောတ မောင် ..."

ပုည ေစ်ေ က ဆားျပီးတီကြီး

ပုည ချစ်ခြေသနားမါတိုက်

🔁 ပုညခင် 90

"သိတယ် မမကြီး..."

"ဒါဆို… မမကြီး သိကျူးကို လိုက်ရှာချင်တယ်၊ မင်း ကူရှာပေးဦးနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ့ မမကြီး"

"အရင်ဆုံး ဘယ်သွားရင် ကောင်းမလဲ"

"သူ့သင်တန်းအောက်မှာ သူထိုင်နေကျ အင်တာနက် ကဖေးဆိုင် ရှိတယ်၊ အဲ့ဒီကို အရင်လိုက်မယ်"

"အေး ့ လမ်းထိပ်ထွက်ပြီး တက္ကဆီ ငှားရအောင်"

"ကျွန်တော့် ကားနဲ့ သွားမယ်လေ မမကြီးရဲ့ ... "

"သော် ္လ္ အေး ္လ္ဟ ဟုတ်သားပဲ၊ အရေးထဲဆို ပူထူပြီး မေ့တယ်ဟယ်"

"လာ ့ မမကြီး ကားသွားယူပြီး သွားရအောင်၊ ကျွန် တော့် ဖုန်းနဲ့လည်း သီကျူးဖုန်းကို ခေါ်ခေါ်ကြည့်နေ

"ကျေးဇူးပါပဲ သောတရယ် ... "

မယ်"

"ကျေးစူးတင်ရင် မနက်ဖြန် ကျွန်တော်ကြိုက်တဲ့ ငါးရံ့

အူ ချက်ကျွေး၊ ကျွန်တော် လာ့စားမယ်"

"အေးပါဟဲ့ 🚅 အရေးထဲမှာ ငတ်ကြီးကျမနေပါနဲ့ 🛒 "

စုည **စစ်စ**ာဆား[©]ပေါ်တိုက်

အော်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🐞 ၃၁

မမကြီးက သောတမောင်ကို မျက်စောင်းကလေး

ထိုးရင်း သောတမောင်နောက်မှ ခပ်သွက်သွက်လေး လျှောက် လိုက်လာခဲ့ပါသည်။

အော်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 🐞 🤫 ၃၃

" မမကြီး ... "

သောတ ခေါ်တိုင်း 'ဟေ' ဟု ထူးတတ်သော မမကြီးကို သောတက ရယ်ချင်သည်။ မျက်ခုံးပင့်၊ မေးဆတ်ကာ ထူးပုံကိုက သူ့ကိုယ်သူ အသက် ၄၀ ကျော် လူကြီးမကြီးများ ထင်သလား မသိပါ။ တကယ်ဆို မမကြီးက သောတထက် ငါးနှစ်ပဲ ကြီးတာပါ။

> "ရှေ့ကဆိုင်လေးမှာ ခဏဝင်ထိုင်ပြီး တစ်ခုခုစားရအောင် နော် မမကြီး"

"စားချင်စိတ်လည်း မရှိပါဘူး သောတရယ်"

"မမကြီးက ကျွန်တော့်ကို အားမနာတော့ဘူးလား"

"ဘာ့ကို အားနာရမှာတုန်း ... "

"မမကြီးက စားချင်စိတ်မရှိပေမယ့် ကျွန်တော့်ဗိုက်ထဲမှာ တော့ စားမှာပဲ ့ု့ စားမှာပဲ ဗိုက်ပေါက်အောင် စားမယ် လို့ အော်နေပြီ မမကြီးရဲ့"

မမကြီး အားနာပြီး ဝင်စားအောင် ပြောမိတော့မှ ခမကြီးက ပျာပျာသလဲ ဖြစ်သွားကာ ...

"ဟယ် ့ တကယ်လား၊ တကယ် ဗိုက်ဆာနေတာလား စောစောက ပြောရောပေါ့ မောင်လေးရယ်၊ မမကြီး အားနာလိုက်တာ၊ လာ ့ လာ ့ ဝင်စားကြရအောင်"

> . မု⊇နေးင်စ႒အာစ်တိုက်

6:00 pm

မိုးလည်းချုပ်လုပြီ ... ။

ရှာတာလည်း နှံ့နေပြီ 🛒 ။ 🗅

ခုထိ သီကျူးကို မတွေ့။ အဆက်အသွယ်လည်း

မရတာမို့ မမကြီး မျက်နှာလေးက နွမ်းဖျော့လာပါသည်။ သီကျူး သွားတတ်တဲ့ နေရာတွေဆီ ကားနဲ့သွားလိုက်၊ ကားဝင်ရခက် သည့် နေရာတွေကို ခြေကျင်လျှောက်လိုက်၊ အထပ်မြင့်တွေကို တက်လိုက် ဆင်းလိုက်နဲ့မို့ မမကြီးခမျာမှာလည်း မသက်သာ၊ သောတမှာလည်း မသက်သာ။

သောတက ရှေ့ဆက်သွားနိုင်သေးပေမယ့် နဖူး ပေါ်မှာ ချွေးဥကလေးတွေတောင် စို့သီးနေသော မမကြီးကို ငဲ့ညာမိကာ ... "မမကြီးရော စားမှာလား"

"သောတ စားလေ၊ မမကြီး အအေးသောက်ရင်း စောင့် နေပေးမှာပေါ့"

"အာ ္ ဒါဆို မစားတော့ဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"မမကြီးမှ မစားတာ၊ တစ်ယောက်တည်းတော့ မစားချင် ပါဘူး"

"ကဲ ့ ကဲ ့ ဒါဆိုလည်း မမကြီး စားပါ့မယ်"

"မစို့မပို့တော့ မစားနဲ့နော်၊ ဗိုက်ဝအောင် စား"

"အေးပါဟယ်္ ့"

မမကြီးက သောတကို မျက်စောင်းထိုးသလိုလေး

ကြည့်လိုက်ပြီး ရှေ့နားက ထမင်းဆိုင်ကလေးဘက်သို့ ခြေဦး လှည့်လိုက်ပါသည်။

ဆိုင်ထဲမှာ ထိုင်မိတော့ မမကြီးက ဒီဆိုင်မှာ ရနိုင် သည့် ဟင်းအမည်တွေကို လှမ်းဖတ်ရင်း ...

> "ငါရံ့အူ ရတယ်တဲ့၊ သောတ အကြိုက်ပဲ၊ စားမယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

မမကြီးက သောတ ကြိုက်တတ်သည့် ဟင်းတွေ

ကို အလွတ်ရသူမို့ သောတအတွက် မမကြီးပဲ မှာပေးနေပါ သည်။

သောတ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက မမကြီးတို့ အိမ်ဟာ သောတရဲ့ စားအိမ် သောက်အိမ်ပင် ... ။ ဟင်းချက် ဝါသနာပါသည့် မမကြီးက ၁၅ နှစ်အရွယ်လောက်ကတည်းက မီးဖိုချောင်ထဲဝင်ကာ လက်တည့်စမ်း၍ တီထွင်ချက်ပြုတ်တတ် သည်။ အဲ့ဒီတုန်းက မမကြီး ချက်တဲ့ဟင်းတွေဟာ တကယ့်ကို ပေါက်တတ်ကရတွေ ... ။ ငါးနဲ့ ကြက်သား ရောချက်လိုချက်၊ ကန်စွန်းရွက်နဲ့ ပဲသီးနဲ့ ရောကြော်လိုကြော်၊ ဘာမှန်းမသိတဲ့ ဟင်းတွေ ... ။ ဟင်းတစ်ခွက်ထဲမှာ ချိုချဉ်ငန်စပ်ခါး စုံပလုံတုံ ရသာပေါင်းစုံ စုနေတဲ့ တီထွင်ပါရဂူ မမကြီး မြတ်မနောဖြူရဲ့ ဟင်းတွေကို ခိုင်ခံစားပေးခဲ့ရသူကတော့ ဆယ်နှစ်သားကလေး သောတမောင် ဖြစ်ရပါသည်။

မမကြီးက အိမ်က လူကြီးတွေအလစ်မှာ လက် တည့်စမ်း ချက်ပြုတ်ပြီးပြီဆို ခြဲထဲမှာ သီကျူးနှင့်အတူ ဆော့ နေသည့် သောတကို ခေါ်ပြီ။

> "ဟဲ့ ့ မောင်လေး သောတ၊ လာဦး ့ ခဏ ခဏ" မမကြီးက မီးဖိုချောင်ထဲကနေ လှမ်းခေါ်ပြီဆို

သောတမှာ သွားတွေကျိန်းသလိုတောင် ဖြစ်လာကာ ကြွေကို

ပုည ခင် ⊕ာ အားစ်တိုတ်

ပုညခင် 👓 ဆာဝေါ တိုက်

၀၁င်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 💠 🤫

သောတက ဖုတ်ပေနေသော ဘောင်းဘီတိုလေးကို ဖုတ်ဖော်ခါလျက် မကြွေးဆိသွားဖို့ပြင်သည်။ မကြွေးက ဟင်း ခပ်ထားသည့် ဇွန်းကလေးကို မြွောက်ကိုင်ကာ သောတကို လက်ရပ်ခေါ် နေသဖြင့် သောတက မမကြီးထံသို့ ပြေးလာပါ သည်။ အဲ့ဒီတုန်းက သောတ အရပ်က ပုပုလေး၊ ခန္ဓာကိုယ် ကလည်း ပိန်ပိန်လေး၊ မကြီးအရပ်က သောတထက် ခေါင်း တစ်လုံးစာလောက် ပိုမြင့်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း ထွားသည်။ ဂျပန်ဆံတောက်လို နဖူးအတိ ကုပ်ပေါ်မှာ ခပ်ဖောင်းဖောင်း ဆံပင်လေးနှင့် မမကြီးရဲ့ ငယ်ရွယ်နုပျိုသော့ ကလေးဆန်ဆန် ပုံစံလေးကို သောတ ခုထိ မမေ့ ့ ့ ။ အဲ့ဒီအချိန်ကတည်းက မမကြီးက သောတကို ချစ်ခင်တွယ်တာပြီး သောတကလည်း မကြီးကို ကိုယ့်အစ်မကြီးတစ်ယောက်လို တွယ်တာခဲ့မိတာပင်။ သောတက မမကြီးရှေ့မှာ ရပ်မိလျှင် ...

"မမကြီး ... ဒီနေ့ ဘာဟင်းချက်လို့လဲ"
"ငါးရံ့တုပ်ချက် စမ်းချက်ထားတယ်၊ မေမေ ချက်သလို
ချက်ကြည့်တာ၊ ငါးရံ့ကို ကြိုးနဲ့တုပ်ပြီး ချက်တာလေ၊
ငါးရံ့ဗိုက်ကိုခွဲပြီး ဂျင်းတွေ စပါးလင်တွေ ကြက်သွန်တွေ
အစာသွပ်ပြီး ငါးရံ့ဗိုက်ကို ကြိုးနဲ့ ပြန်တုပ်ထားတာ"
"ဟုတ်လား ... ဆန်းတယ်နော် မမကြီး"

ပုည ခင်စ႒ ဆာဝေီတီက်

ကြောက်လာသည်။ မမကြီး ဟင်းတွေကို ခိုင်ခံစားရလွန်းလို့ ခံတွင်းက ပျက်တက်တက်ဖြစ်နေခဲ့ရသည်။

သီကျူးကလည်း မမကြီးကို မကြည်။
"မမကြီးကလည်းဗျာ ... ဒိမှာ ဆော့ကောင်းပြီဆို သောတ
ကို ခေါ်ပြီ၊ ဘာလုပ်မလို့ ခဏ ခဏ ခေါ် နေတာလဲ"
"ဘာလုပ်လုပ်ဟယ်၊ နင့်မခေါ် ရင် ပြီးရောပေါ့"
"ကျွန်တော့်ကို မခေါ် ပေမယ့် သောတကို ခေါ် နေတော့ အဆော့ပျက်တာပေါ့ဗျ၊ သူများတကာ သူငယ်ချင်းကို အလကားနေ အလကား ခေါ် မနေနဲ့ ... "
"ဟဲ ... အလကားနေ အလကား ခေါ် တာမဟုတ်ဘူးဟဲ့၊ ကိစ္စရှိလို့ ခေါ် တာ ... "
"ဘာကိစ္စလဲ၊ ဘယ်သူမှ စားမရတဲ့ မမကြီးရဲ့ ဟင်းတွေ ကို ကျွေးမလို့ မဟုတ်လား"

"သီကျူးကလည်းကွာ ... အဲ့ဒီလို မပြောပါနဲ့ ၊ မေကြီး ချက်တဲ့ ဟင်းတွေက စားကောင်းပါတယ်ကွ"

"အေး ့ အေး ့ မင်းပဲ စား၊ ပြီးရင် ့ မင်းပဲ အန်၊ မနေ့က မင်း မမကြီးရဲ့ မီးဖိုချောင်ထဲက ထွက်လာပြီး

မကြာဘူး ... အန်နေတာ ငါမြင်တယ်"

"ဟာ ... အဲ့ဒါက ငါ့ဘာသာ အိမ်က အစားများလာပြီး ရင်ပြည့်နေလို့ပါကွာ၊ မမကြီးရေ ... ကျွန်တော် လာပြီ"

ပုညခင်စ႒ဆာဝ်တိုက်

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို ... 💠 🥹 ၃၉

"အေး ့ ငါကလည်း ခပ်ဆန်းဆန်းပဲ ချက်ချင်တာ၊ ရော့ ့ ဒီမှာ ဖွန်းထဲမှာ နည်းနည်းခပ်ထားတယ်၊ မြည်း ကြည့်ဦး"

သောတက ဖွန်းကိုလှမ်းယူကာ ဖွန်းထဲက ငါးဖတ် လေးကို စားကြည့်လိုက်သည်။ ဘာအရသာကြီးမှန်း မသိ၊ ငါးအသားပျော့ပျော့ထဲမှာ ကြမ်းရှရအဖတ်တွေပါ ဝါးမိနေတာမို့ မျိုမချတော့ဘဲ ပါးချောင်မှာ အသာကပ်ထားကာ...

"အဟီး ့ ့ စားကောင်းလိုက်တာ ့ ့ "

"ဟယ် ့္ တကယ်လား၊ ကြိုက်လား"

"အင်း ... "

"ကြိုက်ရင် တစ်အိုးလုံး စားသွား၊ လာ္ပ္ေလာ"

"အာ္တတစ်အိုးလုံးတော့ ဘယ်စားနိုင်ပါ့မလဲ မမကြီးရဲ့"

"ဒီမှာ ့္မောင်လေး"

"ခင်ဗျာ … "

"မမကြီး ပြောတာ သေသေချာချာ နားထောင်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... "

မမကြီးက လူကြီးမျက်နာထားနှင့် သောတရဲ့ လက်ချောင်း ပိန်ပိန်လေးတွေကို ဆွဲယူကာ အသားအောက်က အရိုးမာမာလေးတွေကို ဖျစ်ကာ ဖျစ်ကာ စမ်းလိုက်ရင်း ... "ဒီမှာ ကြည့်စမ်း ... နင့်လက်က အရိုးတွေချည်းပဲ တွေ့ လား၊ နင် အရမ်းပိန်နေတာ၊ ကြာရင် လူစဉ်မမီဘဲဖြစ် လိမ့်မယ်၊ နင် လူပို့ဖြစ်လို့ ပိန်တာရိုးကလေး ဖြစ်နေရင် နင့်ကို ဘယ်ကောင်မလေးမှ မကြိုက်ဘဲနေလိမ့်မယ်၊ ငါးများများစားမှ အားရှိပြီး ထွားလာမှာ၊ ငါးစားရင် ဘဏ်လည်းကောင်းတယ်၊ စာတွေ အများကြီးကျက်နိုင် အောင် ငါးများများ စားပေးဖို့လိုတယ်၊ ဟုတ်ပြီလား"

ဆယ်နှစ်သားလေး သောတက ယောင်တောင် ပေါင်တောင်လေး ခေါင်းညိတ်ရသည်။ မမကြီးက သူချက်သော ဟင်းတွေကို အလဟဿမဖြစ်ရလေအောင် သောတကို စေတနာ ပိုပိုဖြင့် ကျွေးရှာပါသည်။ သောတကလည်း ကျိတ်မှိတ်မျိုချရ ပါသည်။ သို့သော်... မမကြီး ဟင်းက ကြောက်စရာကြီးဖြစ်နေ သည်။ ဟင်းအိုးထဲမှာ ကြိုးတွေ ရှုပ်ယှက်ခတ်နေတာမို့ သောတ က စိတ်ညစ်လာကာ...

> "အား မမကြီး ဟင်းက ပူစပ်နေတာပဲ၊ ကြိုးတွေ လည်း ရုပ်နေတာပဲ၊ ကြိုးဆွဲချသေတဲ့ ငါးရံ့ကျနေတာပဲ၊ ကြိုးတွေပါ စားရမှာလား"

> "ဟို ... အဲ့ဒါကလေ ငါးဗိုက်ကို ဘာနဲ့ပြန်ချုပ်ရမှန်

ပုည ချစ် ⊕ာ အားျစ်တိုက်

ပုည ခင် 🕶 အားစ်တိုက်

Les

🌼 ပုည်ခင် 90

> မသိတာနဲ့ ပီနန်ကြိုးနဲ့ ချုပ်ထားတာ၊ ကြိုးဖြည်စားပေါ့ ဟယ် ့့နော်၊ စားစား ့ ့ကုန်အောင်စား"

မမကြီးက ကလေးကို အဲ့ဒီလို အနိုင်ကျင့်ပြီး ကျွေးခဲ့တာပင်။

သို့သော် ... တဖြည်းဖြည်း အရွယ်ရောက်လာတဲ့ မမကြီးဟာ ဟင်းတွေကိုလည်း တဖြည်းဖြည်း ကျွမ်းကျွမ်းကျင် ကျင် ချက်တတ်လာခဲ့ပါသည်။

ငယ်ငယ်တုန်းက စားမကောင်းတဲ့ ဟင်းတွေကို သည်းခံစားပေးတတ်သော သောတသည်လည်း ခုချိန်မှာတော့ အိမ်မှာ ထမင်းစားမကောင်းတိုင်း မမကြီး လက်ရာ ဖွယ်ဖွယ် ရာရာတွေကို လာစားခွင့်ရလာပါသည်။ မမကြီးရေ ဘာဟင်း စားချင်တယ်၊ ချက်ကျွေးပါဦးဟု ပူဆာလို့ ရလာပါသည်။ သောတရဲ့ ပိန်ညက်သေးကွေးသော ခန္ဓာကိုယ်လေးဟာလည်း ကြီးကောင်ဝင်ကာ ထွားကျိုင်းလာသဖြင့် မမကြီး အရပ်ထက် ခေါင်းတစ်လုံးစာလောက် အရုပ်ပိုမြင့်လာခဲ့ရပါသည်။ မမကြီးက တော့ ်နင် ထွားပြီး အရပ်မြင့်လာတာ ငါ့ဟင်းတွေ စားလို့ပေါ့ ဟု အသားယူ ပြောနေတတ်ပါသည်။

သောတက ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အဘိုးနဲ့ သာ နေခဲ့ရသူဖြစ်ပါသည်။ သောတ ဖေဖေနဲ့ မေမေက သောတ

ပုည ခင်စေဒဆုံပေါ်တိုက်

ဇဒင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 👝 🐞 💍 ၄၁

ငါးနှစ်အရွယ်လောက်ကတည်းက ကွဲကွာသွားကြကာ နောက် အိမ်ထောင် ကိုယ်စီဖြင့် နိုင်ငံခြားမှာ အခြေကျနေကြပါသည်။ သောတမောင်ကတော့ အဘိုးဆီမှာကျန်ရစ်ခဲ့ရသည်။ ယောက်ျား သားပေမို့ အဘိုးက ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ မချက်ပြုတ်တတ်၊ အိမ်က ထမင်းဟင်းချက်သည့် အခေါ်ကြီးရဲ့ လက်ရာကလည်း တစ်ခါ လာလည်း မဲပြာပုဆိုး ဆိုသလို ကြက်ဆီပြန်၊ ကြက်ဘူးသီး၊ ကြက်အာလူး၊ ငါးကြော်၊ ငါးချက်၊ ကြက်ဥကြော် စသဖြင့် ရိုးစင်းလွယ်ကူသော ဟင်းတွေချည်းပဲမို့ သောတက ခံတွင်း မတွေ့။ ခုချိန်မှာတော့ မမကြီးလက်ရာသည်သာသောတအတွက် အကောင်းဆုံး ဖြစ်လာရပါသည်။

ဒီရပ်ကွက်ထဲမှာ ငယ်ငယ်ကတည်းက နေခဲ့ကြပြီး သီကျူးနှင့် သောတက အတန်းတူ သူငယ်ချင်းမို့ မမကြီးတို့ အိမ်က သောတမောင်ရဲ့ စားအိမ် သောက်အိမ်၊ တံခါးမရှိ ဓားမရှိ ဝင်ထွက်နိုင်သည်။ အဘိုးနဲ့ပဲ ပျင်းပျင်းရိရိ နေရတာမို့ သောတမောင်က အဖော်ခုံမင်သည်။ သီကျူးနဲ့ ဖြူဥကိုလည်း အနွဲတာခံပြီး ပေါင်းခဲ့ပါသည်။

လူပိုူပေါက်ကလေးတွေ ဖြစ်လာကြတော့ သီကျူး ရဲ့ 'ဧ' ကလေးက ပြလာပါသည်။ ကျောင်းမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ရပ်ကွက်ထဲမှာပဲဖြစ်ဖြစ် မိန်းကလေး လှတပတလေးကိုတွေ့လျှင်

့ ၄၂ 🛮 💠 ပုညာင်

ခါ သီကျူး ရည်းစားစကား ပြောပြီးသား မိန်းကလေးဟု သိ မှတ်နိုင်သည်အထိ သီကျူးတို့က အောင်မြင်လာပါသည်။ သီကျူးကို ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် ပုံစက ဟော့

ရော့အလန်း၊ လူကလေး လက်တောက်လောက်ကတည်းက လူပျိုစိတ်ပေါက်တယ်လို့ပဲ ပြောရမလား မသိ၊ အရပ်ကလေး ပေမမီသေးခင်မှာကတည်းက မြင့်မြင့်စွင့်စွင့် အပျိုပေါက်ကလေး တွေကို မော့ကြည့်စိတ်ကစားခဲ့သူပင်။ သီကျူး ကျောင်းရုံးခန်းကို ရောက်ရသည့် ကိစ္စတွေဟာ ကောင်မလေးကို စာပေးလို့၊ ကောင် မလေးကို ရည်းစားစကားပြောလို့၊ ကောင်မလေးကို စလို့ နောက်လို့ စတဲ့ အမှုကိစ္စမျိုးတွေချည်းပင် ... ။

သောတမောင်ကတော့ သီကျူးနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပင် ... ။ ရွယ်တူ ကောင်မလေးတွေကိုဆို စကားတောင် ရဲရဲ ပြောဝဲ့သူမဟုတ်။ အစ်မအရွယ်ကြီးတွေကိုဆို ကျိုးနွံလေးစား လိုက်တာပင် ... ။ ပစ်မှားကောင်းသည့်အရွယ်ဟုတောင် မထင် ပါ။

> ဆရာ ဆရာမတွေကတော့ သီကျူးကို ဆုံးမတိုင်း "နင့်အရွယ် လက်တောက်လောက်ကလေးနဲ့ ဒါမျိုးကိစ္စ တွေကို စိတ်ကူးစရာလားဟဲ့ ... ၊ နင့်သူငယ်ချင်း သောတ ကို အတုယူစမ်း၊ သောတဆို စာကိုပဲ ကျိုးစားတယ်၊

> > ပုညခင်•႒အနေစ်တိုက်

ဖောင်သို့ ၂၅နာရီအလို ‥ 🌼 🤫 🤫

ရိုးရိုးအေးအေးပဲ နေတယ်၊ ဒါမျိုးကိစ္စတွေကို လုံးဝ စိတ်မကူးဘူး"

"သူက အခြောက်ကို: ... "

"ဘာ ... ဘာ ... နင် သူများတုက္ခာကို အဲ့ဒီလိုပြောစရာ လား"

ဆရာမက ဆူဆူရိုက်ရိုက် သီကျူးတို့က ပေခံ သည်။ သောတကို ချီးကျူးလျှင်တော့ 'အခြောက်' ဟု စွပ်စွဲ သည်။ ပြီးတော့ သောတကို မဲဆွယ်သေးသည်။ "မင်းက ဖြူပြနေတော့ ငါ့အမည်းက ပိုထင်ရှားလာတာ ပေါ့ကွာ၊ ငါ မည်းသလို မင်းလိုက်မည်းပါလား၊ ဒါဆို ငါ့အမည်းက သိပ်မထင်ရှားတော့ဘူးပေါ့ ..."

သောတက သူ့စကားကို အရေးမလုပ်ဘဲ အေး အေးနေပြန်ရင်လည်း ...

"မင်းက အခြောက်လုပ်နေလေ ငါ့ရဲ့ ယောက်ျားပိသမှုက ထင်ရှားလေ ့ ့ "

ဟု ခနိုးခနဲ့ ရန်စ စကား ဆိုပြန်သည်။ သိကျူးက ဘယ်လောက် ရန်စပါစေ ... သောတ က သူငယ်ချင်းချင်း ရန်ဖြစ်ဖို့ရာ စိတ်မပါ။

သီကျူးကြောင့် သောတ စိတ်ညစ်ရတာ တွန်ခု

တာတော့ သီကျူးရဲ့ ဘာညာ အီစီကလီလေးတွေဟာ သီကျူးနဲ့ အဆင်မပြေတိုင်း သောတကို လာလာဖိထောင်းတတ်ကြတာ ပင်။

"ဟဲ့ ... သောတ၊ နင့်သူငယ်ချင်းက ဘာအချိုးလဲ" သိကျူးရဲ့ လက်ဟောင်း ရည်းစားလား၊ လက် သစ် ရည်းစားလား မသိသော ကောင်မလေးက စာအိတ်တစ် အိတ်ကို သောတ ရှေ့ခဲ့ပေါ်သို့ ဖတ်ခနဲ ပစ်ချလိုက်ပြီး ခါး ထောက်ရပ်၍ ရန်တွေ့လိုက်တော့ သောတက မျက်မှောင်ကြုတ် လိုက်ရင်း ...

"ဒါက ဘာလဲ"

ဟု စားပွဲပေါ်က စာအိတ်ကို မေးငေါ့၍ မေးလိုက် သည်။ ကောင်မလေးက ဆတ်ဆတ်တုန်တက်နေပုံဖြင့် ... "စာလေ ... စာ၊ သိကျူး ပေးသွားတဲ့ စာ ..." "ရည်းစားစာ မဟုတ်လား၊ နင် ကျေနပ်လို့ နင်ယူထား တာ မဟုတ်ဘူးလား၊ ဟိုတစ်ခါ သိကျူး နင့်ကို စာ လှမ်းပေးတာ ငါမြင်တယ်လေ၊ အဲ့ဒီတုန်းကဆို နင့်မျက် နာက ရှက်ကိုးရှက်ကန်းပြုံးကြီးနဲ့ ..." "အဲ့ဒါက ရည်းစားစာကိုးဟဲ့" "ဒါဆို ဒါက ဘာစာလဲ ..."

"ဖြတ်စာ ... " "ဖြတ်စာ! ဘာကိုဖြတ်တာလဲ ... " "ကျွတ် ့္ ငထုံက တစ်မျိုး၊ ငါ့ကို ဖြတ်တဲ့စာပေါ့ဟဲ့" "ဘယ်နားကို ဖြတ်သွားလို့လဲ၊ ငါ့မျက်စိထဲတော့ ဘယ် နားကမှ ပြတ်မနေပါဘူး" "သောတ ္တာ့ ၊ နင် ရူးချင်ယောင်ဆောင်မနေနဲ့ ၊ နင့် သူငယ်ချင်း ဒီလိုလုပ်တာ ကောင်းသလား" "ဒါများဟာ ခံစားမနေစမ်းပါနဲ့၊ သူကြင်မှ ကိုယ်ကြင် ပေါ့၊ နားစမ်းပါဆိုပြီး ကိုယ်မာနနဲ့ ကိုယ် ဘာမှမဖြစ်သလို နေလိုက်ပေါ့၊ အေးဆေးပါ" "ငါ အခု ခံစားနေရတာက အချစ်ကြောင့်မဟုတ်ဘူးဟဲ့၊ ဒေါသဖြစ်တာ၊ ဒင်းကို သတ်ပစ်ချင်နေတာ၊ ဒင်းကို ငါက မနေ့ကမှ အဖြေပေးတာ၊ ဒင်းက ငါ့ကို ဒီနေ့ ဖြတ်ပစ်လိုက်တယ် ့ှု ၊ ဒင်းရေးတဲ့ စာကိုလည်း ဖတ် ကြည့်လိုက်ဦး၊ တစ်လုံးတည်း ရေးထားတာ ..." "ဘာတဲ့လဲ ... ' "య్రాందు: ఈ ... "

သောတက မထိန်းနိုင်ဘဲ ရယ်မိတော့ ကောင် လေးက ဒေါသ ပိုထွက်သွားကာ ...

ပုသခင် 🕶 အခုစ်ကိုက်

ဇောင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 😝 🤫

"ဘာရယ်တာလဲ၊ နင်္္ ဒီကိစ္စကို သိပြီးသား မဟုတ် လား"

"ငါ ဘယ်သိမလဲ၊ သီကျူးလုပ်တဲ့ကိစ္စ သီကျူးပဲ သိမှာ ပေါ့၊ သူ့သွားမေးပါလား"

"သူ့ ကိုမတွေ့လို့ နင့်ကို မေးနေရတာပေါဟဲ့"

"ငါက သူမှမဟုတ်တာ … '

"နှင့်တို့နှစ်ယောက်က သူငယ်ချင်းတွေပဲ၊ သူငယ်ချင်း

ဆိုတာ အေးအတူ ပူအမျှ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ....၊ ဒါပေမယ့် ခုကိစ္စနဲ့ အေးအတူ ပူအမျှနဲ့ ဘာဆိုင်လဲ ... "

"အဟွန်း ..."

ကောင်မလေးက ခနိုးခနဲ့ ရယ်ကာ သူမ လွယ်

အိတ်ထဲသို့ လက်လျှိုနှိုက်လိုက်ပြီး ...

"ဆိုင်တာပေါ့ သောတရယ်... ၊ သူ့ကိုရှာမတွေ့လို့ သူ့ကို တစ်ခုခုမလုပ်ရလည်း သူ့သူငယ်ချင်း နှင့်ကို တာ်ခုခုလုပ်လိုက်ရရင် နည်းနည်းတော့ ကျေနပ်သွားတာ ပေါ၊ကဲ...

"390: ...

ကောင်မလေးက လွယ်အိတ်ထဲ နိုက်ထားသော လက်ကို ဆတ်ခနဲ နှုတ်လိုက်ချိန်မှာ ကွန်ပါဘူး/တစ်ဘူးကို

ပုည ခ δ ⊕ ာ ဆား စ် တို က်

လက်ခနဲ မြင်လိုက်ရပြီး တစ်ပြိုင်နက်တည်း သောတ ခေါင်း ထဲမှာ လက်ခနဲ ဖြစ်သွားရလေသည်။

ခေါင်းပေါ်က သွေးစီးကြောင်း သေးသေးလေး တစ်ခု မျက်နှာပေါ်သို့ စီးဆင်းလာချိန်မှာတော့ သောတ တုန်းခနဲ လဲကာ သတိလစ်သွားခဲ့ရသည်။ အဲ့ဒီလို အဖြစ်မျိုးတွေကို သောတ မကြာစဏ ကြုံရသည်။ သီကျူးကတော့ ပြဿနာ တစ်ခုကို အစဆွဲထုတ်ပြီးတာနှင့် သူ့အရှုပ်သူ မနိုင်ဘဲ ပုန်းရောင် နေတတ်သူ ဖြစ်သည်။ သီကျူးက ပုန်းလေ သောတ ခံရလေ။ ရပ်ကွက်ထဲက ကောင်မလေးတစ်ယောက်ယောက်

ကို သီကျူး သဘောကျမိလျှင် ဘာရယ်ညာရယ် မစဉ်းစားဘဲ ရအောင်လိုက်သည်။ ရတော့လည်း ဖီလင်မလာတော့ဟု အကြောင်းပြပြီး ရောင်သည်။ တစ်ဖက်က အိုကေလျှင် ကိစ္စ မရှိ။ မအိုကေလို့ ပြဿနာရှာလျှင် သောတမှာပဲ ကိစ္စရှိလာ သည်။ သူ့နှုတ်ဆော့တာကို တကယ်မှတ်ထင်နေရှာပြီး ခံစား နေ့ရရှာသော ကောင်မလေးတွေကို သောတပဲ ဖျောင်းဖျနားချ ရသည်။ တစ်ခါကဆို သီကျူးနှင့်အတူ လမ်းလျှောက်လာတုန်း ကောင်မလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အစ်ကိုတွေ တုတ်ကိုယ်စီကိုင်စွဲ၍ ရှေ့မှာ ပိတ်ရပ်လိုက်ကြတာမို့ ဖိနပ်ကလေး မြန်မြန်ချွတ်ကာ သီကျူးနှင့်အတူ ဖနောင့်နှင့် တင်ပါး တစ်သားတည်းကျအောင်

ပုညခင်စ္ အားစီတိုက်

သောလှမျောပါး ပြေးခဲ့ရသည်။ သောတရဲ့ ချစ်သူငယ်ချင်းက သောတကို အဲ့ဒီလို ကောင်းကျိုးပေးရှာပါသည်။

> သီကျူးက အမြင်ကတ်စရာ ပြောသေးသည်မှာ "ယောက်ျားလေးဆိုတာကတော့ကွာ အရက်၊ ဆေးလိပ်၊ မိန်းမ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုတော့ အားသာချက်ကလေး တွေ ရှိကြတာပဲ မဟုတ်လား၊ ငါက အရက်လည်း မကြိုက်ဘူး၊ စီးကရက်လည်း မကြိုက်ဘူး၊ ရည်းစားလေး တွေပဲ ထားတာ၊ အရက်နဲ့ ဆေးလိပ်က ကျန်းမာရေး ကို ထိခိုက်စေတယ်၊ ရည်းစားလေးတွေ ထားတာက ကျန်းမာရေးကို ပိုကောင်းလာစေတယ်၊ အဲ... တစ်ခုတော့ ရှိတယ်"

သီကျူးက လက်ညှိုးတစ်ချောင်း ထောင်ထားလိုက် ပြီး မျက်ဆံကို အပေါ် ကပ်၍ စဉ်းစားသလို ခဏငြိမ်နေလိုက် သည်။ ပြီးမှ ... သောတမောင်ကို စွေကြည့်လိုက်ရင်း ...

"အရက်ရော၊ ဆေးလိပ်ရော၊ မိန်းမရော ကင်းတဲ့သူမျိုး လည်း ရှိတော့ရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲ့ဒီလို လူမျိုးက မူးလည်းမမူး၊ ဘူးလည်းမဘူးတော့ ဒူးနေကြတာများ တယ်၊ အင်္ဂလိပ်လိုပြောတော့ gay တဲ့၊ ဗမာလိုပြောတော့ အခြောက်တဲ့၊ ဥပမာ ... မင်း ... " "သီကျူး ... မင်း ... " "ခြောက် ... ခြောက်တယ်ပေါ့ကွာ၊ ဘာဖြစ်လဲ ... "

သီကျူးက သောတကိုဆို ခိုင်းလည်းခိုင်းသေး၊ မခံချင်အောင်လည်း နှိပ်ကွပ်သေးဟု ဆိုရမှာပင်။ ငယ်သူငယ် ချင်းမို့ သီကျူး ဘယ်လောက်ဆိုးဆိုး ရှင်ခန်းလည်း မပြတ်နိုင် ခဲ့ပါ။

သီကျူးက ဒီလိုနည်းနှင့် ဆိုးတတ်သူဖြစ်ပြီး သီကျူး နှမ ဖြူဉကလည်း နောက်တစ်နည်းနှင့် ဆိုးတတ်သူ စင် . . . ။

ဖြူဥက သောတကို အမြဲ စွပ်စွပ်စွဲစွဲ ပြောတတ် သည်မှာ ...

"ဟဲ့ ့ှ သောတ၊ နင် သီကျူးကို ကြိုက်နေတာမဟုတ် လား"

ဖြူဉ ဒီလိုမေးတိုင်း သောတက ရက်စိတ်ဖြင့် ခုက်နှာနီမြန်းကာ ...

"ယောက်ျားချင်း ကြိုက်စရာလား"

"သိဘူးလေ၊ နင့်ကြည့်လိုက်ရင် အမြဲ သီကျူးခိုင်းဖတ်၊ သီကျူးနား တကပ်ကပ်ဆိုတော့ အဲ့လိုပဲ ထင်မိတာပေါ့" "သူငယ်ချင်းပဲ၊ တတွဲတွဲနေတာ ဆန်းသလား" ၅၀ 💠 ပုည္သခင်

"ဆန်းတော့ မဆန်းပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သီကျူးဆို နင်နဲ့ တွဲပေမယ့် ကောင်မလေးတွေနဲ့ လည်း တွဲတာပဲ၊ နင်ဆို ကောင်မလေးတွေနဲ့ တွဲမှမတွဲတာ၊ သီကျူးမှ သီကျူးစဲ တွဲနေတာ"

"ရည်းစား မရှပ်တာနဲ့ပဲ အခြောက်လို့ ထင်ရောလား" "ထင်စရာအကြောင်းတွေ အများကြီးရှိလို့ပါ၊ အကြောင်း တွေ အများကြီးထဲက တစ်ခုကို ပြောရရင်တော့ အဟမ်း ငါ့လို မိန်းမလှတစ်ယောက်နဲ့ ဒီလောက် နီးစပ်နေတာ တောင် နင်က ကြိုက်ရကောင်းမှန်းမှ မသိတာ ..." "အဲ့ဒါက အခြောက်ဖြစ်နေလို့ နှင့်ကိုမကြိုက်တာမဟုတ် ဘူး၊ ရည်းစား ဗရပ္ပထားနေတဲ့ မိန်းကလေးမို့လို့ မကြိုက်

ဖြူဥနဲ့ ဆောတက အမြဲ အဲ့ဒီလို တကျက်ကျက် ဖြစ်ရသည်။ သောတကလည်း ဖြူဥကို လုံးဝ စိတ်မဝင်စား ဖြူဥကလည်း သောတ သူ့ကိုမကြိုက်တာဟာ အခြောက်ဖြစ် နေလို့သာဟု စွပ်စွဲတတ်သည်။ သီကျူးခြေရာနင်းဆော ဖြူဥစဲ့ အရှုပ်ထုပ်တွေကလည်း အချိန်တန်တော့ သောတဆိကိုပဲ ရောဂ လာတာပဲမို့ ဖြေရှင်းကူညီပေးရသည့် ကိစ္စတွေကလည်း မနည် လှပါ။ ဖောင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 🔐 💠 ၂၁

အဲ့ဒီ အရှုပ်နှစ်ယောက်ကြားမှာ မမကြီးခမျာလည်း မျက်နာလေးငယ်ငယ်ပြီး နေရရှာတာ ... ။ မမကြီး တစ်မျက်နာ သာ ထောက်စရာမရှိလျှင် သောတလည်း သီကျူးတို့ရဲ့ ဆိုးမျိုး ကို ဒီလောက်ထိ ခံနိုင်ပါ့မလားတောင် မသိပါ။

"သောတ ့့ စားနော် မောင်လေး၊ များများစား၊ ဒီမှာ သောတ ကြိုက်တဲ့ ငါးပြေမဆီပြန်ရယ်၊ ငါးဖယ်ငါးဆုပ် ဟင်းလည်း မှာထားသေးတယ်"

မမကြီးက မှာထားသော-ဟင်းခွက်တွေကို သောတ ရှေ့သို့ တိုးရွှေ့ပေးနေတာမို့ သောတက အတွေးတွေကို ရပ်တန့် ကာ ငါးဖယ်ငါးဆုဝ်ဟင်းခွက်ကို ငုံ့ကြည့်ရင်း

"ငါးဖယ်ဟင်းကလည်း-..."

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ... "

"မမကြီး ချက်သလိုမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး၊ အရောင်က လည်း ဖြူစုပ်စုပ်နဲ့၊ လူမမာ စားတဲ့ဟင်း ကျနေတာပဲ" "ဆိုင်ဟင်းကတော့ ရောင်းတမ်းပဲ ချက်မှာပေါ့ သောတ ရယ်၊ ပြီးတော့ ... ဒီဆိုင်က ရိုးရိုး ထမင်းဆိုင်လေးပဲလေ၊ နာမည်ကြီး ထမင်းဆိုင်တွေလောက်တော့ ဘယ်ကောင်း မလဲ"

"နာမည်ကြီး ထမင်းဆိုင်တွေကလည်း ထင်သလောကိ

အောင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို ... 👲 ၂၃

မကောင်းပါဘူး၊ မမကြီးချက်တဲ့ ဟင်းကို မီအောင် ဘယ်သူမှမချက်နိုင်ဘူး"

"အေးပါ ့္ အေးပါ၊ သီကျူးကို ရှာတွေ့ရင် မနက်ဖြန် ကျ သောတ ကြိုက်တဲ့ ဟင်းတွေ မမကြီး ချက်ကျွေးမယ် နော်၊ အိမ်မှာ ထမင်းလာစား ့ု့ဟုတ်ပြီလား"

"ဟုတ် 🚃 ၊ မမကြီးလည်း စားလေ၊ ဟင် 🚃 မမကြီး အကြိုက်ကော ဘာမှ မှာမထားဘူးလား"

"မမှာတော့ပါဘူး၊ သောတကြိုက်တဲ့ ဟင်းတွေအကုန်လုံး မမကြီး ကြိုက်သားပဲ၊ ငါးရဲ့အူရယ်၊ ငါးဖယ်ဟင်းရယ်၊ ငါးပြေမဆီပြန်၊ ကြက်အချိုချက်ရယ်၊ ချဉ်ပေါင်ကြော် ရယ်၊ ငါးပိကြော်ရယ် မှာထားတယ်၊ ဟင်းတွေ အများ ကြီးပဲ၊ စား ့ု စား ့ု သောတ စား ့ု "

မမကြီးက သောတ ပန်းကန်ထဲသို့ ဟင်းတွေ ခပ်ခပ်ထည့်ပေးရင်း သူကတော့ မစို့မပို့လေး စားနေသည်။ စားရင်းက စားပွဲပေါ်မှာ ချထားတဲ့ သောတရဲ့ GSM ဖုန်းကို မကြာခဏ လှမ်းလှမ်းကြည့်နေရင်း ...

> "သီကျူးတစ်ယောက်ကလည်း အိမ်ကို ဖုန်းမခေါ်ရင် တောင် မင်းဖုန်းကိုတော့ ခေါ်ဖို့ကောင်းပါတယ်ဟယ်။ တမင်သက်သက် ငါ့ကို စိတ်ပူအောင်လုပ်တယ်"

> > ပုည ချစ် 🕶 အချစ် တို က်

"အဲ့ဒါတွေ ခဏမေ့ပြီး ထမင်းကိုပဲ သေချာအာရုံစိုက်ပြီး စားစမ်းပါ မမကြီးရာ ... ၊ ကျွန်တော်လည်း သူ ဖုန်းကို ခေါ် ခေါ်ကြည့်နေတာပဲ၊ ဖုန်းက ဖွင့်မှမဖွင့်တာ၊ တမင် ပိတ်ထားတာလည်း ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မှာ၊ ဘက်ထရီ အား ကုန်လို့ ပိတ်သွားတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲဟာ" "အိမ်များ ပြန်ရောက်နေမလား"

"အိမ်ပြန်ရောက်ရင် ကျွန်တော့်ဖုန်းကို လှမ်းခေါ်မှာပေ့ါ" "ခေါ် ချင်လည်း ခေါ် မှာပေါ့၊ မင်းဖုန်းက ခုန ဘောင်းဘိ အိတ်ထဲ ထိုးထည့်ထားတာဆိုတော့ ဆက်သွယ်မှု ဧရိယာ ပြင်ပ ရောက်နေတယ်ဆိုပြီး ဖြေချင်ဖြေနေမှာပေါ့၊ အဲ့ဒီ ဖုန်းစောင့်နတ်သမီးက တစ်ခါတလေ ထင်ရာမြင်ရာ လျှောက်ပြောနေတာ"

အရေးထဲမှာ မမကြီးရဲ့ စူပုပ်ပုပ် အပြောလေးက ဟာသမြောက်နေတာမို့ သောတက ပြုံးလိုက်မိပါသည်။ မမကြီး ပုံစံက လူကြီးဆန်ချင်သော်လည်း တစ်ခါတလေ စကားပြောပုံ က ကလေးဆိုးကြီးလို ဖြစ်ဖြစ်သွားတတ်ပါသည်။ မမကြီး ဆါသထွက်လာပြီဆို ကြောက်ဖို့မကောင်းဘဲ ရယ်စရာကောင်း သွားတတ်သည်။ စိတ်တိုတိုနဲ့ ပြောတဲ့ စကားတွေဟာ အဆိ အငေါ်မတည့် ကပေါက်တိ ကပေါက်ချာမို့ ကြားရသူအပေါင်း

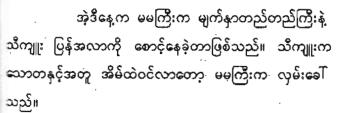
www.burmeseclassic.com

၅၄ 💠 ပုညခင်

က မကြောက်တဲ့အပြင် ရယ်သာ ရယ်ချင်မိပါသည်။ မမကြီး စိတ်က အကြီးပီပီ တာဝန်ယူချင်စိတ်တော့ ရှိပါသည်။ သို့သော် အငယ်နှစ်ယောက်ကို ဆူပွက်တဲ့အခါ လေးစားခံရအောင် မဆူ တတ်၊ မဆုံးမတတ်သဖြင့် မမကြီး ဘာပြောပြော သီကျူးနဲ့ ဖြူဥက မကြောက်တဲ့အပြင် ခိုးခိုးခွိခွိတောင် ကျိတ်ရယ်တတ် ကြပါသေးသည်။

တစ်ခါက သီကျူးတို့နှစ်ယောက်ကို မမကြီး ဆုံးမ တော့ သောတလည်း အနားမှာ ရှိနေခဲ့ပါသည်။

۲.1

"သီကျူး ့ လာခဲ့ဦး ဒီနားကို၊ မမကြီး ပြော်စရာရှိလို့" သီကျူးက ခေါင်းတစ်ချက်ကုတ်ရင်း ...

"မမကြီး ... ကျွန်တော် ဗိုက်ဆာလာလို့ ထမင်းအရင်စား

လိုက်ဦးမယ်"

သီကျူးက သူ့ ဗိုက်သူပွတ်ပြီး ရှံ့မဲ့ပြောတာမို့ မြှော်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ကြုတ်လေးဖြင့် သီကျူးကို စိုက် ကြည့်လိုက်ပြီးမှ သက်ပြင်းချကာ ...

ပုည ခင်စ႒အနစ်တိုက်

"ကဲ ့ ကဲ ့ ဒါဆိုလည်း အရင်သွားစားလိုက်ဦး၊ သောတ မင်းလည်း ဝင်စားလိုက်၊ ငါးခူကုလားဟင်း ချက်ထားတယ်၊ ကြိုက်တယ် မဟုတ်လား" "ဟုတ် ့ ကြိုက်တယ် မမကြီး"

မမကြီးခမျာ သီကျူးကို ဆုံးမချင်သော်လည်း ချက်ချင်း ဆုံးမခွင့်မရသေးဘဲ အရင်ဆုံး ထမင်းဟင်း ခူးခပ် ကျွေးရသည်။ သောတက မမကြီးကို သနားအားနာလာကာ သီကျူးနားနားကပ်လျက် ...

> "မင်း ခုလေးပဲ ရှမ်းခေါက်ဆွဲ ဝင်စားလာတာ မဟုတ် လား၊ မမကြီး စကားကို အရင် နားထောင်လိုက်ပါလား ကွာ..."

"္ဂ်ာရို္က်ခြင့္ကြက္ ပြန်လာလာချင်း နားပူမခံချင်သေးလို့ပေါ့ကွ၊ အသာ့နေစမ်းပါ"

သီကျူးက ထမင်းကို တို့ကနန်း ဆိတ်ကနန်း အချိန်ဆွဲစားနေသဖြင့် မမကြီးက ဧည့်ခန်းထိုင်ခုံမှာ ထိုင်စောင့် နေရသည်။ သီကျူးက ဧည့်ခန်းဘက်ကို လှမ်းလှမ်းကြည့်နေ ရင်းက ...

> "မမကြီးတော့ ငိုက်နေပြီ၊ အိပ်တောင်ပျော်တော့မယ်၊ အသာလေး လစ်ထွက်မှ ့့့"

"မလုပ်ပါနဲ့ကွာ...၊ သူ ပြောတာ နားထောင်လိုက်ပါ" "ထုံးစံအတိုင်း ရည်းစားမထားဖို့ပဲ ပြောမှာပါကွာ၊ ဒါတွေ ပဲ၊ အပ်ကြောင်းထပ်နေပါပီ..." "မင်းကလည်း မမကြီး ပြောစရာဖြစ်အောင် လုပ်နေတာ ကိုးကွ..."

သီကျူးက လစ်ထွက်တော့မည့်အကြံနှင့် ထိုင်ရာမှ ထသည်။ ထိုနောက် ရေခဲသေတ္တာကိုဖွင့်ကာ အသီးအနှံတွေ ရွေးယူနေဆဲ သောတက မမကြီးဆီ လှစ်ခနဲ ပြေးသွားကာ ...

"မမကြီး ... မမကြီး ထ ထ '

"အင် ... ဟင် ... "

"အသာနေစမ်းပါ"

အိပ်ပျော်စပြုနေသော မမကြီးက အိပ်ချင်မူးတူး

ဖြင့် ခေါင်းထောင်ထလာကာ ...

"ဘာ ့ ဘာလဲ သောတ၊ သီကျူး စားလို့ပြီးပြီလား" "ပြီးလို့ လစ်တောင်ထွက်တော့မယ် မမကြီးရ ့ ့" "ဟင် ့ ဟုတ်လား၊ ဟဲ့ ့ သီကျူး ဒါက ဘယ်လဲ၊ ပြန်လာခဲ့စမ်း"

မမကြီး လှမ်းခေါ်တော့မှ သီကျူးက သောတကို လက်သီးထောင်ပြကာ မမကြီးနားသို့ ပြန်လျှောက်လာသည်။

ပုည ခင် 🔹 ဆေးစ် တို က်

မမကြီးက စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထားသည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို လှမ်းယူကာ စာအုပ်ထဲက ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ထုတ်ယူထောင်ပြ လိုက်ရင်း

"ဒီပုံက မင်းချစ်သူပုံ မဟုတ်လား သီကျူး"

"ဟုတ်လည်း ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်လည်း ဟုတ်ဘူး..."

"ဟယ်... ဘယ်လို အဖြေကြီးလဲ၊ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဖြေစမ်းပါ သီကျူးရယ်..."

"အမှန်အတိုင်း ဖြေတာပဲ မမကြီး၊ အဲ့ဒီ ကောင်မလေးက အရင်တုန်းက ကျွန်တော်ချစ်သူ ဟုတ်တယ်၊ ခုတော့ မဟုတ်တော့ဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့ မဟုတ်တော့တာလဲ ... "

"အာ ့ မမကြီးကလည်း ဝေးတယ်ဗျား ပြတ်သွားလို့

မဟုတ်တော့တာပေါ့ဗျ .,, '

"ဘာလို့ ပြတ်တာလဲ"

"သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင်လို့"

"မတိုက်ဆိုင်လည်း ညှိယူဂါလား၊ လွယ်လွယ်နဲ့ ပြတ် စရာလား"

"လွယ်လွယ်နဲ့ပြတ်တာ တကယ် မချစ်လို့ပေါ့ ... "

"တကယ် မချစ်ဘဲနဲ့ ဘာလို့ သူများသားသမီးနဲ့ အလွယ်

တကူ ရည်းစားသွားထားသေးလဲ၊ ဟိုက မိန်းကလေး၊ ရည်းစားပျက်တော့ သူ့ခမျာ နှစ်နာတာပေါ့"
"အာ ... မမကြီးကလည်း ဘယ်ခေတ်မှာ နေနေတာလဲ၊ ဒီခေတ်ကြီးမှာ ရည်းစားနဲ့ ပြတ်တာလောက်ကတော့ အေးဆေးပဲ၊ ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး၊ သူလည်း ရည်းစားသစ် ရနေပြီ"
"တယ်... နင်တို့ကလည်း ရည်းစားသစ် ရနေပြီ"
"တယ်... နင်တို့ကလည်း အပြောင်းအလဲ မြန်လိုက်တာ၊ အဲ့ဒီလောက်တောင် လွယ်ရသလားဟယ် ..."
မမကြီးရဲ့ ညည်းညည်းညူသူ အပြောကြောင့် သီကျူးက ပြုံးစိစိဖြစ်သွားသည်။ မမကြီးက သက်ပြင်းလေး

သကျူးက ပြုးစစ်ဖြစ်သွားသည်။ မမြေားက သက်ပြင်းလေ တစ်ချက် ချလိုက်ရင်း ...

"ကဲ ့ ကဲ ့ ဒါဆိုလည်း အိမ်ခေါ်ခဲ့ ့ "

"ల్గా ... "

"နင့်ရည်းစားသစ်ကို အိမ်ခေါ်ခဲ့ဖို့ ပြောတာ"

"ဘလုပ်မလို့လဲ မမကြီး ... "

"ကြည့်ရှ အကဲခတ်ရမှာပေါဟဲ့"

"အာ ့ မမကြီး ဝင်ပါရမယ့် အဆင့်ထိ မရောက်သေး

ဘူးလေ"

"ကိုယ့်မောင်ယူမယ့် မိန်းမဟာ ဘယ်လို မိန်းကလေးမျိုး လဲဆိုတာ အကဲခတ်ဖို့လိုတယ်လေ သီကျူးရဲ့"

ပုည ခင် 🕶 ဆာ ဝေါတီ က်

ပုညခင်စ႒ဆာဝေတိုက်

🐞 ထညဆ်

်ိဳဘယ်သူက ယူမယ်ပြောသေးလို့လဲ"

"မယူချင်ဘဲနဲ့ ဘာလို့ ကြိုက်ထားသေးလဲ"

"အား ့ လုပ်ပြန်ပြီ၊ မမကြီး မေးခွန်းတွေကို ဘယ်လို ဖြေရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ခေတ်မှာ က ဒီလိုပဲ ရည်းစားထားကြည့်ပြီး ရွေးရသေးတယ်လေ၊ ဒီရည်းစားကို ယူပါ့မယ်လို့ ဘယ်လို အာမခံရမှာလဲ ့ ျ အခြေအနေအရပေါ့ ့ မမကြီးက ကျွန်တော့်ထက် ငါးနှစ်လောက်ပဲကြီးပြီး ဘာလို့ နှစ်ငါးဆယ်လောက် ကြီးတဲ့ အဒေါ်ကြီးလို အတွေးအခေါ်တွေ ဝင်နေရတာ

"အချစ်ကိစ္စကို ဒီလို ပေါပေါပဲပဲ မလုပ်စမ်းပါနဲ့ သီကျူး ရယ်၊ နင် ရည်းစားတွေ လျှောက်ထားနေတာကို ပြန်ပြန် သီတိုင်း မမကြီး စိတ်ဆင်းရဲရတယ်၊ ကိုယ် တကယ်ချစ် တဲ့ မိန်းကလေးမျိုးကိုတွေ့မှ သေချာ ချစ်ခွင့်ပန်ပြီး လက်ထပ်ဖို့အထိ ရည်ရွယ်ပြီး တွဲကြပေါ့၊ မဟုတ်ဘူး လား၊ သောတကို အတုယူစမ်းပါဟယ်၊ သောတဆို ဘယ်လောက် အေးချမ်းလဲ ... ၊ နင့်လို ရည်းစားမရှပ် ဘူး"

"သူက အခြောက်မို့လို့ မရှပ်တာ"

ဝောင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🌼 **၆၁**

"ဟဲ့ ... သူများတကာကို သွားမပုတ်ခတ်နဲ့ ... " မမကြီးက သိကျူးကို မာန်မဲပြီး သောတကို လှမ်း

ကြည့်ကာ ...

"သောတ ့ မမကြီး မင်းကို တစ်ခုမေးမယ်"

"ဟုတ်၊ မေးပါ မမကြီး ... "

"မင်း ခုထိ လုံးဝ ရည်းစားမထားရသေးဘူး မဟုတ် လား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ မထားရသေးပါဘူး မကြီး"

"ဘာလို့ မထားသေးတာလဲ"

"ကျွန်တော် အချစ်ကို မခဲစားမိသေးလို့ပါ"

သောတ အဖြေကို သဘောကျသွားသော မမကြီး က ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်လိုက်ရင်း သီကျူးကို ကြည့်ကာ ... "တွေ့လား ... သီကျူး၊ သောတကို အတုယူစမ်းပါ၊ သောတလို စိတ်ထားမျိုးနဲ့ နေစမ်းပါ၊ ပေါပေါပဲပဲ ရည်းစားတွေ လျှောက်မထားစမ်းပါနဲ့၊ အချစ်ကို တကယ် ခံစားမိတဲ့ အချိန်ကို မစောင့်တော့ ရည်းစားများတယ် ဆိုတဲ့ နာမည်ပဲ အဖတ်တင်မှာပေါ့ ..."

"ကျွန်တော်က အချစ်ကို ခံစားမိလို့ ရည်းစားထားမိ

ပြီးမှ အချစ်ကို မခံစားနိုင်တော့လို့ ပြတ်ပြတ်သွားတာပါ

ပုညခင် 👓 အခုစ်တိုက်

ပုညခင်စ႒ဆုပ်တိုက်

ૢઌૻ

၆၂ 💠 ပုညခင်

မမကြီး၊ လုံးဝ မခံစားမိဘဲတော့ ရည်းစား မထားပါ ဘူး"

"ဆင်ခြေတွေပေးပြီး နှင့် ရှုပ်တာကို ကာဘာယူမနေစမ်း ပါနဲ့ဟယ်၊ နှင်နဲ့ ဖြူဥနဲ့က တကယ့်ကို ဂိုဏ်းတူ မောင် နှမတွေ၊ ဟော ... ပြောရင်း ဆိုရင်း မယ်မင်းကြီးမလေး ပြန်လာတော်မူပါပြီ၊ ဖြူဥရေ ... မမကြီးဆီ ခဏလာပါ ဦး"

အိမ်ထဲဝင်လာသော ဖြူဥက မမကြီး၊ သီကျူးနှင့် သောတကို အကဲခတ်သလိုကြည့်လိုက်ပြီးမှ မဲ့ပြုံးကလေးပြုံးကာ ပခုံးတစ်ချက်တွန့်လိုက်ရင်း ...

"ဒီလောက်ဆို အခြေအနေကို ဖြူဉ သဘောပေါက်သွား ပြီ မမကြီး၊ မမကြီးက သောတမောင်ကို စံနမူနာတင်ပြီး သီကျူးကို ဆုံးမနေတာမဟုတ်လား၊ ဖြူဉကိုလည်း ရည်း စားတွေ လျှောက်မထားဖို့၊ တစ်ယောက်ဆို တစ်ယောက် ပိတောက်ဆို ပိတောက် အတည်တကျတွဲပြီး အချိန်တန် ရင် လက်ထပ်လိုက်ဖို့ ပြောမှာမဟုတ်လား၊ အချစ်ကိစ္စက မေကြီး ပြောသလောက် မလွယ်ဘူး မမကြီးရ၊ ဖြူဉနဲ့ မကြာခင်က ပြတ်သွားတဲ့ ရည်းစားဆို လုံးဝ အကျင့် မကောင်းဘူး၊ ဆေးလည်းချတယ်၊ အဲ့လိုလူကို ဖြူဥက

အော်သို့ ၂၅ နာရီအလို 👑 🐞 🥦 ၆၃

ပိတောက်မှ ပိတောက်ပဲ၊ ငါ့ရည်းစားမို့ ငါယူကို ယူရမှာ ပဲလို့ သွားပြီး သစ္စာခိုင်ခိုင်ထားနေရင် ဖြူဥပဲ ဒုက္ခရောက် မှာပေါ့ ___ ၊

"မမကြီးက နှစ်ဆယ်ကျော် အစိတ်ပိုင်း အရွယ် တော် တစ်ဆိတ်ဟိုင်းတဲ့အထိ အချစ်ဆိုတာ ဘာမှန်းမသိ တဲ့သူ၊ ဖြူဥက အားလုံးသိပြီး ကိုယ့်အန္တ ရာယ် ကိုယ် ကြည့်ရောင်တတ်တဲ့သူ၊ အဲ့ဒီတော့ မမ်ကြီး ဖြူဥအတွက် ဘာမှပူမနေနဲ့တော့၊ သောတမောင်ကိုလည်း လူရိုးလေး ဆိုပြီး သွားချီးကျူးမနေနဲ့၊ အဲ့ဒီကောင်က ခြောက်နေ တာ"

"ဟဲ့ ့ ့သူများတကာကို ပြောပြန်ပြီ"

"ပြောပါစေ မမကြီးရာ၊ ကိုယ် မခြောက်ရင် ပြီးတာပါပဲ၊ သူတို့မောင်နှမက သူတို့လိုမရုပ်တဲ့သူဆို အခြောက်လို့ စုပ်စွဲနေကျပဲဟာ"

သိကျူးနဲ့ ဖြူဥက မမကြီးကို သိပ်မလေးစားကြ။ မမကြီးဟာ အိမ်တွင်းအောင်းသူမို့ သူတို့လောက် မသိ မတတ် ဟုသာ ယူဆထားကြပါသည်။

မမကြီးက ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အကြီးပီသ စွာ အိမ်ရဲ့အရေးကိစ္စတွေကို တာဝန်ယူတတ်သူ ဖြစ်ပါသည်။

ပုည ခင် • ာ ဆားစ်တိုက်

ပုညခင်စ႒ နားစေတိုက်

၆၄ 💠 ပုညခင်

ဆယ်တန်းအောင်တော့လည်း အဝေးသင် တက္ကသိုလ်ပဲတက်ကာ အိမ်မှုကိစ္စတွေ တစ်ဖက်နှင့် သိုးမွေးတက်တင်း ပဝါလေးတွေ ထိုးထိုးပြီး ဈေးမှာသွားသွင်းတတ်ပါသည်။ မမကြီး ငယ်ငယ်က မမကြီးတို့ အဖေကလည်း ရာထူးမကြီးသေး။ အမေ့ လခက ေ လည်း များများစားစား မဟုတ်တာမို့ မမကြီးက တစ်ဖက်တစ် လမ်းက ဝင်ငွေရှာပေးခဲ့တာပင်။

သီကျူးတို့ မောင်နှမကသာ ထင်တိုင်းကျဲနေပေ မယ့် သောတကတော့ မမကြီးကို အမြဲ ညှာတာသနားခဲ့တာပင်။ "မမကြီး . . ."

သီကျူးနဲ့ ဖြူဉတို့ အပေါ် ထပ်သို့ တက်သွားကြ ပြီမို့ တစ်ယောက်တည်း ငြိမ်ထိုင်ကျန်ရစ်သော မကြီးနားမှာ သောတက ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း ခပ်တိုးတိုး ခေါ်မိသည်။ "မမကြီး သိပ်စိတ်မပူပါနဲ့၊ ကျွန်တော်လည်း ရှိသားပဲ၊

> သူတို့ကိစ္စတွေကို ကျွန်တော်လည်းသိနေတာပဲ၊ ကျွန်တော် ထိန်းပေးမှာပေါ့၊ တစ်ခုခုဆို မမကြီးကို ကျွန်တော်ပြောမှာ ပေါ့"

သောတက ဖျောင်းဖျောင်းဖျဖျလေးပြောတော့ မမကြီးက သောတကို အားကိုးသလိုလေး ကြည့်ရင်း "အေး ့ အေးပါဟယ်၊ သောတ ရှိပေလို့သာ မမကြီး လည်း စိတ်တစ်ဝက် အေးရတာ ့ ့"

ပုညခင်စၥအာဝ်တိုက်

ဇောင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🍖 🕒 ၆၅

"^{မမ}ကြီး ... "

"ເທ ... "

"ဒီမှာထိုင်ပြီး စိတ်ညစ်စရာတွေ တွေးမနေနဲ့တော့ဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကို လက်ဖက်သုပ်ကျွေး ... "

"ဪ ့ ့အေး ့ ဟုတ်သားပဲ၊ ထမင်းစားပြီးတိုင်း မင်းက လက်ဖက်သုပ် စားရမှ၊ ခဏစောင့် ့ မကြီး သုပ်လာခဲ့မယ်"

"မမကြီး ချဉ်ငန်စပ်၊ ပုစွန်ခြောက်များများနော်" "အေးပါတဲ့၊ မင်းအကြိုက်ကို မမကြီး သိပါတယ်"

မမကြီးက မီးဖိုချောင်ထဲဝင်သွားတော့ သောတ တစ်ယောက်တည်း ဧည့်ခန်းထဲမှာ ထိုင်ကျန်ခဲ့သည်။ ခဏကြာမှ မမကြီးကို ကူဖို့ စိတ်ကူးရကာ မီးဖိုချောင်ထဲသို့ လိုက်ဝင်လာ ခဲ့သည်။

"မမကြီး ... ကျွန်တော် ဘာကူလုပ်ပေးရဦးမလဲ" "နေ ... နေ ... ရတယ် မောင်လေး၊ မမကြီးဘာသာ လုပ်ပါ့မယ်၊ ဒီမှာ ဂေါ်ဖီလေး ပါးပါးလှီးနေတာ၊ ပြီးရင် ကြက်သွန်ဖြူ နွှာဖို့ပဲ ကျန်တော့တာ ..." "ကျွန်တော် ကြက်သွန်ဖြူ နွှာပေးမယ်" "မလုပ်ပါနဲ့ သောတရယ်၊ တော်ကြာ ဟိုကောင် သီကျူး

ပုညခင်စ႒အပေါ်တိုက်

😂 😛 မညာင်

အပေါ် ထပ်က ဆင်းလာလို့ မင်း မီးဖိုချောင်ကိစ္စတွေ လုပ်နေတာမြင်သွားရင် အခြောက်လို့ စွပ်စွဲခံနေရပါဦး မယ်"

"စွပ်စွဲပါစေ မမကြီးရာ၊ ဂရုမစိုက်ပါဘူး၊ မီးဖိုချောင်ကိစ္စ လုပ်တိုင်းသာ အခြောက်ဖြစ်ရရင် ကမ္ဘာပေါ်က ရှိရှိသမျှ ယောက်ျား စာဖိုးမှူးတွေအကုန်လုံး အခြောက်ဖြစ်ကုန် တော့မှာပေါ့၊ မမကြီး ဒီအမွှာသေးလေးတွေ နွှာလိုက်မယ် နော်"

"အဲ့ဒါ မန္တာနဲ့၊ ဟိုဘက်ခြင်းထဲက ဥတစ်လုံး ကြက်သွန် လေးတွေပဲ နွှာလိုက်၊ မင်းကြိုက်တတ်မှန်းသိလို့ လက် ဖက်ထဲ ထည့်စားဖို့ သပ်သပ်ဝယ်ထားတာ၊ ဟင်းချက် တဲ့အထဲ ထည့်တာက ဟိုအမွှာကြီးတွေပဲ ထည့်တာ၊ ဟဲ့ လက်ကို ဓားထိဦးမယ်နော်၊ ဂရုစိုက်ဦး၊ ဟိုတစ်ခါ ဂျင်းသုပ် သုပ်စားတုန်းက မင်း ကြက်သွန်နီဝင်လိုးပေး တုန်း လက်ဓားထိသွားတာ မှတ်မိတယ်မဟုတ်လား" "မှတ်မိတာပေါ့ မမကြီးရ၊ အရမ်းနာပြီး သွေးတွေအများ ကြီး ထွက်လိုာတာလေ၊ မမကြီးပဲ အရက်ပြန်နဲ့ သေချာ ဆေးပေး၊ ဆေးထည့်ပေး၊ ပလာစတာကပ်ပေးလုပ်လို့ သာ အနာက မရင်းဘဲ မြန်မြန်ကျက်သွားတာ ..."

တခင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို ... 😛 ၆၅ ်

"အေးဟယ် ့္ အဲ့ဒီတုန်းကမ္း မမကြီး ရင်ထိတ်လိုက် တာ"

"မမကြီး ရင်ထိတ်တာတော့ ပြောမနေပါနဲ့တော့၊ ဓားထိ ခံရတဲ့ ကျွန်တော်က မျက်ရည်မကျရဘူး၊ မမကြီးပဲ မျက်ရည်လေး ဝဲတဲဝဲတဲနဲ့ ကတုန်ကယင်ဖြစ်နေတာ" "ဟုတ်ပါ့ ... မင်းထိတာကို ငါက ဘာလို့ ငိုချင်သွားမှန်း ကို မသိတော့ဘူး"

သောတနဲ့ မမကြီးက ရှေးဟောင်းနောင်းဖြစ် ကလေးတွေ ပြန်ပြန်ပြောကြရင်း လက်ဖက်သုပ်ထဲ ထည့်မည့် ကြက်သွန်ဖြူ၊ ဂေါ်ဖီတွေကို အတူလှီးချွတ်နေကြပါသည်။ မမကြီးနှင့်အတူ ခုလို စကားတပြောပြော အလုပ်လုပ်ရတိုင်း သောတ ရင်ထဲမှာ နွေးထွေးကြည်နူးရသည်။ ပျော်လည်း ပျော် ဇွင်ရပါသည်။ မမကြီး ဘာလေးပဲလုပ်လုပ် သောတက အပြေး သွားကာ ကူညီလိုက်ချင်တာပင်။

သောတ မျက်စိရှေ့မှာ မမကြီး အလုပ်လုပ်နေတာ သာတွေ့၊ ဘာအလုပ်မဆို သောတက မကူညီဘဲမနေ။ ခြံထဲမှာ မေကြီး ပန်းအိုးတွေ ရွှေ့နေတာမြင်လျှင် သောတက အပြေး သွားကူရွေ့ပြီးသား ... ။ မမကြီး ပန်းပင်ရေလောင်းနေတာမြင် လျှင် ပြေးကူလောင်းပြီးသား ... ။ ဈေးခြင်းတောင်းလေးဆွဲပြီး

ရေးက ပြန်လာတာမြင်လျှင် ဈေးခြင်းကူဆွဲပေးပြီးသား ...။ အကောင်းမြင်တတ်သော မမကြီးက 'သောတက သိပ်သိတတ် တာပဲ' ဟု ချီးကျူးသလောက် အကောင်းမမြင်တတ်သော သီကျူးတို့ မောင်နှမက 'ဟင်းကောင်းစားချင်လို့ လိုက်ဖားနေ တာ' ဟု ကဲ့ရဲ့တတ်သည်။ သိပ် အခြောက်ပီသတာပဲဟု စွပ်စွဲ တတ်သည်။

သူတို့ သောတကို စွပ်စွဲကာမှ စွပ်စွဲရော၊ သောတ ပုံစံက ဘယ်နေရာကမှ အခြောက်ပုံပေါက်မနေပါ။ သောတ အရပ်က ၅ ပေ ၉ လက်မ ရှိသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း လုံးဝ ပိန်ညှော်ချိနဲ့မနေ၊ သူ့ဗလနဲ့သူ အချိုးကျပြီးသား။ သောတရဲ့ လှုပ်ရှားသွားလာပုံကလည်း မားမားမတ်မတ် ကျားကျားလျား လျားပင်။ သောတရဲ့ မျက်နှာက နှတ်ခမ်းမွေး တစ်စမရှိရလေ အောင် ရိတ်သင်ထားရင်သာ ငယ်နုပုံပေါ်ပေမယ့် နူတ်ခမ်းမွေး ဟိုတစ်စ ဒီတစ်စ ထွက်လာပြီဆို မမကြီးထက်တောင် အသက် ပိုကြီးတယ်လို့ ထင်ရတာ ... ။

မမကြီးက သောတထက် ငါးနှစ်ကြီးပေမယ့် ကြီး တယ်လို့ကို မထင်ရ ... ။ စိတ်ကလေးကသာ အကြီးပိသပေ မယ့် မမကြီးရဲ့ ပြောပုံ ဆိုပုံ ဟန်ပွန်ကလေးတွေက နှနနယ်နယ် ကလေး၊ တစ်ခါတလေ ကလေးတောင် ဆန်သွားသေး၊ အသံ လေးကလည်း ချိုချိုအေးအေး အသံလုံးသေးသေး။

ပုည ခင် 🕶 အပုပ် တို က်

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 🚬 🐞 🛚 🧯

မမကြီးက လှသော်လည်း အလှမပြင်တတ်ရှာပါ။ မမကြီး ဝတ်တတ်တဲ့ ပါတိတ်လုံချည်တွေက မမကြီးကို ရင့် ရော်စေသည်။ ရှေ့ဆံပင်တွေကို နဖူးလေးပြောင်နေအောင် အပြောင်သိမ်း၍ နောက်ဘက်မှာ သိုးမွေးကွင်းကလေးဖြင့် စုစည်း ထားတတ်သော မမကြီးရဲ့ အပြင်အဆင်က လူကြီးဆန်သည်။ သို့သော် အဲ့ဒီလောက် လူကြီးဆန်အောင် ပြင်ဆင်ထားတဲ့ကြား ကကို မမကြီးပုံစံလေးက နုနုနယ်နယ် ဖြစ်နေရတာဟာ ဘယ် ဘဝက ကုသိုလ်ကြောင့်လည်း မသိနိုင်ပါ။

ပြောင်နေတဲ့ နဖူးလေးပေါ်မှာ ဆံစ်နုနုလေးတွေ ြာဆင်းနေပုံက ယဉ်စစနှင့် ဘယ်လိုလေးမှန်းကိုမသိ။ ဒီလောက် ရင့်အောင်နေတဲ့ကြားက ဒီလောက်နုနေတဲ့ မမကြီးရဲ့ ရှေး ကုသိုလ်ဟာ ထူးလည်းထူးပါပေ့ဟု ဆိုရမှာပင်။ အရင်ဘဝက ာန်းတွေ များများလှူခဲ့လို့များ ဒီဘဝမှာ အဆင်းရူပကာ လှပ သေသလား မသိပါ။

သောတက မမကြီးကို ချစ်ခင်လေးစားပေမယ့် ဆကြီးဟာ ကိုယ့်ထက်ကြီးရင့်သူဟု သိပ်ခံစားလို့မရပါ။ မမကြီး 🚅 တရင်းတနီး စကားပြောဖြစ်တိုင်း ကိုယ်နဲ့ရွယ်တူလို့သာ ∞်မြင်လာရတတ်တာပင်။ -

သောတမှာက အဖေရော-အမေပါ မရှိသူမို့ မမကြီး

ပူည ောင်းစ႒အားစ်တိုက်

ရဲ့ နွေးထွေး ဂရုစိုက်မှုတွေကို မက်မောခုံမင်လှပါသည်။ တစ်ခါ တလေ သီကျူးရဲ့ ဒုက္ခတွေကို ခံရလွန်းလို့ စိတ်ပျက်ချင်ပေမယ့် မမကြီး တစ်မျက်နှာကို ငဲ့ကာ သီကျူးနဲ့ ဖြူဥတို့ ပေးလာသမျှ ဒုက္ခတွေကို ခံယူဖို့ အင်အားတွေ ရှိခဲ့ရတာပင်။ ငယ်ကတည်းက စွဲမြဲခဲ့တဲ့ သံယောစဉ်မို့ ခိုင်မာအားကောင်းတာပဲ ထင်ပါရဲ့။

သောတက ကြက်သွန်ဖြူဥလေးတွေကို အခွံနွှာ နေရင်းက ခရမ်းချဉ်သီး ပါးပါးလှီးနေတဲ့ မမကြီးရဲ့ လက်ကို လှမ်းကြည့်မိသည်။ အမယ် ... မမကြီးရဲ့ လက်ဖြူဖြူလေးတွေနဲ့ ခရမ်းချဉ်သီး နီနီလေးက တော်တော်လေး လိုက်ဖက်နေပါလား။ ခရမ်းချဉ်သီးရဲ့ အနီရောင်ကြောင့် မမကြီး လက်က ပိုဖြူလာ တယ် ထင်ရသည်။

မမကြီးက အင်မတန် လက်လှသူပင် ... ။ ငယ် ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် အိမ်မှုကိစ္စတွေ လုပ်ခဲ့ပေမယ့် မမကြီးရှ လက် တွေက အဆစ်လည်း ကြီးမလာ၊ တုတ်ခိုင်လာတာမျိုးလည်း မဖြစ် ... ။ အမှတ်တမဲ့ ပစ္စည်းအပေးအယူမှာ မမကြီးရဲ့ လက်နဲ့ ထိမိတဲ့အခါ နူးညံ့တာကိုလည်း သတိထားမိခဲ့ဖူးပါသည်။ မမကြီးက အဲ့ဒီ လက်လှလှလေးတွေနဲ့ သောတ

စားဖို့ မကြာခဏ ငါးအရိုးနွှင်ပေးခဲ့ဖူးပါသည်။ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက သောတက ငါးဟင်း စားတိုင်း အမြဲ အရိုးစူးတတ်သည်။ ငါးအရိုးက ရေသောက် ချလည်း မကျ၊ ထမင်းဆုပ် မျိုချလည်း မကျ၊ ငှက်ပျောသီး မျိုချလည်း မကျဘဲ လည်ချောင်းဝမှာ တစ်ဆို့စူးမျက်နေလျှင် တော်တော် နေမထိထိုင်မသာဖြစ်ရသည်။ တံတွေးမျိုချတာ၊ ရေသောက်ချတာမျိုးလုပ်ရင်တောင် လည်ချောင်းဝမှာ စူးစူးသွား တတ်တာမို့ ထိုအရိုးမကျမချင်း စိတ်ဆင်းရဲနေရသည်။

သောတ အရိုးစူးတတ်မှန်းသိတော့ မမကြီးက သောတကို ငါးဟင်းနှင့် ထမင်းခေါ်ကျွေးတိုင်း အရိုးနွှင်နွှင် ကျွေးခဲ့တာပင်... ။

သောတက လက်ဖက်နယ်နေသော မမကြီးကို လှမ်းကြည့်ရင်း , ,

> "မမကြီး ... ကျွန်တော် ထမင်းစားတာ သိပ်မဝဘူး" "ဘာဖြစ်လို့ မဝတာလဲ၊ ထမင်းမလောက်လို့လား၊ မမ

ကြီး ချက်ထားတာ အများကြီးပါ"

"ထမင်းက လောက်ပါတယ်၊ မမကြီး ချက်ထားတဲ့ ဟင်းက ငါးဟင်းဆိုတော့ အရိုးစူးမှာကြောက်တာနဲ့ သိပ် မားဟား ပထာခဲ့တာ"

များများ မစားရဲတာ"

"အေးဟယ်-္္ ဟုတ်သားပဲ၊ မမကြီးလည်း ဟိုကောင် သီကျူးကို စိတ်တိုနေတာနဲ့ အရိုးနွှင်ပေးဖို့ မေ့သွားတယ်ွ

ဇဒင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 💠 🤄 ၇၃

မင်းကလည်း ခုထိအောင် အရိုးက စူးတတ်တုန်းလား၊ ငါးခူက ဘယ်မှာ ဒီလောက်အရိုးများလို့လဲဟယ်" "မမကြီးက ငါးခူကို အတုံးအတစ်လေးတွေ တုံးတစ်ပြီး ချက်ထားတော့ ဘေးနားအရိုးလေးတွေ ပဲ့ကြွေပြီး စူးတာ ပေါ့၊ နှစ်ပိုင်းလောက်ပဲ ပိုင်းပြီး ကြော်လိုက်ရင် ပြီးရော" "မင်းပဲ ဟိုတလောကပြောတော့ဖြင့် ငါးခူးကုလားဟင်း စပ်စပ်လေး စားချင်တယ်ဆို ့္၊ မန်ကျည်းရည်လေး ထည့်ပြီး မဆလာလေးပါ အုပ်ပေးပါဆို ... " "အဲ့ဒါက ဟင်းရည်ဆမ်းစားချင်လို့ ပြောတာ၊ ငါးချည်းပဲ ဆို ချက်တာထက် ကြော်တာကို ပိုကြိုက်တာ" "ကဲ ့ အဲ့ဒါဆိုလည်း နောက်တစ်ခါကျ ကုလားဟင်း လည်း ချက်ပေးမယ်၊ ကြော်လည်း ကြော်ပေးမယ်၊ ကုလားဟင်းအရည်ကို ဆမ်းပြီး ငါးကြော်တုံးနဲ့ စားပေါ့" "နှစ်မျိုးချက်ရင် မမကြီး ပင်ပန်းမှာပေါ့၊ ကုလားဟင်း ချက်ပေးပြီး အရိုးနွှင်ပေးရင်လည်း ပြီးတဲ့ဥစ္စာ . . . " "ဪ ့္ လက်စသတ်တော့ မမကြီးကို အရိုးနွင်ခိုင်း ချင်လို့ ဒီလောက် စကားတွေများနေတာကိုး၊ ကဲ ့ု လာ လာ ့ မဝသေးရင် နောက်တစ်ခေါက် ထပ်စား၊ မမကြီး အရိုးနွှင်ပေးမယ်"

မမကြီးက ထမင်းပူပူလေး တစ်ပန်းကန် ခူးပေးပြီး ထမင်းပူပူထဲကို ငါးအသားတွေ နွှင်ထည့်ပေးပြီး ဟင်းရည်ရွဲရွဲ လေးဆမ်းကာ စွန်းတပ်ပေးလိုက်သည်။ သောတက စားချင် စဖွယ် မွှေးပျံ့နေသော ထမင်းပန်းကန်ကို မကာ တစ်ချက် အနံ့ရှုလိုက်ပြီးမှ ဧည့်ခန်းထဲသို့ ယူလာသည်။ မမကြီးက လက် ဇက်ပန်းကန်လေး ယူပြီး သောတရေ့မှာ ချပေးသည်။

မမကြီး အရိုးနွှင်ကျွေးတဲ့ ထမင်းနပ်တိုင်းကို သောတက တမက်တမော ရှိခဲ့ရပါသည်။ သောတ အိမ်မှာဆို အဘိုးက ထမင်းစားချိန်မမှန်တာမို့ သောတနဲ့ အဘိုးတို့ ထမင်း အတူစားရသော နေ့ ရက်တွေ မများလှပါ။ အတူစားဖြစ်သော နေ့တွေမှာလည်း အဘိုးက ထမင်းစားရင်း စကားပြောတာကို ေကြိုက်သူမို့ ထမင်းဝိုင်းက အမြဲ အေးစက်တိတ်ဆိတ်နေတတ် ဘာပင်။ မမကြီးအိမ်မှာဆိုရင်တော့ ထမင်းတစ်လုတ်၊ စကား ဘစ်ခွန်းလို့တောင် ပြောရမေလား မသိ။ ပြီးတော့ သောတကြိုက် ဘဲ့ ဟင်းကို သတိတရ တကူးတက ချက်ပြုတ်ကျွေးတတ်တာ၊ သာတ ထမင်းစားမည်ဆိုတိုင်း ဖွယ်ဖွယ်ရာရာလေး ပြင်ဆင် ဆျွးတတ်တာတွေကြောင့် မမကြီး ကျွေးသော ထမင်းအနပ် ဘိုင်းက သောတကို ကြည်နူးနွေးထွေးစေခဲ့တာ ဖြစ်ပါသည်။ မမကြီး ခမျာမှာလည်း သီကျူးတို့ မောင်နှမ

😛 ပုညသင်

ကြောင့် ဘယ်လောက်ပဲ စိတ်ညစ်ရ စိတ်ညစ်ရ သောတမောင် စားဖို့ ပြင်ဆင်ပေးနေချိန်ကလေးမှာတော့ မျက်နာကလေးက ကြည်လင်အေးမြနေခဲ့တာပင်။

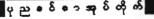
သောတမောင်သည် ရှေးဟောင်းနောင်းဖြစ်ကလေး ကို ပြန်ဆွေးနေရင်းက ကိုယ့်ရှေ့က ငါးပြေမ ဆီပြန်ဟင်းခွက်ကို

စိုက်ကြည့်နေမိပါသည်။

ငါးပြေမကို ကြိုက်ပေမယ့် စားရမှာတော့ ခပ် ကြောက်ကြောက်ပင်။ သောတမောင် ခပ်ငယ်ငယ်က ငါးပြေမ အရိုး နှစ်ခါတောင် စူးဖူးတာမို့ပင်။ ဘေးဘက်ဆူးတောင်ရိုး စုးတာက တစ်ခါ၊ ငါးခေါင်းအောက်ခြေဘက်က အရိုးတစ် ချောင်း စူးနင်နေတာက တစ်ခါ ... ။

ခုနေ ့ မမကြီး အရိုးထွင်ကျွေးရင် ကောင်းမှာပဲ ဟု စဉ်းစားရင်း မမကြီးမျက်နာကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့်မိ တော့ မမကြီးရဲ့ ပူပင်သောကအရိပ်တွေ ယှက်သန်းနေသော ချက်နှာလေးကို သနားစဖွယ် မြင်တွေ့ရပါသည်။

ပုညခင်စေဒနာဝေတီက်

ენ 💠 ပုညခင်

ခုလို သီကျူးကို ရှာတွေ့ဖို့ကိစ္စက အသည်းအသန် အရေးကြီးနေချိန်မှာ ငါးပြေမကတမှောင့် မဖြစ်စေလိုတာမို့ သောတမောင်က မမကြီးကို ပူဆာမနေတော့ဘဲ ကိုယ့်ဘာသာ အရိုးထွင်စားဖို့ ငါးပြေမကို ဖွန်းခက်ရင်းဖြင့် ထိုးဖြတ်နှစ်ပိုင်း ပိုင်းကာ ခေါင်းပိုင်းကို ကိုယ့်ပန်းကန်ထဲသို့ ဆယ်ထည့်လိုက် ပါသည်။

သောတမောင်က ငါးပြေမကို သေချာ အရိုးထွင်၍ စားရင်း မမကြီးကိုလည်း ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့် အကဲခတ် နေရသည်။ မမကြီးကတော့ ငါးပြေမဆီမှာ စိတ်မရောက်၊ သောတဆီကိုလည်း စိတ်မရောက်နိုင်ဘဲ ငါးရုံအူလေး တစ်ဖတ်၊ ငါးဖယ်ဟင်းလေး တစ်ပြားနှင့် စိတ်မပါ လက်မပါ စားနေ သည်။ စားရင်းက နာရီကြည့်လိုက်၊ ဖုန်းကိုကြည့်လိုက် 🛒 ။ မမကြီးစိတ်တွေ ပူပင်ယောက်ယက်ခတ်နေမှန်း

သိတာမို့ သောတလည်း ထမင်းသာစားနေရတယ် အရသာရယ် လို့ သိပ်မတွေ့တော့ဘဲ မမကြီးရဲ့ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကို အကဲတခတ်ခတ်နှင့် ထမင်းတစ်လုတ်ခပ်စားပြီး အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ ဝါးမျိုမိစဉ်မှာ ...

"အာ ၂ ခစ် ၂ ခတ် ၂ ခတ် ၂ စူး . . "

"ဟင်္္ သောတ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဘာဖြစ်တာလဲ"

ပုည္ခင်စ႒နာပေတီက်

အော်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🐞 🤈 ၇၇

သောတမောင်ထံမှ အာခေါင်ကိုခြစ်သံ ခစ်ခစ်ခတ် ခတ်တွေ ထွက်လာတာမို့ မမကြီးက ပျာပျာသလဲ မေးလာပါ သည်။

> "အား ့ ့ ခ်ီး ့ ့ ခူး ့ ့ ခပ် ့ ့ ခပ် ့ ့ အရိုး ့ အရိုး ့ တစ်နေပြီ၊ စူးနေပြီ"

"ဟယ် ္ ဟုတ်သားပဲ၊ မင်း ငါးပြေမအရိုး စူးတတ်တာ မမကြီး မေ့သွားတယ်ဟယ်၊ မမကြီးလိုတာ ့္ မမကြီး မေ့တာ၊ ငါးပြေမဟင်း မှာပေးကတည်းက အရိုးထွင် ပေးဖို့ သတိရရမှာ ... "

မနောသည် လည်မျိုမှာ အရိုးနှင်ကာ အာခေါင် ခြစ်၍ ထုတ်လျက် မျက်ရည်တွေဘာတွေတောင် ဝဲလာသော သောတမောင်ကိုကြည့်ရင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြစ်တင်၍ မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်သွားရပါသည်။

တကယ်ဆို ငါးပြေမဟင်း မှာလိုက်ကတည်းက အရိုးနွှင်ပေးရမယ်ဆိုတာကိုပါ တစ်ပါတည်း သတိရသင့်တာ။ သိကျူးအတွက် စိတ်တွေ ထွေပြားရလွန်းတာမို့သာ မနော ဝတ္တရားပျက်ကွက်ခဲ့တာ ... ။ သောတ အရိုးစူးသွားတဲ့ တစ်ခါ ကတည်းကစလို့ နောက်ဆို မနောအိမ်မှာ ထမင်းလာစားတိုင်း အရိုးထွင်ကျွေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာ။ သောတက အရိုးစူးပြီဆို အရမ်းသနားဖို့ကောင်းတာလေ။

ပုည္ခင်စ႒ေအာ့စ်တိုက်

၇၈ 🌼 ပုညစင်

"မမကြီး ... ၊ ခူး ... ခစ် ... ခစ် ... ဘယ် ... ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ၊ အရီးကို အပြင်ပြန်ထွက်လာအောင် လုပ်ရ မလား၊ ဗိုက်ထဲကျသွားအောင် လုပ်ရမလား" "အခု လည်ချောင်းထဲမှာ ဘယ်လိုအနေအထားရှိလဲ" "ကန့်လန့်တင်နေလား မသိဘူး၊ စူးနေတာပဲ ..." "အရင်ဆုံး အပြင်ထွက်သွားအောင် ကြိုးစား၊ မရတဲ့ အဆုံးကျမှ အစာထပ်မျိုပြီး ဗိုက်ထဲကျသွားအောင် လုပ် ရမှာပေါ့၊ လာ ... လာ ဟိုဘက်ကို သွားရအောင်"

မနောက သောတကို ဆိုင်နောက်ဘက်သို့ ခေါ် သွားသည်။ သောတမှာ ဆိုင်နောက်ဘေးမှာ ဆောင့်ကြောင့်လေး ထိုင်ကာ ချွဲဟပ်သလို အာခေါင်ခြစ်၍ အရိုးကိုဟပ်ထုတ်ရင်း ချွေးတွေလည်းကျ၊ မျက်ရည်တွေ နာရည်တွေပါကျကာ မရှိမဆံ့ ဖြစ်လာသည်။

မနောသည်လည်း သောတဘေးမှာ ဆောင့်ကြောင့် လေး ဝင်ထိုင်ရင်း သောတဖြစ်နေပုံကိုကြည့်ကာ ဝမ်းပမ်းတနည်း ကြီး ဖြစ်လာသည်။ မနောက ဘယ်လို ဖေးမရမှန်းမသိတာမို့ သူ့ကျောကုန်းကို တစ်ချက် နှစ်ချက် ဖိဖိချပေးနေ ရသည်။ "အာ ... မရဘူး၊ မကျဘူး မမကြီး၊ လည်ချောင်းထဲမှာ စူးနေတုန်းပဲ" အော်သို့ ၂၅ နာရီအလို 👑 🗳 🤙 ၇၉

"ဒါဆို ့ ထမင်းဆုပ်ကလေး မျိုချပြီး ရေများများ သောက်ချရမယ်၊ ထ ့ ထ ့ အရှေ့ကို သွားရအောင်" မနောနှင့် သောတက ဆိုင်နောက်ဘက်မှ ပြန် ထွက်လာသည်။ ထမင်းဆိုင်က လူတချို့က 'သဲရန်ကော' ဟူသော အကြည့်ဖြင့် လှမ်းကြည့်ကြသည်။ ဆိုင်ရှင် အဒေါ်ကြီးက ပျာယာခတ် သဲသဲလှုပ်နေ သော မနောနှင့် သောတမောင်ကို လှမ်းကြည့်ရင်း...

"ဘာများဖြစ်လို့လဲကွယ် ... "

"အရိုးစူးလို့ပါ အဒေါ်" မနောအဖြေကြောင့် အဒေါ်ကြီးက ပြုံးလိုက်ရင်း "အရိုးစူးတာများကွယ်၊ မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး စား စရာရှိတာ ဆက်စားလိုက်ရင် သူ့ အလိုလို ကျသွားမှာ ပေါ့ ..."

မနောက ဘာမှပြန်ပြောမနေတော့ဘဲ လက်သွား ဆေးလိုက်သည်။ ပြီးမှ ထမင်းစားပွဲမှာ ပြန်လာထိုင်ကာ ထမင်းဖြူတွေကို အလုံးကြီးကြီးလေးရအောင် ဆုပ်ကာ ဆုပ်ကာ သုံးလိုက်ပြီး ...

> "ရော့္ သောတ၊ ဒါလေး နှစ်လုံး သုံးလုံး မျိုချပြီးရင် ရေသောက်ချလိုက်နော်"

၈၀ 💠 ပုညခင်

"ဟုတ် ... "

သောတက မနောပြောသမျှ နာခံကာ ထမင်းဆုပ် တွေ မျိုချပြီး ရေများများသောက်ချသည်။

"ကဲ ့ ့ စူးသေးလား၊ တံတွေးမျိုချကြည့်ပါဦး"

သောတက မျက်တောင်လေး ပုတ်ခတ် ပုတ်ခတ် နှင့် နှစ်ခါ သုံးခါ ဆက်တိုက် တံတွေးမျိုချကြည့်ပြီးမှ မျက်နှာ ဝင်းပလာကာ ...

"မစူးတော့ဘူး မမကြီး၊ အရိုးက ကျသွားပြီ"

"အမလေး ့့တော်ပါသေးရဲ့ဟယ်"

မနောက ရင်ဘတ်ကလေးဖိကာ ပြောမိသည်။ နောက်မို့ဆို သောတခမျာ သုံးလေးရက် အရိုးနင်ပြီး ရေသောက် ချလည်း စူး၊ တံတွေးမျိုချလည်းစူး၊ အစာစားလည်း စူးစူးနေ တော့မှာ ... ။

"ရော့ ... ရော့ ... ချွေးတွေသုတ်ပစ်လိုက်ဦး"

မနောက ပိုက်ဆံအိတ်ထဲက တစ်ရှူးထုပ်လေးကို ဆွဲယူဖောက်ပြီး သောတထံ ကမ်းပေးလိုက်တော့ သောတက ကျေးစူးတင်ပြုးကလေးနှင့် လှမ်းယူကာ နဖူးပေါ်မှာ သီးနေသည် ချွေးတွေကို သုတ်ပစ်လိုက်သည်။ သောတ မျက်နှာ ကြည်လင် လာတော့မှ မနောလည်း စိတ်အေးသွားကာ ... ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို ... 🐞 🙃

"ကဲ ့ ထမင်းက မဝသေးဘူး မဟုတ်လား၊ ဆက်စား လိုက်နော်၊ ကျန်တဲ့ ငါးကို မမကြီး သေချာအရိုးထွင် ပေးမယ်"

မနောက လက်လည်းဆေးလာပြီးသားမို့ ကျန်တဲ့ ငါးတစ်ပိုင်းကို သေချာလေး အရိုးစင်စင်ထွင်ကာ သောတ စန်းကန်ထဲသို့ ထည့်ပေးနေဆဲ မိသားစုလိုက် ထမင်းစားနေကြ သည့် တစ်ဖက် စားပွဲဝိုင်းမှ ကလေးတစ်ယောက်က သောတကို လက်ညှိုးထိုးကာ ...

"မေမေ ... မေမေ ... ဟိုမှာ ကြည့်စမ်း၊ ဟိုအစ်ကိုကြီး လည်း သားလိုပဲ၊ အရိုးထွင်ပေးမှ စားတတ်တယ်" ဟု ပြောလိုက်တာမို့ သောတက ရှက်စနိုးပြုံးပြီး နောက ရှက်စနိုးပြုံးနေသည့် သောတကို ကြည့်ကာ ချစ်စနိုး ဖြွံးလိုက်သည်။

သောတ အေးအေးလူလူ ထမင်းဆက်စားနေတော့ မနောက အိမ်ကို ဖုန်းပြန်ဆက်ကြည့်ဖို့ သတိရလာကာ ... "သောတ ... မမကြီး အိမ်ကို ဖုန်းခေါ်ကြည့်ဦးမယ်" "ခေါ်လေ ... မမကြီး"

မနောက သောတမောင် လှမ်းပေးသော ဖုန်းကို ခန်းယူပြီး အိမ်ဖုန်းနှံပါတ်တွေကို နှိပ်လိုက်သည်။

ပုည္ခင်စ႒နားစ်တိုက်

၈၂ 🌣 ပုညသင်

"ဟဲလို ... "

"မိနိ ့ မမကြီးပါ၊ အခြေအနေ့ ဘာထူးသေးလဲ"

"အမလေး ... ထူးတယ် မမကြီးရေ ... ထူးတယ်"

"ဟယ် ့္ဘာထူးတာလဲ၊ သီကျူး ဖုန်းဆက်လို့လား"

"ကိုသီကျူးလည်း မဆက်ဘူး၊ မမဖြူဥလည်း မဆက် ဘူး၊ ချောကလျာ အစ်ကိုတွေ လာလာမေးတာတော့ နှစ်ခါတောင် ရှိပြီ"

"ဟင် ...-ဟုတ်လား၊ ခြံထဲကို ဝင်လာသေးလား"

"ခြံထဲတော့ မဝင်ဘူး၊ ခြံဝကနေ မိနီကို လှမ်းအော်ခေါ် လို့ မိနီလည်း ကြောက်ကြောက်နဲ့ ထွက်တွေ့ရတာ၊ ချောကလျာရဲ့ အစ်ကိုတွေက ပြောသွားတယ်၊ ဒီညမကူး

ခင် သူ ညီမကို အိမ်ပြန်ပို့မပေးရင် သူတို့ကို အဆိုးမဆို

နဲ့တဲ့ ... "

"ဒုက္ခပါပဲဟယ် ...သီကျူးနဲ့လည်း ခုထိအဆက်အသွယ် မရသေးဘူး"

"అఅగ్రో: ... "

"ဟေ ... ပြော၊ ဘာလဲ ..."

"ချောကလျာကို ပြန်မပို့နိုင်ရင် သူတို့ဘာလုပ်မှာလဲ မသိဘူး"

ပုညခင်စၥဆုပ်တိုက်

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🌼 💍 🗪

"မေကြီးလည်း ဘယ်သိပါ့မလဲဟယ်"

"အိမ်ကို မီးပိတ်ရို့ ရင် မိနီတစ်ယောက်တည်း ဒုက္ခပါပဲ မမကြီးရယ်၊ မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့နော်" 📞

"မင်းမဲ့တိုင်းပြည်မှ မဟုတ်တာဘဲ၊ ဒီလောက်ထိတော့

မလုပ်ရဲပါဘူး"

"ဒါဆို အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်ကို ခဲလုံးတွေနဲ့ ပစ်ရင်ရော ... "

"အဲ့ဒီလောက်လုပ်ရင်လည်း အရပ်က ကြည့်မနေပါဘူး၊ မလုပ်လောက်ပါဘူး"

"ခြံတခါးကို ချိုးဖျက်ပြီး ခြံထဲခွတ်ဝင်၊ ပြီးတော့ အိမ် တံခါးကို ဖျက်ဆီးပြီး အိမ်ထဲဝင်လာပြီး မိနီကို လည်ပင်း ညှစ်ပြီး ..."

"ဟဲ့ ... ပေါက်ကရတွေ လျှောက်တွေးမနေနဲ့၊ စိတ်ရှပ် ရတဲ့အထဲ နင်ကတစ်မျိုး၊ အားအားရှိ အက်ရှင်ကားတွေ ကြည့်ပြီး အတွေးခေါင်မနေစမ်းနဲ့ ..."

"ကြောက်လို့ပါ မမကြီးရယ်၊ မြန်မြန်ပြန်လာနော်"

"အေးပါဟယ် ္ ၊ ခဏနေ ဖြူဥလည်း ပြန်လာမှာပါ။

အားတင်းထားစမ်းပါ"

"ဟာ ... မီးပျက်သွားပြီ၊ အမလေး မိနီ လူလည်းကြောက် တယ်၊ တစ္ဆေလည်းကြောက်တယ်၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ ... သမ္ဗုဒ္ဓေး

ပုညခစ်စေဒရာစ်တိုက်

💠 ပုညခင်

မမကြီး တုစ္ဆေမလာအောင် သမ္ဗုဒ္ဓေရွတ်ရတယ် မဟုတ် လား၊ သမ္ဗုဒ္ဓွ ့ ့ ပြီးတော့ ဘာလဲ၊ မိနိ မေ့နေလို့" "သမျှဒွေတစ်လုံးပဲ ရွတ်လည်း ရတယ်၊ အဲ့ဒါပဲ ရွတ်နေ" "မိနိကြောက်တယ်၊ ကြောက်တယ်၊ မှောင်ထဲမှာ မိနိ တစ်ယောက်တည်းရယ် ... "

"ဟဲ့ ့ ့ အဲ့ဒီလို အော်နေမယ့်အစား အားသွင်းထားတဲ့ မီးချောင်းကို ဗွင့်လိုက်ပါလား၊ စိတ်ရှုပ်လိုက်တာဟယ်၊ တကယ်ပါပဲ . . . ၊ ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်"

"ဟာ ္ေနေဦး ္ ့နေဦး ္ ့ မမကြီး၊ ေပြာစရာရှိသေး တယ်"

"ဘာလဲ ့ မြန်မြန်ပြော"

" ခုန... ခုန ... ဦးဦးနဲ့ အန်တီ ဖုန်းဆက်တယ်" "ဟင် ့္ ဘာတဲ့လဲ၊ နင် ဘာတွေပြောလိုက်သေးလဲ၊ အဲ့ဒါ စောစောက ပြောပါတော့လား မိနီရယ်"

"မိနိ မေ့နေလို့ပါ မမကြီးရဲ့၊ အန်တီ ကျောင်းပိတ်ရက် မှာ ဦးဦးလည်း ရန်ကုန်လာစရာ အလုပ်ကိစ္စရှိလို့ နှစ်ယောက်စလုံး ဒီည ကားနဲ့ ထွက်လာကြမှာတဲ့၊ အန်ဝီ က လိုင်းကားနဲ့ လာမှာ၊ ဦးဦးက သူ့ဘာသာ ကား မောင်းလာမှာတဲ့ ...၊ နှစ်ယောက်စလုံး မနက်အတေကြီး

cဒင်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 🏚 👣

ရောက်မှာတဲ့၊ ဦးဦးက အန်တီ့ ကားဂိတ်ကို စောစော သွားစောင့်ကြိုလာခဲ့မှာတဲ့၊ နှစ်ယောက်လုံး အိမ်ကိုတူတူ ပြန်ရောက်မှာတဲ့ ... "

ဘုရား ... ဘုရား ... အသည်းထိတ်စရာ ကောင်း လိုက်တာ ... ။

ဒီညသာ သီကျူးကို ပြန်မတွေ့ရင် မနက်ကျ မေမေနဲ့ ဖေဖေလည်း အရောက်၊ ချောကလျာရဲ့ အစ်ကိုတွေက လည်း ပြဿနာလာအရှာ ... ။ ဖေဖေနဲ့ မေမေခမျာ ခရီးရောက် မဆိုက် စိတ်ဆင်းရဲရတော့မှာ။ ရင်ဝကို ဆီးအကန်ခံရသလို ခဲ့စားရတော့မှာ ... ။

မနောသည် အသက်ရှူကြပ်လာတာမို့ ရင်ဘတ် ာလေး ဖိလျက်က မျက်စိမှိတ်ကာ အသက်ဝဝရှုလိုက်ရပြီး... "မိနိ ... နင် ဖေဖေတို့ကို ဘာသွားပြောလိုက်သေးလဲ" "မမကြီး မှာထားတဲ့အတိုင်းပဲ ပြောတာပါ၊ တခြား ဘာမှ အပိုမပြောပါဘူး"

"အေး ့ အေး ့ အဲ့ဒါဆိုလည်း ပြီးရော၊ မမကြီး သီကျူးကို လိုက်ရှာလိုက်ဦးမယ်"

"ကိုသောတမောင်နဲ့ အတူတူလား မမကြီး"

"အေးပေါ့၊ သီကျူးသွားတတ်တဲ့ နေရာက သူပဲသိတ္မွာ

၈၆ 💠 ပုညာင်

လေ၊ ဒါပဲနော် မိနီ၊ ကြောက်ရင် အားသွင်းထားတဲ့ မီးတွေ အကုန်ဖွင့်နေလိုက်နော်၊ မမကြီး ဖုန်းချလိုက်တော့ မယ်"

မြတ်မနောက ဇုန်းပိတ်လိုက်ပြီး သက်ပြင်းကလေး အသာချကာ သောတမောင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ သောတ ထမင်းစားပြီးတာမြင်တော့မှ ...

> "သောတရေ ... အချိန်ရှိတုန်းလေး နောက်တစ်နေရာ ရှာလိုက်ကြရအောင်၊ မနက်ကျရင် ဖေဖေနဲ့ မေမေလည်း ပြန်ရောက်လာကြမှာ၊ သီကျူးကို ဒီညမတွေ့လို့တော့ မဖြစ်ဘူး၊ သီကျူး ဘယ်တွေသွားတတ်လဲဆိုတာ စဉ်းစား ပါဦး မောင်လေးရယ်"

> သောတမောင်က ခဏငြိမ်၍ စဉ်းစားလိုက်ပြီးမှ "ဒီလိုအချိန်ဆို သူ့ကောင်မလေးနဲ့ ကန်တော်ကြီးထဲက စားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်ဆိုင်မှာ ထိုင်တတ်တယ် မမ ကြီး"

> "ဒါဆို ့ ကန်တော်ကြီးထဲ သွားရှာလိုက်ရအောင် ..." "ဟုတ်ကဲ့ ့ မမကြီး"

သောတမောင်က ခါးကြားမှာ ထိုးထည့်လာသည် ပိုက်ဆံအိတ်ပြားလေးကို ဆွဲထုတ်ကာ ပိုက်ဆံရှင်းဖို့ပြင်တာနို့ မနောက ပျာပျာသလဲ တားရသည်။ ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ∴ 🤹 🛛 👣

"နေ ... နေ ... သောတ၊ မမကြီး ရှင်းလိုက်မယ်" "ဟာ ... မမကြီးကလည်း ကျွန်တော်ပဲ ရှင်းပါ့မယ်" "မရှင်းပါနဲ့ ဟယ် ... ၊ ရှင်းမယ့် ပိုက်ဆံကို စုတဲ့အထဲ ထည့်လိုက်၊ မင်း ဝယ်ျင်တာလေးရှိလို့ ပိုက်ဆံစုနေတယ် ဆို ... "

"မမကြီးလည်း ဝယ်စရာလေး ရှိလို့ဆိုပြီး နေ့နေ့ညည တက်တင်းတွေထိုးပြီး ပိုက်ဆံစုနေတာမဟုတ်လား၊ ရှင်း မယ့် ပိုက်ဆံကို စုတဲ့အထဲ ထည့်လိုက်ပေါ့"

"စုတာလည်း စုပေမယ့် ရှင်းတာလည်း ရှင်းနိုင်ပါတယ် ဟယ်"

"ကျွန်တော်လည်း အဲ့ဒီလိုပဲလေ၊ စုပေမယ့် ရှင်းနိုင်သား ပံ"

"ဒါပေမယ့် ခုကိစ္စက မမကြီးကိစ္စလေ၊ မမြာ္သြီးကိစ္စကို သောတက လိုက်ကူညီရင်း စားကြသောက်ကြတဲ့ဥစ္စာ" "မမကြီးကိစ္စက ကျွန်တော့်ကိစ္စပဲလေ၊ ပြီးတော့ သီကျူး က ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းပဲဥစ္စာ ..."

"ဒါတော့ ဒါပေါ့၊ ဒါပေမယ့် သောတက လိုက်လည်း ကူညီရသေး၊ ပိုက်ဆံလည်း ကုန်ရသေးဆိုတော့ ဘယ် ကောင်းပါ့မလဲ၊ ပြီးတော့ ကားလည်း စိုက်ရသေး၊ ဆံလုံး

ပုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

၈၈ 🍖 ပုညခင်

စိုက်ရ၊ ဆီစိုက်ရဆိုတာမျိုး ဖြစ်တာတော့ ဘယ်ကောင်း မလဲ"

"ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်က အဲ့ဒီလို တွက်ကပ်စဉ်းစား နေရမယ့် အနေအထားလား၊ ဒါဆို ့ ဒီထမင်းပွဲမှာ မမကြီးက တို့ကနန်း ဆိတ်ကနန်းပဲစားတာ၊ ကျွန်တော် က အများဆုံးစားတာဆိုတော့ ကျွန်တော်ပဲ ရှင်းလိုက် မယ်"

"ဟဲ့ ့အဲ့ဒီလို သူ့ဘက်ကိုယ့်ဘက်အသာအနာဈေးတွက် တွက်နေစရာလား"

"မမကြီး စ,တွက်တာလေ၊ မမကြီး တွက်လို့ ကျွန်တော် က လိုက်တွက်ရတာ..."

"ကဲ ့ ့ ဒါဆိုလည်း မတွက်တော့ဘူး၊ မမကြီးက မင်းကို ကျွေးမွေးချင်လို့ မမကြီးပဲ ရှင်းလိုက်မယ်"

"ကျွန်တော်လည်း မမကြီးကို ကျွေးမွေးပြုစုချင်လို့ ကျွန် တော်ပဲ ရှင်းလိုက်မယ်"

"မမကြီး ရှင်းပါ့မယ်"

"ကျွန်တော် ရှင်းပါ့မယ်"

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ငြင်းခုံနေကြရင်း မနောအကြည့်က ဆိုင်ထဲသို့ ဝေ့ဝဲရောက်ရှိသွားသည်။ ဆိုင်ထဲက ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို ‥ 🏚 🔻 👣

လူတွက မနောတို့ကို ပြုံးစိစိ လှမ်းကြည့်နေကြသည်။ စပ်စုတတ် ပုံရသော ဆိုင်ရှင် အဒေါ်ကြီးကလည်း တစ်မျိုးအဓိပ္ပာယ်ဆောင် သော မျက်ဝန်းတွေနှင့် လှမ်းကြည့်ရင်း ပြုံးတုံ့တုံ့ဖြစ်နေသည်။ ခုနတုန်းက အရိုးစူးတဲ့ ကိစ္စ၊ အရိုးထွင်ပေးတဲ့ ကိစ္စတွေကိုလည်း တစေ့တစောင်းမြင်ဖူးပြီးကြပြီမို့ မနောတို့ နှစ်ယောက်က သူတို့ မျက်စိထဲမှာ စိတ်ဝင်တစား စူးစမ်းချင်စရာ ဖြစ်နေမှာပင်။ ထို့ကြောင့်ပင် မနောက သက်ပြင်းလေးချကာ

မေးလေး တစ်ချက် နှစ်ချက် ဆတ်ပြလိုက်ရင်း ...

"ကဲ ့္ ကဲ ့္ မင်းပဲ ရှင်းလိုက်ပါတော့"

ဟု အလျော့ပေး ခွင့်ပြုလိုက်ရပါသည်။

သောတ ပိုက်ဆံရေတွက်နေတာကို ငေးကြည့်ရင်း နော စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါသည်။ ဒီပိုက်ဆံဟာ ဘယ်လောက် မှ မရှိဘူးလို့ဆိုနိုင်ပေမယ့် တစ်စုံတစ်ခုကို စုံစုံမက်မက် လိုချင် လွန်းလို့ ဝယ်ယူနိုင်ဖို့ စုဆောင်းနေရှာသူအတွက်တော့ တစ်တပ် တအားပဲ မဟုတ်လား။ သူ့ခမျာ ငါ့အတွက် ပိုက်ဆံကုန်ရတာ နဲ့ပဲ ဝယ်ချင်တာလေးနဲ့ နီးနိုင်မှာကို မဟုတ်တော့ပါလား။

သောတမှာက ဝင်ငွေလည်း များများစားစား ရှိရှာ တာမှ မဟုတ်တာ။ သူ့အဘိုးက ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု မှာ ရှယ်ယာ တော်တော်များများလေး ဝင်ထားလို့သာ အိမ်စရိတ်

ပုညခင် 🕶 အားစ်တိုက်

၀၁င်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 🔐 🐞 🛛 ၉၁

အတွက် မပူရဘဲ ပြေလည်ချောင်ချိတယ်လို့ ပြောဆိုရမှာဖြစ် ပေမယ့် သူသုံးစွဲရသည့် ကိုယ်ပိုင်ဝင်ငွေက နည်းပါးပါသည်။ သောတက ကွန်ပျူတာသင်တန်းတွေ ဆက်တိုက်တက်ခဲ့ပြီး နောက်မှာ နာမည်ကြီး ကွန်ပျူတာ သင်တန်းကျောင်းမှာ ဆရာ ဝင်လုပ်နေသူပင်။ အဘိုးဆီက လက်ဖြန့်မတောင်းသည့်အပြင် အဘိုးကို လစဉ် ကန်တော့လေ့ရှိသူ၊ ချွေချွေတာတာ လိမ်လိမ် မာမာလေး အသုံးအစွဲ စိစစ်တတ်သူ ဖြစ်ပါသည်။

အိမ်က သီကျူးတို့ ဖြူဥတို့နဲ့တော့ တခြားစီပင်။ အိမ်က နှစ်ယောက်ကတော့ ခုချိန်ထိ ဘာအလုပ်ကိုမှ လက် ကြောတင်းတင်း မလုပ်တဲ့အပြင် တစ်ယောက်ဖုန်းတစ်လုံးစီ ခပ်တည်တည်ကိုင်ကာ စားစားသွားသွား ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေး နေနေကြတာပင် ့ ့ ။ သူတို့ အားတိုင်းအာသမျှ ဖုန်းဖိုးကို တစ်လတစ်လ ဝန်ဆောင်မှုပေးရတာကပင် မနည်းလှပါ။

မနောကတော့ ဒီအရွယ်လည်းရောက်ပြိမို့ ကိုယ့်

အသုံးစရိတ် အသေးအမွှားလေးတွေကအစ မိဘဆိက မတောင်း လိုပေ။ ထို့ကြောင့်ပင် အိမ်မှုကိစ္စအားလပ်ချိန်မှာ သိုးမွှေး တက်တင်းထိုးကာ အသိဆိုင်သို့ ပြန်သွင်းခြင်းဖြင့် ဝင်ငွေ အထိုက်အလျောက် ၅နေသည်။ ထိုပိုက်ဆဖြင့် မနော လိုချင် တာလေးတွေကို ဝယ်နိုင်ပေသည်။ မနောက အဝေးသင်ဖြင့်

ပုညခင်စ႒ဆာပေါ်တိုက်

သမိုင်းဘွဲ့ ရထားတာ့မို့ ဒီတစ်ဘွဲ့နှင့် အပြင်မှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ လည်း မလွယ်ပါ။ ကွန်ပျူတာ စပီကင်ဆိုတာတွေမှ မနော မကျွမ်းဘဲ။ ကျွမ်းလည်း ဒီအိမ်မှုကိစ္စတွေကိုပစ်ပြီး အလုပ်ထွက် မလုပ်နိုင်ပါ။ မနော အလုပ်ထွက်မလုပ်တာတောင် သိကျူးတို့ကို ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရဖြစ်နေတာ၊ အလုပ်သာထွက်လုပ်ရင် ပြီးပါ လေရော။

ခုတော့ ... မနောက အေးအေးချမ်းချမ်း ရောင့် ရောင့်ရဲရဲလေးပင် နေတတ်နေပါသည်။ ပြီးတော့ မနော ရတဲ့ ပိုက်ဆလေးတွေကို စုဆောင်းကာ မနော အရမ်းလိုချင်သည့် ပစ္စည်းလေးတစ်ခုကို ဝယ်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေပါသည်။

မနော ချွေတာတာကို သောတလည်း သိ၊ သောတ ချွေတာတာကို မနောလည်း အသိမို့ အမှတ်တမဲ့ ပြောမိကြသော စကားများအရ နှစ်ယောက်လုံး တစ်စုံတစ်ခုကို ဝယ်နိုင်ဖို့ အသည်းအသန် ပိုက်ဆံစုနေတယ်ဆိုတာကို အပြန်အလှန် သိခဲ့

ကြတာပင်။

"ംെന്റ്: . . "

"ഗേ ... "

"သွားကြရအောင်လေ ... "

"ဪ ့ အေး ့ အေး"

ဖုည်း စင် ၈၁**၁၃** စီတိုက်

၉၂ 💠 ပုညခင်

၀ဒင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို ... 💠 🥆 ၉၃

သောတက သူပိုက်ဆံရှင်းတာကို ငေးငေးဆွေး ဆွေး စိုက်ကြည့်နေခဲ့သော မမကြီးပုံစံကို ရယ်လည်းရယ်ချင်နေ ပါသည်။ အကြည့်ကိုက ယူကြုံးမရသလို အကြည့်မျိုး။ သူ ဒီပိုက်ဆံလေး ရှင်းလိုက်ရတဲ့အတွက် မမကြီးခမျာ တော်တော်မှ ယူကြုံးမရ ဖြစ်နေရတဲ့ပုံပင်။

သောတက မမကြီးထိုင်သည့်ဘက်က ကားတံခါး ကို ကြိုဖွင့်ပေးထားဖို့အတွက် ရှေ့က သွက်သွက် ကြိုလျှောက် လိုက်စဉ်မှာပဲ ...

"_{శ్ర}ర్… "

"apo: ..."

"ဟယ် ့္ သောတ၊ မောင်လေး ့ သောတ၊ အမလေး သောတ သေပါပြီ"

သောတသည် ရုတ်တရက်မို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာဖြစ်လို့ ဖြစ်သွားမှန်းပင် မသိလိုက်။ မေးရိုးတစ်လျှောက် ပူခနဲဖြစ်ကာ အသည်းခိုက်အောင် နာသွားတော့မှ တစ်ယောက် ယောက်က လက်သီးနဲ့ ထိုးတာကို ခံလိုက်ရကြောင်း ရိပ်မိလာ သည်။

မနောသည် ကိုယ့်မျက်စိရေ့မှောက်မှာပင် လူတစ် ယောက်က သောတဆီ လှစ်ခနဲ ပြေးဝင်လာကာ ဘာမပြော

ပုည ●င် ●ာ အားစ်တိုက်

ညာမပြော ဘလိုင်းကြီး စွပ်ထိုးလိုက်တာကို မြင်လိုက်ရတာမို့ သောတထက်ပင် ပို၍ နာကျင်သွားသလို သွေးရူးသွေးတမ်း ကယောက်ချောက်ချား ပျာယာခတ်သွားသည်။

"သောတ 🚅 သောတ၊- အမလေး သေတော့မှာပဲ 🚎"

"్యర్ ... "

"ဟင် ... ထိုးပြန်ပြီ၊ ဟဲ ... နင် ဘာလုပ်တာလဲ၊ နင်က ဘယ်သူလဲ၊ ဒါဘာလုပ်တာလဲဟဲ့၊ သောတကို ဒီလိုလုပ် စရာလားဟဲ့ ... "

မနောက တားမြစ်နေဆဲမှာပဲ ထိုသူက သောတ မျက်နာကို ဆက်တိုက်ဆိုသလို ထိုးလိုက်တာမို့ မနောက အော် ဟစ်တားမြစ်ရင်း သောတရှေ့မှာ ဝင်၍ ကာကွယ်ပေးလိုက်လေ ရာ ...

> "ခင်ဗျား ဒါဘာလုပ်တာလဲ၊ ဖယ်စမ်းပါဗျာ၊ ရှေ့ကနေ ကန့်လန့်လုပ်မနေနဲ့၊ ကျုပ်တို့ချင်း ရှင်းစရာရှိတယ်၊ ခင်ဗျား အသာနေ ..."

> "နင်က ဘာရှင်းမှာလဲ လူရမ်းကားရဲ့၊ နင်ရှင်းချင်ရင် ငါနဲ့ ရှင်းမယ်၊ ဘာကိစ္စလဲ၊ နင်က ဘာဖြစ်ချင်တာလဲ" "မမကြီး ... မမကြီး ... ရှေ့ကဖယ်ပါ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ရှင်း ပါ့မယ်၊ ဟေ့ကောင် ... မင်းက ဘယ်သူလဲ၊ မင်းကို ငါ လုံးဝမသိဘူး"

ဝေဒင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို ... 🐠

"သောတ အသာနေ၊ ဒီကိစ္စ မမကြီး ရှင်းမယ်၊ မမကြီး ရှေ့မှာ သောတကို ဒါမျိုး လာလုပ်လို့မရဘး၊ ဟဲ့ 🛒 ပြော ... နင် ဘာပြောမလဲ၊ ငါ့ကိုပြောစမ်း ... "

သောတသည် ထာဝစဉ် အေးဆေးနူးညံ့စွာ၊ တစ်ခါ တစ်ရံ ရိုးတုံး ထုံအစွာ နေတတ်သော မမကြီးရဲ့ အံ့မခန်းသတ္တိ ပြောင်နေပုံကို အံ့အံ့ဩဩ မှင်သက်နေသည်။

တစိမ်း ယောက်ျားကို စေ့စေ့တောင်ကြည့်ဖို့ မဝံ့ရဲ ခဲ့သော မြတ်မနောဖြူသည် သောတမောင်ရှေ့မှာ ထုပ်ဆီးတိုး သလို လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းကာရံ ရပ်တန့်ရင်း မျက်နှာကို ့ မထီတရီ ပင့်မော့ကာ ရှေ့ကလူကို စိန်ခေါ် သလိုကြည့်နေသည်။ မနောကိုယ်တိုင်လည်း ဘာ့ကြောင့် ဒီလောက် သတ္တိတွေရှိလာ သလဲဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နားမလည်နိုင်ပါ။

"ခင်ဗျားက အရေးထဲ သတ္တိလာပြောင်ပြနေသေးတ**ယ်**၊ နေစမ်းပါဦး ... ခင်ဗျားကို မြင်ပူးသလိုပဲ၊ ခင်ဗျားက ...-ခင်ဗျားက ဟာ ့ သိပြီ၊ ခင်ဗျား သီကျူး အစ်မ မဟုတ် လာ:"

"ဟုတ်တော့ ဘာဖြစ်လဲ ့ ့ "

"ဟုတ်ရင် ရှေ့ကဖယ်လိုက် ... "

"ဘာဖြစ်လို့ ဖယ်ရမှာလဲ၊ မဖယ်ဘူး"

ပုည ခေါင်စ႒အားပြီတိုက်

"မဖယ်ရင် သီကျူးအတွက် ထိုးရမယ့် လက်သီးက သောကမောင်ကို မထိုးဘဲ ခင်ဗျားကို ထိုးမိလိမ့်မယ်" "ဟေ့ကောင် ... မင်း ငါ့မမကြီးကို ထိရဲ ထိကြည့် ... " သောတက ပေါက်ပေါက်ကွဲကွဲ အော်ရင်း မမကြီး

ရှေ့သို့ ထွက်ရပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မမကြီးရှေ့မှာ လက် ဆန့်တန်းကာလျက် ရင်ကော့၍ ရပ်လိုက်ပါသည်။

"အောင်မလေးဗျာ ... တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ချစ် နေလိုက်ကြတာ၊ ဒီမှာ ့္တယော့ကောင် ့္တမင်းက သီကျူး ရဲ့ အခါတော်ပေး ဆရာကြီးမဟုတ်လား၊ သီကျူး ဒီ လောက် ရည်းစားများမှန်းသိရက်နဲ့ မင်းပဲ ကြားကနေ့ အောင်သွယ်ပေးတာ ...၊ အခု ... ငါ့ညီမကို သီကျူးက ဖြတ်သွားတော့လည်း ဖြတ်စာကို မင်းပဲလာပေးတာ၊ မင်းတို့ နှစ်ကောင်က တစ်ကျိတ်တည်း တစ်ဉာဏ်တည်း ပဲ၊ အခု ငါ့ညီမလေး စိတ်ကျပြီး အိပ်ရာထဲလဲနေတော့မှ ငါ့ညီမရဲ့ ဒိုင်ယာရီထဲမှာ မင်းတို့အကြောင်း ဖတ်မိတာ၊ ငါက မင်းတို့ ရပ်ကွက်ထဲမှာပဲ နေတာ၊ မင်းတို့ ငါ့ကို မသိပေမယ့် ငါက မင်းတို့ကိုသိတယ်၊ မင်း အခု သီကျူး ကို သွားခေါ်ပေးရင် မင်းသက်သာမယ်၊ ဒီလိုမှမဟုတ် ရင်တော့ သီကျူးအတွက် မင်းပဲခံရမယ်"

ပုည္ခင်စ႒အုစ်တိုက်

၉၆ 💠 ပုညခင်

"ဒါဆိုလည်း ခံလိုက်မယ်ဗျာ၊ သီကျူးအစား ကျုပ်ကို သာ ထိုးသွားပေတော့ ့ုု့"

"ဟဲ့ ့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ဒီမှာ ့ ငါ့မောင်ကိစ္စ ငါနဲ့ပဲဆိုင် တယ်၊ နင် မကျေနပ်ရင် ငါ့သာရိုက်သွားပေတော့၊ သူ့ကို တော့ မထိနဲ့ ..."

မနောက သောတမောင်ရှေ့မှာ ဝင်ရပ်လိုက်ပြန် တာမို့ ထိုလူက ပခုံးတွန့်သည်။ သောတက မနောကို ဆွဲဖယ် ကာ မနောရှေ့မှာ ဝင်ရပ်သည်။ မနောက သောတရှေ့မှာ ဝင်ရပ်ပြန်သည်။ သောတက မနောရှေ့မှာ ရပ်ပြန်သည်။ နှစ် ယောက်သားဟာ သူရှေ့တက်မယ်၊ ငါ့ရှေ့တက်မယ် အလု အယက် ယောက်ယက်ခတ်နေတာမို့ ထိုလူက စိတ်ရှုပ်လာပုံရ

> "မင်းတို့နှစ်ယောက်ကြည့်ရတာ ခေါင်းတွေတောင် မူးလာ ပြီကွာ၊ ငါ့ရှေ့မှာ ဒီလောက် အချစ်သည်းပြမနေစမ်း ပါနဲ့"

"ခင်ဗျား ဘာစကားပြောတာလဲ"

"မြင်တဲ့အတိုင်း ပြောတာ"

"ဘာမြင်လို့လဲ ... "

ဒေင်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 🤹 ၉၇

"မင်းတို့ နှစ်ယောက် ကြိုက်နေကြတယ်လို့ မြင်တယ် လေ"

"ဟာ ... ခင်ဗျား မိုက်ရိုင်းလှချည်လား၊ ဒါ ... ကျုပ် သူငယ်ချင်းရဲ့ အစ်မဗျ၊ မပြစ်မှားကောင်းဘူး၊ မမကြီး ကန်တော့နော် ... ကန်တော့၊ သူပြောတာ အရေးလုပ် မနေနဲ့၊ နားပိတ်ထား ... မမကြီး၊ နားပိတ်ထား၊ သူပြော တာ နားမထောင်နဲ့"

သောတက မျက်နှာကလေး ရဲတွတ်သွားသော မေကြီးဘက်သို့ လှည့်ကာ လက်အုပ်ကလေးတောင် ချီပြလိုက် ဇြီးမှ ...

"ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ဒီလောက်ထိုးပြီးပြီပဲ၊ ကျေနပ်တော့ ပေါ့၊ ခင်ဗျား မကျေနပ်နိုင်ဘူးဆိုရင်လည်း ကျုပ်က ခုချက်ချင်း ရဲစခန်းကိုသွားပြီး ကျုပ်မျက်နှာပေါ် က ဒဏ်ရာ ကိုပြပြီး ကိုယ်ထိလက်ရောက်မှုနဲ့ တိုင်ချက်ဖွင့်လိုက်ရုံပဲ" သောတ ပြောနေဆဲမှာ ထမင်းဆိုင်ထဲက လူတချို့

ဆွက်လာကာ ...

"သူပြောတာ ဟုတ်သားပဲ၊ ခင်ဗျားချည်း ထိုးနေတာ ကျုပ်တို့မျက်မြင်ပဲ၊ ကျုပ်တို့ဆိုင်ရှေ့မှာ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ လာမလုပ်ကြပါနဲ့၊ အေးအေးဆေးဆေး ကိုယ့်လမ်းကိုယ် သွားကြပါတော့ ..." ဟု ဝိုင်းပြောတော့မှ ထိုလူက သောတနှင့် မနော

ကို ပေစောင်းစောင်းကြည့်ရင်း ထွက်ခွာသွားသည်။

သောတလည်း ထမင်းဆိုင်ကလူတွေကို ကျေးဖူး

စကားပြောပြီး မနောနှင့်အတူ ကားဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

ကားပေါ်မှာ ထိုင်မိပြီး သောတက ကားစက်နှိုး

စဉ်မှာ ...

"ഗോഗ ... '

"ფი ...

နိုင်သံပါသော ခေါ်သံကလေးကြောင့် သောတမောင် က မမကြီးကို လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ မမကြီးရဲ့ မျက်ဝန်း ထဲမှာ မျက်ရည်တို့ စို့ပျို့လာတာကို မြင်ရတာမို့ သောတက စိတ်လှုပ်ရှားသွားကာ...

"မမကြီး ဘာဖြစ်လို့လဲဟင် ... "

"ငို ့ ငိုချင်လို့ပါ သောတရယ်၊ ကြည့်စမ်း ့ မင် မျက်နှာဖြူဖြူလေးက ဟိုကောင့်လက်ချက်နဲ့ တွတ်တွတ် ရဲနေတော့တာပဲ၊ ဟိုကောင့်လက်နဲ့ မင်းမျက်နှာနဲ့ တူ သလား၊ တန်သလား"

ပြောနေရင်းက မျက်ရည်တွေ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက် ကျလာကာ သောတမျက်နှာကို မမကြီးရဲ့ လက်ချောင်းကလေ

တွေက ညင်သာစွာ ထိတွေ့လာလေသည်။

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 💠 🛚 ၉၉

"ဒီမှာကြည့်စမ်း ့ ့ ဒီမှာ တစ်ချက်၊ ဟင် ့ ့ ဒီမှာလည်း သွေးခြည်ဥနေပါလား"

မမကြီးရဲ့ လက်ချောင်းကလေးများက သောတ မောင်ရဲ့ ပါးတစ်ဝိုက်နှင့် မေးစေ့တစ်ဝိုက်မှာ ဟိုနေရာ ဒီနေရာ ထိတို့ကြည့်လျက်ရှိသည်။

သောတသည် မလှုပ်မယှက်လေး ငြိမ်သက်နေရင်း ရင်ထဲမှာ တုန်ရင်လှုပ်ရှား မိန်းမောသလိုဖြစ်လာရတာမို့ မျက်လုံး တွေ အလိုလိုမှေးစင်းကျလာသည်။ ထိုစဉ်မှာပဲ မမကြီးက သောတရဲ့ မေးစေ့ကို လက်မ လက်သှိုး နှစ်ခွဖြင့် ဖျစ်ညှစ်ကိုင် ကာ သောတရဲ့ မျက်နှာကို ဟိုဘက် ဒီဘက် ဘယ်ပြန် ညာပြန် ဆွဲလှည့်လိုက်တာမို့ သောတ မျက်လုံးတွေ ပြန်ပွင့်လာရသည်။ "မှန်းစမ်း ... ဟင် ... ပါးဟိုဘက်ခြမ်းမှာလည်း ထိထား တာ ရောင်တောင်နေပြီ၊ ဒီဘက်ခြမ်းမှာလည်း နီရဲနေပြီ၊ အို ... မျက်နာတစ်ခုလုံး ပွထနေတာပါလား သောတ ရယ်၊ အင့် ... ဟီး ... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေဟယ် ... အီးဟီး ..."

မမကြီးက လက်ကို ပြန်ရုပ်လိုက်ရင်း ရတ်တရက် ဟီးချငိုလိုက်တာမို့ ပွင့်လာသည့် သောတမောင်ရဲ့ မျက်လုံးတွေ က ပြူးလာရကာ အံ့ဩလန့်ဖျပ်သွားသည်။

ပုညခင်စ႒အားစ်တိုင်း

ပုညးခင် • ေဒနာဝေတိုက်

၁ဝဝ 🏚 ပုညခင်

"မမကြီး ့ ့ မမကြီး ့ ့ မငိုပါ နဲ့ မမကြီးရယ်၊ ကျွန်တော် မနာပါဘူး မမကြီးရဲ့၊ ကျွန်တော် ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ခဏ နေ ပျောက်သွားမှာ"

"မင်း သိကျူးအစား ခံရတာကို မမကြီး ရင်နာလွန်းလို့ ပါ သောတရယ်"

"သူငယ်ချင်း အချင်းချင်း ဒီလောက်လေး ခံပေးရတာ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မမကြီးရယ်၊ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာလည်း သီကျူးအစား ခံရလေခြင်းလို့ မခံယူပါဘူး၊ ကျွန်တော် က္ မမကြီးတို့မိသားစုကို ကျွန်တော့်မိသားစုလိုပဲ သဘော ထားတာ၊ မိသားစုအချင်းချင်းဆိုတာ ဒီလိုပဲ ဒုက္ခသုက္ခ မျှခံရမှာပေါ့ မမကြီးရဲ့၊ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့တော့၊ တိတ်တော့နော် မမကြီး၊ မငိုနဲ့နော်၊ မမကြီး ငိုရင် ကျွန်တော်လည်း စိတ်မကောင်းဘူး"

သောတက မမကြီးကို ဖျောင်းဖျနေရင်း ရင်ထဲမှာ မောဟိုက်ဆို့နှင့်လာပါသည်။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ငိုချင်သလို ကြီး ဖြစ်လာပြီ မမကြီးရာ . . ။ ကျေးစူးပြုပြီး ကျွန်တော့်ရှေ့ မှာ မမကြီး မငိုပါနဲ့။

မမကြီးရဲ့ ကလေးတစ်ယောက်လို ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုနေပုံက သူ့အသည်းဆိုင်ကို ဖျစ်ညှစ်ထားလိုက်သလိုပင်။

ပုည ချစ်စာ အားပြဲတိုက်

ငဒင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 🏚 ၁၀၁

တစ်ခါတစ်ခါ လူကြီးတစ်ယောက်လို ရင့်ကျက် ကာ တစ်ခါတစ်ရံ ကလေးတစ်ယောက်လို ဖြူစင်နုနယ်လွန်း သော မမကြီးကို သူက မျက်ရည်အဝဲသားဖြင့် ငေးကြည့်နေ လိုက်မိပါသည်။

မမကြီး လူကြီးတစ်ယောက်လို ရင့်ကျက်နေချိန် မှာ သူက ကလေးတစ်ယောက်လို ဆိုးနွဲ့ချင်ခဲ့သည်။ မမကြီး ာလေးတစ်ယောက်လို မသိနားမလည် အူအူအအ ထုံထုံနံနံ ဆား ဖြစ်နေလျှင်လည်း သူက ရင့်ကျက်သည့် လူကြီးပမာ 😄 :မနှစ်သိမ့် ချော့မော့ အလိုလိုက်ခဲ့ပါသည်။

သောတက မျက်ရည်လေးဝဲဝဲဖြင့် ငေးကြည့်နေချိန် တွင် ငိုနေခဲ့မိသော မနောက သောတရဲ့ စွတ်စိုနေသော မျက် ာန်းတွေကို သတိပြုမိသွားကာ ရုတ်တရက် အငိုတိတ်ခဲ့လေ သည်။

မနောက မနောကြောင့် သောတကို မနာကျင် 🕶စားစေလို၊ မနောကြောင့် သောတ ပျော်ရွှင်တာကိုပဲ မြင်ချင် ေသူ ဖြစ်သည်။

မနောသည် တိခနဲ အငိုရပ်ကာ မနောရဲ့ ပါးပြင် ော်က မျက်ရည်တွေကို လက်ဖမိုး နှစ်ဖက်ဖြင့် ဘယ်ညာပွတ် 🚉 သုတ်ပစ်လိုက်ပြီး သောတကို အားပါးတရ ပြုံးပြလိုက်ပါ သည်။

ပူညခင်စ႒ဆားစ်တိုက်

၁၀၂ 💠 ပုညစင်

"ဘာမှ စိတ်မကောင်းမဖြစ်နဲ့ သောတ၊ မမကြီး မငိုချင် တော့ဘူး၊ ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး"

သောတက ချက်ချင်းကြီး ငိုရာမှ ပြုံးလာသော မမကြီးကြောင့် ပိုစိတ်မကောင်းဖြစ်သွားကာ ...

"ငိုချင်လည်း ဆက်ငိုလိုက်ပါ မမကြီးရာ၊ ကျွန်တော် စိတ်ချမ်းသာအောင်တော့ ပြုံးမပြပါနဲ့"

"မမကြီး ငိုလို့အားရပါပြီ သောတရဲ့၊ ငိုလိုက်တော့

စိတ်ထဲမှာ ပေါ့သွားပါတယ်၊ ကဲ ့ ့ဆေးခန်းကိုမောင်း

ഗോ..."

"ဟင် ့ ဆေးခန်းကို ! ဘာလုပ်ဖို့လဲ"

"မင့်ဒဏ်ရာတွေ ဆေးထည့်ရမှာလေ ... "

"အာ... ဒဏ်ရာက သိပ်မများပါဘူး မမကြီးရဲ့"

"ဘာလို့မများရမှာလဲ၊ ဒီလောက်ထိထားတာကို ... "

"ကျွန်တော် နည်းနည်းပါးပါး ရှောင်လိုက်သေးတယ်လေ၊

တချို့ ဒဏ်ရာတွေက အပေါ်ယံ ရုပ်ထိရုံပဲ"

"ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဆေးခန်းကတော့ ပြရမှာပဲ၊ ဒါမှ မမကြီးလည်း စိတ်အေးမှာ၊ မမကြီး ပြောတာနားထောင်၊

သွားရအောင်၊ ပြီးမှ ကန်တော်ကြီးဘက်ကို သွားတာပေါ့၊

ဒီကြားထဲ မင်းသိတဲ့ သီကျူးရဲ့ တခြားသူငယ်ချင်းတွေ

ဒေင်သို့ ၂၅နာရီအလို 🚅 🌼 ၁ဝ၃

ဆီကို ဖုန်းဆက်ဆက်ပြီး သီကျူးသတင်းကို မေးကြည့် ကြတာပေါ့"

သောတက မမကြီး စကားကို မလွန်ဆန်တော့ဘဲ သူ့ ဘောက်စ်ဝက်ဂွန်ကားလေးကို လမ်းမကြီးပေါ်သို့ ဦးတည် မောင်းထွက်လာပါသည်။

သောတတို့ ကား ထွက်သွားတော့ ထမင်းဆိုင် စာစ်ဝိုက်က လူတွေ ပြောကျန်ခဲ့ကြသည်မှာ ...

"တော်တော် ချစ်ပြီး တော်တော် အဖြစ်သည်းတဲ့ မောင်လေး မမ. အတွဲပဲ"

ဟူ၍ပင် 📜 ။

 $\circ \circ \circ$

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 🍖 ၁၀၅

သောတက ear phone လေးကို နားမှဖြုတ်ပစ်

လိုက်ရင်း မမကြီးဘက်ကို တစ်ချက်ငဲ့ကြည့်ကာ ...

"သီကျူးက ဒီနေ့ သင်တန်းမလာဘူးတဲ့၊ တခြား သူငယ် ချင်းတွေနဲ့လည်း သီကျူး အတူရှိမနေဘူး မမကြီး ..."

"ဒါဆို ့္ကကောင်မလေးနဲ့ များ ့ ့ "

"ကန်တော်ကြီးထဲမှာ သွားရှာကြည့်သေးတာပေါ့ မမကြီး ရာ၊ မတွေ့တော့လည်း နောက်တစ်နေရာ ဆက်ရှာကြ တာပေါ့"

သောတက ပြောပြောဆိုဆို ကန်တော်ကြီး ပတ် လမ်းဘက်သို့ ကားကို ချိုးကွေ့လိုက်ပါသည်။ သောတ ကားလေးက ကန်တော်ကြီးပတ်လမ်း အတိုင်း မောင်းလာနေဆဲမှာ ကန်ပတ်လမ်းအတိုင်း လျှောက် လာနေသော ကောင်လေးနှင့် ကောင်မလေးကို အမှတ်တမဲ့ လှမ်းကြည့်မိသည်။

ခပ်ငယ်ငယ် ကောင်မလေးတစ်ယောက်က ကြိုး အရှည် စလင်းဘတ်အိတ်ကို စလွယ်သိုင်းလွယ်လျက် ရှေ့ကနေ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်နေသည်။ ရော့ပဲန်နှင့် တီရုပ်အပွ ဝတ် ထားသော ကောင်လေးက စာတစ်စောင်နှင့် ပန်းတစ်ပွင့်ကို ကိုင်ကာ ကောင်မလေးနောက်မှ အတင်းလိုက်ပေးနေသည်။

7:30 pm

မမကြီးနှင့် သောတမောင်တို့ ဆေးခန်းက ပြန် ထွက်လာတော့ ည ၇ နာရီခွဲနေပြီဖြစ်သည်။ သောတမောင်က ear phone လေး နားမှာတပ် ထားကာ ကားမောင်းလာရင်း သီကျူးရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေဆီ ဖုန်းခေါ်ကြည့်နေသည်။ မနောကလည်း တိတ်ဆိတ်စွာ လိုက် ပါလာသည်။

> "ဟဲလို ... ဟေ့ကောင် စေယျာ ... ငါပါကျ၊ မင်း အခု ဘယ်မှာလဲ ... ၊ မင်း သိကျူးနဲ့ သင်တန်းအတူတက်နေ တာ မဟုတ်ဘူးလား၊ ဪ ... ဟုတ်လား၊ အေးပါ ... အေးပါ၊ ငါ နောက်မှပဲ ပြန်ခေါ်လိုက်တော့မယ်"

> > ပုည ခင် •ာ အားစ်တိုက်

မှညခင်စေဒဆာ ပေါ်တိုက်

၁၀၆ 🧔 ပုညခင်

ထိုမြင်ကွင်းက သောတ ရင်ထဲက ငုပ်နေသည့် ဒေါသကို ဆွပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားတာမို့ သောတက တစ် ချက်မဲ့လိုက်မိရင်း ...

> "တချို့ ယောက်ျားတွေများ မိန်းကလေးလှလှမြင်ရင် လူရှေ့မရှောင် ရည်းစားစကား လိုက်ပြောရတာနဲ့၊ ရည်း စားစာ လိုက်ပေးရတာနဲ့ အောက်တန်းကိုကျတယ်" သောတရဲ့ ဒေါသစကားကြောင့် မမကြီးက

သောတကြည့်သည့်ဘက်ကို ကြည့်လိုက်ရင်း ...

"ဒီအချိန်ကြီး ဒီနေရာမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်တည်း လျှောက်သွားတော့လည်း အန္တ ရာယ် ဘယ်ကင်းပါ့မလဲ" "မြင်မြင်ထင်ထင် နေ့ ဘက်ကြီး လျှောက်သွားတော့ရော အန္တ ရာယ် ကင်းလို့လား၊ မမကြီး အဖော်မပါဘဲ ဈေး မသွားနဲ့ နော်၊ ဈေးသွားရင် ကျွန်တော့်ကို ခေါ်၊ ကျွန်တော့် ကို မခေါ် ရင်လည်း မိနီဖြစ်ဖြစ် ဖြူဥဖြစ်ဖြစ် ခေါ်သွား၊ အရင်တစ်ခါလိုဖြစ်ရင် ဟိုကောင့်ကို ကျွန်တော် အသတ် ပဲ ့ "

သောတက ဒေါသသံဖြင့် ကြိမ်းဝါးရင်း တစ်ခါက အဖြစ်သနစ်ကို ပြန်ပြောင်းတွေးမိလိုက်ပါသည်။

ပုညခင်စ႒ဆုစ်တိုက်

မမကြီးက ရပ်ကွက်နှင့် မနီးမဝေးက ဈေးလေး ကို သုံးရက်တစ်ခါ ဈေးဝယ်ထွက်လေ့ ရှိပါသည်။ အသားငါး ဟင်းသီးဟင်းရွက် အစုံရသည့် ထိုဈေး လေးဟာ သောတတို့ ရပ်ကွက်ရဲ့ ဟိုဘက်ထိပ်မှာရှိတာမို့ ကားစီးသွားဖို့မလို၊ ရပ်ကွက်လမ်းလေးအတိုင်း ၁၅ မိနစ်လောက် ခြေကျင်လျှောက်ရရုံနှင့် ရောက်သွားနိုင်တာမို့ မမကြီးက ဈေး ဝယ်သွားတိုင်း လမ်းလျှောက်သွားလေ့ ရှိပါသည်။

သုံးရက်တစ်ကြိမ် မနက်ခင်းတိုင်းမှာ ဈေးခြင်း တောင်းလေး ဆွဲလျက် ပိုက်ဆံအိတ်ကလေး ချိုင်းကြားညှပ်ကာ လမ်းလျှောက်သွားတတ်သော မမကြီးကို လက်ဖက်ရည်ဆိုင်

ကနေ ထိုင်ကြည့် ပိုးပန်းသူတွေလည်း ရှိတတ်ပါသည်။

မမကြီး ပုံစံက ပိုးလည်း ပိုးချင်စရာ ... ။ အိပ်ရာ

ပုညခင်စ႒သာဝေတီက်

🐞 ပုညခင် 200

နိုးစ ရေဓာတ်ဖြင့် စွတ်စိုသော မျက်နှာ လန်းလန်းဆန်းဆန်း လေးက ဘာမိတ်ကပ်မှ ကူစရာမလိုဘဲ နသစ်လတ်ဆတ်နေ သည်။ ဆံပင်ရှည်လေးကို အပြောင်သိမ်းကာ နောက်ဘက်မှာ စုစည်းထားသဖြင့် နမူးစပ် နားသယ်စပ်မှာ မွေးညင်းနှလေးတွေ ခပ်ရေးရေး ဖြာလျက်၊ ဘာနားကပ်မှ ဝတ်မထားသော နားရွက် ရှင်းရှင်းလေးက ကြွက်ပေါက်စလေးရဲ့ အသားအရေလို ပန်း ရောင်နှန ပါးပါးလုပ်လုပ်လေး ဖြစ်နေတတ်သည်။ မမကြီးရဲ့ နားရွက်ကို သူ အဲ့ဒီလောက် တင်စားပြောပြနိုင်တာကတော့ မမကြီးရဲ့ ဘေးတစ်စောင်း မျက်နှာကို အနီးကပ်မြင်ရတိုင်း သေသေချာချာ ကြည့်ရှု သုတေသန ပြုထားမိလို့ပင်။ မမကြီးက မနက်ခင်းတိုင်း နေကို ကျောခိုင်းအနေ

အထားဖြင့် လမ်းလျှောက်သွားသောအခါ နံနက်ခင်း နေခြည်နှ က မမကြီးနောက်မှ ဆလိုက်ထိုးထားသလို ဖြစ်ရလျက် မမကြီး ရဲ့ ဆံစနန္လလေးတွေက ပို၍ တောက်ပထင်ရှားလာသည်။ နား ရွက်ကလေးတွေက ပို၍ ပါးလုပ်နိရဲလာသည်။ မမကြီး အသား အရေက ပို၍ စိုဝင်းတောက်ပလာသည်။ ထိုကဲ့သို့သော မနက် ခင်းတိုင်းမှာ မမကြီးရဲ့ အလှဟူသမျှ နေရောင်ခြည်အောက်မှာ ပို၍ ထင်ရှားတောက်ကြွားလာသောအခါ ယောက်ျားတွေရဲ့ စက္ခုအာရုံမှာ စွဲငြိစရာ ဖြစ်လာရတော့သည်။

စိုသခ€်စ႒အားပေါ်တိုက်

၀၁င်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 🔐 🐞 😊 ၁ဝ၉

ထိုအခြေအနေကို သောတက မနှစ်မျို့လှသော် လည်း ဘယ်သူ ဘယ်လိုကြည့်ကြည့် မမကြီးရဲ့ လမ်းလျှောက် ပုံ၊ မျက်လုံးကြည့်ပုံတွေက ဣန္ဒြေရလှတာမို့ သောတက မမကြီး ကို ဘာမှ သွားမပြောရဲဘဲ တခြားသူတွေကိုသာ လှည့်ပတ်ပြော ရပါသည်။

သောတက မမကြီး ကွယ်ရာမှာ မိနီကို ခေါ်မြော

မိသည်။

"မိနီ ... မမကြီး ဈေးသွားရင် နှင့် ဘာလို့လိုက်မသွား യരു"

"မိနီ မအားဘူးလေ ကိုသောတမောင်ရဲ့၊ မနက်စောစော . ဆို မိနီ တံမြက်လှည်းရတယ်၊ အိမ်သာ ရေချိုးခန်းတွေ တိုက်ရတယ်၊ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ပန်းကန်ဆေး အိုးတိုက် လုပ်ရတယ်"

"အဲ့ဒါတွေက ပြန်လာမှ လုပ်လို့မရဘူးလား" "ရတော့ ရတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် မိနီ လုပ်ထားနှင့်တော့ မမကြီး ပြန်လာရင် အလုပ်သိပ်ရှုပ်မနေတော့ဘူးပေါ့၊ ပြီးတော့ မိနီက အမြဲ မလိုက်တာတော့လည်း မဟုတ်ပါ ဘူး၊ မမကြီး သုံးခါသွားရင် တစ်ခါတော့ လိုက်ပါတယ်၊ မမကြီးက လိုက်ခိုင်းရင်တော့ မိနီက အလုပ်တွေပစ်ပြီး

ပုညခင်စ႒နားစ်တိုက်

၁၁ဝ 💠 ပုညခင်

လိုက်ပါတယ်၊ အခုဟာက မမကြီးကမှ မလိုက်ခိုင်းတဲ့ ဟာကို ကိုသောတမောင်က ဘာဖြစ်နေရတာလဲ" "မမကြီး တစ်ယောက်တည်း သွားတာကို စိတ်မချလို့ ပေါ့ဟာ"

"စိတ်မချရအောင် မမကြီးက ကလေးမှ မဟုတ်တဲ့ဟာ" 'ကလေးမဟုတ်လို့ ပြောနေရတာပေါ့'ဟု သောတ စိတ်ထဲက ပြန်ပြောရင်း သီကျူးကို တစ်ခါ သွားစည်းရုံးရသည်။ "သီကျူး ... မင်း မနက်စောစောဆို ဘာလုပ်စရာ ရှိလဲ" "အိပ်စရာရှိတယ်"

> "မင်း ့ မနက်မနက် နေဖင်ထိုးအောင် အိပ်မနေဘဲ မမကြီး ဈေးသွားတာကို အဖော်လိုက်ပေးပါလား" "ဘာလဲ ့ ငါက ဈေးခြင်းတောင်းလေး ကူဆွဲပြီး ကြက် သားတန်း ငါးတန်းမှာ နွဲ့တဲ့နွဲ့တဲ့ လျှောက်ရင်း ဒီငါး လတ်လား၊ ဟိုငါးလတ်လား လျှောက်မေးပေးရမှာလား" "မေးစရာမလိုပါဘူးကွာ၊ အဖော်လိုက်ပေးရုံလောက်ဆို ဖြစ်ပါတယ်"

"အဲ့ဒီလို အစ်မ ဈေးဝယ်တဲ့နောက်ကို လျှောက်လိုက်တဲ့ အလုပ်ဆိုတာ မင်းလို ခပ်ခြောက်ခြောက်လူမျိုးပဲ လုပ် လေ့ရှိတာ၊ မင်းပဲ လိုက်သွားပါလား" ငအင်သို့ ၂၅ နာရီအာလို 🛴 😝 ၁၁၁

သီကျူးကလည်း သောတ ပြောတာကို နားမဝင်။ ဖြူဥကဆို ပိုတောင်ဆိုးနေသေး ့ှ ။

"ပူမနေနဲ့ သောတ ့ ၊ မမကြီးအရွယ်က ဟိုင်းနေပြီ၊ မသိတဲ့သူဆို ဒီအသက်အရွယ်လောက်ဆို အိမ်ထောင်ကျ ပြီးပြီလို့တောင် ထင်ချင်ထင်မှာ ့ ့"

"နင် ဒီလိုတော့ မပြောနဲ့ ဖြူာ၊ မမကြီးက ဘယ်လောက် နလဲ၊ လူကြီးဆန်တဲ့ အပြင်အဆင်ကိုသာ ဖယ်လိုက်ရင် နှင့်ထက်တောင် နုသေးတာ၊ နင်မို့လို့ ကိုယ့်အစ်မ တစ် ယောက်တည်း ဈေးသွားတာကို စိတ်ချတယ်"

ဖြူဉက သောတကို မျက်လုံးပြူးကြီးနဲ့ စိုက်ကြည့် လိုက်ပြီးမှ တဟီးဟီး တဟားဟား ရယ်ချလိုက်ရင်း ...

"သောတ ့ သောတ၊ နင် ဘယ်အေတ်မှာ နေနေတာလဲ၊ ဒီခေတ်မှာ မမကြီးအရွယ်လောက် မပြောနဲ့၊ ဆယ့်ခြောက် နှစ် အရွယ်လေးတွေနဲ့ တောင် နေ့နေ့ညည တစ်ယောက် တည်း သွားလာအလုပ်လုပ်နေကြရတာ၊ မမကြီးအရွယ် ကြီးတောင့်ကြီးမား တစ်ယောက်တည်း သွားတာ ပူစရာ လား၊ နင်ပူရင် နင်ပဲလိုက်သွားပေါ့၊ မမကြီးကို ဖားရင် နင် ဟင်းကောင်းစားရတယ် မဟုတ်လား"

သူတို့တွေကို ဘယ်လိုမှပြောမရတာမို့ သူ စိတ်

ညစ်ခဲ့ရသည်။

ပုည ခင် • ာ အာဝေ် တို ကို

၁၁၂ 🚭 ပည

တစ်ရက်မှာတော့ မမကြီး ဈေးသွားနေသည့်အချိန် မှာ မမကြီးတို့အိမ်သို့ သူရောက်သွားသည်။ သူရောက်ပြီး မကြာ ခင်မှာ မမကြီးက ဈေးဆွဲခြင်းကလေးဆွဲကာ ပြန်ရောက်လာတာ မို့ သောတက အိမ်ဝမှာ ဆီးကြိုကာ မမကြီးလက်ထဲက မြင်းကို လှမ်းယူလိုက်ရင်း ...

"ဘာတွေ ဝယ်လာလဲ မမကြီး"

"အစုံပဲ သောတရေး ဟိုကောင် သီကျူး စားချင်တဲ့ ငါးမြင်းရယ်၊ ဖြူဥအတွက် ငါးသလောက်ဥရယ်၊ မင်း ကြိုက်တဲ့ ငါးရံ့အူလည်းပါတယ်၊ ဒီနေ့ အိမ်မှာ ထမင်း လာစားလေ၊ မမကြီး ငါးရံ့အူဆီပြန်လေး ချက်ထားပေး မယ်၊ ဪ ... ခြင်းထဲမှာ မုန့်စိမ်းပေါင်းထုပ်တွေ ပါ တယ်၊ စားချင်ယူစားနော်"

"ဟုတ် ... ၊ ဘရိတ်ဖက် မစားရသေးတာနဲ့ အတော်ပဲ" မမကြီးက သောတကို လှမ်းပြောပြီး အဝတ်လဲ ဖို့ အခန်းထဲဝင်သွားသည်။ သောတက ဈေးခြင်းကို မီးဖိုချောင် ထဲသို့ ယူလာပြီး ခြင်းထဲက မုန့်ထုပ်တွေကို နှိုက်လိုက်စဉ်မှာ "ဟင် ... စာတစ်စောင်ပါလား"

အပြာနုရောင် စာအိတ်လေးတစ်အိတ်က မုန့်ထုပ် တွေရဲ့ အပေါ်ယံမှာ တင်နေသည်။ ၀ဒင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 👑 🌼 ၁၁၃

သောတသည် စာအိတ်လေးကို စိုက်ကြည့်ရင်း စိတ်ထဲမှာ စပ်ဖျင်းဖျင်း ဖြစ်လာသည်။ ဒါ ... ရည်းစားစာပေါ့ ။ မမကြီးကို ပေးတဲ့ ရည်းစားစာပေါ့ ... ။ သောတသည် ထိုစာအိတ်လေးကို ယူကြည့်ရင်း ဒေါသလည်း ထွက်၊ သိလည်းသိချင်လာတာမို့ မီးဖိုချောင်အပြင် ဘက်က မမကြီးရဲ့ အရိပ်အယောင်ကို တစ်ချက် လှမ်းမျှော် ကြည့်လိုက်ပြီး စာအိတ်ကလေးကို အမြန်ဖောက်ရသည်။ စာ အိတ်ဖောက်နေသည့် သူ့လက်တွေက ဘာကြောင့်မှန်းမသိ တုန် ရင်နေကြသည်။

య్ట్

ချစ်သော မနောဖြူ

ကိုယ့်အတွက်တော့ မင်းကို မြင်ခွင့်ရတဲ့ မနက်ခင်း တိုင်းဟာ နေနှစ်စင်းအပြိုင်ထွက်သလို နွေးထွေး တောက်ပ လှပါတယ်။

မင်းကို မတွေ့ ရတဲ့ ကိုယ့်မနက်ခင်းတွေဟာ အမြဲ မှောင်မိုက်အေးစက်နေခဲ့တယ်။

"တောက်_{...}"

သောတက စာကို ဆက်ဖတ်ချင်စိတ် မရှိတော့

ပုညခင်စ႒ဆုပ်တိုက်

ပုညခင်•ာ အားစ်တိုက်

၁၁၄ 🍖 ပုညခင်

တာမို့ လုံးထွေးခြေမွပြီး အမှိုက်ပုံးထဲ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။ ထိုခဏမှာ မမကြီးက မီးဗိုချောင်ထဲ ဝင်လာကာ ...

"သောတရေ ... မုန့်စိမ်းပေါင်း စားလို့ကောင်းရဲ့လား"

"ကျွန်တော် မစားရသေးဘူး မမကြီး ့ ့"

"ဟယ် ... ခုထိမစားသေးဘဲ ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ မင်း

ပြောတော့ ဘရိတ်ဖတ် မစားရသေးဘူးဆို ... " သောတက ဟိုကြည့် ဒီကြည့်ကြည့်ရင်း ဗေစင်

ခေါင်းကို အကြည့်ရောက်သွားကာ ...

"ဟိုဟာလေ ့့့ ဗေဒင် ရေခလုတ်ခေါင်းကနေ ရေတွေ တစ်စက် တစ်စက်ကျနေလို့ ပြင်နေတာ၊ ပြီးသွားပါပြီ" "ဟုတ်လား ့့ ကျေးဇူးပါပဲ သောတရယ်၊ အိမ်မှာ သီကျူးတစ်ယောက်သာ ရှိတယ်၊ ဘာမှအားမကိုးရပါဘူး၊ မျက်စိထဲ အမြင်မတော်လည်း ဝင်လုပ်သွားဖို့ စိတ်မကူး ဘူး၊ မင်းတစ်ယောက် ရှိလို့သာ မမကြီးမှာ အကူအညီ ရနေတာ၊ နောက်မို့ဆို ရေပျက် မီးပျက်ကိစ္စတွေကအစ

တစိမ်းကို အားကိုးနေရတာ၊ တစိမ်းယောက်ျား ကိုယ့် အိမ်ထဲ ဝင်တာကိုလည်း မမကြီးက မကြိုက်ပါဘူး" မမကြီးက ပြောရင်းဆိုရင်း သူ့ဆွဲခြင်းထဲက

အထုပ်တွေကို ထမင်းစားပွဲပေါ် ယူချနေသည်။

ပုည • င် • ာ အားစ်တိုက်

ဖောင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို ౣ 🐠 😊 ၁၁၅

သောတက ထမင်းစားပွဲ ကုလားထိုင်မှာထိုင်ကာ

စားပွဲပေါ် တံတောင်ဖြင့်ထောက်၍ မေးစေ့ကို လက်ဖြင့်ထောက်

ထားရင်း မမကြီးကို ကြည့်ကာ ...

"မမကြီး ့ မမကြီး ဈေးသွားရင် ကျွန်တော်လည်း လိုက် > ေ ႏ"

ခဲ့ချင်တယ်"

"ဘာလိုက်လုပ်မှာလဲ"

"ဟိုဟာလေ ... အိမ်အတွက် လိုအပ်တာလေးတွေလည်း

ဝယ်စရာရှိတာနဲ့ "

"ဘာလိုအပ်လို့လဲ ..."

"ခရမ်းချဉ်သီးတို့ ကြက်ဥတို့၊ ငရပ်သီးစိမ်းတို့ ... "

"ဪ ... ဒါများ သောတရယ်၊ သောတကိုယ်တိုင် လိုက်ဝယ်စရာမလိုပါဘူး၊ မေကြီးကို မှာလိုက်ရင် မေကြီး

ဝယ်လာပေးမှာပေါ့"

"မမကြီးကို မှာရမှာ အားနာလို့ပါ"

"မမကြီးအတွက် အပမ်းမှမကြီးတာ၊ ဒါနဲ့ နေပါဦး သောတရဲ့၊ မီးဖိုချောင်ကိစ္စက မင်းနဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ၊ မင်း တို့အိမ်မှာ အဒေါ်ကြီးက အားလုံးလုပ်တယ်ဟုတ်လား၊ ဈေးလည်း သူပဲဝယ်နေတာ၊ မမကြီးနဲ့ ဈေးမှာ စဏခဏ တွေ့တယ်"

ပုညခင်စ႒နားစ်တိုက်

WILL

ငဒင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🙃

၁၁၆ 🚓 ပုညခင်

သောတသည် ဘယ်လိုဆက်ဖြီးရင် ကောင်းမလဲ ဟု စဉ်းစားကာ ...

> "အဒေါ်ကြီး ဈေးဝယ်သွားရင် အလေးခိုးခံရလို့ပေါ့ မမ ကြီးရာ ... "

မမကြီးက သောတကို ပြုံးစိစိမျက်နှာထားဖြင့် မျက်ခုံးပင့်၍ ကြည့်လိုက်ပြီးမှ ရယ်ချလိုက်ရင်း ...

"အဒေါ်ကြီး ဝယ်လို့ ငါးကျပ်သား အလေးခိုးခံရရင် မင်းဝယ်ရင် တစ်ဆယ်သားလောက် အခိုးခံရမှာပေါ့

သောတရယ်၊ ဟာသတွေ ပြောနေပြန်ပါပြီဟယ်" "ကျွန်တော် အတည်ပြောနေတာဗျ၊ မမကြီး ကျွန်တော့်

ကို မဟားနဲ့ "

"အေးပါ ့္အေးပါး မဟားတော့ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခရမ်းချဉ်သီးလေး ငရုပ်သီးစိမ်းလေး အလေးခိုးမှာ

ကြောက်တာနဲ့တော့ မင်းကိုယ်တိုင် ဈေးသွားမနေနဲ့ပေါ့။ မမကြီးကို မမှာချင်ရင်လည်း အဒေါ်ကြီးကိုပဲ သွားခိုင်း

လိုက်တော့နော် ... "

မမကြီးကို သူ ဘယ်လိုဆက်ပြောရမှန်း မသိတာ မို့သာ မရမက ဆက်မပြောဖြစ်ပေမယ့် စိတ်ထဲမှာတော့ တစ် စက်ကလေးမှ မအေးချမ်းနိုင်ပါ။ ဖတ်ခဲ့မိသော စာသားတွေက သူ့ဒေါသကို ဆွဆွနေကြပါသည်။

> "ဘာတဲ့ ... နေနှစ်စင်း အပြိုင်ထွက်သလိုတဲ့ ... ဟုတ် လား၊ သေလိုက်ပါလား ပူကျွမ်းပြီးတော့ ... "

ဆာတက ဒေါသဖြစ်တိုင်း ရေရွတ်မိသည်။ ဒီပုံ အတိုင်းဆို ဒီစာရေးတဲ့ လူဟာ ဒီအတိုင်းငြိမ်နေမှာမဟုတ်။ မမကြီး ဈေးသွားသည့်နေ့တွေကို စောင့်ကာ ဆက်လက် လှုပ် ရှားမှာပင် ...။

ဒီခေတ်ကြီးဟာ ရည်းစားစာ လိုက်ပေးဆောခေတ် ခဟုတ်တော့ဘူးဟု ဆိုနိုင်ပေမယ့် မမကြီးလို ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အမြဲ ထိတွေ့ဆက်ဆံနေသူမဟုတ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အနီးကို ချဉ်းကပ်နိုင်ဖို့ဆိုတာ သောတလို အိမ်ကို ဝင်ထွက်နိုင် သည့်သူမှ မဟုတ်ရင် မလွယ်ကူတာမို့ အပြင်ထွက်မည့်အချိန် လေးကို ချောင်းမြောင်းကာ အစိမ်းကြီး ချည်းကပ်ရုံသာ ... ။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီလို ကလေးကလား ရည်းစား စာ ပေးတဲ့အလုပ်မျိုးကိုတော့ မလုပ်သင့်ဘူးပေါ့ ငတုံးကြီးရဲ့မှု ဒီလူဟာ မမကြီးကို ချစ်လို့လား။ အဝေးကနေ

လုမ်းမြင်ရုံလေးနဲ့ ချစ်တယ်ဆိုတာကိုတော့ သောတက မယုံပါ။ သေကာ သောတလို ငယ်စဉ်ကတည်းက နှစ်အိမ့်တစ်အိမ်

ပုည ခင် စ႒ ဆုပ် တိုက်

သွားလာဝင်ထွက်ခဲ့လို့ အနေနီးစပ် သံယောစဉ် တွယ်ရာကနေ ချစ်သွားတယ်ဆိုတာကမှ ယုတ္တိရှိသေးရဲ့။

သောတက နည်းနည်းမှ စိတ်မအေးနိုင်တာမို့ မေကြီး ဈေးသွားတဲ့ရက်မှာ မလှမ်းမကမ်းကနေ တိတ်တဆိတ် ချောင်းမြှောင်းလိုက်ပါလာခဲ့ပါသ<u>ည</u>်။

သောတ ထင်တဲ့အတိုင်း မမကြီး ဈေးကအပြန် လမ်းတစ်ဝက်လောက်မှာ မမကြီးနဲ့ လုံးဝ မတူမတန်သော ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသည့် ယောက်ျားတစ်ယောက်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထဲက ထွက်လာကာ မမကြီးနားသို့ ချဉ်းကပ်သွားပါသည်။

သောတသည် အကိုကြိတ်ကာ မနောနားသို့ ရောက်အောင် အပြေးတစ်ပိုင်း လျှောက်လာနေဆဲမှာ မနောက အနားကပ်လာသည့် သူကို သတိထားမိသွားသည်။

မနောက မျက်နှာထားကို တင်းပစ်လိုက်ပြီး ခြေ လက်ကို ပိုသွက်ပစ်လိုက်သည်။ ထိုသူကလည်း မနော ခြေလှမ်း ကို မီအောင်လိုက်လာကာ ့္

> "မနော ့္ နေပါဦး မနောရယ်၊ ကျွန်တော့်ကို စကား လေး တစ်ခွန်း နှစ်ခွန်း ပြောခွင့်ပြုပါ" "တစ်ခွန်းမှ ပြောခွင့်မပြုနိုင်ဘူးကွ ... " "₈ర్…"

> > ပုည 🔸 ငိ 🔹 ၁ အား ပိ တို တိ

"ဟင် ္ ေသာတ-္ု"

"ആ _{...} ′

သောတက ဗြုန်းခနဲ မနောရှေ့မှာ ရပ်လာပြီး ထိုသူ့မျက်နှာကို ထိုးပစ်လိုက်တာမို့ မနောက လန့်ဖျပ်နေဆဲ သောတက ထိုသူ့ကို ထိုးလည်းထိုး ပါးစပ်ကလည်း ဖြော 🛴 "ကဲ ့ အဲဒီမှာ မှောင်အတိကျပြီး သေလိုက်၊ အေးစက်

ပြီး သေလိုက်...'

"ဟဲ့ ့ ့ ဟဲ့ ့ ့ သောတ ့ ့ တော်တော့ ့ တော်တော့၊ ကဲ ... ကဲ ... ရှင်လည်း မြန်မြန်သွားတော့၊ ပြဿနာ မဖြစ်ချင်နဲ့တော့၊ နောက်လည်း လိုက်မနှောင့်ယှက်နဲ့ တော့ ... "

မနောက သောတကို ဆွဲလွဲ ဖျန်ဖြေရသည်။ သောတ အဲ့ဒီလောက် ဒေါသကြီးတာ မနော တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးခဲ့ olu

သောတကတော့ ကုပ်ချောင်းချောင်း ထွက်သွား သော ထိုလူ့ကို ပေစောင်းစောင်း လှမ်းကြည့်နေရင်းက မကျေ _{ဗချ}မ်းနှင့်- လက်သီးတစ်ချက်- ထိုးဟန်ပြလိုက်ရင်း 🚃 "ကိုယ့်ဥပဓိမှ ကိုယ်အားမနာ၊ မမကြီးကိုများ လာမှန်း ရတယ်လို့၊ သေသွားမယ် ့္တဘာမှတ်လဲ"

ပုည ● ငိ • ၇ ဆု စ် တို က် **တွ**

၁၂၀ 🐞 ပုည္သခင်

ဟု ရေရွတ်ကျိန်းမောင်းလိုက်ပြီးမှ မမကြီးဘက်သို့ လှည့်လာကာ မမကြီးကို ဂျစ်ကန်ကန်ကြည့်ရင်း ...

"အဲ့ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျွန်တော် လိုက်မယ်ပြောတာပေါ့၊ ပေး ့ ဆွဲခြင်း၊ ကျွန်တော် ဆွဲလာခဲ့မယ်"

ဟု ပြောကာ မမကြီး လက်ထဲက ဆွဲခြင်းကို ခပ်မြန်မြန် လှမ်းဆွဲယူလိုက်ပါသည်။

မနောကတော့ မနောအတွက်ဆို စိတ်ပူတတ်၊ ကာကွယ်ပေးတတ်သော သောတကို ပြုံးတုံ့တုံ့လေးငဲ့ကြည့်ရင်း စိတ်ထဲမှာ ကြည်နူးနေခဲ့ရပါသည်။

မနောမှာ မောင်အရင်းခေါက်ခေါက် တစ်ယောက် ရှိပေမယ့် အဲ့ဒီမောင်အရင်းက မနောအတွက် သောတလို မပူ ပင်တတ်ခဲ့ပါ။ သောတ ဂရုစိုက်မှန်းသိလို့ ဂရုမစိုက်ဘဲ နေတာ လားတော့ မသိပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သောတတစ်ယောက် မနော အနားမှာ ရှိနေတာဟာ မနောရဲ့ စိတ်ကို လုံခြုံနေစေပါသည်။

ထိုနေ့မှစကာ မနော ဈေးသွားတိုင်း သောတ မောင်က ဈေးခြင်း လိုက်ကူဆွဲပေးတတ်ခဲ့ပါသည်။ ဆွဲခြင်း ကူဆွဲပေးရုံမကသေး၊ မနောနှင့်အတူ ရွံ့ရေစိုစွတ်သည့် သားငါး ဈေးတန်းထဲအထိ ဝင်လိုက်လာကာ ပုစွန်ကူရွေး၊ ကန်စွန်းရွက် ကူရွေး လုပ်တတ်သေးတာပင်။ ပုဆိုးလေး တိုတိုဝတ်ကာ အော်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 🐞 ၁၂၁

ယောက်ျားလေးတန်မဲ့ ဈေးကူဝယ်ပေးတတ်သော သောတကို ခနောက သနား အားနာရတာမို့ သောတကို တစ်ပတ် တစ်ရက် လောက်ပဲ အဖော်ခေါ်ကာ ကျန်နှစ်ရက်မှာတော့ မိနိကို ခေါ်သွား လိုက်ပါသည်။

သောတ ပါလာသည့်နေ့တွေမှာ မေျးနားက မုန့် ဟင်းခါးဆိုင်မှာ မုန့်ဟင်းခါး အတူဝင်စားကြပြီး စကားတပြော ပြော လမ်းလျှောက်ပြန်ဖြစ်ကြသည်။

ဈေးက အနီးလေး . . ၊ လူရုပ်ရုပ် ကားရုပ်ရုပ်၊ ဆိုက်ကားတွေလည်း ရှုပ်လှတာမို့ သောတမောင် ကားနဲ့လိုက် ို့ရင်လည်း အဆင်ပြေမှာမဟုတ်တာမို့ အမြဲပဲ လမ်းလျှောက် သွားခဲ့ကြတာပင် . . ။

သောတက ဈေးခြင်းဆွဲပြီး မမကြီးကို အိမ်ပြန်ပို့ သည့်နေ့တွေမှာ သီကျူးနှင့် ဖြူဥက ...

"ဟော ့ ဒေါ်သောတမောင်တောင် ပြန်လာပါပကော၊ ဘာတွေဝယ်လာတုန်း အဒေါ်ကြီးရဲ့ ..."

ဟု လှောင်ပြောင်သရော်တတ်သည်။

"ဟဲ့ ... နင်တို့ဖြင့် မကူညီဘဲနဲ့ ကူညီတဲ့သူကို လာ မသရော်နဲ့ ... "

မနောက သောတဘက်မှနာကာ ပိတ်ဟောက်ပစ်

ပုည 🕫 င် 🕶 အား ဝိတိုက်

၁၂၂ 🌼 ပုညခင်

လိုက်မိသည်။ သီကျူးတို့တွေ သောတကို နိုင်တာ၊ ဖွဲတာ့၊ သင်္ကေတာ၊ ခိုင်းတာတွေကို မြင်ကြားသိရတိုင်း မနော ရင်နာ လူတာပင် ့္မျ

အိမ်မှာဆို သိကျူးဟာ အင်မတန် ဟင်းစားကြီး သူ တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခါတလေ သောတမောင် ကြိုက်တတ်တဲ့ ဟင်းလေးချက်လို့ သောတမောင် လာရင် ကျွေးမလား စဉ်းစား ပေမယ့် သီကျူးက တစ်တုံး တစ်ဖတ်မကျန်စားတဲ့အပြင် ပန်း ကန်တွေ-အိုးတွေပါ နယ်စားသွားတာမို့ မနောမှာ သောတကို ကျွေးချင်ပေမယ့် ကျွေးခွင့်မသာ။

သောတ အကြိုက် ငါးသလောက်ပေါင်းတဲ့ တစ် ရက်မှာတော့ မနောက သောတအတွက် သပ်သပ်ခပ်ဖယ်ကာ ကြောင်အိမ်ထဲမှာ သိမ်းထားလိုက်ပြီး သီကျူးအတွက် ဟင်း ခပ်ထည့်ပေးကာ ...

"ရော့ ့ သီကျူး၊ ဒါ ဟင်းအကုန်ပဲ၊ မရှိတော့ဘူး၊ လောက်အောင်စား"

"ဟင်းကလည်း နည်းနည်းလေး"

"မနည်းပါဘူးဟဲ့၊ နင်ဟာ ဟင်းလောဘကို ကြီးတယ်" သီကျူးက ထမင်းတစ်ပန်းကန်ပြီး တစ်ပန်းကန် အောင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🐞 ၁၂၃

ထပ်ထည့်စားနေတာမို့ ဟင်းက အရင်ကုန်သွားသည်။ သီကျူး က မကျေမနပ်နှင့် ...

"မမကြီး ဟင်းမလောက်ဘူး၊ တခြား ဘာရှိသေးလဲ"

"ဘာမှမရှိတော့ဘူး၊ မယုံ ဒီမှာကြည့် ... "

မနောက ဆေးထားသော အိုးကိုပါ ဖွင့်လှန်ပြခဲ့ပြီး

အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

ခဏနေတော့ မီးဖိုချောင်ထဲက သီကျူးရဲ့ ခုနစ်သံ

ချီကို ကြားရသည်။

"မမကြီး ... အလကား ညာတာ၊ ကြောင်အိမ်ထဲမှာ ဟင်း တွေ ဖွက်ထားတယ်"

မနောက ရင်ထိတ်သွားကာ မီးဖိုချောင်ထဲ ပြန် စင်လာရင်း ...

"ဟဲ့ ့္ ထားလိုက်၊ အဲ့ဒါက ဆွမ်းလောင်းဖို့"

"မမကြီး အပိုမပြောနဲ့၊ နာရီကိုလည်း ကြည့်ဦး၊ ၁၂နာရီ ကျော်နေပြီ၊ ဘယ်ဆွမ်းကိုလောင်းမှာလဲ၊ ဒါ ဟိုကောင် အခြောက်ဖို့ ဖွက်ထားပေးတာ မဟုတ်လား"

"မဟုတ်ပါဘူး"

"ညာမနေပါနဲ့၊ မမကြီးက အဲ့ဒီအခြောက်ကိုဆို စေတနာ ပိုလွန်းတယ်၊ ကျွန်တော် စားပစ်လိုက်တော့မယ်" ္တ

ပုည ချစ် 🕶 အားစ်တိုက်

ပုည္ ခင် ၈၇**ဆု** စ်တိုက်

၁၂၄ 💠 ပုညခင်

သီကျူးက တကယ်ပဲ စားပစ်လိုက်တာမို့ မနော မှာ ဘာမှလည်းပြောခွင့်မသာဘဲ မျက်ရည်တောင် ဝဲရပါသည်။ သီကျူးက အဲ့ဒီလို အနိုင်ကျင့်တတ်တာမို့ မနော မှာ သောတကို စားစေချင်သည့် ဟင်းဆို ဘူးကလေးနှင့်ထည့် ကာ မနော အိပ်ခန်းထဲအထိ ယူဖွက်ထားရသည်။ သီကျူး အလွယ်တကူ မတွေ့အောင် မှန်တင်ခုံ အံဆွဲထဲ၊ အဝတ်ဗီရိုထဲထိ

မနော ဖွက်ထားသည့် ဟင်းတွေကို သောတ လာတဲ့အခါ ပြင်ဆင်ကျွေးမွေးရတိုင်း မနော ပီတိဖြစ်ရသည်။ မနော ဟင်းတွေကို နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အားပါးတရစားနေသော သောတကို ထိုင်ကြည့်ရင်း မနောစိတ်မှာ ကြည်နူးနေမိတတ် တာပင် ... ။

ဖွက်ထည့်ထားရသည့်အဖြစ်က ရယ်ချင်စရာပင် ... ။

သောတမောင်သည်လည်း ... မမကြီးရဲ့ ဂရုစိုက်မှုကို ခံယူရှိရတိုင်း ကျေနပ်

ပျော်ရွှင်ခဲ့ရသည်ပင် ... 🛚

် မမကြီးကို ပိုးပန်းမယ့်လူတွေကို မြင်တိုင်း ဒေါသ အမျက်ချောင်းချောင်း ထွက်ရသည်ပင်။

ပြုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

အဲ့ဒီတုန်းကတော့ ...

ဘာဖြစ်လို့ မမကြီးနဲ့ ပတ်သက်ရင် ဆတ်ဆတ်ထိ

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 🐞 ၁၂၅

မခဲ ဖြစ်ရသလဲဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း နားမလည်နိုင် တာ အမှန်ပင်။

 \circ

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🚬 🐞 ၁၂၇

"အင်းလေ ့ ဒါဆိုလည်း လျှောက်ကြည့်ကြတာပေါ့" "မမကြီး ကားပေါ်မှာပဲ နေခဲ့လေ၊ ကျွန်တော် လျှောက် ကြည့်လိုက်မယ်"

"မမကြိုးလည်း လိုက်ခဲ့ချင်တယ်"

"မမကြီး ပင်ပန်းမှာပေါ့၊ ကားပေါ်မှာပဲ အေးအေးဆေး ဆေး ထိုင်နေလိုက်ပါလား"

"ကားထဲမှာ ထိုင်ပြီး စိတ်ပူနေရတာထက်စာရင် လျှောက် ရှာကြည့်နေတာက ပိုပြီး စိတ်ပြေလက်ပျောက် နေသာ ထိုင်သာ ရှိတာပေါ့ သောတရယ်၊ မမကြီး လိုက်ခဲ့ပါရ စေနော်"

မနောက သောတနှင့်အတူ ကားပေါ်မှ ဆင်းလာ

ခဲ့ပါသည်။ နှစ်ယောက်သား ကန်တော်ကြီးထဲအနှံ့ လျှောက်ကြ တာ ဆိုင်တွေထဲမှာ သီကျူးကို တွေ့လိမ့်နိုး လျှောက်ကြည့်ကြ သည်။ ခုံတန်းကလေးတွေ၊ ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်တွေ ဆေါ်က အတွဲတွေကို လှမ်းမြင်လျှင် သီကျူးများလားဟု လိုက် သိုက်ကြည့်ရတာလည်း အမောပင်။ မတွေ့နိုင်သည့်အဆုံးမှာ ဘာ့ မနောရဲ့ ခြေလှမ်းတွေ လေးလံကာ မျက်နှာကလေးလည်း ခြုပေါ်ဖြူရော် ဖြစ်လာရပါတော့သည်။ သောတက တစ်ချိန်လုံး

7:45 pm

သောတမောင်ရဲ့ ကားလေးက ကန်တော်ကြီး ဥယျာဉ်ထဲသို့ ချိုးကွေ့ဝင်လာပါသည်။ ကန်တော်ကြီးထဲ ဝင်ကတည်းက မနောက ဟို ကြည့် ဒီကြည့်နှင့် သီကျူးကို ရှာလာသည်။

သောတမောင်က ကားလေးကို ပါကင်မှာရပ်လိုက် ရင်း ...

"ဟိုနား ဒီနားက ဆိုင်တွေကို လျှောက်ကြည့်ရမှာပဲ မော်ကြီး…"

"သူထိုင်နေကျဆိုင် မရှိဘူးလား"

"စွဲထိုင်ရဲ့နဲ့ဆိုင်တော့ မရှိဘူး မမကြီး၊ သူထိုင်ချင်တဲ့ဆိုင် ဝင်ထိုင်တာပဲ ..."

ပုည ခင် 🕶 သား စေတိုက်

🕶ကြီး မျက်နှာကို အရိပ်တကြည့်ကြည့် လုပ်လာခဲ့သူမို့ မမကြီး

၁၂၈ 🏚 ပုညခင်

ခမျာ စိတ်ရောလူပါ ပင်ပန်းနေရှာမှန်း နားလည်ကာ အလိုက် တသိနှင့် ...

> "မမကြီး ... ဟိုဆိုင်လေးမှာ ခဏဝင်ထိုင်ပြီး ကော်စီ သောက်ရအောင် ... ၊ ကော်မီသောက်ရင်း ဖြတ်သွားဖြတ် လာတွေကို လှမ်းလှမ်းကြည့်နေလို ရတယ်လေ၊ ကံ ကောင်းရင် သီကျူး ဝင်လာတာနဲ့ ဆုံနိုင်တာပေါ့၊ ဒီနေရာ က မြင်ကွင်းလည်းကောင်းတယ်၊ ရှေ့ဘက်ရော ဘေး ဘက်တွေပါ လှမ်းမြင်နိုင်တယ်လေ၊ အပေါက်ဝနဲ့လည်း နီးနီးလေး"

သောတ အပြောကောင်းတာမို့ မမကြီးက ခေါင်း ညိတ်ကာ သောတနှင့်အတူ ကော်ဖီဆိုင်လေးထဲသို့ ဝင်လာပါ သည်။

ကော်ဖီ နှစ်ခွက်မှာလိုက်ကြပြီး နှစ်ယောက်လုံး ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် ထိုင်နေဖြစ်ကြသည်။

မနောတို့ ထိုင်နေတဲ့ နေရာလေးကနေ လှမ်းမျှော် ကြည့်လျှင် ရွှေရောင်လင်းလက်နေသည့် ကရဝိက်ကြီးနှင့် ကန် ရေပြင်ကိုလည်း လှမ်းမြင်နိုင်သည်။ ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးကိုလည် မြင်နိုင်သည်။

မနောက ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးဘက်သို့ လှည့်ကာ

ဖောင်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 🐞 **၁၂၉**

လက်အုပ်ကလေး နှစ်ဖက်ယှက်ချီပြီး သီကျူးကို မြန်မြန်တွေ့ပါ စေဟု ပါးစပ်လေးလှုပ်ရုံ ဆုတောင်းဦးညွှတ်လိုက်သည်။ သောတ ကတော့ မမကြီးကို ငေးကြည့်နေမိပါသည်။

ကန်ရေပြင်ကို ဖြတ်တိုက်လာသည့် လေပြေအေး အားက မမကြီးရဲ့ နားသယ်စက ကပိုကရို ဆံစပါးပါးလေးတွေ တို လှုပ်ယမ်းဆော့ကစားသွားသည်။ ကော်ဖီခွက်တွေ လာချပေး သွားသည့်အထိ မမကြီးက ကန်ရေပြင်ဘက်ဆီသို့ ငေးမော သျက် စိတ်အာရံ ပျံ့လွင့်နေသည်။ သောတက မမကြီးရှေ့က ဆက်ဖီခွက်ကို အသာကလေး လှမ်းယူပြီး သောက်လို့ရရုံ နွေး နွေးလေးဖြစ်သည်အထိ မှုတ်ပေးလိုက်ပြီးမှ မမကြီးရှေ့မှာ အသာ

ခဏနေမှ မမကြီးက သက်ပြင်းကလေး အသာချ ဘာ ပြန်လှည့်လာပြီး ကော်ဖီတစ်ငုံသောက်လိုက်သည်။ စိတ်တွေ ွေလွင့်ပြီး အလွယ်တကူ ယူသောက်လိုက်တာမို့ သောတသာ တော်ပေးမထားရင် မမကြီး အပူလောင်မှာသေချာသည်။ ဒီလို ခြစ်မယ်ဆိုတာ ကြိုမြင်လို့ သောတကလည်း အလိုက်တသိလေး တော်ပေးထားခဲ့တာပင်။ သောတက မမကြီးကို အမြံ ဂရုစိုက် သူမို့ မမကြီးစိတ်ကို မှန်းဆနိုင်တာပင်။ သောတ မမှန်းဆနိုင် ဘာ တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့လေ . . ။ အဲ့ဒါကတော့ မမကြီး သာတကို ချစ်မချစ် ဆိုတာကိုပေါ့ . . ။

ပြုညခင်ခာအားပေါ်တိုက်

၁၃၀ 🏚 ပုညခင်

မမကြီးက ကော်ဖီသောက်နေရင်းက ဆိုင်ရှေ့လမ်း ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်နေဆဲမှာ ခပ်သဲသဲကဲကဲ စုံတွဲတစ်တွဲ ဖြတ် လျှောက်သွားတာကို လှမ်းမြင်ရသည်။ သောတတို့ ကြည့်နေဆဲ မှာပဲ ထိုအတွဲက မှောင်ရိပ်ကျကျ ခုံတန်းလေးပေါ်မှာ ပူးပူးကပ် ကပ် သွားထိုင်လိုက်ကြတာမို့ မမကြီးက မျက်နှာလွှဲလိုက်ရင်း "သမီး မိန်းကလေး မွေးထားရတဲ့ အမေတွေခမျာလည်း တစ်နေ့မှ စိတ်အေးရမှာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ဒီလိုအချိန် ညဘက်ကြီးမှာ သူတို့သမီးလေး မှောင်ရိပ်ခိုထိုင်ပြီး ချိန်း ဖြူဥအတွက် သိပ်စိတ်ပူတာပဲ ့္ ၊ စုံတွဲတွေ ထိုင်နေတာ ရယ်..."

မမကြီး စကားက သောတရဲ့ အနာဟောင်းကို တုတ်နဲ့ဆွလိုက်သလိုမို့ သောတက မမကြီးကို မကျေမနင် မျက်စောင်းထိုးသလို စွေကြည့်လိုက်ရင်း ...

> "ဖြူဥကို စိတ်ချရအောင် မမ်ကြီးက ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ ကျွန်တော့်ဘက်တော့ လှည့်မလာနဲ့နော် ... ံ

သောတရဲ့ တိုတိုဆတ်ဆတ် အပြောကြောင့် မေကြီးက ပြုံးလိုက်ရင်း ...

ပုည ေစ် ေ ာ ဆားစ် တို က်

ဇဒင်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 🌼 ၁၃၁

"မင်းမလည်း ဒီကိစ္စကို ခုထိ အစာမကြေသေးဘူးလား၊ မမကြီး မှားသွားပါတယ်လို့ တောင်းပန်ထားတဲ့ ဥစ္စာ" "မမကြီး ညီမကို စိတ်ချချင်ရင် ကျွန်တော်မှအပ တခြား သင့်တော်ရာရာ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ မြန်မြန်ပေးစား လိုက်ပေါ့ "

သောတက ကလေးတစ်ယောက်လို စူပုပ်ပုပ် မျက် နာထားနှင့် ပြောတာမို့ မမကြီးက သောတကို ပြုံးစိုက်ကြည့် တွေ့နေတာသာသိရင် ရင်ကျိုးကြရှာမှာပဲ၊ မမကြီးလည်း နေလိုက်သည်။ အပြုံးလေးကိုက ချော့သလို အပြုံးလေး . . ။ အဲ့ဒီ အပြုံးလေးလောက်နဲ့ ကျေနပ်မယ်ထင် မြင်ရင် ကိုယ့်ညီမလေးများ ဖြစ်နေမလားလို့ လိုက်လိုက် သလား မမကြီးရာ ... ။ မမကြီးရဲ့ ဖြူဥကို စိတ်ချချင်တဲ့လောဘ ကြည့်ရတာအမောပဲ၊ ဖြူဥအတွက် စိတ်ချချင်ပြီ သောတ ကြောင့် ကျွန်တော် ခဲစားခဲ့ရတာက ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး မွမွကြေ သူမတတ်ပဲလေ ... ။

ငောင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 🏚 ၁၃၃

"ဘယ်ကိုသွားမှာမို့လို့လဲ ... "

"ငါ့ ရည်းစားနဲ့ သွားချိန်းတွေ့မလို့ ... "

"နင့်ဘာသာ ချိန်းတွေ့တာကို ငါက ဘာလိုက်လုပ်ရ မှာလဲ"

"မမကြီးက ငါရည်းစားထားတဲ့ ကိစ္စကို ရိပ်မိနေလို့ ခုတလော အပြင် တစ်ယောက်တည်း ပေးမလွှတ်လို့ပါ ဟာ၊ နင်ပါရင်တော့ မမကြီး စိတ်ချမှာပါ"

"ငါ့ကို ခုတုံးမလုပ်စမ်းပါနဲ့ ဖြူဥရာ ...၊ လိမ်လိမ်မာမာ လေး နေပြီး မမကြီးကို စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားစမ်းပါ၊ မမကြီးခမျာ နင်တို့ကြောင့် အမြဲ ပူပင်သောက ရောက် နေတာ ဘယ်လောက်သနားဖို့ကောင်းလဲ"

"အရေးထဲမှာ မှာတမ်းတွေ လာခြွေမနေစမ်းပါနဲ့ဟာ၊ နင် ငါနဲ့ အသာတကြည် အဖော်လိုက်ပေးရင် မမကြီး စိတ်အေးချမ်းသာ ကျန်ခဲ့မယ်၊ နှင် အဖော်မလိုက်လို့ ငါတစ်ယောက်တည်း မမကြီးမသိအောင် ခိုးထွက်သွား ရင် မမကြီး စိတ်ဆင်းရဲပြီး ကျန်ခဲ့မယ်၊ အဲ့ဒီတော့ နင် ဘယ်လမ်းကိုရွေးမလဲပြော၊ ငါကတော့ နင်လိုက် လိုက် မလိုက်လိုက် မရရအောင် ထွက်သွားမှာပဲ"

ဖြူဥက အကြပ်ကိုင်တာမို့ သောတ စိတ်ဆင်းရဲ

"ဟိတ် ... ရွတ် ... ရွတ် ... သောတ၊ ခဏ ... "

ဖြူဥက အိမ်ရေ့ ပန်းချုံလေးနားကနေ လှမ်းခေါ်

နေတာမို့ သောတက အိမ်ထဲသို့ ဝင်မသွားသေးဘဲ ဖြူဥဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ဖြူဥခေါ် လျှင် ဘာမဟုတ်တာ ခိုင်းမလို များလဲဟု ရင်ထိတ်ရသည်။ ပြီးတော့ ့ ့ ဖြူဥက မမကြီးလို . မယဉ်ကျေး။ မမကြီးဆို သောတကို သူ့ထက်ငယ်တယ်ဆိုြီ ဘယ်တော့မှ မရှိမသေမဆက်ဆံ။ နိုင့်ထက်စီးနင်းလည်း မဖြော ဖြူဥတို့ကတော့ သောတကို ခေါ်တာတောင် 'ဟဲ့ ့ ့ လာဦး 'ရွတ် ...ရွတ် ခဏ' ဆိုတာမျိုး မလေးမခန့် ရှိလှပါသည်။ ဒါတောင် ဖြူဥက သောတထက် နှစ်နှစ် ငယ်သေးတာ။

"ဘာကိစ္စလဲ ... " "ငါအပြင်သွားချင်လို့ ခဏလောက် လိုက်ခဲ့စမ်းပါဟယ်

ပုသ ခင်စ႒အချစ်တိုက်

ပုညခင်စ႒ဆုပ်တိုက် 💮 🚀

၁၃၄ 🏚 ပညာင်

မယ်"

သွားသည်။ သို့သော် ့ သူစိတ်ဆင်းရဲတာက အရေးမကြီး၊ မမကြီး စိတ်ဆင်းရဲတာကဲ ပိုအရေးကြီးတာမို့ ဖြူဥရဲ့ တောင်းဆို မှုကို လက်ခံလိုက်ရသည်။ ဖြူဥက သူ့လက်ကို ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ရဲရဲတင်းတင်း ဆွဲလျက် မမကြီးရှေ့သို့ ခေါ်သွားကာ ... "မမကြီး ... ဖြူဥ သောတနဲ့ အပြင်ခဏသွားလိုက်ဦး

မမကြီးက နှစ်ယောက်လုံးကို အကဲခတ်သလို ကြည့်ရင်း ...

"ဘယ်သွားမလို့လဲ"

"သောတက ရှမ်းခေါက်ဆွဲ သွားစားချင်တယ်ဆိုလို့" "သောတက စားချင်တာလား၊ နင်က စားချင်တာလား" "သောတ စားချင်တာ၊ မယုံရင် သောတကို မေးကြည့် သောတ ပြောလိုက်လေ ... နင် ငါ့ကို အဖော်ခေါ်တဲ့ အကြောင်း ..."

အမြဲလို သောတကို အခြောက်ဟု စွပ်စွဲနေတင် သော ဖြူဥက ဒီတစ်ခါတော့ ဘာစိတ်ကူးနဲ့မှန်း မသိ သောင ဘက်သို့လှည့်ပြီး မျက်စကလေးချီကာ ချွဲနွဲ့နွဲ့လေး ပြောလာင သည်။ သောတက စိတ်ထဲမှာ မချိသော်လည်း မမကြီး စိတ်အေ ပါစေဟူသော စေတနာနှင့် လိမ်ညာရသည်။

ပုည 🕫 င် ဧ႒ဆား ပေါ်တိုက်

အောင်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 🌼 ၁၃၅

"ဟုတ်ပါတယ် မမကြီး၊ ကျွန်တော် ဖြူာနဲ့အတူ မုန့်သွား စားချင်လို့ပါ"

မမကြီးက ခဏငြိမ်သွားပြီးမှ ...

"ကဲ ့ ကဲ ့ ့ ဒါဆိုလည်း သွား၊ မိုးမချုပ်ခင်တော့ ပြန်လာခဲ့ကြ ့ "

ဟု ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ ဖြူဥက သောတ လက်ကို ချိပ်ပြီး မမကြီးရှေ့မှ လှည့်ထွက်လိုက်သည်။ သောတမောင်က ဖြူဥလက်မှ ကန့်လန့်ကန့်လန့် ပါလာရင်းက စိတ်မဖြောင့်နိုင် တာမို့ မမကြီးကို သမင်လည်ပြန် လှည့်ကြည့်မိတော့ သောတတို့ နှစ်ယောက်ကို ငေးကြည့်နေသော မမကြီးရဲ့ မျက်ဝန်းတွေနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည်။ ထိုမျက်ဝန်းတွေကြောင့် သူ့စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုး ကြီး ခံစားလိုက်ရသည်။ ဘယ်လိုတစ်မျိုးကြီးလဲ,ဆိုတာတော့ သေချာ ရှင်းမပြတတ်ပါ။

ဖြူဥက အဲ့ဒီလိုအလုပ်မျိုးကိုမကြာခဏလုပ်သည်။ ဖြူဥနှင့်အတူတွဲ၍ မမကြီးရှေ့မှ ထွက်ခွာလာရတိုင်း သောတ လည်း သမင်လည်ပြန် ကြည့်မိမြဲ။ မမကြီးကလည်း သောတ အဓိပ္ပာယ်မဖော်နိုင်သည့် အကြည့်မျိုးဖြင့် သောတတို့နှစ်ယောက် ကို ကြည့်ကျန်ခဲ့မြဲ။

အပြင်ရောက်လျှင်တော့ ဖြူဥက သောတကို လက်တွဲဖြုတ်ကာ ...

၁၃၆ 💠 ပုညခင်

"ကျေးဇူးပဲ သောတ၊ အသင်သွားလိုရာ သွားနိုင်ပြီ၊ ငါလည်း ငါ့ရည်းစားနဲ့ တွေ့လိုက်ဦးမယ်၊ နောက် တစ် နာရီကြာရင် နင်နဲ့ ငါ လမ်းထိပ်က အအေးဆိုင်မှာ ပြန် ဆုံမယ်၊ အိုကေနော် ့ ဘိုင့်ဘိုင်"

ဖြူဉက နည်းနည်းနောနော လူပါးဝတာမဟုတ်၊ သောတမှာ ဟိုဟိုဒီဒီ သွားစရာရှိတာလေးတွေ သွားပြီး သူချိန်း သည့် အချိန်၊ သူချိန်းသည့် နေရာမှာ ပြန်စောင့်ပြီး မမကြီးရှေ မှောက်သို့ အတူအရောက်ပြန်ရသည်။

တစ်နေ့တော့ မမကြီးက သောတကို ခေါ်ကာ္မှု

"သောတကို မမကြီး ပြောစရာရှိလို့ ... "

"ഗ്രേസേ ... မမကြီး"

"ဖြူဥကို စောင့်ရှောက်ပါကွယ် နော် သောတ ... "

"ဟုတ်ကဲ့ ... စိတ်ချပါ မမကြီး၊ ကျွန်တော် စောင့်ရှောက် မှာပါ"

သူက မဆိုင်းမတွ ကတိပေးလိုက်သည်။ မမကြီး ပြောတဲ့ စကားရဲ့ အတိမ်အနက်ကိုလည်း သေချာမစဉ်းစားမိပါ။ ဖြူဥ သူ့ရည်းစားနဲ့ ချိန်းတွေ့ရင်း မတော်တဆ မဖြစ်ရအောင် စောင့်ရှောက်ပေးမှပါဖဲဟုသာ စဉ်းစားမိကာ ဖြူဥ သူ့ရည်းစား နှင့် တွေ့သည့်နေရာထိ သူက တကောက်ကောက် လိုက်ရသည်။ ဖြူဥက သောတကို စိတ်တိုကာ ... ဇဒင်သို့ ၂၅နာရီအလို 🔔 🐞 ၁၃၇

"သောတ ့ှနင် ဘာဖြစ်လို့ ငါတို့နောက်ကို ကန့်လန့် ကန့်လန့် လိုက်နေရတာလဲ၊ နင့်ဘာသာ တစ်နေရာက သွားစောင့်နေပါလား၊ ရည်းစားနဲ့ ချိန်းတွေ့ပါတယ်ဆိုမှ နင်က လိုက်ရုပ်နေတော့ ငါတို့က နင့်ရှေ့မှာ ဘာတွေ ပြောပြီး ဘာတွေလုပ်ရမလဲ၊ အလိုက်ကိုမသိဘူး" "မမကြီးက နင့်ကို စောင့်ရောက်ဖို့ ငါ့ကိုမှာထားတယ် ဖြူဥ"

"နင် စောင့်ရှောက်ဖို့ မလိုပါဘူး၊ ငါ့ကို စောင့်ရှောက်ဖို့ ငါ့ရည်းစားတစ်ယောက်လုံး ပါတယ်"

"နင့်ရည်းစားက နင့်ကိုစောင့်ရှောက်မှာလား၊ အခွင့်အရေး ယူမှာလားဆိုတာ သေချာ မသိနိုင်ဘူးလေ"

"ဘာ၊ အဲ့ဒါ နှင်နဲ့ဆိုင်သလား ..."

"မမကြီးနဲ့ ဆိုင်တယ်လေ၊ မမကြီးနဲ့ဆိုင်ရင် ငါနဲ့ဆိုင် တာပဲ"

"မမကြီးနဲ့ နင်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ၊ နင်က သီကျူး သူငယ် ချင်းပဲ"

"သူငယ်ချင်းအစ်မက ငါ့အစ်မပေါ့၊ ငါ့အစ်မ စိတ်မဆင်း ရဲအောင် ငါ အတတ်နိုင်ဆုံး တာဝန်ယူရမှာပဲ" '

ဖြူဥက ဘာပြောနေနေ သောတမောင်က မမကြီ

၁၃၈ 🏚 ပုညစင်

စကားကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်ကာ ဖြူဥ ဘယ်သွားသွား ကန့်လန့် ပါသည်။ ဖြူဥတို့အတွဲ ကော်ဖီဆိုင်ထိုင်လျှင် သူလည်း လိုက် ထိုင်သည်။ ဖြူဥတို့အတွဲ အင်းလျားကန်ပေါင်သွားပြီး ခုံတန်း လေးမှာ ပူးကပ်ထိုင်နေလျှင် သူက ခုံတန်းရှေ့ အုတ်ပေါင်လေး ပေါ်မှာ ထိုင်သည်။ ဖြူဥတို့ နေရာရွှေ့လျှင် သူလည်း လိုက်ရွှေ့ သည်။ ဖြူဥက သောတကို ငေါ့ကာ မောင်ရေ ... အချစ်ရေ၊ ဒါလင်ရေ ... အဟင့် ... အဟွတ်တွေ လုပ်နေလျှင် သူက နားထဲ ကို တစ်ရူးနှင့်ဆို့ထားလိုက်သည်။ ကြာတော့ သောတလည်း ဖြူဥကို ပြန်ငေါ့ချင်လာကာ သူတို့အတွဲကို သေချာ မျက်နှာ ချင်းဆိုင် ကြည့်ပေးလိုက်သည်။ ဖြူဥက ဘယ်လောက် ရွတ် တယ်ပဲဆိုဆို သူ့ရှေ့မှာတော့ ဖက်တယ် နမ်းဟယ် မလုပ်ရဲ။ ဖြူဥက- လုပ်ရဲတဲ့တိုင် ဖြူဥရည်စားက- အဲ့ဒီလောက်- မျက်နှာ မပြောင်။

သောတမောင်က ထိုသို့ ဖြူဥကို စွမ်းစွမ်းတမံ ကာကွယ်လျက်ရှိစဉ်မှာ မနောကတော့ ငေးငေး တွေးတွေး ဆွေးဆွေးလေး ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။

မနောရင်ထဲမှာ တစ်စုံတစ်ရာကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရ သလို လပ်ဟာဝမ်းနည်းနေခဲ့တာပင် . . ။ ဖြူဥနဲ့ သောတတို့ မနောရှေ့ကနေ အတူတွဲ၍ ထွက်ခွာသွားတိုင်း သူတို့နှစ်ယောက် ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🐞 ၁၃၉

ရဲ့ ကျောပြင်ကို ငေးကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ ဆွေးကျန်ခဲ့ရတာပင်။ ဒါဟာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ ကိုယ်တိုင်လည်း သေချာမသိပါ။ မနော စိတ်မှာ သေချာခဲ့တာကတော့ ဖြူဥနဲ့ သောတတို့ မေတ္တာမျှနေပြီဟူ၍ပင် ... ။ ဖြူဥကလည်း သောတ လက်ကိုတွဲလို့၊ သောတကလည်း အိုးတိုးအမ်းတမ်း ရှက်ကိုး ရှက်ကန်း မျက်နှာလေးနဲ့ မနောရှေ့မှာ ရပ်လာခဲ့တာ။ ပြီးတော့ မနောကို ခွင့်တောင်းပြီး မနောရှေ့ကနေ အတူတွဲပြီး ထွက်သွား ခဲ့တဲ့ အကြိမ်ပေါင်းလည်း မနည်းတော့ ... ။ သူတို့ပြန်ရောက် လာကြတဲ့အခါ ဖြူဥ မျက်နှာကလေးလည်း လန်းရွှင်လို့ ... ။ သောတကတော့ မနော ဆူမှာ၊ မနော ရိပ်မိသွားမှာကြောက် လို့ပဲလားမသိ မျက်နှာကလေး သှိုးနွမ်းနေတတ်သည်။

သေချာပြီ။ သူတို့ မေတ္တာရှိကြတာ သေချာပါပြီ။ တစ်ချိန်က ဖြူဥဟာ သောတနဲ့ တကျက်ကျက် ရန်ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် သောတကလည်း ဖြူဥကို သိပ်ကြည့်မရလှပေမယ့် လူငယ်ချင်း အနေနီးစပ်ကြရင် စိတ်ဆိုတာ တစ်ချိန်မှာ ပြောင်းလဲသွားနိုင် တာပဲ မဟုတ်လား။

မနောသည် သူတို့ မေတ္တာရှိကြပြီဟူသော ကိုယ့် ဘာသာ သေချာနေသည့် အတွေးကြောင့်ပင် အိပ်ရာထဲမှာ ခပ်နွမ်းနွမ်းလှဲကာ အသက်ရှင်နေထိုင်ရတာ ဘာအဓိပ္ပာ<u>ယ်</u>မှ

ပုည ၿငဳ • ၇ဆုပ်တိုက်

၁၄၀ 🐞 ပုညခင်

မရှိတော့သလို ခံစားလိုက်ရသေးသည်။ ဘာ့ကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရ တာပါလိမ့်ဟု ကိုယ့်ဘာသာ မေးပြီး ကိုယ့်ညီမလေး ဖြူဥကို နှမြောလို့ပဲဖြစ်မှာပါဟု ကိုယ့်ဘာသာ ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ သောတမောင်ကတော့ ကိုယ့်မောင်လေးရဲ့ သူငယ်

ချင်းဆိုတော့ ကိုယ့်မောင်လေးပဲပေါ့ ့ ဟု စိတ်မှာ ပြဋ္ဌာန်း သတ်မှတ်ထားသည်။ ထိုသတ်မှတ်ချက်ကို မနော ပယ်ဖျက်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိပါ။ ဖြူဥရဲ့ ခင်ပွန်း ဖြစ်လာခဲ့ရင်လည်း မနောရဲ့ မောင်လေး ဖြစ်လာမှာပဲမဟုတ်လား။ ကိုယ်ကတော့ သူတို့အား လုံးရဲ့ မမကြီး ဖြစ်ပါသည်။

မနောသည် အတွေးမျိုးစုံဖြင့် ရက်တော်တော်ကြာ စိတ်တွေ လေလွင့်နေပြီးနောက်မှာ ဖြူဥကို စိတ်ချရအောင် သောတမောင်နဲ့ အိမ်ထောင်ချပေးလိုက်မှပါပဲဟု ဆုံးဖြတ်မိပါ သည်။ ဒါမှ ကိုယ့်မောင်လေးအဖြစ် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သတ်မှတ် နိုင်မှာ။ သောတမောင်ကို မောင်လေးနေရာမှာ ကန့်သတ်ထား လိုက်ချင်ပြီ။

မနော သဘောတူလျှင် ဖေဖေ မေမေတို့ကလည်း ကြည်ဖြူကြမှာပင် 🚃 ။ အရင်ဆုံး သောတမောင်ကို နားချ**နိုင်** ဖို့သာ လိုတာပင် ... ။

မနောသည် တစ်နေ့မှာ ကိုယ့်စိတ်ကို ဆောက် တည်အားမွေးကာ သောတကို စကားပြောစရာ ရှိတယ်ဟု ငခင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 👑 🍎 🏻 ၁၄၁

ပြောပြီး မနောတို့လမ်းနဲ့ သိပ်မဝေးလှတဲ့ ဘုရားလေးကို လာခဲ့ ရန် ချိန်းဆိုလိုက်ပါသည်။

ထိုနေ့မှာ ...

သောတမောင်ကတော့ မမကြီး ဘာလို့ ဘုရားကို လာခဲ့နိုင်းပါလိမ့်ဟူသော အတွေးကို တွေးရင်းကပင် စိတ်နှလုံး အေးမြရွှင်ပျလျက် ပုဆိုးလေးနှင့် ရှပ်ဖြူလေးကို ရွေးချယ်ဝတ် ဆင်လာခဲ့ပါသည်။

မမကြီး မနက် မနက် ဘုရားရှိခိုးနေတာမြင်မိ တိုင်း မမကြီးနဲ့အတူ ဘုရားတက်ခွင့်ရရင်ဟူသော အတွေးကို သောတ မကြာခဏ တွေးမိခဲ့တာပင် ... ။ ဘာဖြစ်လို့ မမကြီး နဲ့မှ ဘုရားကိုသွားချင်ရတာလဲဆိုတာတော့ မပြောတတ်။ မမကြီး က အေးချမ်းတဲ့သူမို့လို့ အေးချမ်းတဲ့သူနဲ့ ဘုရားတက်ရင် ပိုပြီး အေးချမ်းရမယ်လို့ ထင်မိတာကြောင့်ပဲ နေမှာပါ။

မမကြီးဟာ သောတ သူငယ်ချင်းရဲ့ အစ်မကြီးမို့ ကိုယ့်အစ်မကြီးလို ခင်မင်မိတာကြောင့်လည်း ဖြစ်မည်။ သောတ မမကြီးတို့အိမ်သို့ မနက်ဘက်ရောက်တိုင်း မမကြီး ဘုရားရှိခိုး နေတာမြင်လျှင် အသာတိတ်ဆိတ်ရုပ်တန့်ကာ မျက်တောင်လေး တွေ မှေးစင်းလျက် ဘုရားဝတ်ပြုနေသော မမကြီးရဲ့ ငြိမ်းချမ်း သိမ်မွေ့တဲ့ မျက်နာလေးကို ငေးကြည့်ခဲ့ဖူးသည်။ အဲ့ဒီလို တွေ

၁၄၂ 💠 ပုညစင်

ကောင်းရဲ့လား၊ ငရဲကြီးမလားတော့ မသိ။ ကြည့်လို့ကောင်းလို့ ကြည့်မိရုံနဲ့တော့ ငရဲမကြီးလောက်ဘူး ထင်သည်။

သောတက ဘုရားသို့အလာ လမ်းကအအေးဆိုင် လေးသို့ဝင်ကာ မမကြီး ကြိုက်သည့် သခွားမွှေးမစ်ရှိတ် ဝယ် ကာ ပါဆယ်ဘူးလေးဖြင့် ထည့်ခိုင်းလိုက်သည်။ ဘုရားရင့်ပြင် မှာ နေပူနေတုန်း အအေးလေးသောက်လိုက်ရင် ရင်အေးသွားမှာ သေချာပါသည်။

သောတက ပုဆိုးလေး အသာမကာ လှေကား နှစ်ထစ်ကို ခြေတစ်လှမ်းနှုန်းဖြင့် ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်သို့ လှမ်း တက်လာနေဆဲမှာ ပန်းရောင်းသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ရှေ့မှာ ကာဆီးလာကာ....

> "အစ်ကို ့္ ပန်းဝယ်ပါဦး၊ ချစ်သူနဲ့အတူ ပန်းလှူရင် အချစ်ရေး ဖြောင့်ဖြူးတယ် အစ်ကိုရဲ့ ့ ့"

> "အာ ့ ့ ချစ်သူနဲ့ လာတာမှ မဟုတ်ဘဲဗျ" "မဟုတ်လည်း ဝယ်ပါ အစ်ကိုရယ်၊ ပန်းလူတော့ ကုသိုလ်

> ရတာပေါ့၊ အခု ချစ်သူမရသေးလည်း ချစ်သူမြန်မြန်ရပါ

စေလို့ ဆုတောင်းပြီး လှူလိုက်ပေါ့"

သောတမောင်က ထိုအချက်ကို သဘောကျကာ နှင်းဆီပန်းတစ်စီး ဝယ်ပြီး ဘုရားပေါ်သို့ ဆက်တက်လာခဲ့သည်။ ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🐞 ၁၄၃

ဘုရားရင်ပြင်ပေါ် ရောက်တော့ ဘုရားကို တစ်ပတ် ပတ်ကာ မမကြီးကို ရှာရသည်။ ဟော ... မမကြီးကို တွေ့ပါပြီ။ ငြိမ်းချမ်းစွာ ဘုရားဝတ်ပြုနေသော မမကြီးကို လှမ်းမြင်လိုက်တော့ သောတ ရင်ထဲမှာအေးသွားပါသည်။ မမ ကြီးတစ်ယောက်ဟာ ရှေးဆုတောင်းကောင်းလို့ပဲလားမသိ မြင်သူ တကာကို ရင်အေးစေသည့် ရုပ်ရည်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားပါသည်။ သောတက မမကြီးနားသို့လျှောက်သွားပြီး မမကြီး

နားမှာ ငြိမ်ငြိမ်လေးထိုင်ရင်း မမကြီးကို ငေးကြည့်နေမိသည်။ ခဏကြာတော့ မမကြီးက ဘုရားဦးချလိုက်ပြီး မျက်လုံးလေး ဒွင့်ကြည့်လာကာ ...

> "ဪ ့္ သောတတောင် ရောက်နေပြီပဲ၊ ရောက်တာ ကြာပြီလား"

"မကြာသေးပါဘူး မမကြီး၊ ခုလေးပဲ ရောက်တာ၊ ရော့ ဒီမှာ မမကြီးကြိုက်တဲ့ သခွားမွေးမစ်ရှိတ် ဝယ်လာတယ်၊ သောက်လိုက်ဦး"

"မင်းပဲ သောက်လိုက်ပါ၊ မမကြီး မသောက်ချင်ဘူး"

"မေကြီးဖို့ ဝယ်လာတာပဲ၊ မကြီးပဲ သောက်လိုက်ပါ"

"မမကြီးမှ မသောက်ချင်တာ ... "

သောတက ငြင်းဆန်နေသော မမကြီးမျက်နှာကို

၁၄၄ 🌼 ပုညခင်

စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။ မမကြီးရဲ့ မျက်နှာထားက အရင်လို မဟုတ်။ အရင်ကဆို နုနယ်ရိုးစင်းတဲ့ မျက်နှာထားလေးနဲ့၊ ကြည်လင်နွေးထွေးတဲ့ မျက်ဝန်းကလေးတွေနဲ့။ ခုတော့ မမကြီး ရဲ့ မျက်နှာထားက ရင့်မာလွန်းတဲ့ အတည်ပေါက် မျက်နှာမျိုး။ "သောတမောင်ကို မမကြီး အရေးကြီးတာ ပြောစရာရှိလို့ ခေါ်လိုက်တာ၊ မမကြီး ပြောတဲ့ စကားကို သေချာလေး နားထောင်ပေးပါ"

သောတက လက်ထဲက အအေးဘူးနှင့် ပန်းစည်း ကို အုတ်ဘောင်လေးတစ်ခုပေါ် လှမ်းတင်ထားလိုက်ပြီး မမကြီး ပြောမည့် စကားကို အလေးအနက် နားစွင့်ထားလိုက်ပါသည်။ မမကြီးက သောတကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ မျက်

နာလွှဲသွားရင်း ...

"မမကြီး မင်းကို ဖြူဥနဲ့ နေရာချပေးချင်တယ် ... "

"နေရာချ ! ၊ ဘာကို နေရာချမှာလဲ ... "

သောတက အူကြောင်ကြောင်လေးပြန်မေးရသည်။ 'နေရာချ' ဆိုသည့် စကားကို ချက်ချင်း နားမလည်နိုင်လို့ပင်။ မမကြီးက မျက်နှာခပ်လွှဲလွှဲနှင့်ပင် ...

"ဖြူဥက မလိမ္မာတော့ သူ့အတွက် မမကြီး တစ်နေ့မှ

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🏚 ၁၄၅

မစိတ်မအေးခဲ့ရဘူး သောတ၊ မမကြီး သူ့အတွက် စိတ် အေးချင်တယ်၊ အဲ့ဒါကြောင့် မင်းနဲ့ ဖြူဥကို လက်ထပ် ပေးချင်တယ်၊ မင်းတို့ချင်း ရည်ငံနေကြတာကိုလည်း မမကြီး ရိပ်မိပါတယ်"

"မမကြီး ... "

သောတသည် 'မမကြီး'ဟူသော စကားလုံးလေး သုံးလုံးကို နှုတ်ခမ်းလေး လှုပ်ရုံသာ ပြောနိုင်တော့သည်။ အသံ ဘား ထွက်မလာ ့ှု ။

အဲ့သြလွန်း ရင်နာလွန်းစွာ ဆို့နှင့်နေတာကိုတော့ ဘိုယ့်ဘာသာ နားလည်သီရှိပါသည်။ ဘာဖြစ်လို့ အဲ့ဒီလောက် င်ဆို့နေတယ်ဆိုတာကိုသာ မသိတာ ... ။ ချက်ချင်းကြီး သေက်ရှုကြပ်လာတာ၊ ဘယ်ဘက်ရင်ဘတ်ဆီမှာ ကြပ်ခဲလေး ငံ့နေတာ၊ မျက်လုံးတွေ စိုစွတ်လာတာ ... ။ ဘာဖြစ်တာလဲ ... ဘောဖြစ်တာလဲ။ မဟုတ်ရင် မဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းလိုက်ရင် ထာာပဲ မဟုတ်ဘူးလား။ ဘာ ဒီလောက် ခံစားနေစရာလိုလဲ။ သောတသည် ရုတ်တရက် မျက်နှာကို လက်ဖဝါး

ခေ်ဖက်ထဲ ငုံ့ချဖွက်ထည့်လျက် ငြိမ်သက်သွားသည်။ အဝေးသို့ ငေးနေသော မနောသည် ပုံမှန်မဟုတ် သာ တိတ်ဆိတ်မှုကြောင့် သောတခာက်သို့ လှည့်ကြည့်လာ

၁၄၆ 🍖 ပုညခင်

"ဟင် ့ သောတ ့ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်တာလဲဟင်၊ မမကြီး သိသွားတာကို ရှက်လို့လား၊ မရှက်ပါနဲ့ သောတ ရယ်၊ ဒါမျိုးအဖြစ်တွေ ရှိတတ်ပါတယ်၊ မမကြီး နား လည်ပါတယ်၊ မမကြီးက သောတနဲ့ ဆို သဘောတူပြီး သားပါ၊ မင်းကို မမကြီး စိတ်မဆိုးပါဘူး၊ သိကျူးကို လည်း မမကြီး ဖျောင်းဖျ ..." "ဘာတွေ ပြောနေတာလဲဗျာ ..."

မမကြီးက သောတ ပခုံးကို လှုပ်ကာလှုပ်ကာ တတွတ်တွတ် ပြောနေဆဲမှာ သောတက ဗြုန်းခနဲ ခေါင်းမော့ လာရင်း စိတ်တိုစွာ အော်ပစ်လိုက်မိဝါသည်။

သောတ မျက်နှာက နီရဲလျက်၊ မျက်လုံးတွေက စွတ်စိုလျက်၊ နှာရည် အနည်းငယ်စို့နေကာ ပါးပေါ်မှာလည်း မျက်ရည်စလိုလို စွတ်စွတ်စိုစို မြင်လိုက်ရတာမို့ မမကြီးက လန့်ဖျပ်သွားကာ ...

"သောတ.္.. မင်း ့္. မင်း ငိုနေတာလား"

"ငိုသလား မငိုသလား မသိတော့ဘူးဗျာ၊ စိတ်တိုတာပါ သိတယ်၊ မကြေးကို စိတ်တိုလွန်းလို့ ရူးတောင် ရူးချင် တယ်"

"ဘာတွေပြော့နေတာလဲ သောတရယ်၊ စိတ်ကို အေးအေ ထားပါနော် ..." အောင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🚃 🙃 ၁၄၇

"စိတ်အေးအေး ထားရမှာက ကျွန်တော် မဟုတ်ဘူး၊ မမကြီး ့ ၊ မမကြီး ဘာသာ စိတ်ပူတိုင်း ပေါက်ကရ အစီအစဉ်တွေ လျှောက်ဆွဲမနေနဲ့၊ အလကားသက်သက် ကျွန်တော့်ကို လာစွပ်စွဲနေတယ်"

"ဟင် ့ မင်းနဲ့ ဖြူဥက ကြိုက်နေကြတာ မဟုတ်လို့ လား"

"ကြိုက်စရာလားဗျာ ့ တစ်ချိန်လုံး ကိုယ့်ကို အခြောက် လို့ စွပ်စွဲနေတဲ့ မကြီး ညီမကို"

"ဒါဆို မင်းတို့ ဘာလို့ ခဏခဏတွဲထွက်သွားသေးလဲ" "အဲ့ဒါလား ့ အဲ့ဒါက ့ ကျွတ် ့ ပြောရခက်လိုက် တာဗျာ၊ မမကြီးသိရင် စိတ်ဆင်းရဲမှာစိုးလို့ မပြောချင်ဘူး ဗျာ"

"ပြောပါ သောတရယ်၊ မမကြီး သိချင်တယ်" သောတက မမကြီးကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ သက် ်းချလိုက်ရင်း . . .

"ဖြူညက သူ့ရည်းစားနဲ့ သွားချိန်းတွေ့ချင်လို့ ကျွန်တော့် ကို ခုတုံးလုပ်တာ၊ ဒါပေမယ့် မမကြီး စိတ်မပူပါနဲ့၊ မမကြီးက ဖြူညကို စောင့်ရှောက်ပါဆိုလို့ ကျွန်တော် သူ့နောက်ကိုလိုက်ပြီး သေချာစောင့်ရှောက်ပါတယ်၊ သူ့

ပုည ခင် • ာ ဆာ ပေါ် တို က်

ပုညခင်စ႒နာပေါ်တိုက်

၁၄၈ 🍖 ပုညခင်

ကောင်လေးက အရမ်းအဆိုးကြီးထဲကတော့ မဟုတ်ပါ ဘူး"

သောတ စကားဆုံးတော့ မမကြီးက ငြိမ်သက် သွားသည်။ ပြီးတော့ အပြစ်ရှိသူတစ်ယောက်ရဲ့ အားတုံ့အားနာ မလုံမလဲ အကြည့်မျိုးနဲ့ သောတကို မရဲတရဲ ကြည့်လာရင်း...

"ဆော္ ဆောရီးပဲ…"

"ခုမှ လာတောင်းပန်မနေပါနဲ့ ဗျာ၊ လူကို စွပ်စွဲတုန်းဏ တော့ တစ်ယူသန်ကြီး စွပ်စွဲအထင်မှားနေပြီးတော့ ... မမကြီး ချော့တော့မှာကို သိတာမို့ သောတဏ

ပိုတင်းပြလိုက်သည်။

"မမကြီး တောင်းပန်ပါတယ် သောတရယ်၊ စိတ်မဆို

နဲ့တော့နော် ... "

"ဆိုးမှာပဲ ... "

"အဲ့ဒီအပြောကို သီကျူးနဲ့ဖြူညကြားရင် မင်းကိုအခြောင်း

လို့ ပြောလိမ့်မယ် ... "

"ပြော် ... ပြောဗျာ၊ ကိုယ် မခြောက်ရင် ပြီးတာပဲ"

"မနက်ဖြန် နေ့လယ်စာ အိမ်မှာလာစားလေ၊ ဘာဟင်

စားချင်လဲ၊ မမကြီး ချက်ကျွေးမယ်"

"ဟင်းကောင်း စားချင်ရင် ကိုယ့်ဘာသာ ဆိုင်မှာသွားဧ

မယ်"

ဒေင်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 🌼 ၁၄၉

"မင်းပဲ မမကြီး လက်ရာက ဆိုင်ဟင်းတွေထက် သာ တယ်ဆို ... "

"အဲ့ဒါ အရင်တုန်းက၊ အခု အဲ့ဒီလိုမဟုတ်တော့ဘူး" မနောက တမင် ဂျစ်တိုက်နေသည့် သောတပုံစံ ကို ကြည့်ရင်း ပြုံးစိစိဖြစ်လာပါသည်။ မနောစိတ်ထဲမှာလည်း သါ့ပါးရွှင်မြူးနေသလိုမို့ သူ့ကို စ,နောက်ချင်နေသည်။ သောတ အတော့ မနောကို စူပွ စူပွ ပြောမဆုံး။

"အဲ့ဒီလို ထင်လိုက်တာကိုက မမကြီးလွန်တာ၊ ကျွန်တော့် စိတ်ကို နည်းနည်းလေးမှ နားမလည်တာ၊ ကျွန်တော့်ကို ပြစ်မှားတာ၊ ကျွန်တော့်ကို မယုံတာ ..."

"အေးပါ ... မမကြီး မှားပါတယ်လို့ ပြောပြီးပြီပဲ၊ ဘာကို အခဲမကျေ ဖြစ်နေတာလဲ"

"မသိပါဘူးဗျာ၊ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုကြီးမှန်းမသိဘူး၊ အဲ့ဒီကိစ္စကို အခဲကိုမကျေဘူး"

"မင်းကလည်း တော်တော် စိတ်နုတာပဲနော်၊ ဒါလေး ပြောရုံနဲ့ နှပ်တွေလည်း ထွက်၊ မျက်ရည်တွေလည်းထွက်၊ နပ်တွေ ညှစ်ပစ်လိုက်ဦး၊ တော်ကြာ ပြုတ်ကျလာဦးမယ်၊ ရော့ ... ဒီမှာ တစ်ရှူး ..."

မနောက တစ်ရှုးလှမ်းပေးတော့ သောတက လှမ်း

ဆုကာ နှပ်ညှစ်လိုက်ပြီး ...

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

၁၅၀ 🏚 ပုညဆ်

"စိတ်နုလို့ မျက်ရည်ထွက်တာ မဟုတ်ပါဘူး"

"ဒါဆို ဘာလို့ထွက်တာလဲ ... "

"ဘာလို့ထွက်မုန်းကို မသိဘူး ့ ့ "

"ကဲ ့ စိတ်ပြေပါတော့ သောတရယ်၊ မမကြီးကို စိင် မဆိုးတော့ဘူးဆိုရင် မင်းဝယ်လာတဲ့ အအေးတိုက်"

"ခုနတော့ မသောက်ချင်ဘူးဆို ှု့ "

"ခုန မသောက်ချင်ပေမယ့် အခု သောက်ချင်တယ်"

"အမျိုးမျိုးပဲ …"

သောတက မမကြီးကို စွေစောင်းစောင်းကြွာ လိုက်ပြီး အအေးဘူးကို လှမ်းယူကာ မပေးချင်ပေးချင် လှမ်းေ သည်။ မမကြီးက လှမ်းမယူသေးဘဲ ...

> "သောတ အရင်တစ်ဝက်သောက်၊ ပြီးမှ မမကြီး တစ်ဝင် သောက်မယ်"

"မမကြီးပဲ အကုန်သောက်ပါ"

"သောတ တစ်ဝက်သောက်ပါ"

"ကဲ ့ ဒါဆိုလည်း မမကြီးက အကြီးပဲ၊ မမကြီး အေ

သောက်ပါ"

"သောတ အရင်သောက်လိုက်ပါ၊ သောတက အင ဆိုတော့ မမကြီးက ဦးစားပေးတယ်"

ပုညခင်စၥဆာဝေတြိုက်

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🐞 ၁၅၁

"မမကြီး အရင်သောက်ပါဆိုဗျာ ... "

"ကဲ ့ ့ ကဲ ့ သောက်ပါ့မယ်ဟယ်၊ တကတည်း သူ့ ဒေါသချည်းပဲ"

မမကြီးက အအေးဘူးကို လှမ်းယူကာ တစ်ဝက် သောက်လိုက်သည်။ ကျန်တစ်ဝက်ကို သောတက သောက် သည်။ ပြီးတော့ သောတနှင့် မမကြီးတို့ ပြန်အဆင်ပြေသွားကြ သည်။

အဲ့ဒီနေ့က သောတမောင်က ဝယ်လာခဲ့သော ဘုရားပန်းတစ်စည်းကို ဘုရားမှာ လှူကာ ချစ်သူမြန်မြန်ရပါစေ ဟု ဆုတောင်းမိသည်။ ဘာဖြစ်လို့ အဲ့ဒီလိုဆုတောင်းချင်စိတ် သေါက်သွားမှန်းတော့ မသိခဲ့ပါ။

မမကြီးနှင့်အတူ ဘုရားတက်ခွင့် ရခဲ့သော ထို တစ်နေ့နှင့် ထိုနေ့မှာ ခံစားခဲ့ရသည့် ထူးခြားပြင်းထန်သည့် ခံစားချက်ကိုတော့ သောတမောင်က မကြာခဏ သတိရနေခဲ့မိ ပါသည်။

0 0 0

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 🧔 ၁၅၃

သောတက ပြုံးစိစိနှင့် ခေါင်းတစ်ချက်ကုပ်ရင်း
"မမကြီးတို့ကတော့ ဝေးပြီ ့ ၊ အိမ်တွေမှာက မီးခဏ
ခဏပျက်တော့ ဘောလုံးပွဲကို အချိန်ကိုက်ကြည့်လို့မရ
ဘူးလေ၊ ဟိုတယ်မှာဆို မီးလည်းမပျက်ဘူး၊ စလောင်းက
လာတဲ့ ဘောပွဲတွေကိုလည်း ကောင်းကောင်း ကြည့်လို့
ရတော့ တစ်ခါတလေ ဟိုတယ်မှာ သူငယ်ချင်းတွေ
စုအခန်းငှားပြီး ဘောပွဲကြည့်ကြတာပေါ့"

"ဪ ... ဒီလိုလား"

"(... ...) ဟိုတယ်မှာ စုဆုံတတ်ကြတော့ သီကျူး မိန်းမခိုးသွားရင်လည်း အဲ့ဒီဟိုတယ်ကို သွားမှာပဲထင် တယ်၊ အဲ့ဒီက ဟိုတယ် မန်နေဂျာတစ်ယောက်နဲ့လည်း သီကျူးနဲ့ ခင်တယ်၊ အဲ့ဒီမှာ သွားစုံစမ်းကြည့်ရင် ကောင်း မယ်ထင်တယ်"

"ကောင်းသားပဲ ့ ့သွားမယ်လေး သီကျူးနဲ့ ခင်တဲ့ မန်နေဂျာကို မင်းလည်း သိတယ်မဟုတ်လား"

"သိပါတယ် မမကြီး" "ဒါဆို သွားကြရအောင် ့ှု့"

မမကြီးက ချက်ချင်း တက်ကြွလာပြီး ပိုက်ဆံ အိတ်ကလေးကို ဖွင့်ကာ ပိုက်ဆံရှင်းဖို့ ပြင်သည်။

ပုညခင်စေဒအနေပါတိုတ်

8:30 pm

"သိကျူး သွားတတ်တဲ့နေရာ ဘယ်နေရာရှိသေးလဲ စဉ်းစားပေးပါဦး သောတရယ်"

မမကြီးက နောက်ဆုံး လက်ကျန် ကော်ဖီတစ်ငုံကို သောက်ပြီး သောတကို လှမ်းမေးသည်။ သောတက တစ်ချက် စဉ်းစားလိုက်ပြီး . . .

"သူသွားတတ်တဲ့ ဟိုတယ်တစ်ခုတော့ ရှိတယ် မမကြီး" "ဟိုတယ် ! ဟိုတယ်ကို သူက ဘာသွားလုပ်တာလဲ"

"တစ်ခါတလေ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စုပြီး ဘောလုံးပွဲကြဋ

ကြတာပါ မမကြီးရဲ့"

"ဘောလုံးပွဲကို ဟိုတယ်မှာ ကြည့်လို့ရတယ်လား၊ အထူ အဆန်းပါလား" "မမကြီး ရှင်းမလို့လား"

"အေးလေ ့္ ထမင်းစားတုန်းက သောတ ရှင်းထားတာ၊

ကော်ဖီဖိုးလေးတော့ မမကြီး ရှင်းပါရစေ ... "

"မမကြီး သောက်တာပဲ မမကြီး ရှင်း၊ ကျွန်တော်သောက်

တာ ကျွန်တော်ရှင်းမယ်၊ အမေရိကန် စစ်စတန်ပေါ့"

"အဲ့ဒါဆိုလည်း ထမင်းဖိုးရှင်းကတည်းက အမေရိကန်

စစ်စတန်လိုက်ပါလား၊ တကတည်း အရေးထဲမှာ ကော်ဖီ

တစ်ခွက်ဖိုးကို လိုက်ကပ်သပ်ရှင်းချင်နေသေးတယ်" မမကြီးက သောတကို မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုး

ပြီး ပိုက်ဆံကို ခပ်မြန်မြန် ထုတ်ရှင်းလိုက်ပါသည်။

နှစ်ယောက်သား ဆိုင်ထဲကထွက်ပြီး စပ်ဝေးဝေး

ကားပါကင်မှာ ရပ်ထားသော ကားဆီသို့လျှောက်လာနေရင်း

သောတက မမကြီးကို ငဲ့ကြည့်ကာ ...

"မမကြီး စုနေတဲ့ ပိုက်ဆံတော့ ပဲ့ကုန်ပါပြီ"

"မင်းက ပိုပွဲမှာပေါ့ ... "

"မမကြီးအတွက် ပဲ့တာပဲ၊ အပဲ့ခံနိုင်ပါတယ်"

"မမကြီးလည်း မင်းအတွက်တော့ အပဲ့ခံနိုင်ပါတယ်"

နှစ်ယောက်သား အပြန်အလှန် ပြောလာကြရင်း သောတရော မနောပါ တစ်စုံတစ်ရာဝယ်ဖို့ အသည်းအသန်

ပိုက်ဆံစုနေကြသည့်ကိစ္စကို သိချင်လာရကာ 🔒

"ဘာ၀ယ်ဖို့ စုနေတာလဲ"

ဟု ပြိုင်တူအသံထွက်သွားတာမို့ ရယ်မောလိုက်

ကြရင်း မမကြီးက သောတဘက်သို့ မေးဆတ်ပြကာ 👝 🦿

"မင်း အရင်ပြော 🛒 "

သောတက ရယ်ကျဲကျဲနှင့် နှာခေါင်းရှံ့ပြလိုက်

ရင်း ...

"ကျွန်တော် ပြောမပြချင်ဘူး"

"ဘာဖြစ်လိုလဲ ... "

"ရက်လို ... '

"အဲမယ် ... ဘာရက်စရာရှိလဲ"

"မမကြီးကရော ဘာဝယ်ဖို့ စုနေတာလဲ"

"အဟင်း "

မမကြီးက ရှက်ပြုံးလိုလိုတစ်ချက်ပြုံးရင်း သောတ

လိုပဲ နှာခေါင်းရှံ့ပြကာ ...

"မမကြီးလည်း ပြောမပြချင်ဘူး"

"ကျွန်တော် မပြောလို့ မပြောတာလား"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ စကတည်းက မပြောပြဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်

ထားတာ"

"သူကျ မပြောချင်ဘဲနဲ့ သူများတကာကို အရင်ပြောခိုင်း

ပုည ခ ၆ • ၁ ဆု ၆ တို က်

ပုည ခင် 🕶 အားပေါ် တိုက်

```
၁၅၆ 💠 ပုညခင်
```

တယ်၊ မမကြီး လူလည်၊ ဒါနဲ့ မမကြီးကရော ဘာလို့ ပြောမပြချင်တာလဲ ... "

"မင်း မပြောပြချင်တဲ့ အကြောင်းနဲ့အတူတူပဲ"

"ရှက်လို့ပေါ့ ... ဟုတ်လား"

"အင်း ... "

သောတက ပြုံးစိစိနှင့် ကိုယ့်ခေါင်းကိုယ်ပြန်ပွတ်

လိုက်ပြီး ...

"အရိပ်အမြွက်လေးတောင် ပြောပြလို့ မရဘူးလား" မမကြီးက နှုတ်ခမ်းလေးစုလျက် မျက်လုံးလေး

တွေကို ဘယ်ညာကစားကာ ချစ်စဖွယ် အမှုအရာလေးနှင့် ...

"အင်း ့ အရိပ်အမြွက် ပြောရရင်တော့ တစ်စုံတစ် ယောက်အတွက် တစ်စုံတစ်ခု ဝယ်ပေးချင်လို့ဆိုပါတော့"

"သီကျူးအတွက်လား 👝 " 🌁

"ç..."

"ဒါဆို ... ဖြူဥ အတွက်လား"

"&്ലി ... "

"ဦးနဲ့ အန်တိဖို့လား"

"မဟုတ်ဘူး"

"ဒါဆို ဘယ်သူ့ဖို့လဲ"

အော်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🍖 ၁၅၇

"အရိပ်အမြွက်ပဲ ပြောပါ့မယ်ဆိုမှ ဘာလို့ တိတိကျကျ တွေ လာမေးနေတာလဲ"

မမကြီးက စကားဆက်မလာတော့ ... ။ သောတ ကလည်း ဘာမှဆက်မမေးမိတော့ဘဲ နှတ်ဆိတ်သွားရပါသည်။ မမကြီး ဘယ်သူ့အတွက် ဘာဝယ်ပေးချင်တာလဲ

ဆိုတာကို သူ သိပ်သိချင်သော်လည်း ထပ်မမေးရဲတော့ပါ။ ဖြူဥနဲ့ သိကျူး ပူဆာသမျှကို သူတို့အဖေ နေပြည်

တော်က ပြန်လာတိုင်း ဖြည့်ဆည်းပေးနေကျမို့ မမကြီးအနေနဲ့ ခြစ်ခြုတ် ငွေစု ဝယ်ခြမ်းပေးစရာ အကြောင်းမရှိ။ ပြီးတော့

မမကြီးမှာ အရမ်းချစ်ခင်ရင်းနှီးသော သူငယ်ချင်းမျိုးလည်း သိပ်မရှိ။ ရှိသည့် သူငယ်ချင်း တချို့တလေကလည်း နယ်ရောက်

သူနှင့်၊ နိုင်ငံခြားရောက်သူနှင့်ဆိုတာ သောတလည်း အစင်းသိ။ ဒါဆို ဘယ်သူ့အတွက်များလဲ။ ပြောရမှာလည်း ရှက်တယ်ဆို

اا '' فرصع

"ോഗന ... "

"ဟင် ... ဗျာ"

မမကြီး ခေါ်တော့မှ သောတက သတိဝင်လာ

သည်။

"သောတလည်း အရိပ်အမြွက်တော့ ပြောပြလေ ... ့"

ပုညခင်စ႒အားဝေတီက်

ပုညခင်စၥဆုစ်တိုက်

၁၅၈ 🌼 ပုညခင်

"ကျွန်တော်လား ့့အဟဲ"

သောတက ရှက်ရယ် တစ်ချက်ရယ်ရင်း ...

"ကျွန်တော်လည်း မမကြီးနဲ့အတူတူပဲ၊တစ်စုံတစ်ယောက် အတွက် တစ်စုံတစ်ခု ဝယ်ပေးချင်လို့ပဲ ဆိုပါတော့၊ ထပ်မမေးနဲ့နော်၊ မဖြေတော့ဘူး"

သောတက ပြုံးတုံ့တုံ့နှင့် မျက်နှာလွှဲသွားတာမို့ မနော စိတ်မှာ ပဟေဠိဖြစ်ကျန်ခဲ့ရသည်။ သောတမှာများ ရည်း စားရနေပြီလား။ ဒါမှမဟုတ် ချစ်ရမယ့်သူ တွေ့နေတာများ လား။ ရှက်ပြုံးနဲ့ဖြေတဲ့ပုံက သမားရိုးကျတော့ မဟုတ်ဘူး မဟုတ်လား ။ ရင်ထဲမှာ တထိတ်ထိတ်နှင့် စိတ်ပူသလို ဖြစ်လာရတာမို့ သောတကို အကဲခတ်သလို ကြည့်နေမိဆဲမှာ သောတကလည်း မမကြီးကို အကဲခတ်ဖို့ မမကြီးဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လာသည်။

ထို့နောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ပဟေဠိ မျက်ဝန်းများဖြင့် ကြည့်၍ ပြုံးလိုက်ကြပြီးနောက် ကားနားသို့ ရောက်ပြီမို့ ကားပေါ် တက်ကာ မောင်းထွက်လာပါသည်။

\circ \circ

9:00 pm

"ဒီနေ့တော့ ရောက်မလာဘူးဗျ၊ သူ မလာတာတောင် ကြာပြီ ..."

ဟိုတယ်မန်နေဂျာရဲ့ အဖြေစကားကြောင့် တစ် လမ်းလုံး မျှော်လင့်အားခဲလာသော မနောစိတ်တွေ ဆုတ်နစ် မောပန်းသွားရပါတော့သည်။

ရီဆက်ရှင်ရှေ့က လှည့်ထွက်လိုက်ချိန်မှာ မမကြီး ၏ ခြေလှမ်းတွေပင် ယိုင်သွားရတာမို့ သောတက ဖေးမထိန်း ပေးလိုက်ရင်း ...

"မမကြီး ့္ ေခါင်းမူးလို့လား"

"အင်း ့ အသက်ရှုကြပ်ပြီး ခေါင်းထဲက ရိပ်ခနဲ မူးသွား တယ်"

၁၆၀ 💠 ပုညခင်

"မမကြီး စိတ်တွေ သိပ်တင်းကြပ်လာလို့ဖြစ်မယ်၊ သိပ် စိတ်မလှုပ်ရှားပါနဲ့ ၊ စိတ်ကို အေးအေးထားပါ" "ဘယ်မှာ ဆက်ရှာရမှန်း မသိတော့လို့ပါ သောတ ရယ်၊သောတ သိလားဟင် ... ၊ သူ ဘယ်မှာရှိနိုင်ဦးမလဲ၊ တို့တွေ ဘယ်ကိုလိုက်ကြရင် ကောင်းမလဲ ..." "ခေါင်းအေးအေးထားပြီး စဉ်းစားကြတာပေါ့ မမကြီး ရယ်၊ အခုတော့ ... ခဏနားမှဖြစ်မယ်၊ လာ ... ရေကူး ကန်ဘေးမှာ ခဏထိုင်ပြီး လေကို ဝဝရှုလိုက်၊ စိတ်ကို ဖြေလျော့လိုက်၊ အဲ့ဒါဆို မမကြီး အသက်ရှုကြပ်နေတာ ပျောက်သွားလိမ့်မယ်"

သောတက မမကြီးကို ဖေးမကာ ရေကူးကန်နား သို့ခေါ် လာခဲ့ပြီး ရေကူးကန်ဘေးကထိုင်ခုံလေးတွေမှာ နှစ်ယောက် အတူထိုင်မိကြသည်။

မမကြိုးက ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်လေး ထိုင်နေပြီး ခဏကြာတော့ မျက်နှာလေး ကြည်လင်လာသည်။

"မူးသေးလား မမကြီး ... '

"မမူးတော့ပါဘူး ... "

သောတလည်း ခုမှပဲ သက်ပြင်းချနိုင်ကာ မမကြီး

အောင်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 🧔 ၁၆၁

ဆံမှာသာ စူးစိုက်နေသည့် အကြည့်ကိ ပြန်ရပ်သိမ်းလိုက်ပြီး ချကူးကန်တစ်ဝိုက်ကို လှမ်းကြည့်မိသည်။

ရေကူးကန်ဘေးမှာ ပွဲတစ်ပွဲ ကျင်းပနေတာ တွေ့ရ သည်။ ဘာပွဲပါလိမ့်ဟု သောတ သေသေချာချာ ကြည့်မိတော့မှ က်လာဆောင် ဒင်နာတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရပါသည်။ "မင်္ဂလာဆောင်"

မင်္ဂလာဆောင် ဆိုတာကို ပြန်တွေးတိုင်း သောတ နှင့်ထဲမှာ တဖျင်းဖျင်းနှင့် ကြက်သီးမွေးညှင်း ဖြာထသွားရတာ ဘာ မြတ်မနောဖြူ ဆိုတဲ့ မမကြီးရဲ့ တွေဝေထုံနမှုကြောင့်ပဲ ခြင်သည်။ အဲ့ဒီအကြောင်း ပြန်တွေးမိတိုင်း မမကြီးနှင့် ရန်ဖြစ် နှင့်တာမို့ သောတက မမကြီးကို ပြန်ငဲ့ကြည့်မိတော့ မမကြီးရဲ့ ဆုံမလဲ အပြုံးကလေးကို မြင်ရသည်။

BURMESE CLASSIC မမကြီးလည်း ဒီကိစ္စကို သတိရနေမှာပေါ့ ... ။ အဲ့ဒီတုန်းက မမကြီး လုပ်ပုံက တော်တော့်ကို

ာ်တိုစရာ-ကောင်းခဲ့တာ 🛒 ။ 🖰

သောတသည် ဟိုတုန်းကအကြောင်းကို ပြန်တွေး

💺 မမကြီးကို ခနဲ့ချင်လာကာ ...

"ഒഴിന്റ്: . . . "

ပုည 🕶 င် 👓 အားပေါ် တိုက်

၁၆၂ 💠 ပုညခင်

"အင်ဟင် ..."

"သူများတွေ မင်္ဂလာဆောင်တာ မြင်ရင် ကြက်သီးမှထ

ဘူးလား"

မမကြီးက သောတကို မျက်စောင်းစွေစွေထိုးရင်

"သောတနော် ... အနာဟောင်းကို လာမဆွနဲ့"

"အဲ့ဒီတုန်းက ကျွန်တော်သာ မကယ်ရင် မမကြီးလည် ခုလောက်ဆို မချစ်မနှစ်သက်တဲ့သူရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ ခုန

အသက်ရှုကြပ်တာထက် အဆတစ်ရာဆိုးတဲ့ အသက်ရှ

ကြပ်ပုံမျိုးနဲ့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး အသက်ရှုကြပ်နေလောက်

ర్శ ... ఈస్"

သောတ စကားကြောင့် မမကြီးက မျက်နှာလေ ညှိုးသွားကာ သက်ပြင်းချပြီး ခေါင်းလေးတဆတ်ဆတ် ညိင်္

နေ ရင်း ...

"ဟုတ်ပါတယ်လေ ့ ၊ အဲ့ဒီတုန်းက မမကြီး သတ္တိမ ခဲ့လို့ မင်း စိတ်ဆင်းရဲခဲ့ရတာ၊ မင်းသာ ဝင်မပါ၏

မမကြီးလည်း ဘယ်ဘဝရောက်နေမလဲ မသိဆာာ့ပါဘူ

မမကြီးက ဒီလိုပြောတော့လည်း သောတက 🎏

မကောင်းဖြစ်သွားမိကာ စားပွဲပေါ်တင်ထားသည့် မမကြီး

ပုည 🕫 င် 🕫 အားစ်တိုက်

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🚅 🐞 ၁၆၃

လက်ကလေးဆီသို့ လက်ကို တရွေ့ရွေ့ တိုးရွေ့သွားပြီး မမကြီး ရဲ့ လက်ဖျားကလေးတွေကို ထွေးဆုပ်လျက် နှစ်သိမ့်အားပေး လိုက်မိပါသည်။

0 0 0

BURMESE CLASSIC

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 👑 💠 🛛 ၁၆၅

"မရှိလိုပေါ့၊ ရှိရင် သူ့ ရည်းစားကို လေ့လာအကဲခတ်ပြီး အဆင်ပြေရင် သူ့ ရည်းစားနဲ့ ပဲ ပေးစားမှာပေါ့ ... " "ရည်းစားတောင် မထားရသေးတဲ့ သူ့ကို ဘာလို့ တစိမ်း ကြီးနဲ့ စွတ်အတင်းပေးစားမှာလဲ ... " "ဖေဖေ့ အထက်အရာရှိ သူငယ်ချင်း မိသားစုက မမကြီး အနေအထိုင်ကို သဘောကျလို့ သူတို့သားနဲ့ စပ်ဟပ်ကြ တာနဲ့ ဖေဖေနဲ့ မေမေကလည်း မမကြီးကို အိမ်ထောင်

"မမကြီး ဆန္ဒ မပါဘဲနဲ့လား" "မမကြီးက ဖေဖေနဲ့ မေမေ့ သဘာပဲတဲ့ ့ ့" သောတသည် သီကျူး စကားကြောင့် ဝမ်းပမ်း

မပြုဘဲ အရွယ်လွန်သွားမှာစိုးတာနဲ့ တိုင်ပင်စီစဉ်ကြတာ"

တနည်း မချိတင်ကဲ နှမြောတသ ခံစားသွားရကာ ...

"မမကြီးက 'အ'လို့ မငြင်းရဲတာပေါ့၊ မမကြီး မငြင်း လည်း မင်းနဲ့ ဖြူဥက တားဖို့သင့်တာပေါ့" "ကာယက်ရှင်ကတောင် မငြင်းဘဲနဲ့ ငါက ဘာလို့ ဝင် တားရမှာလဲ၊ ဖေဖေကလည်း သူ့ အထက်အရာရှိနဲ့ ခမည်း ခမက် တော်ချင်နေတာဆိုတော့ မမကြီးကိစ္စကို မြန်မြန် ဆန်ဆန် စီစဉ်မှာပဲ၊ မမကြီး အိမ်ထောင်ကျသွားလည်း

ပုည 🕫 င် 🕶 အ စ်တိုက်

အေးတာပဲ၊ ဒါမှ နားပူသက်သာမှာ"

"သောတ ့့ မင်း သိပြီးပြီလား"

"ဘာကိုလဲ ... "

သောတ နန်းကြီးသုပ် စားနေချိန်မှာ အရင်းမရှိ အဖျားမရှိ မေးလာသော သီကျူးရဲ့ မေးခွန်းကို သောတက လည်း အမှတ်တမဲ့ပင် ပြန်မေးပြီး နန်းကြီးသုပ် နောက်တစ်လုပ် ကို ပါးစပ်ထဲထည့်စဉ် ...

"မမကြီးကို အိမ်က ယောက်ျား ပေးစားတော့မလိုတဲ့"

"m..."

မျိုလက်စ နန်းကြီးသုပ်တွေက လည်မျိုမှာ တစ် သွားတာမို့ သောတက ကိုယ့်ရှေ့က အအေးဖန်ခွက်ကိုယူကာ ကမန်းကတန်း သောက်ချလိုက်ရင်း ...

> "ယောက်ျား ပေးစားရအောင် မမကြီးမှာ ရည်းစားကော ရှိလို့လား"

> > ပုညခင် 🕶 ဆေးစ်တိုက်

၁၆၆ 💠 ပုညဆိ

သီကျူးရဲ့ စပ်ပေါ့ပေါ့အပြောကြောင့် သောတက စိတ်တိုလာကာ ကိုယ့်ရှေ့က အအေးခွက်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲယူ မော့သောက်လိုက်တော့ ထူးဆန်းစွာ လည်ချောင်းထဲမှာ ပူဆင်း သွားသည်။ သောတက အအေးခွက်ကို စားပွဲပေါ် ပြန်ဆောင့် ချလိုက်ရင်း ...

> "မင်း ဒီလိုတော့ ခပ်ပေါ့ပေါ့ မပြောနဲ့ သီကျူး" "ဟ ့ ငါ့အစ်မကိစ္စကို ငါတောင်မပူဘဲ မင်းက ဘာ တွေဖြစ်နေတာလဲ ့ ့ "

> "မင်းအစ်မကို ငါ့အစ်မလို သဘောထားလို့ စိတ်ပူလို့ ပြောနေတာကွ၊ ဒါ ... မမကြီး တစ်ဘဝလုံးနဲ့ ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စ၊ ဒီလိုကိစ္စမျိုးကို မင်း ခပ်ပေါ့ပေါ့ သဘောထားနေ နိုင်တာကို ငါ တကယ်အဲ့သြလို့ မဆုံးဘူး၊ ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး ... မမကြီးက ဒီကိစ္စကို တကယ် သဘောတူ တာရော ဟုတ်ရဲ့လား၊ မိသားစုက ဖိအားပေးလို့ လက်ခံ လိုက်ရတာ မဟုတ်လား"

"ရော် ့ ခက်ပြီ၊ မင်းမယုံရင် မမကြီးကို သွားမေးပါ လား"

"အေး ့ ့သွားမေးမှာ၊ ခုသွားမေးမှာ့"

သောတ ချက်ချင်း မတ်တတ်ထရပ်ပြီး ထွက်သွား

ငဒင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🚅 🌼 ၁၆၇

ရို့ ပြင်တော့ သီကျူးက သောတလက်ကို ဖမ်းဆွဲထားလိုက် . ရင်း ___

> "ပိုက်ဆံတော့ ရှင်းခဲ့ဦးလေး ဒီနေ့ မင်းကျွေးမယ်လို့ ပြောထားတာ"

သောတက ခပ်မြန်မြန် ပိုက်ဆံထုတ်ရှင်းပြီး ဆိုင် ထဲက ထွက်လာတော့ သီကျူးက နောက်ကနေ လှမ်းပြောကျန် ခဲ့သည်။

"မမကြီး အိမ်ထောင်ကျပြီး ယောက်ျားနောက် လိုက်သွား ရင် မမကြီးဆီက ဟင်းတောင်းမစားရမှာစိုးလို့ မင်း ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ မဟုတ်လား"

 \circ

ပုညခင်စ႒အားပေါ်ထိုက်

အော်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🛄 💠 ၁၆၉

"ဟုတ်တယ် သောတ.္.."

သောတက အလျင်စလို လိုရာဆွဲတွေးကာ ရွှင် လန်းတက်ကြွစွာဖြင့် ...

"ထင်သားပဲ ၊ မမကြီး ဒီလောက်မတုံးပါဘူးလို ကျွန်တော်ထင်သားပဲ၊ မမကြီး ခေါင်းညိတ်တာမဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ဟုတ်တယ်မှတ်လား"

"မဟုတ်ဘူး သောတ ့ှု့"

"အာ ့ုုဘာလဲ မမကြီးရာ၊ ခုနတော့ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဟုတ်တယ်ဆို ့ုု့"

"ဟုတ်တယ်ဆိုတာ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတာ" "ခေါင်းညိတ်လိုက်တာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ဟုတ်တယ်

လို့ ပြောတာမဟုတ်လား"

"မဟုတ်ဘူး သောတ၊ ခေါင်းညိတ်လိုက်တာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ မဟုတ်ဘူးလို ပြောတာ"

"ဒါဆို ခေါင်းညိတ်လိုက်တာ ဟုတ်တယ်ပေါ့ ..."

"ဟုတ်တယ်..."

"မမကြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်တယ်ပေါ့".

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ဟာ ္ .. မမကြီးရာ"

"သီကျူးပြောတာ မယုံလို့ မမကြီးကိုလာမေးတာ၊ အိန် ထောင်ပြုဖို့ကိစ္စကို မမကြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်တယ်ဆိုတာ မဟုတ်ဘူးမှတ်လား ... " သောတက မမကြီးကို မေးပြီးတာနှင့် မမကြီးရဲ့

မျက်နှာကို ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် စိုက်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။ မမကြီးက ချက်ချင်း မဖြေဘဲ ငြိမ်သက်နေသည်။

မမကြီး ငြိမ်နေတဲ့ တစ်ခဏဟာ သောတအတွက်တော့ ကြာ ရှည်လွန်းပါသည်။

မမကြီးက ထိုင်နေရာမှ သောတကို တစ်ချက်မော့ ကြည့်လိုက်သည်။ သောတသည် မမကြီးရဲ့ မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ

ငြိတွယ်နေရင်: ...

"မမကြီး ... ဖြေပါဦး၊ မမကြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်တယ် ဆိုတာ မဟုတ်ဘူးမှတ်လား" ၁၇၁ 🚭 ပုညခင်

သောတ မျှော်လင့်သလို ဟုတ်လာမလိုလိုနှင့် မဟုတ်တော့တာမို့ သောတက မချိတင်ကဲ ရေရွတ်လိုက်မိပါ သည်။

သောတက မထုံတတ်သေး မမကြီးကို ကြည့်ရင်း စိတ်တိုလာကာ ့္

"မမကြီးက ဘာဖြစ်လို့ ခေါင်းညီတ်လိုက်တာလဲ"

"ဖေဖေနဲ့ မေမေ့ကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်လို့ပါ"

"မမကြီး ငြင်းလိုက်ရင် မမကြီး မိဘတွေက စိတ်ဆင်းရဲ့

သွားကြမှာမို့လို့လား"

"စိတ်မဆင်းရဲပေမယ့် စိတ်တော့ ဘယ်ကောင်းကြမလဲ၊ မမကြီးအထင်တော့ ဖေဖေ့ အထက်အရာရှိ မိသားစုနှဲ့ ဖေဖေနဲ့ မိသားစုဝင်တွေလို ဖြစ်သွားကြရင် ဖေဖေ့အလုပ် မှာ ပိုအဆင်ပြေသွားမယ် ထင်လို့ပါ"

"အဲ့ဒါတစ်ခုကြောင့် မမကြီး ခေါင်းညိတ်တယ်ပေါ့ ...," "အဲဒါတစ်ခုတည်းတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ မိဘစိမ်တာကို အေးအေးချမ်းချမ်း လက်ခံလိုက်ချင်တဲ့ သဘောပါ၊ မမ ကြီး တစ်သက်မှာ မိဘအပေါ် တစ်ခါမှ ကလန်ကဆန် မလုပ်ခဲ့ဖူးဘူးလေ ..."

"မမကြီး အဲ့ဒီလူကို ချစ်လား ... "

ပုညခင် 🕶 သားပေးတိုက်

ဝဒင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို ... 🏚 ၁**၇၁**

"ချစ်ဖို့ဝေးလို့ ့ အဲ့ဒီလူကို မြင်တောင် မမြင်ဖူးသေး ပါဘူး သောတရယ်၊ ဓာတ်ပုံလောက်ပဲ မြင်ဖူးသေးတာ ပါ"

သောတသည် မမကြီးစကားတွေကြောင့် အသည်း

သားလာကာ ...

"မမကြီး အခု ဘယ်နှခုနှစ်လဲ ... "

"၂၀၁၀ ခုနှစ်လေ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ... "

"မမကြီးကို ကြည့်ရတာ ၁၉၂၀ လောက်ပဲ ရှိသေးတယ် လို့ ထင်လာမိလို့ပါး မမကြီးက အခု ဘယ်ခေတ်မှာ နေနေတာလဲ၊ မမကြီး နေနေတာ မိန်းမတွေ အိမ်တွင်း ပုန်းတဲ့ ဓေတ်လား၊ မိန်းမတွေ လူ့အခွင့်အရေး တန်းတူ မရကြတဲ့ ခေတ်လား၊ ကိုယ့်စိတ်ဆန္ဒအမှန်ကို စတေးပြီး မိသားစုအတွက် အနှစ်နာခံရလောက်အောင်လည်း မမကြီးတို့ မိသားစုအခြေအနေက ဆိုးဝါးမနေပါဘူး" "သောတ ပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်၊ မေမေကလည်း မမကြီးမှာ ရည်းစားရှိလားလို့ မေးပါသေးတယ်၊ မမကြီး မှာ ရည်းစားမရှိဘူးဆိုလို့သာ ဖေဖေနဲ့ မေမေကလည်း အဲ့ဒီလူနဲ့ တွေ့ကြဖို့ ကိစ္စကို စီစဉ်တာပါ" သောတသည် သက်ပြင်းချကာ မမကြီးရဲ့ မျက်ဝန်း

ဆွာထဲသို့ နှစ်နေအောင် စိုက်ကြည့်လိုတ်ရင်း ...

ပုညခင်•႒အနစ်တိုက်

၁၇၂ 💠 ပုညခင်

["]မဖကြီးမှာ ချစ်ရမယ့်သူကော မရှိဘူးလားဟင်၊ ရည်းဧ မဟုတ်ပေမယ့် မမကြီး ရင်ထဲက ချစ်မိနေတဲ့ သူ့မ ကော ရှိမနေဘူးလား ... ် " అలగ్రో: అవిహ్మ:"

"అవివ్మా:!..."

"ဟုတ်တယ်၊ အချစ်ဆိုတာကို မမကြီး မသိဘူး"

"မမကြီးရာ ... "

သောတသည် မမကြီးကို ဘယ်လိုဆက်ပြီး ခြေ ရမှန်းတောင် မသိတော့ ... ။ စိတ်ဓာတ်တွေလည်း ဟိုးအောင

ဆုံးထိ ကျဆင်းသွားခဲ့ရသည်။ ရင်ထဲမှာ ဗြောင်းဆန်နေတာပါ သို့။ မမကြီး။ မမကြီးကို ဆုံးရှုံးရမှာကြောက်လွန်းလို့ ကျွန်တေ ရင်ထဲမှာ ဗြောင်းဆန်နေခဲ့တယ်။ အဲ့ဒါ ကျွန်တော် ဘာဖြစ်တ လဲ။ မမကြီးရော ... ကျွန်တော့်လို မဖြစ်ဘူးလား။ ဒီဆုံးဖြင့်

ချက်ကြီးကို ချပြီး ခပ်အေးအေး နေနိုင်သလား ့္မ ။

"မမကြီး ပျော်နေလား ...

"ဟင် ... ဘာကိုလဲ"

"ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ မမကြီး မေ နေလား၊ စိတ်ချမ်းသာနေလား"

"ဟင့်အင်း ့့မပျော်ပါဘူး"

၀၁င်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 🤹 ၁၇၃

"ဒါဆို- ဘယ်လိုခံစားရလဲ"

"မမကြီး စိတ်ထဲမှာ ထုံဟုန်နေတယ်၊ ဘယ်လိုကြီးမှန်း မသိဘူး၊ ခံစားချက် မဲ့နေတယ်၊ ဘာကိုမှ မခံစားမိသလို

ကျွန်တော်ကတော့ မမကြီးလို မဟုတ်ဘူး။ အရာ 🛫 ို ခံစားရလွန်းလို့ ရူးသွပ်ပြီး ဟိုးအဝေးကြီးကို ပြေးထွက် ှားလိုက်ချင်တယ် မမကြီး ... ။

သောတက မမကြီးရှေ့က လှည့်ထွက်လာခဲ့မိလေ 🤻

သောတသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တကယ်ပဲ ရူးသွား ေားလို့တောင် ထင်ခဲ့မိ၏။ ဘယ်နေရာမှာမှ ငြိမ်ငြိမ်ထိုင်နေလို့ ့။ စိတ်ရောလူပါ တဏှာမငြိမ် ့ှ ။ တစ်နေ့လုံး ရောက် ေပါက်ရာ လျှောက်သွားနေမိသည်။ ညရောက်တော့လည်း ်ာရာထဲမှာ တလူးလူး တလွန့်လွန့်နှင့် လုံးဝ အိပ်လို့မရ ္ ။။ ော်ဝကို မီးစနဲ့ထိုးသလို ပူပြင်းလောင်မြိုက်လျက် ရှိသည်။ မကြီးကို သတို့သမီးဝတ်စု ဝတ်လျက် တခြား

ဿာက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ ယှဉ်တွဲနေသည့်ပုံကို စဉ်းစားမိလျှင် 🚉 ်ဂုထဲမှ ဝုန်းခနဲ့ ထထိုင်ကာ စားပွဲပေါ်က ပန်းအိုးကိုဆွဲယူ၍

ပုည ေစ်စေသနာစ်တီကြိ

ပ္ညေခင်စ႒ ဆုပ်တိုက်

၁၇၄ 🏚 ပုညခင်

ဒော်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 🌼 ၁၇၅

နံရံဆီ ပစ်ပေါက်မိလေသည်။ ကိုယ့်အခန်းထဲမှာ စိတ်ရှိ လက်ရှိ ဝုန်းဒိုင်းကျဲလိုက်တော့မှ နေသာထိုင်သာ ရှိသလို ထင်မိ၏။ အိပ်မပျော်တိုင်း တွေးမိသည့် သောတရဲ့ အတွေး

တို့သည် ရှည်လျားထွေပြားလှ၏ ။ မေကြီးခမျာ သူ မချစ်မနှစ် သက်သော သူနှင့် မင်္ဂလာဆောင်ပြီး ထိုသူ့နောက်သို့ ကောက် ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားပြီးနောက် အိမ်ထဲမှာသာ တကုပ် ကုပ်နှင့် ဟင်းချက် ပန်းကန်ဆေး အိုးတိုက်လုပ်ရပြီး ယောက်ျား လုပ္ပ်သူကလည်း အဖက်မလုပ်၊ ပွဲမထုတ်၊ အရာမသွင်းဘဲ မမကြီးကို မီးဖိုချောင်ထဲထားကာ သူ့ကျတော့ နိုက်ကလုပ် သွား၊ ကာရာအိုကေသွား၊ အနှိပ်ခန်းသွား စသဖြင့် ရှည်ရှည် ဝေးဝေး တွေးကာ ရင်လေးရုံမက ရင်ပါနာလာ၏။

ပြီးတော့ ... မမကြီးနှင့် နေ့စဉ် မတွေ့ရသော နေ့ရက်များကို သူ ဘယ်လိုဖြတ်သန်းရမယ် မသိချေ။ မမကြီး သာ မရှိတော့လျှင် သူ့ဘဝသည် ဘာအဓိပ္ပာယ်မှ မရှိတော့ပ ခံစားလာရ၏။ နံနက်ခင်းတွေမှာ အေးချမ်းစွာ ဘုရားဝတ်ငြ နေတဲ့ မမကြီးကို မြင်ရမှ၊ မမကြီးရဲ့ ဈေးခြင်းကိုဆွဲပြီး အတူင ဈေးသွားရမှ၊ မမကြီး မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ချက်ပြုတ်နေတဲ့အခ မမကြီး အနားသွားပြီး စကားတများများနဲ့ စားစရာတစ်ခုခုင် ရှာဖွေစားရမှ၊ မမကြီး အရိုးနွှင်ပေးတဲ့ ငါးဟင်းနဲ့ ထမင်းစာ ရမှ သူ့ရဲ့နေ့ရက်တွေဟာ လှပစွာ အသက်ဝင် ရှင်သန်နိုင်ခဲ့တာ မဟုတ်လား။

မမကြီးကို သူ လုံးဝ အဆုံးရှုံး မခံနိုင်ချေ။ သောတသည် မမကြီးရဲ့ မင်္ဂလာကိစ္စကို မဖြစ်ဖြစ် အောင်တော့ ဖျက်ရမှာပဲဟု ဆုံးဖြတ်မိ၏။ မမကြီး ယူမယ့်သူ ကိုပဲ သွားတွေ့ပြီး တောင်းပန်ရ တောင်းပန်ရ၊ သူကတော့ မရရအောင် တားရမှာပင်။

သောတသည် ထိုအတွေးများဖြင့် တစ်ညလုံး တမှေးမှပင် မမှေးလိုက်ရဘဲ မိုးလင်းသွားသည်။

မနက်ခင်းက လင်းရောင်ပျို့လာသော်လည်း နေ ခြည်ကတော့ လင်းလက်မလာသေး ... ။ အရာရာအားလုံး မှုန် ပျပျကလေးသာ မြင်နေရသေးသည်။

အဘိုးကတော့ မိုးမလင်းခင်ကတည်းက လမ်း လျှောက်ထွက်သွားတတ်ပြီး အပြန်မှာ သူ့အပေါင်းအသင်းတွေ နှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်နေတတ်တာမို့ ၉ နာရီလောက်မှ ပြန်ရောက်တတ်သည်။ အိမ်က အဒေါ်ကြီးကလည်း ဈေးသွား ငယ်နေတတ်တာမို့ မနက်စောစော ဒီအချိန်ဆို အိမ်မှာ သောတ တစ်ယောက်တည်း ရှိနေတတ်ပါသည်။

သောတသည် တစ်ညလုံး အိပ်မပျော်ခဲ့သဖြင့်

၁၇၆ 💠 ပုညခင်

အေင်တို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🐠 **၁၇၇**

မျက်ကွင်းတွေ ညှိချိုင့်နေသော ရုပ်ဖြင့် အခန်းထဲမှာပင် ငိုင်တိ ငိုင်တိုင် ထိုင်နေရင်းက အခန်းပြတင်းကနေ လှမ်းမြင်နေရသော အိမ်ရှေ့ဆီသို့ အမှတ်တမဲ့ ငေးနေဆဲမှာ သောတရဲ့ မြင်ကွင်း ထဲသို့ မမကြီး ဝင်ရောက်လာပါသည်။

တွေ့စမှာ တကယ်လို့ကို မထင်။ အိပ်ပျက်လို့များ ကိုယ်မြင်ချင်ရာ ကယောင် ချောက်ချား လျှောက်မြင်နေသလားတောင် ထင်မိ၏။

ဒီအချိန်မျိုးမှာ သောတအိမ်ကို မမကြီး လာလေ့ မရှိ။ လာစရာလည်း အကြောင်းမရှိ . . . ။ မိုးတောင် ကောင်း ကောင်း မလင်းသေးတဲ့ အချိန်လေ . . . ။

သောတသည် မှုန်ရီရီဖြစ်နေသော ကိုယ့်မျက်လုံး တွေကို ကိုယ်ပွတ်ကာ သေသေချာချာ ကြည့်မိ၏။

မမကြီးမှ မမကြီး အစစ်ပါပဲ 📜 ။

ဘလောက်စ်အင်္ကျီ အဖြူရောင်လေးပေါ်မှာ အနွေး ထည် အမည်းကလေး ထပ်ဝတ်လျက် ့ ့ ။ အဘိုး စေ့ထားခဲ့ သည့် သစ်သားခြံတံခါးလေးကို လုပ်ကာ ခြံထဲသို့ ဝင်လာနေခဲ့

သူဟာ သောတ ဆုံးရှုံးရမှာကြောက်သည့် သောတရဲ့ မမကြီး။ သောတသည် ညဝတ်အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီပွပွလေး

ဝတ်လျက်ပင် အခန်းထဲမှ ခပ်မြန်မြန် ထွက်လာခဲ့ကာ ခြံထဲသို့ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်သွားလျက် မမကြီးကို ကြိုလိုက်မိသည်။ "అఅ**్రో: ... "** "యారా_{-...} "

"စောစောစီးစီး ဘာများဖြစ်လို့လဲဟင် မမကြီး"

"မမကြီး သောတကို ပြောစရာရှိလို့ ... "

"လာ ့ လာ ့ မမကြီး၊ ဟိုခြံထောင့်က ခုံလေးမှာ သွားထိုင်ပြောရအောင်"

မမကြီးက အရေးတကြီး ပုံစံလေးနှင့် အမော တကောလေး ပြောလာတာမို့ သောတက မမကြီးကို ခြံထောင့် စံပယ်ရုံနားက ခုံတန်းကလေးဆီသို့ ခေါ် လာခဲ့သည်။ "ပြော ့ မမကြီး"

သောတက မမကြီး မျက်နှာနွမ်းနွမ်းလေးကိုကြည့် ပြီး ပြောမိတော့ မမကြီးက သောတကို စပ်တွေတွေကြည့်ရင်း

"မမကြီး ညက တစ်ညလုံး အိပ်မပျော်ဘူး"

"အင်ဟင် ..."

"မမကြီး စိတ်တွေလည်း တစ်မျိုးပဲ"

"ဘယ်လို တစ်မျိုးလဲ"

"စိတ်ညစ်တယ်၊ ဝမ်းနည်းတယ်၊ ငိုချင်တယ်၊ စိတ်ပူ

တယ် ... "

"ဘာကို စိတ်ပူတာလဲ...."

ပုညချစ် 🕶 အားစ်တီးက်

၁၇၈ 🚭 ပုညခင်

"စိတ်ပူတာကလေ အများကြီးပဲ၊ မမကြီး မရှိရင် သီကျူး တို့ ဒါ့ထက်ပိုဆိုးနေမလား စိုးရိမ်တယ်၊ မေမေကတော့ သူ့အလုပ်ကို ရန်ကုန်ပြန်ရွှေ့မယ် ပြောပါတယ်၊ ဒါမှ မဟုတ်လည်း ဆွေမျိုးထဲက အဒေါ်တစ်ယောက်ကို အိမ် မှာ ခေါ်ထားပေးမယ်ပြောတယ်၊ ဒါပေမယ့် မမကြီး စိတ်မချဘူး၊ ပြီးတော့ သောတကိုလည်း မမကြီး စိတ် မချဘူး၊ သောတအတွက် မမကြီး စိတ်ပူတယ်" "ကျွန်တော့် အတွက် ! . . "

"ဟုတ်တယ်လေ ့့ သောတအတွက် မမကြီး ပူရတာ ပေါ့၊ မမကြီး မရှိရင် သီကျူးနဲ့ ဖြူဥက သောတကို အနိုင်ကျင့်မှာပေါ့၊ ပြီးတော့ ့့သောတ ကြိုက်တဲ့ဟင်း ကို ဘယ်သူက သေချာချက်ကျွေးမှာလဲ၊ သောတအိမ်က အဒေါ်ကြီးက ငါးရဲ့အူ မချက်တတ်ဘူးဆို၊ ငါးရဲ့အူကို သေချာမကိုင်တတ်ရင် ဘယ်လိုမှ စားမကောင်းဘူး၊ ဆိုင်က ဟင်းကျတော့လည်း သောတက မကြိုက်ဘူး မဟုတ်လား၊ မမကြီး မရှိမှ သောတ စားချင်တဲ့ ငါးရဲ့ အူလေးတောင် မစားရဘူးဆိုရင် မမကြီး ဘယ်စိတ် ကောင်းမလဲ၊ ပြီးတော့ ့့ ငါးဟင်းစားရင် သောတက အရိုးစူးတတ်သေးတာ၊ မမကြီးဆီရောက်မှ သောတက အောင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🐞 ၁၇၉

ငါးဟင်းစားရဲတာလေ၊ မမကြီး မရှိရင် သောတကို ဘယ်သူ အရိုးထွင်ကျွေးမှာလဲ၊ သောတ ငါးအရိုးစူးရင် သိပ်သနားစရာကောင်းတာပဲ၊ အဲ့ဒါ ... အဲ့ဒါတွေကြောင့် မကြီးကို အိမ်ထောင်ချပေးမယ့် ကိစ္စကို ငြင်းဖို့ မမကြီး ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ"

သောတသည် မျက်နှာကလေးချောင်ကာ မျက် တွင်းကလေးတွေ ညိုနေသော မျက်နှာကလေးနှင့် အားတက် သရော ပြောနေသော မမကြီးကိုကြည့်ရင်း ရယ်ချင်လာသည်။ ပျော်ရွှင်လာသည်။ ပျော်တာမှ ကောင်းကင်ကို ခေါင်းနဲ့ပြေး ဘိုက်လိုက်ချင်သည်အထိ အူမြူးတက်ကြွစွာ ပျော်လာရတာမို့ သောတမျက်နှာက တဖြည်းဖြည်း ပြုံးလာပြီးနောက် တဟား ဘား ရယ်ချလိုက်မိလေသည်။ မမကြီးက သောတ ပခုံးကို ဖတ်ခနဲ ပိတ်ရိုက်လိုက်ရင်း ...

"ဟဲ့ ့ ဘာရယ်တာလဲ"

"ပျော်လို့ဗျ၊ ပျော်လို့ ရယ်တာ၊ ညက ကျွန်တော်လည်း လုံးဝ အိပ်မပျော်ဘူး၊ တစ်ညလုံး လျှောက်စဉ်းစားနေတာ၊ မမကြီး မငြင်းလည်း ဒီကိစ္စကို မပျက်ပျက်အောင် ဖျက်ဖို့ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ပြီးသား...."

မမကြီးက သောတကို မျက်စောင်းကလေးနှင့်

၁၀၀ 🍖 ပုညခင့် 🗠

ကြည့်သည်။ သောတက မမကြီးကို စ,ချင်လာကာ မမကြီး ရှေ့သို့ ငုံ့ကိုင်းလျက် မမကြီး မျက်နှာကို အသေအချာ ကစ် ကြည့်လိုက်ရင်း ...

"မမကြီး ့္ မျက်နာသစ်မလာဘူး၊ သွားလည်း တိုက် မလာဘူး မဟုတ်လား"

"ညက အိပ်မှမအိုပ်တာ၊ မျက်နှာသစ်စရာ မလိုပါဘူး"

"အာ ့, လိုတာပေါ့၊ မမကြီးက သွားတိုက်မလာတော့ မမကြီး ပါးစပ်က အာပုပ်စော် နံတယ်"

"အုံမယ် ္ ၂ မဟုတ်ဘဲနဲ့"

"ဟုတ်တယ် ... တကယ် ပြောတာ ..."

မမကြီးက သူ့ပါးစပ်ကလေးကို လက်ဖဝါးဖြင့်

အုပ်ကာ အသက်ရှုကြည့်လိုက်ပြီး ...

"မန်ပါဘူးဟယ်၊ ညကတည်းက သေချာ သွားတိုက်ထာ

ഗാ ...

"ကိုယ့်အနံ့တော့ ကိုယ်ဘယ်ရမလဲ"

"ငါ့ကျ ပြောတယ်၊ မင်းလည်း မျက်နာမသစ်ရသေးဘူ မဟုတ်လား၊ အဟား ့ မျက်လုံးထောင့်မှာ မျက်ဆေ့ တွေနဲ့ ... '

ပုည စင်စ႒နားစ်တိုက်

မမကြီးက လှောင်ပြောင်သလိုလေး ပြောလိုင်္က

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 👑 🐞 ာရာ၁

တာမို့ သောတက မျက်လုံးထောင့်ကို လက်ညှိုးဖြင့် ယောင်ပွတ် ကြည့်လိုက်ပြီးမှ ...

> "မမကြီး မဟုတ်တာ မပြောနဲ့၊ ဘာမျက်ချေးမှ မရှိဘူး၊ ညက လုံးဝ အိပ်မပျော်ဘဲနဲ့ ဘယ်မျက်ချေးက ရှိမှာလဲ" "မင်းက ဘာကိစ္စ အိပ်မပျော်ရတာလဲ ... "

"ငါးရံ့အူဟင်း မစားရမှာစိုးလို့ပေါ့ဗျာ"

အထေ့အသော့ အနောက်အပြောင်စကားတွေကို အလှအယက် ပြောကြရင်း နံနက်ခင်းလေးက ပိုမို တောက်ပ အသက်ဝင်လာနေခဲ့သည်။

ထိုနံနက်ခင်းနှင့်အတူ အချစ်ဆိုတာကို သူ စတင် ခံစားမိလိုက်သည်။

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 🍎 🔾 ၁၈၃

"ချစ်လို့ပေါ့ ... "

သီကျူးက ဂစ်တာကြိုးညှိရင်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ ထိုအဖြေက သောတရဲ့ ခံစားချက်နှင့် ထပ်တူကျနေတာမို့ သောတ မမကြီးကို ချစ်မိနေခဲ့တယ်ဆိုတာ ပိုသေချာသွားသည်။

သူ့ အစ်မကို ချစ်မိတဲ့ကိစ္စကို သူ့မောင်ကို မေးရ တာ အားနာစရာကောင်းပေမယ့် သောတမှာက ဒါမျိုးကိစ္စ တိုင်ပင်ရင်ဖွင့်စရာဆိုလို့ သီကျူးတစ်ယောက်ပဲ ရှိတာလေ။ သီကျူးကတော့ သောတမောင်နဲ့ မမကြီးဆိုတာ

ဘယ်လိုမှ ဖြစ်နိုင်စရာအကြောင်းမရှိဟု ထင်ထားသောသူပင်။ သီကျူးသဘောထားမှာ သောတမောင်ဟာ မိန်းကလေးကိစ္စ အဖြစ်မရှိသော အခြောက်။ မမကြီးဟာ အိမ်တွင်းပုန်း အနံ အအ ... ။ ထို့ကြောင့် သောတစကားတွေကို အထအနကောက် ကာ မမကြီးနဲ့များလားဟု အထင်မှားမည့်သူမျိုးလည်း မဟုတ်။ "ချစ်မိပေမယ့် နှစ်ယောက်ကြားမှာ မဖြစ်သင့်တဲ့ စည်း တစ်ခုခြားထားရင်ရော ယောက်ျားလေးဘက်က ဘာလုပ် သင့်သလဲ၊ တစ်သက်လုံး မျိုသိပ်သွားရမှာလား ..."

"ல്வേലിനു \dots "

"ဟမ် ့ ဘယ်သူက လဲသေရမှာလဲ"

ပုည္ခင်စ႒ဆာပြီတိုက်

ငါးကြင်းဆီနဲ့ ငါးကြင်းကြော် ပြန်ကြော်ချင်တာ မျိုးတော့ မဟုတ်ပေ။

သို့သော် ့ သောတမောင်ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က ယောက်ျားများထဲမှာ သီကျူးတစ်ယောက်သာ အချစ်ကိစ္စမှာ ဆရာကြီးမို့ သီကျူးရဲ့ ထင်မြင်ချက်နှင့် အကြံညဏ်ကို တစ် ဖက်လှည့်ဖြင့် တောင်းခံရလေသည်။

"သီကျူး ့္ေငါ့ မရှင်းတာလေးတစ်ခု မင်းကို မေးချင်

"ലേ:സെ ..."

"ဟို ... ဒီလိုကွာ ... ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်က မိန်းကလေးဟစ်ယောက်ကို ဆုံးရှုံးရမှာ အရမ်းကြောက

ရင် အဲ့ဒါ ဘာ့ကြောင့်ဖြစ်နိုင်လဲ ့့့"

ပုညခင်စေဒဆုပ်တိုက်

၁၈၄ 🌼 ပုညခင်

"အဲ့ဒီ မျိုသိပ်တဲ့ ကောင်ပဲ လဲသေလိုက်လေ ... ချစ်တာ ကို ချစ်တဲ့အကြောင်းလေးတောင် ဖွင့်မပြောရဲမှတော့ လဲသေလိုက်ဖို့ပဲ ရှိတာပေါ့ ... ၊ ဒီလောက်တောင် သတ္တိ နည်း နုံချာတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ အချစ်ဆိုတာ ဒီကမ္ဘာမှာမရှိဘူး၊ အချစ်ဆိုတာ ရဲရဲတောက် နေတာကွ ... "

"ရဲရဲတောက်နေတာ ! ဟုတ်လား . . . "

"ဟုတ်တယ် ... အချစ်စိတ်ဆိုတာ ရဲရဲတောက်စိတ် တစ်မျိုးပဲကွ၊ အချစ်စိတ်သာ တကယ်ပြင်းထန်ရင် မလုပ် ရဲတာ ဘာမှမရှိတော့ဘူး၊ စည်းတွေ ဘာတွေ နားထား လိုက်၊ ဘာအတားအဆီးကိုမှ ဂရုမစိုက်တော့ဘူး ... " ဒါပေမယ့် ငါက မင်းကိုလည်း ဂရုစိုက်နေရသေး

တယ်လေ။ မင်း အစ်မကြီးဟာ ငါ့အစ်မကြီးပိုးပဲလို့ စဏစဏ ပြောခဲ့ဖူးတော့ ခုမှ ငါ့စိတ်တွေ ပြောင်းလဲသွားတာကို ငါ ဘယ်လို ရဲရဲတောက် ပြောရဲပါ့မလဲ သူငယ်ချင်းရယ်၊ ခုနေသာ ငါချစ်နေတာ မမကြီးကွလို့ ပြောလိုက်ရင် မင်းလက်သီးချက်နဲ့ ငါ ဒီနေရာမှာပဲ ကြေမွသွားမှာပေါ့။

> သောတက သီကျူးကို မရဲတရဲကြည့်မိရင်း ... "ငါ ... အခု မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ချစ်မိနေတယ် ကွာ"

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 🚬 🐠 ၁၈၅

"အဟား ့ု ဟုတ်လား၊ မဆိုးဘူး၊ မင်းတောင် ယောက်ျား စိတ် ပေါက်လာပြီပဲ ့ ့ "

"ဒါပေမယ့် ငါချစ်နေကြောင်း သူသိလာအောင် ငါ ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်း မသိဘူး၊ ဘယ်လိုက စပြီး ချဉ်းကပ် ရမယ်ဆိုတာ ပြောပြပါလား"

"ဒီအရွယ်ပဲ ရောက်နေပြီ၊ ဒါလေးတောင် မသိဘူးလား၊ အဲ့ဒါကြောင့် မင်းကို အခြောက်လို့ ပြောတာ ပြောတဲ့လူ မလွန်ဘူး"

"အေးပါကွာ ... အခြောက်ပဲပြောပြော၊ အစိုပဲပြောပြော ငါဂရမစိုက်ပါဘူး၊ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်ပဲအသိဆုံးပါ။ ပိုးပန်းရမယ့် နည်းလမ်းလေးသာ နည်းနည်းပြန်မျှစမ်းပါ" "ပိုးပန်းနည်းဆိုတာ ပုံသေနည်းမရှိဘူးကျ၊ အခြေအနေနဲ့ အချိန်အခါကိုကြည့်ပြီး ဉာဏ်ရှိသလို လှုပ်ရှားရတာ၊ အရည်းအချင်းရှိတဲ့သူမှ အဆင်ပြေပြေ ပိုးပန်းနိုင်တာ" "နည်းနည်းပါးပါး နမူနာလောက်တော့ ပြောပြပေါ့ ... ၊ ငါက သိသိသာသာကြီးလည်း မပိုးချင်ပါဘူး၊ ငါချစ် နေတဲ့အကြောင်း သူသိရုံလောက်ပါပဲ"

"သိရုံလောက်နဲ့ ဘာလုပ်မှာလဲ၊ ဟိုက သိတော့ရော မင်းကို ရည်းစားစကား လာပြောမှာမို့လို့လား၊ မင်းက ပြောရမှာလေ"

မြည်ခင်စာအားစ်တိုက်

၁၈၆ 🐞 ပုညခင်

ဝောင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 🔔 🍎 🕒 **၁၈၇**

"မပြောရဲသေးခင်မှာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် စိတ် ချင်း နားလည်သွားတာမျိုးလေးကို လိုချင်သေးတာ ..."

မျင်း နားလည်းမှာ အောက် ရောက်လုံးတွေနဲ့ "ဒါဆိုလည်း မင်း သူ့ကိုတွေ့တိုင်း မျက်လုံးတွေနဲ့ စကားပြောကြည့်ပေါ့၊ မှတ်ထား ... မျက်လုံးဆိုတာ စိတ် ရဲ့တံခါးပဲ၊ မင်းစိတ်ထဲမှာ ရှိနေတာတွေအားလုံးကို မင်း

"အေးပါ ့ ငါမှတ်ထားပါ့မယ်၊ အဲ့ဒီလို ကြည့်ပြီးရင် ကော ဘာဆက်လုပ်ရဦးမလဲ"

မျက်လုံးက ဖော်ပြလိမ့်မယ်"

"နီးစပ်အောင် လုပ်ပေါ့ ကွာ၊ အခွင့်အရေးရရင် လက် ကလေး ဘာလေးကိုင်၊ နီးစပ်မှုများရင် ရင်းနီး၊ ရင်းနှီးမှု များတော့ သံယောစဉ်ဖြစ်လာတာပေါ့၊ သူခိုင်းတာမှန်သမှု လုပ်ပေး၊ မခိုင်းတာလည်း စွတ်သာလုပ်ပေး၊ သူ့အတွက် ဆို အမြဲတမ်း အဆင်သင့် အနေအထားမှာ ရှိနေပစေ" "ပြီးတော့ရော့"

"ပြီးတော့ ့ အမှတ်တရလေးတွေ ခဏခဏ မန်တီးမေး ပေါ့၊ ဥပမာ ့ အလှဆုံး နှင်းဆီလေးတစ်ပွင့်ကို သူ့ အတွက် ယူလာတာမျိုးပေါ့၊ ဒိနည်းက လူတကာ ဖွတ်ဖွတ်ညက်ညက်ကြေအောင် သုံးလွန်းလို့ ရိုးတောင် နေပြီ၊ ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာလည်း ခဏခဏ ပါတတ်တယ် ရုပ်ရှင်တွေကြည့်ပြီး အတုခိုးပေါ့ကွာ" "ပြီးတော့ရော ... "

"ပြီးတော့ ့ မင်းချစ်နေတဲ့အကြောင်း သူရိပ်မိလာအောင် ရေလာမြောင်းပေး စကားမျိုးလေးတွေ အရင်ပြောပြော ပေးပေါ့၊ သူ့ကို ဘယ်လိုဂရုစိုက်ကြောင်း၊ ဘယ်လောက် အလေးထားကြောင်း၊ ဘာကြောင်း ညာကြောင်းပေါ့ကွာ" "ပြီးတော့ရော ့ ့"

"အဲ့ဒီလောက် ပြောတာတောင် မထုံတတ်သေး လုပ်နေ ဦးမယ်ဆိုရင်တော့ မလွတ်တမ်းဖက်ပြီး ချစ်တယ် ချစ် တယ်လို့သာ ပြောလိုက်တော့ပေါ့ကွာ ___ " "ဟာ __"

သောတမောင်က ယောင်အော်လိုက်ပြီးမှ ကိုယ့် ပါးစပ် ကိုယ်အမြန်ပိတ်ရသည်။ သူပေးတဲ့နည်းကို သူ့အစ်မ ဆီမှာ သောတမောင်က သွားအသုံးချမယ်ဆိုတာသဲာ သူသိရင်၊ အမင်္သေး ... မတွေးရဲပါလား။

> "ပြီးရင်တော့ ... မရရအောင်သာ ခိုးပြေးလိုက်ပေတော့ ကွာ"

"ຫາ ..."

"နေစမ်းပါဦး ့ မင်းက တဟာဟာနဲ့ ဘာဖြစ်နေတာ လဲ" ၁၈၈ 🚭 ပုညခင်

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွာ၊ ရင်နည်းနည်း ထိတ်သွားလို့ပါ့"

"ဒါနဲ့ မင်းက ဘယ်သူ့ကို ကြိုက်နေတာလဲ ... "

"ဟာ . . အဲ့ဒါတော့ ပြောလို့မဖြစ်ဘူး"

"ဘာဖြစ်လိုလဲ ... "

"ပြောရင် ငါသေသွားမှာပေါ့"

"မင်းက ဘာဖြစ်လို့ သေရမှာလဲ"

"ငါ့ကို တစ်ယောက်ယောက်က လာသတ်မှာ"

အဲ့ဒါ ့ မင်းပေါ့။ မင်း သတ်မှာပေါ့။ သောတက

အသည်းထိတ်စွာ စိတ်ထဲက ပြောမိ၏။

"ဘာလဲ ့ ့ အဲ့ဒီတစ်ယောက်မှာ အစ်ကိုတွေ မောင်တွေ အများကြီး ရှိလို့လား၊ နားစမ်းပါ ့ ့ ကာယကံရှင်သာ ကိုယ့်ဘက်ပါရင် ကျန်တဲ့သူအားလုံးကို အနားပေးထား လို ရတယ်"

မင်းကိုတော့ အနားပေးထားလို့ ရမယ်မထင်ဘူး။ "ဘယ်သူလဲဆိုတာ ငါ့ကိုတော့ ပြောပြလေကွာ၊ မင်း မသိစေချင်ရင် ငါ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါဘူး၊ မင်း ပြောပြမှ မင်းကောင်မလေးကို ငါက အကဲခတ်ပေးလို့ ရမှာ၊ မင်းက ငထုံပဲဟာ၊ မိန်းကလေးတွေအကြောင်း ဘာသိမှာလဲ၊ ငါက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မြင်

ငဒင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🛄 🧔 ၁၈၉

လိုက်တာနဲ့ ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးလဲဆိုတာ တန်းခနဲ **ച്ചു**ഗധ്"

"ငါမပြောပါရစေနဲ့ ကွာ __ ကောင်းခြင်းငါးဖြာနဲ့ ပြည့်စုံ တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်လို့သာ မှတ်ထားလိုက်ပါတော့" "အေးပါ ့ အေးပါ၊ ဘယ်လို မိန်းကလေးမျိုးလဲဆိုတာ ငါစောင့်ကြည့်လိုက်ပါဦးမယ်၊ မင်းကို ပြန်ကြိုက်တဲ့ မိန်းမဆိုရင်တော့ ခပ်ထုံထုံ အအထဲကပဲ ဖြစ်မှာသေချာ တယ်"

သီကျူးကတော့ ဘာမှမသိဘဲ ထင်မြင်ချက်တွေ တောင် ပေးနေလိုက်သေးသည်။ သောတမောင်နဲ့ မမကြီးဆိုတာ သူ့အတွက်တော့ မထင်ရက်စရာပဲကိုး ္ ။

ဒီကိစ္နကို သီကျူးနဲ့ ပြောရတာ တဖြည်းဖြည်း ကျောချမ်းစရာ၊ မျက်နှာပူစရာကောင်းလာတာမို့ သောတက နောင်မပြောမိအောင် သတိထားနေလိုက်ရသည်။

သိကျူးပေးတဲ့ နည်းလမ်းတွေကိုတော့ မမကြီးနဲ့

တွေ့တဲ့အချိန်မှာ အသုံးချရပါသည်။

တစ်ရက်မှာ သောတက မမကြီး ဟင်းချက်ဖို့ ပြင်ဆင်နေသည့် မီးဖိုချောင်ထဲသို့ ဝင်သွားကာ ထမင်းစားပွဲ ဆါ်မှ မေးထောက်ထိုင်ရင်း မမကြီးကို ငေးကြည့်နေခဲ့မိသည်။

ပုညခင်စ႒ဆာဝ်ထိုက်

၁၉၀ 🏚 ပုညခင်

ဖောင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🧔 **၁၉၁**

သီကျူး မေးတဲ့ နည်းလမ်းအတိုင်း လိုက်နာရဲသက်သက်ချည်းပဲ တော့ မဟုတ်။ သောတ ကိုယ်တိုင်ကလည်း မမကြီးကို မြင် ရတာ ရင်အေးလွန်းတာမို့ တမြတ်နီး ငေးကြည့်နေခဲ့မိတာပင်။ မမကြီးက ပထမတော့ သောတ ကြည့်နေတာ

ကို သတိမပြုမိဘဲ သူ့ဘာသာ ဟင်းအိုးထဲကို ငရုပ်သီးထည့်၊ ကြက်သွန်ထည့်၊ ဆားထည့် နယ်ဖတ်ကာ အလုပ်ရုပ်နေပြီးမှ သောတဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လာကာ

"သောတ ့ု ငြိမ်လှချည်လား၊ အင် ့ု့"

မမကြီးက သောတကိုလှမ်းမေးလိုက်ရင်း သောတ ရဲ့ အကြည့်ကို သတိပြုမိသွားကာ သူ့မျက်နှာ သူပြန်စမ်းလိုက် ရင်း...

> "သောတ ့ ဘာကြည့်တာလဲ၊ မမကြီး မျက်နှာမှာ ဘာ ပေနေလို့လဲဟင်၊ ခုန ငရုပ်သီးထောင်းရင်း ငရုပ်သီးဖတ် စင်သွားတယ်ထင်တယ်"

ဟု ပြောလိုက်တာမို့ သောတရဲ့ ရင်ဘတ်ထဲက ဖီလင်တွေအားလုံး သဲထဲရေသွန် ဖြစ်သွားရလေသည်။

မမကြီးက အဲ့ဒီလောက် 'ဝေး' သူဖြစ်သော်လည်း သောတကတော့ အားမလျာ့စတမ်း ဆက်လက်ကြိုးပမ်းမိ၏။ ရိုးမန့် ရုပ်ရှင်ဗီဒီယိုကားများစွာကို ကြည့်ရှု အတု ယုပြီးနောက်မှာ သောတက မမကြီးအတွက် နှင်းဆီလှလှလေး တစ်ပွင့် ခူးယူလာမိ၏။ သောတ အကြံကုတော့ မမကြီးခေါင်း မှာ ပန်ပေးမလို့ပင် ... ။

သို့သော် ဒုံးဝေးလှသော မမကြီးက သောတလက် ထဲက ပန်းကလေးကို မြင်မြင်ချင်း သဘောကျသွားကာ "ဟယ် ္ပ္ -ပန်းလေးက လှလိုက်တာ၊ မမကြီးဖို့ ယူလာ တာလားဟင် ္ပ္" "ဟုတ် ္ပ္"

"အတော်ပဲဟယ် ... ၊ မမကြီးလည်း နှင်းဆီပန်း လိုချင် နေတာ"

"ဟုတ်လား ့ ့ "

သောတက ဝမ်းသာမယ်ပြင်ရုံရှိသေး ... ။ "အိမ်က ဘုရားမှာ သပြေပန်းတွေပဲ ကပ်ထားရတာ၊ နှင်းဆီတွေ ကပ်ထားတာ နွမ်းကုန်ပြီလေ၊ ဈေးမသွား အားသေးတာနဲ မဝယ်ဖြစ်သေးတာ၊ ဒီပန်းလေး ဘုရား ကပ်လိုက်မယ်နော်၊ သောတလည်း ကုသိုလ်ရ၊ မမကြီး လည်း ကုသိုလ်ရတာပေါ့"

ရိုးမန့်မှသည် ကုသိုလ်ရေးဆီသို့ လျင်မြန်စွာ ခြောင်းလဲသွားခဲ့ရပါသည်။ ၁၉၂ 💠 ပုညသင်

သောတလည်း ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပါ။ မမကြီးကို ချစ်မိမှတော့ မမကြီးရဲ့ ထုံတဲ့ဒဏ်ကို လည်း ခံရပေမည်။

နောက်ဆုံးတော့ သောတသည် မမကြီးခိုင်းတဲ့ တောက်တိုမည်ရ အလုပ်ကလေးတွေကို လုပ်ပေးရင်း မမကြီးနဲ့ နီးစပ်အောင် ကြံဖန်နေရသည်။

မမကြီးတို့ အိမ်မှာ မီးချောင်း ဘယ်တော့ ကျွမ်း မလဲ။ ရေပိုက် ဘယ်တော့ပေါက်မလဲဆိုတာ နားစွင့်နေရကာ မမကြီးခိုင်းမည့်အချိန်ကို စောင့်နေရသည်။ မမကြီးက သောဏ ကို အားနာကာ

> "သောတရေ ့ မင်းလည်း အလုပ်တစ်ဖက်နဲ့ အာ တော့တာမှ မဟုတ်တာ ့ မမကြီးတို့အိမ်က အသေ အမွှားကိစ္စလေးတွေကို လာလာလုပ်နေရတာ အချိန်ကု ပါတယ်၊ သီကျူးငပျင်းကိုပဲ လုပ်ခိုင်းလိုက်ပါတော့ဟယ် သူမလုပ်တတ်ရင်လည်း သောတက နည်းနည်းပါးပါး ပြပေးပေါ့"

> "သူ့ကို ခိုင်းမယ့်အစား ကျွန်တော့်ဘာသာ လုပ်လိုင် ရတာက ပိုပြီး စိတ်ချမ်းသာလို့ပါ မမကြီးရာ" "အေးလေ ့ ့ ဒါတော့လည်း ဟုတ်ပါတယ်"

အေင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 👑 👨 ၁၉၃

သောကက မမကြီးတို့အိမ်မှာ အလုပ်မရှိ အလုပ်
ရွာ ကြံဖန်လုပ်ရပါသည်။ ဘယ်လောက်ပဲ အချိန်ကုန်ကုန်
ဘွက်ချေကိုက်သည်မှာ သောတ တစ်ခုခုပြင်ဆင်ပေးနေလျှင်
မကြီးက လက်ဖက်သုပ်ပန်းကန်လေး လာချပေးပြီး သောတ
ဆားနားမှာထိုင်လျက် သောတကို ယပ်တောင်လေး တဖျပ်ဖျပ်
ခတ်ပေးနေတတ်တာမို့ပင်။

ဒါမျိုးသာဆိုလို့ကတော့ ဘာပဲလုပ်ရလုပ်ရပေါ့။ သောတသည် မမကြီးကို ဒါ့ထက်ပိုပြီးတော့လည်း

ဆိုးဝန်းရဲဝါ **ပေ**။

သီးကျူးရာ မင်းအစ်မလည်း ငါ့အစ်မပဲပေါ့ဟု ကြာခဏ အသံကောင်းဟစ်ထားခဲ့တာမို့ မမကြီးကို ဘယ်လို ခုစ်ရေးဆိုရမယ်ဆိုတာ စဉ်းစားမရပါ။ မမကြီးနှင့် သူ့ကြားမှာ သည်းတစ်ခုခြားသလို ခံစားရသည်။ မမကြီးကို ဖွင့်ပြောဖို့ သွေးစားလိုက်တိုင်း သူ အရာရာကို ကြောက်ရွံ့နေခဲ့ရပါသည်။ မမကြီးရယ် ...

မမကြီး သိအောင် ကျွန်တော် ဘယ်လိုပြောရပါ့

ခလဲ ...။

0 0 0

မူညခစ်စ႒နားမေါ်တိုက်

ပုညခင်စ႒အားဝေတြကိုက်

အော်သို့ ၂၅ နာရီအလို 👑 🐞 ၁၉၅

အမေလို ချွဲနွဲ့ အားကိုးချင်စိတ်၊ တစ်ခါတစ်ရံ ကလေးတစ် ယောက်ကို အလိုလိုက် ဖေးမစောင့်ရှောက်ချင်သည့် စိတ်မျိုး လည်း ဖြစ်ရလျက် သယောဇဉ် အမျိုးမျိုး ယှက်လိမ်နှောင်ဖွဲ့ ခုရိတာပင် ... ။

သောတက မနောကို ငေးကြည့်ရင်း သက်ပြင်း ဘချချ ဖြစ်နေချိန်မှာ ...

မနောကလည်း မင်္ဂလာပွဲအတွက် ပြင်ဆင်နေကြ သည့် နေရာကလေးကို လှမ်းကြည့်ရင်း သောတကို တိတ်တခိုး အားနာနေခဲ့ပါသည်။

သောတအပေါ် မှာ အားနာရမည့်ကိစ္စတွေကလည်း ခွားခဲ့သည်လေ ့ ။ ဖြူဥကိစ္စတုန်းကလည်း မနောအလွန်။ ငင်္ဂလာဆောင်ကိစ္စတုန်းကလည်း မနော အမှား ့ ။

မနော နှလုံးသားထဲမှာ ခံစားချက်တွေ အမျိုးမျိုး နှပ်ထွေးနေရတာမို့ မနောကိုယ်တိုင်တောင်မှ ကိုယ့်ခံစားချက်ကို ဘိုယ် သဲသဲကွဲကွဲ နားမလည်နိုင်ခဲ့တာ။

မနောကို အိမ်ထောင်ချဖို့ မေမေ စီစဉ်တုန်းက သည်း မနောမှာလည်း ချစ်သူမရှိတာမို့ မိဘ စီစဉ်တာကို သက်ခံလိုက်ပါ့မယ်လေဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ ရင်ထဲမှာ လေးပင် နှင့်နဲလာခဲ့ရတာ ... ။ လူက ဘာကိုမှ မခံစားရသလို အေးစက်

သောတသည် မင်္ဂလာညစာစားပွဲ ကျင်းပနေသည့် နေရာဆီသို့ ငေးကြည့်နေသော မမကြီးကို ငေးကြည့်လိုက်ခ် ရင်း သက်ပြင်းချမိပါသည်။

ဒီလိုငေးရင်းနဲ့ပဲ အချိန်တွေကုန်သွားရတော့မှ

M:cco

မမကြီးရဲ့ အသက်ဟာ ကိုယ့်ထက်ပိုပြီး ဘင် လောက်မှ မကြီးဘူးလို့ ဆိုနိုင်ပေမယ့် သူငယ်ချင်းရဲ့ အစ်မင ငယ်ကတည်းက မမကြီးရယ်လို့ နှတ်ကျီးလာကာ အစ်မနေေ မှာ ထားမိနေတာမို့ အစ်မနေရာကနေ ချစ်သူနေရာကလေ ကို ပြောင်းရွေ့ထားလိုက်ဖို့ ခက်ခဲနေခဲ့တာပင်။

မမကြီးဟာ သောတအတွက် ခံစားချက်မျိုးစုံ ပေးနိုင်သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခါတွင်

ပုည ချစ်ခ႒အားစ်တိုက်

၁၉၆ 🏟 ပုညခင်

စက်ကြီး ဖြစ်နေခဲ့ရတာ ... ။ သောတ မျက်နှာကိုပဲ ကွက်ခနဲ ကွက်ခနဲ မြင်ယောင်ပြီး ညညဆို အိပ်မက်ထဲမှာ သောတကို များခဲ့တာ ... ။

သို့သော်လည်း မနောက ဘာကိုမှ သတ္တိရှိရှိ ရင် မဆိုင်ရဲခဲ့ပါ။ သောတ မနောရှေ့မှာ ပေါက်ကွဲခံစားနေတာကို မြင်ရတော့မှ ထိန်းချုပ်ထားမိတဲ့ မနောရဲ့ စိတ်တွေ လွှတ်ထွက် ကုန်ပြီး တစ်ညလုံး ဝမ်းပမ်းတနည်း ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုခဲ့မိပါ သည်။ သောတနဲ့ ခွဲရမှာကို တွေးလိုက်တိုင်း မျက်ရည်တို့က အလိုလို စီးကျလာခဲ့ရသည်။

သောတ အပေါ် ထားမိတဲ့ မနောရဲ့ သံယောင်္ခ တွေက များလုပြီဖြစ်သော်လည်း၊ သောတရဲ့ သံယောဇဉ်တွေကို ရိပ်မိသော်လည်း၊ မနောက သီကျူး အစ်မနေ ရာမှာ၊ သောတက မနော မောင်လေးရဲ့` သူငယ်ချင်းနေ ရာမှာ 🚅 ။ ဒီနေ ရာက်ီး ဘယ်လိုပြောင်းမလဲ ... ။ ပြောင်းဖို့ရာ မနောမှာ သတ္တိမရှိပါ။ မနောက ကိုယ့်နေရာလေးမှာသာ ကိုယ် အေးအေးချမ်းချမ် နေလိုပါသည်။ ဒီအတိုင်းလေးပဲ သောတ အိမ်ကို လာတဲ့အခါ ထမင်းလေး ခူးကျွေးနေချင်ပါသည်။ သိကျူးနဲ့ ဖြူဥ အရိအဆေ တန်မယ့် အလုပ်မျိုးကို မနော မလုပ်ချင်ပါ။ မောင်လေ သူငယ်ချင်းကိုလည်း ချစ်သူ မတော်ရဲပါ။

ဖောင်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 🏚 ၁၉၇

သို့သော် ... မနော စိတ်တွေကတော့ သောတနဲ့ ခဏခဏတွေ့ပြီး ကယောင်ချောက်ချား လန့်လန့်နိုးရတဲ့ ညတွေ တာ်သက်တဲ့ တချို့ကိစ္စတွေမှာ မတည်မငြိမ် ဖြစ်ရတတ်ပါ သည်။

> တစ်ခါတုန်းကဆို သောတက သူ့သင်တန်းက ဘောင်မလေးတွေနှင့်အတူ မနောအိမ်သို့ ရောက်လာခဲ့ပါသည်။ "မမကြီးလက်ရာ စားကောင်းကြောင်း ကျွန်တော် ကြွား ထားလို့ သူတို့လိုက်လာကြတာ ... "

> > "သောတက မမကြီးအကြောင်း ပါးစပ်ဖျားက ချတာ မဟုတ်ဘူး မမကြီးရဲ့၊ မမကြီး ချက်တဲ့ ဟင်းက ကမ္ဘာ ပေါ်မှာ အကောင်းဆုံးတဲ့၊ မမကြီး သုပ်တဲ့ လက်ဖက် သုပ်၊ ဂျင်းသုပ်၊ ခရမ်းချဉ်သီးသုပ်၊ ဘာသုပ်သုပ် မမကြီး လက်နဲ့သာ နယ်လိုက်ရင် စားကောင်းတယ်ဆိုလို့ သူ ပြောတာ ဟုတ်မဟုတ် သမီးတို့ လာစားတာ ... "

ကောင်မလေးတွေဟာ- အပြောရဲ၊ အနေအထိုင်ရဲ၊ င်းကဲကဲ ခပ်ရဲရဲ ဖလန်း ဖလန်းလေးတွေ။ သောတနှင့် စကား ြာလျှင်လည်း သောတ ပခုံးကို ရိုက်လား ပုတ်လား။ ရယ် ီက်ရင်လည်း ဟိုးဟိုးဟားဟား ခိုးခိုးခစ်ခစ်။ မနော မျက်စိ မှာ ဘယ်လိုမှကြည့်မရ။ သို့သော် ... မျက်နှာကိုတော့ ပြုံးထား

၁၉၈ 🚭 ပုညခင်

"မမကြီး လက်ဖက်သုပ် ကျွေးမယ့်လေ၊ ခရမ်းချဉ်သီး လည်း သုပ်လိုက်မယ်၊ မြင်းခွာရွက်လည်း သုပ်ပေးမယ် သောတကို ကျွေးတဲ့ လက်ရာအတိုင်း သုပ်လိုက်မယ်နော် ခဏလေးစောင့်ကြဦး ..."

"တွေ့လား ့ ့ မမကြီးက အရမ်းသဘောကောင်းတာ" သောတက အလှူ့ရှင် လက်ဖက်နှင့် မျက်နှင်လုံး

ချင်နေတာမို့ မနောက သောတကို မသိမသာ မျက်စောင်းထို

လိုက်ပြီး မီးဖိုချောင်ထဲသို့ ဝင်လာပါသည်။

အေးအေးချမ်းချမ်း နေတတ်တဲ့ မနောရင်ထဲင ဒေါသက ဘယ်လိုကဘယ်လို ရောက်လာမှန်းမသိ၊ စိတ်ထဲနှ တနံ့ နှံ့ နှင့် ခံရခက်လှပါသည်။ ထမင်းစားခန်းထဲက လှမ်းကြွ လျှင် ဧည့်ခန်းကို လှမ်းမြင်ရတာမို့ သောတရဲ့ ပြုံးရွှင်နေ မျက်နှာကို လှမ်းမြင်ရသည်။

မနောက အသုပ်တွေကို သေချာသုပ်ပြီးမှ စိတ် ပေါက်လာကာ ဆားတွေထပ်ဖြူးပြီး နယ်လိုက်မိပါသည် ထို့နောက် ယွန်းဗန်းလေးပေါ်မှာ အသုပ်ပန်းကန်တွေ တင် ဧည့်နေးထဲသို့ ယူလာခဲ့ကာ

> "ကဲ ့ ့ စားကြနော်၊ လိုတာရှိလည်း ပြော၊ မလောက် မကြီး ထပ်သုပ်ပေးမယ်"

> > ပုည ခင် 🔹 အားစ်တိုက်

ဖောင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 👑 🌼 **၁၉၉**

ဟု ပြောပြီး ဧည့်ခန်းစားပွဲပေါ်မှာ တင်ပေးလိုက်

ပါသည်။

ကောင်မလေးတွေက မနော ရုပ်တည်ကြီးနဲ့ ညစ် လိုက်တာကို မသိဘဲ အသုပ်တွေကို အားရပါးရ ခပ်စားပြီး မျက်နှာအပျက်ပျက် ဖြစ်နေကြသည်။ မနောကလည်း မသိချင် ယောင်ဆောင်ကာ

"ကောင်းရဲ့လားဟင် ... "

"ကောင်း ့ ကောင်းပါတယ်၊ အဟင်းဟင်း ့ " ကောင်မလေးတွေက တည်တည်ခဲ့ခဲ့ကြီး ထိုင်နေ သော မနောကို ရှိန်ကာ ဘာမှမပြောရဲကြ ့ ။ အသုပ်တွေကို တို့ကနန်း ဆိတ်ကနန်း စားပြီး ပြန်သွားကြသည်။ နောက် တစ်နေ့ကျမှ သောတက မနောဆီ ရောက်လာကာ ...

> "မမကြီး ... မနေ့က မမကြီး သုပ်ကျွေးတဲ့အသုပ်က အရမ်းငန်တာပဲတဲ့ ...၊ အဲ့ဒါ မဟုတ်ဘူး မှတ်လား"

"ဟမ်`..."

"ကျွန်တော်တော့ မယုံဘူးလို့ ပြောခဲ့တယ်၊ သူတို့တွေ ကျွန်တော် ကြွားထားတာကို အမြင်ကတ်လို့ တမင် နှိပ်ကွပ်ပြီး လျှောက်ပြောတာပဲ ဖြစ်မယ်" "ဪ ့ အင်း ့ မမကြီးကတော့ ဒီလိုပဲ သုပ်လိုက် တာပါပဲ"

ပုညခင်စ႒အချစ်တိုက်

၂ဝဝ 💠 ပုညခင်

"အင်းလေ ... မမကြီး သုပ်တဲ့ အသုင်မှန်ရင် ဘယ်တုန်း ကများ မကောင်းဖူးလို့လဲ၊ အလကားသက်သက် သူများ မမကြီးကို နာမည်ဖျက်တယ်၊ တော်ပြီ ... နောက် ဘယ် တော့မှ ခေါ်မလာတော့ဘူး၊ ဒါမျိုးတွေ အပေါင်းအသင်း မလုပ်တာပဲ ကောင်းတယ်"

သောတက မနောကိုသာ ယုံကြည်သူပင် ...။ မနောကတော့ ကိုယ်ညစ်လိုက်မိတာကလေးကို တွေးကာ တင် ဖက်သို့လှည့်ပြီး ပြုံးစိစိလုပ်နေခဲ့မိသည်။

မနော ဘာဖြစ်လို့ အဲ့ဒီလို ညစ်လိုက်မိမှန်း မနော ဘာသာလည်း- မသိပါ။

မနောက ကိုယ့်ခံစားချက်တွေကို ခွဲခြားစိပ်ဖြာ မနေတော့ဘဲ ဒီလိုပဲ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ ဘာသိဘာသာ နေလာခဲ့ သူပင်။

လတ်တလောကာလမှာတော့ မနောက`ဂျီအက်စ် အမ်ဖုန်း ဟန်းဆက်လေးတစ်လုံး ဝယ်ယူနိုင်ဖို့ ပိုက်ဆံစုနေခဲ့ မိပါသည်။

အဲ့ဒီဖုန်းလေးကို မကြာခင်ကျရောက်မယ့် သောထ မောင်ရဲ့ မွေးနေ့မှာ မွေးနေ့လက်ဆောင်ပေးဖို့ ရည်ရွယ်ပါသည်။ သီကျူးက ဖေဖေ ပေးသော မုန့်ဖိုးဖြင့် ရောင် ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 👑 👲 ၂၀၁

လည်လှသူမို့ ဟန်းဆက်ိဳအမျိုးမျိုး ဝယ်ကိုင်နေချိန်မှာ သောတက အနှစ်နှစ်အလလက မော်ဒယ်အောက်နေပြီဖြစ်တဲ့ Samsung ဖုန်းလေးကိုပဲ ကိုင်နေခဲ့ရသည်။ သီကျူး ဟန်းဆက်လဲလာတဲ့ တစ်နေ့မှာ သောတမောင်က သီကျူးရဲ့ Nokia E 71 အနီရောင် ဖုန်းလေးကို သဘောကျစွာ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ကိုင်ကြည့် ရင်း...

> "မင်းဖုန်းက မိုက်တယ်ကွ၊ ဒီမိုင်းရော အရောင်ရော လှတယ်၊ အပြားကြီးကြီးလေးဆိုတော့ ကိုင်လို့လည်း ကောင်းတယ်"

ဟုပြောတော့ အစကတည်းကမှ ကြွားချင်နေသော သီကျူးက သူ့ဖုန်းရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု . ဖွင့်ပြနေရင်း . . .

> "ငါ့ဖုန်းက အင်္ဂလိပ်စာလုံး တစ်လုံးကို ခလုတ်တစ်ခု ဆိုတော့ Message ရိုက်လို့ အရမ်အဆင်ပြေတယ်၊ အင်တာနက် ချိပ်ပြီး ကွန်ပျူတာလိုလည်း သုံးလို့ရ တယ်"

> "အေးကွ ့့တော်တော်မိုက်တယ်၊ ငါပိုက်ဆံရှိရင် ဒါမျိုး ပဲ ဝယ်ကိုင်မယ်"

> > သောတရဲ့ တမက်တမော အကြည့်နှင့် သနား

ပုညခင်စ႒အခုစ်တိုတ်

ပုည ခင် ⇒ာ အားစ် ထိုက် 💮 🦯

၂၀၂ 💠 ပုညသင်

စဖွယ် အပြောကလေးကို မနော ကြားမိ မြင်မိကတည်းက တစ်နေ့မှာ သောတ လိုချင်တဲ့ ဟန်းဆက်ကလေးကို ဝယ်ပေး ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိပါသည်။

ထိုနေ့မှ စကာ သောတ လိုချင်တဲ့ ဟုန်းဆက် ကလေးကို မှန်းမျှော်ပြီး မနော ငွေစုလာခဲ့တာ ခုဆို ပြည့်လု ပြည့်ခင်တောင် ဖြစ်နေပြီ ... ။ လာမယ့် မွေးနေ့အမီ ပေးနိုင်မှာ ပင်။

မနောက သောတအတွက် လက်ဆောင်ကို မနော ရှာဖွေရတဲ့ ကိုယ်ပိုင် ပိုက်ဆံနှင့်သာ ဝယ်ယူလိုတာမို့ ဖေဖေနဲ့ မေမေ ပေးတဲ့ မုန့်ဖိုးထဲကလည်း မသုံးလိုပါ။ မနော တက်တင်း ထိုးလို့ရတဲ့ ပိုက်ဆံကလေးတွေကိုပဲ စုစုလာခဲ့တာ တစ်နှစ်တောင် ကျော်ခဲ့ပြီ။ ဟန်းဆက်ဖိုးက သုံးသိန်းခွဲဝန်းကျင်မို့ တော်တော် လေး ကြိုးကြိုးစားစား စုဆောင်းခဲ့ရပါသည်။

သောတလည်း ပိုက်ဆံစုနေတယ်တဲ့။ ဘယ်သူ့ကို ဘာဝယ်ပေးမလို့ပါလိမ့်ဟု မနော မကြာခဏတွေးရင်း သိချင်စိတ် ပြင်းပြလာတတ်ခဲ့ပါသည်။ မနောသည် အတွေးထဲမှာနှစ်မျောနေရာမှ တဖြည်း ဖြည်း လက်ရှိအချိန်သို့ ပြန်ရောက်လာကာ စားပွဲခဲ့ပေါ်သို့ အကြည့်ရွေ့မိသည်။

ပုည ခြစ်ခ႒ ဆားစ်တိုက်

၀၁င်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 💠 ၂**၀၃**

မနော လက်ဧာစ်ဖက်က နွေးနေဆဲ ... ။ မနောကို ဖေးမနှစ်သိမ့်တဲ့အနေနဲ့ စားပွဲပေါ် တင်ထားတဲ့ မနောရဲ့ လက် ဖျားကလေးကို ထွေးဆုပ်ပေးခဲ့တဲ့ သောတရဲ့ လက်တစ်ဖက်က ခုထိ ဆုပ်ခွာမသွားသေးပါ။

မနောက သက်ပြင်းကလေးချကာ မနော လက် ကလေးကို တဖြည်းဖြည်း တရွေ့ရွေ့ဖြင့် မသိမသာလေး နောက် ဆုတ်ရုပ်သိမ်းလိုက်ပြီး ...

"သောတ ္ " ·

"အင်ဟင်္ ေ၊ ခင်ဗျာ ့ ့ "

မမကြီးကို ငေးရင်း မိန်းမောသလို ငြိမ်နေသည့် သောတသည်လည်း ခုမှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ပြန်ဖြစ်လာသည်။ "မမကြီးကို ဖုန်း ခဏပေးဦး၊ အိမ်ကိုဖုန်းဆက်ကြည့် လိုက်ဦးမယ်"

သောတက သူ့ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ ထည့်လာသည့် ဖုန်းလေးကို ဆွဲထုတ်ပြီး လှမ်းပေးလိုက်ရင်း ...

"သီကျူးနဲ့ ဖြူဥကိုလည်း ခေါ်ကြည့်ပါဦး မမကြီး" မနောက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး သီကျူးနဲ့ ဖြူဥ ဖုန်းကို အရင်ခေါ်ကြည့်လိုက်သည်။ ထူးမခြားနား။ သီကျူးဖုန်း က စက်ပိတ်ထားသည်ဟု ပြန်ဖြေနေတုန်း။ ဖြူဥဖုန်းကလည်း

ပုည ခင် ဧ႒အားစ်တိုက်

၂ဝ၄ 🏚 ပုညဆင်

ဆက်သွယ်မှု ဧရိယာပြင်ပမှာ ရှိတုန်း။ အိမ်ကိုဖုန်းပြန်ခေါ်တော့ လည်း ဘာမှအကြောင်းမထူး။ မီးပြန်မလာသေးတာမို့ အိမ်က မိနိကလည်း တဂျိဂျိ။

> "မမကြီးရေ ... မီးကလည်း ခုထိမလာသေးဘူး၊ မိနီ သရဲကြောက်တယ်၊ မြန်မြန်ပြန်လာနော် ... "

> "အေးပါဟယ် ့္ အေးပါ၊ တော်ကြာနေ ဖြူဥလည်း ပြန်လာပါလိမ့်မယ်"

> မနောက ဖုန်းလည်းချး သက်ပြင်းလည်းချလိုက်

ရင်း ...

"ဘယ်မှာ ဆက်ရှာကြမလဲဟင် ့္ သောတ"

ဟု သောတကို မျက်နှာငယ်လေးနှင့် လှမ်းမေး လိုက်သည်။ သောတက မျက်မှောင်ကလေး ကြုတ်ကာ စဉ်းစား လိုက်ပြီး ...

"သူ အမြဲသွားနေကျ သူငယ်ချင်းအိမ် တစ်အိမ်တော့ ရှိတယ် မမကြီး ... ၊ အဲ့ဒီသူငယ်ချင်းက အိမ်ရှေ့မှာ ဗီဒိုယိုနွေငှားဆိုင်လေး ဖွင့်ထားတော့ သီကျူးက တော် တော် ညဉ့်နက်တဲ့အထိ အဲ့ဒီဆိုင်မှာ သွားသွားထိုင်တတ် တယ်၊ လိပ်စာတော့ ကျွန်တော်သိတယ်၊ ဖုန်းနံပါတ် တော့ မသိဘူး"

ပုည စင်စ႒အာဝေတီက်

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🏚 ၂**၀၅**

"ဒါဆို အဲ့ဒီကို သွားရှာကြည့်ရအောင်လေ၊ တွေ့လို တွေ့ငြားပေါ့၊ အဲ့ဒီမှာ မတွေ့ဘူးဆိုရင်တော့ အိမ် တစ် ခေါက် ပြန်ကြည့်ရမယ်၊ အိမ်မှာ မိနီကို တစ်ယောက် တည်း ထားခဲ့ရတာလည်း စိတ်မဖြောင့်ဘူး"

မနောက သောတကို ပြောနေရင်း ရေကူးကန်ရဲ့ ဟိုတစ်ဖက်ခြမ်းသို့ အကြည့်ရောက်သွားပါသည်။

ရေကူးကန် ဘေးနားလေးဆီမှ ကားပါကင်ရှိရာ ဘက်သို့ ဦးတည်လျှောက်သွားနေသော လူတစ်ယောက်ကို မနောက မြင်ဖူးပါတယ်ဟု သေချာစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ရေကူး ကန် ပတ်လည်မှာ ထွန်းထားသော မီးရောင်တွေကြောင့် ထိုသူ့ ကို သဲသဲကွဲကွဲမြင်နေရသည်။ မနောစိတ်ထဲမှာ ထိုသူ့ကို တစ် နေရာမှာ သေချာမြင်ဖူးခဲ့တာ သေချာသည်။ သို့သော် ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဆိုတာ ပြန်တွေးလို့မရ ... ။

မနော ကြည့်နေဆဲမှာပဲ ထိုသူက ကားပါကင်မှာ ရပ်ထားသည့် ကားတစ်စီးဆီ ဦးတည်သွားကာ ကားတံခါးကို ဆွဲဖွင့်တော့မှ မနော စိတ်ထဲ လက်ခနဲဖြစ်သွားကာ ထိတ်ထိတ် မျာမျာ ထရပ်လိုက်မိရင်း...

"သောတ ့ ဟိုလူ ့ ့ ဟိုလူ ့ . "

"ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်သူလဲ..."

ပုညခင်စ႒ဆုစ်တိုက်

၂၀၆ 🚓 ပုညခင်

သောတကလည်း ထရပ်လိုက်ရင်း မနော ညွှန်ပြ သည့်ဘက်ကို- ပျာပျာသလဲ လှမ်းကြည့်၏။

> "ဟိုမှာ ... ကားပေါ် တက်သွားတဲ့သူ၊ အဲ့ဒီလူက သီကျူး ရဲ့ ဆရာကြီး၊ သင်တန်းတစ်ခုတက်တုန်းက သီကျူးနဲ့ အရမ်းတွဲပြီး သီကျူးလိုပဲ အရမ်းပွေတဲ့ လူ၊ မမကြီးတို့ အိမ်ကို တစ်ခါလိုက်လာဖူးတယ်၊ အဲ့ဒီလူနဲ့ သီကျူးနဲ့ ဖုန်းပြောပြောနေတာ မမကြီး ကြားမိတယ် ... " "ဟာ ... ဒါဆို သီကျူး ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ သူများ သိမလား"

> "ဟုတ်တယ်၊ မမကြီးလည်း အဲ့ဒါတွေးမိတယ်၊ အဲ့ဒါ သူ့ကိုလိုက်မေးမှဖြစ်မယ်၊ ဟယ် ့ု့ ကားထွက်သွားပြီ" "မပူနဲ့ မမကြီး၊ ကျွန်တော် လိုက်ခေါ်ပေးမယ်"

သောတက ဟိုတယ် ဝင်ဝ ထွက်ဝဆီသို့ ဦးတည် မောင်းနေသည့် ကားဆီသို့ လှစ်ဆို ပြေးထွက်သွားသည်။ မနော လည်း သောတနောက်မှ သွက်သွက်ကလေး ပြေးထွက်လာပါ သည်။

> "ဟိုး ... ၊ ဟိုးထား ... ဟေ့လူ၊ ဟိုးထား ... ၊ ခဏ**ရပ်** ပါဦးဗျို့ ... "

> > သောတ ပြေးလိုက်အော်ခေါ်သော်လည်း ကားက

၀၁င်သို့ ၂၅ နာရီ အလို ... 🏚 ၂၀၇

မရပ်ဘဲ လမ်းမကြီးပေါ်သို့ ချိုးကွေ့လိုက်ပါသည်။ မမိနိုင်တော့ ပြီမို့ သောတ ရပ်တန့် လှည့်ပြန်လာလိမ့်မည်ဟု ထင်မိသော် လည်း သောတက မရပ်ဘဲ လမ်းမကြီးအတိုင်း ပြေးလိုက်သွား သည်။

> "ဟေး ့ှ ၊ ရပ်ပါဦးဗျို့ ... " "ဟယ် ့ှ ခုက္ခပါပဲ"

မနောသည် မထင်မှတ်သော သောတလုပ်ရပ် ကြောင့် ကြောင်ကြည့်နေလိုက်မိပြီးမှ သောတကို တားဆီးဖို့ သတိရကာ သောတနောက်မှ ပြေးလိုက်လာရင်း ...

"သောတ ့္ ပြန်လာခဲ့၊ ပြန်လာခဲ့တော့ ့္ ့"

"ဟိုထား . . ရပ်ပါဦးဗျို့"

"သောတရေ ့ တော်ပြီ ့ ဆက်မလိုက်နဲ့တော့ ့ ၊ ပြန် လာခဲ့တော့၊ မမေးရလည်း ကိစ္စမရှိဘူး၊ ပြန်ခဲ့တော့" ညအမှောင်ပင်ဖြစ်သော်လည်း လမ်းမကြီးပေါ် က

မီးရောင်တွေကြောင့် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် လှမ်းမြင် နေရသေးသည်။ သောတက ရှေ့က ကားနောက်မီးရောင်ကို မက်ခြည်မပြတ်အောင် ကြည့်ကာ သဲကြီးမဲကြီး ပြေးလိုက်နေ သည်။ မနောကလည်း သောတကို ကားတိုက်သွားမှာကို စိုးရိမ် ပုပန်လျက် သောတနောက်မှ ပြေးလိုက်လာပါသည်။ သောတက

ပုညခင် • ာ အားစ်တိုက်

၀ည္ စစ်စ**ာဆုစ်တိုက်**

ဒော်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔔 🌼 ၂၀၉

ရှေ့ကနေ တဟိုးဟိုးအော်ရင်းပြေး၊ မနောကလည်း သောတကို တကြော်ကြော် အော်ဟစ်ခေါ် ငင်တားမြစ်လျက် ရှိပါသည်။ ကားက တော်တော်ဝေးဝေးထိ ရောက်သွားပြီမို့ လုံးဝ မမီနိုင်တော့မှ သောတက ဟောဟဲဆိုက်ကာ ရပ်တန့် သွားသည်။ သောတ ရပ်တော့မှ မနောလည်း ရပ်တန့်လိုက်ရင်း

ဘာစကားမှ မပြောနိုင်တော့အောင် ကိုယ့်ရင်ဘတ်လေး ကိုယ်

သောတက နောက်ပြန်လှည့်လာတော့မှ မနောကို

မြင်သွားကာ ...

"ဟင်... မကြီး"

ပြန်ဖိရင်း အမောဆို့နေသည်။

<u>"</u>ເသກ ຸຸ ເသກတ ຸຸຸ"

သောတက မနောနားကို ပြေးလာလိုက်ပြီး ...

"မမကြီး လိုက်လာတယ် ဟုတ်လား ..."

"ဟုတ်တယ် ့ေနောက်ကနေ ပြန်ခဲ့ဖို့ အော်ခေါ် နေတာ မကြားဘူးလား"

"ဟာ ့ ကျွန်တော် တကယ်မကြားဘူး၊ ကိုယ့်ဇောနဲ့ ကိုယ် အော်ခေါ် နေမိတာ၊ ကားတွေလည်း အနားကနေ ဖြတ်ဖြတ်သွားနေတော့ ကားသံနဲ့ ဖုံးပြီး မမကြီးအသံကို လုံးဝမကြားမိဘူး၊ မကြီးက ဘာလို့လိုက်လာတာလဲ" "မင်းက အဝေးကြီးထိ အရူးလို ပြေးလိုက်နေတာကိုး"

"မမကြီး မေးချင်တာမေးလို့ ရအောင်ပါ"

"ဒီလောက်အထိ မလိုပါဘူး၊ တော်ရုံနဲ့ ခေါ်မရရင် နေခဲ့တော့ပေါ့၊ ကိုယ့်မှာလည်း ကားပါရဲ့သားနဲ့ ဘာလို့ ပြေးလိုက်နေလဲ ..."

"ကျွန်တော့်ကားက ဟိုဘက်ပါကင်မှာ ရပ်ထားတာလေ၊ ကားသွားယူနေရင် ဟိုကားကို ဘယ်မီတော့မလဲ၊ ကားက လမ်းတစ်ခုခုထဲ ချိုးကွေ့ဝင်သွားရင် ပျောက်သွားမှာ" "အခု ပြေးလိုက်တော့ရော မီလို့လား"

"ကားကိုလှမ်းမြင်နေ ရသေးတော့ မီလိုမီငြားပေါ့၊ မမ ကြီးကရော ဘာလို့ ကျွန်တော့်နောက်ကို ပြေးလိုက်လာ သေးလဲ၊ အရူးလိုပဲ ..."

"အောင်မယ် ့ ကျုပ်ကို လာအပြစ်တင်မနေပါနဲ့၊ ကျုပ် က မင်းပြေးလိုက်ရင်း အမောဆို့နေမှာစိုးလို့ အချိန်မီ တားရအောင် ပြေးလိုက်လာရတာ . . "

"အဲဒီတော့ ခု မမကြီး အမောဆိုနေပြီမဟုတ်လား" "မင်းရော ့ မဆိုလိုလား၊ အမှောင်ကြီးထဲမှာ ကားတိုက် သွားတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ သေသွားမယ် ့ ဘာမှတ် နေလဲ" ၂၁၀ 🌼 ပုညခင်

"ကျွန်တော့်ကို ကားတိုက်တာက အကြောင်းမဟုတ်ဘူး" "ကျုပ်ကို ကားတိုက်တာကလည်း အကြောင်းမဟုတ် ပါဘူး"

နှစ်ယောက်သား အပြန်အလှန် အပြစ်တင်နေကြ ပြီးမှ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် စိုက်ကြည့်ကာ ရုတ် တရက် ငြိမ်သက်သွားခဲ့ရပါသည်။

သောတသည် ချွေးကလေးတွေစို့နေသော မမကြီး ရဲ့ နဖူးဆီကို ငေးခနဲ ကြည့်နေလိုက်မိရင်း မမကြီး နဖူးပေါ် သို့ ကပိုကယို ပြုတ်ကျနေသည့် ဆံစလေးတွေကို သပ်တင် ချင်စိတ်မျိုး ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပေါ် လာပါသည်။ မနောသည်လည်း သောတမျက်နှာကို ငေးကြည့်

ရင်း သောတ နဖူးပေါ်သို့ ဝဲကျနေသော ချွေးစိုရွှဲသည့် ဆံစ တိုကလေးတွေကို သပ်တင်ပေးပြီး သောတ နဖူးပေါ်က ချွေးေ တွေကို တစ်ရှုးစကလေးနှင့် အသာအယာ တို့သုတ်ပေးချင်လာ ခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် မနောနှင့်အတူ မျက်နှာချင်းဆိုခ် ရပ်နေခဲ့သော ဘောတရဲ့ လက်ကလေးတစ်ဖက်သည် မရဲတ ဖြင့် တဖြည်းဖြည်း မြောက်တက်လာကာ မနောရဲ့ နဖူးပေါ် ဆံစလေးတွေကို အသာအယာ သပ်တင်ပေးလိုက်လေသည်။

ပုသခင်စ႒အပေါ်တိုက်

ဇာင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🚅 🌼 ၂၁၁

မနောသည် သောတရဲ့ အပြုအမူကြောင့် မျက် လွှာကလေး စင်းစင်းကျကာ ငြိမ်သက်သွားခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် မှာတော့ မနောရဲ့ လက်ကလေးတစ်ဖက်သည် သောတရဲ့ နဖူးဆိသို့ မရဲတရဲ လှမ်းလျက် သောတ နဖူးပေါ်က ဆံစတို ကလေးတွေကို သပ်တင်ပေးလိုက်ပြီး နဖူးပေါ်က ချွေးစတွေကို အသာအယာ တို့သုတ်ပေးလိုက်လေသည်။

သောတနှင့် မနောသည် ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် ရပ်တန့်လျက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် စိုက်ကြည့်လိုက်မိကြသည်။ နီယွန် လမ်းမီးတိုင်များဆီမှ အလင်း ရောင်ဖြင့် နှစ်ဦးစလုံးရဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေ အရောင်လဲ့နေတာ ကို မြင်နိုင်သည်။

ထိုအချိန်မှာပဲ သောတ ဖုန်းလေးဆီက တီးလုံးသံ လေးတွေ ထွက်လာတာမို့ သောတက ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ ထည့် ထားသည့် ဖုန်းကို ဆွဲထုတ်ဖွင့်ကိုင်လိုက်ရပါသည်။

"ഗాన్..."

"ဟေ့ကောင်... သောတ ... ငါပါကွ"

"ဪ ္ အေး ္ သီဟ ္ ေတြ"

"မင်း ဟိုကောင် သီကျူးကို အသည်းအသန် လိုက်ရှာ နေတယ်ဆို၊ ငါ့ကို ရဲကို ပြောလို့ ... "

ပုည ချစ်စေဒအျပ်တိုက်

၂၁၂ 🌼 ပုညခင်

"ဟုတ်တယ်... သီဟ၊ မင်းဖုန်းကိုတောင် ငါဆက်ကြည့် သေးတယ်၊ မင်း ဖုန်းက ဧရိယာပြင်ပ ရောက်နေလို့" "ဟုတ်တယ်... ငါတို့ မြေညီထပ် တိုက်ခန်းက တစ်ခါ တစ်ခါ အဲ့ဒီလိုပဲ၊ မင်းကို ငါ သတင်းပေးမလို့ကူး ခုပဲ ငါ့ဆီကို ညီဇော် ဖုန်းဆက်ပြောသွားတာ၊ သူ ပဲခူး သွားရင်းနဲ့ သီကျူးနဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ပဲခူးဘက်ထွက်တဲ့ တိုးဂိတ်နားမှာ တွေ့လိုက်တယ်တဲ့" "ဟာ ... ဟုတ်လား၊ သေချာလား"

"သေချာတယ်၊ သီကျူး ဂျစ်ကားပဲတဲ့ ... ၊ ဧကန္တ ပဲနူး ဘက် သွားမလို့လားမသိဘူး" .

"အေးကွာ ... ကျေးဇူးပဲကွာ၊ ဒါပဲနော် ... သူငယ်ချင် ငါဖုန်းချလိုက်တော့မယ်နော်"

သောတမောင်က ဖုန်းပိတ်လိုက်ပြီး မမကြီးကို

ကြည့်မိထာာ့ မမကြီးရဲ့ မျှော်လင့်ဇောသန်နေသော မျက်ဝန်းမှာ နှင့် ဆုံရသည်။ မမကြီးက စိတ်လှုပ်ရှားနေပုံဖြင့် ...

> "သောတ ့ ့ သီကျူး ဘယ်မှာတဲ့လဲ၊ ဘယ်ကိုသွားတာ လဲ ့ ့ "

သောတက မမကြီးရဲ့ ပခုံးတစ်ဖက်ကို အားေ သလို့ ဆုတ်ညှစ်လိုက်မိရင်း ... ဖောင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 👑 🐞 ၂**၁၃**

"ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ ပဲခူးဘက်အထွက်နားမှာ တွေ့လိုက်တယ်တဲ့ မမကြီး"

"ဟင် ... ဒါဆို ပဲခူးသွားတာပေါ့"

"ဖြစ်နိုင်တယ် မမကြီး . . . "

"ဒါဆို ပဲခူးကိုလိုက်မှဖြစ်မယ်၊ မမကြီး ပဲခူးထိ လိုက်သွား ချင်တယ်"

သောတက နာရီတစ်ချက်ကြည့်ရင်း ...

"အချိန်က သိပ်နောက်ကျနေပြီး ကိုးနာရီထောင် ခွဲနေပြီ မမကြီး ... "

"ပဲခူးက နီးနီးလေးပဲဟာ၊ နှစ်နာရီခွဲလောက် မောင်းရင် ရောက်တယ်မဟုတ်လား၊ ဟိုရောက်ရင် ၁၂ နာရီပေါ့၊ သီကျူးကို တွေ့ရင် ညတွင်းချင်း ပြန်ခေါ် လာလို့ရတာ ပေါ့၊ မိုးမလင်းခင် ရန်ကုန် ပြန်ရောက်ဖို့ အရေးကြီး တယ်လေ"

"ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ... "

"ဒါပေမယ့်တွေ- ဘာတွေ- လုပ်မနေနဲ့တော့၊ လာ... လာ အမြန်သွားကြမယ်"

မမကြီးက အလျင်စလိုဖြစ်နေတာမို့ သောတက သက်ပြင်းချမိပါသည်။ သောတက မမကြီးနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း

ပုညခင် • ၇ဆားပေါ်တိုက်

ပုည ခင်စ႒ ဆုပေါ်တိုက်

၂၁၄ 🏚 ပုညဆင်

ညခရီးသွားရမှာကို အားနာနေမိပေမယ့် မမကြီးကထာာ့ သိကျူး ကို ရှာတွေ့ဖို့ကိစ္စထက်ပိုပြီး တခြား ဘာကိုမှ စဉ်းစားမိပုံမရ ပါ။

မမကြီးက ပြောပြောဆိုဆို သောတရှေ့က ထွက် သွားတာမို့ သောတက နောက်မှလိုက်လာခဲ့ရသည်။ မမကြီးက သောတ ကားရပ်ထားခဲ့သည့် ဟိုတယ် ကားပါကင်ဆီသို့ ခပ် သွက်သွက် ဦးတည်သွားသည်။

မမကြီး ဒီလောက် စိတ်အားထက်သန်နေတာကို မတားမြစ်လိုတော့တာမို့ သောတက ကားဆီလျှောက်လာပြီး ကားတံခါး ဖွင့်ပေးလိုက်ရသည်။ မမကြီးက ခပ်ခြန်မြန်ပဲ ကားထဲ ဝင်ထိုင်လိုက်

သည်။

သောတက ကားမောင်းထွက်လာခဲ့ရင်း ...

"ဟိုရောက်ရင်တော့ ရွှေဝါထွန်းဟိုတယ်ကို အရင်သွား ကြည့်လိုက်တာပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတွေ စုပြီး ပစ်ကနစ်ထွက်ရင် အဲ့ဒီဟိုတယ်မှာပဲ အမြဲတည်းတယ်၊ သီကျူးလည်း အဲ့ဒီ ဟိုတယ်ကိုကြိုက်တယ်" "အဲ့ဒီမှာပဲ တွေ့ပါစေဟယ်၊ မြန်မြန်လေး မောင်းပေး နော် သောတ"

ပုညခင် 🕶 အားစ်တိုက်

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🚭 ၂၁၅

"စိတ်အေးအေးထားပါ မမကြီးရာ...၊ ကျွန်တော် ဂရု<mark>ခိုက်</mark> မောင်းပါ့မယ်၊ မမကြီး အေးအေးဆေးဆေး အိပ်လိုက် လာခဲ့ပါ"

"ရင်တွေပူလွန်းလို့ မအိပ်နိုင်ပါဘူး သောတရယ်" အဲ့ဒီနောက် သောတက နှတ်ဆိတ်လျက် ကားကို မြို့ပြင်ဘက်ဆီသို့ ဦးတည်လိုက်ပါသည်။

မြို့အထွက်နားရောက်ခါနီးတော့ မနောက ကား ဒက်ရှ်ဘုတ်ပေါ် တင်ထားသည့် သောတရဲ့ ဖုန်းလေးကို လှမ်း ယူလိုက်ရင်း ...

> "တို့နှစ်ယောက် ပဲခူးလိုက်သွားတဲ့အကြောင်းလေးတော့ မိနိကိုလှမ်းပြောလိုက်ဦးမယ်"

မမကြီးက အိမ်ဇုန်းကို လှမ်းခေါ်သည်။ သို့သော် ဖုန်းက busy ဖြစ်သလို အသဲတွေသာ ဆက်တိုက်ထွက်နေသည်။ ထပ်ခါထပ်ခါ ခေါ်သော်လည်း ထိုအသံတွေသာ ထွက်နေပါ သည်။

"్రమిఖరి ... "

"ဘာဖြစ်လို့လဲ မမကြီး"

သောတက ကားမောင်းနေရင်း လှည့်ကြည့်ပြီး

မေ:၏။

ပုညခင်စေသဆုပ်ကြီးက်

၂၁၆ 💠 ပုညသင်

"ဖုန်းက တတူတူ သံရှည်ချည်းပဲ ထွက်နေတယ်"

"မအားလို့များလား ... "

"မအားရအောင် အိမ်မှာ မိနီတစ်ယောက်ပဲ ရှိတာကို"

"မိနိ ဆက်နေတာကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား"

"မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မိနီက ဖုန်းခိုးဆက်လေ့ မရှိဘူး၊ သူ့မှာ ဆက်ရမယ့်လူလည်း မရှိဘူး"

"ဒါဆို ဖြူဉ ပြန်ရောက်လို့ ဆက်နေတာဖြစ်နိုင်တယ်

လေ"

"ဖြူဉ ပြန်ရောက်ရင် သီကျူးကိစ္စကို မိနီပြောပြလို့ ဖြူဉ သိမှာပေါ့၊ ဖြူဥသိရင် သောတ ဖုန်းကို အရင်ဆုံး ခေါ်မှာပေါ့၊ ဖြူဥက မသိတတ်ဘူးဆိုပေမယ့် ဒီလို အရေးပေါ်ကိစ္စ ဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ သူ့ ရည်းစားနဲ့ ဖုန်း ထိုင်ပြောတာမျိုးတော့ လုပ်မယ်မထင်ဘူး၊ ပြောလည်း သူ့ဟန်းဖုန်းနဲ့ ပြောမှာပေါ့၊ နေဦး ... သူတို့ ဟန်းဖုန်း

တွေကို ဆက်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

မမကြီးက ဖုန်းခေါ်ပြန်သည်။ သို့သော် အကြောင်း မထူး။ ဖြူဥဖုန်းက ဖုန်းဝင်သော်လည်း ကိုင်မယ့်သူ မရှိ။

မထူး။ ဖြူဥဖုန်းက ဖုန်းဝင်သောလည်း ကိုင်မယ့်သူ မြေျ။ အိမ်ဖုန်းကို ပြန်ခေါ်သော်လည်း တတူတူသံသာ ထွက်နေဆဲ။

"တစ်လုံးမှ ခေါ်မရပါလားဟယ်၊ စိတ်ညစ်လာပြီ"

ဖောင်တို့ ၂၅ နာရီ အလို 🔐 🌼 ၂၁၇

"အိမ်ဖုန်းက ပျက်သွားတာများလား"

ချဖို့ သေချာ မမှာခဲ့မိဘူး"

"အဲ့ဒါလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ပြီးတော့ မိနီက ဖုန်းကိုင် ပြီး ပြန်ချရင် နမော်နမဲ့ သိပ်နိုင်တယ်၊ ဖုန်းကို သေသေ ချာချာ အဲဝင်ခွင်ကျဖြစ်အောင် မချရင် ဖုန်းက မကျဘဲ လိုင်းမအားသလို အသဲတွေပဲ တောက်လျှောက်ထွက်နေ တတ်တယ်၊ ဒုက္ခပါပဲဟယ် ... မိနီကို ဖုန်းကျအောင်

မနော ညည်းညှနေဆဲမှာ သောတ ဖုန်းက မနော မကြားဖူးသည့် အချက်ပေးသံလိုလို အသံလေးတွေ ထွက်လာ သည်။

> "ဟင် ့့သောတ ့့ မင်းဖုန်းက အချက်ပေးသံတွေလား ဘာတွေလား ထွက်လာတယ်၊ ဘာဖြစ်တာလဲ"

> "ပြဿနာပဲ၊ ကျွန်တော့်ဖုန်းလည်း ဘက်ထရီကုန်တော့ မယ်၊ အဲ့ဒါ ဘက်ထရီကုန်ခါနီး alarm ပေးတဲ့အသံ"

"ဟယ် ...့ ဒုက္ခပါပဲ၊ အရေးထဲမှာ ... "

"ကျွန်တော့်ကို ဖုန်းခဏပြန်ပေး မမကြီး၊ ဘက်ထရီ လုံးဝ ကုန်မသွားခင် ကျွန်တော့်အိမ်ကို ဖုန်းပြန်ဆက်လိုက် ဦးမယ်၊ ဒီအချိန်လောက်ဆို အဘိုးရော အဒေါ်ကြီးပါ အိပ်သွားပြီလားတောင် မသိဘူး၊ အဒေါ်ကြီးကတော့

ပုညခင်စ႒အာဝ်ထိုက်

၂၁၈ 🐞 ပုညခင်

ကျွန်တော် မမကြီးနဲ့အတူ ထွက်လာတာကို သိပါတယ်၊ နောက်ကျမယ်ဆိုတာ အကျိုးအကြောင်းလေး လှမ်းပြော ထားလိုက်ဦးမယ်"

သောတက ကားကို လမ်းဘေးချရပ်လိုက်ပြီး အိမ် ကို ဖုန်းပြန်ခေါ်လိုက်သည်။ သို့သော် ... သောတအိမ်က ဖုန်း မကိုင် ... ။ ညဆို အဘိုးကလည်း သူ့အခန်းထဲမှာ၊ အဒေါ် ကြီးကလည်း မီးဖိုချောင်အခန်းထဲမှာ အိပ်နေကျမို့ ဧည့်ခန်းထဲက ဖုန်းသံကို တော်ရုံနဲ့ မကြားတတ်။ ပြီးတော့ ဒီအချိန်လောက်ဆို အဘိုးရော အဒေါ်ကြီးပါ အိပ်နေလောက်ပြီ။ မတတ်နိုင်။ ပြန် ရောက်မှပဲ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြရတော့မှာပင်။ သောတနဲ့ မမကြီးကိုတော့ ဘယ်သူကမှ အထင်မမှားလောက်ပါဘူး ထင် သည်။

သောတက ဖုန်းကိုင်လိုကိုင်ငြား ဆက်ခေါ် နေဆဲ မှာ ဖုန်းက တီးလုံးသံလေးပေးကာ လုံးဝ ဘက်ထရီကုန်ပြီး ပိတ်ကျသွားပါတော့သည်။ သောတက စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ဖုန်းကို ဒက်ရှ်ဘုတ်ထဲ ပစ်ထည့်လိုက်ရင်း ...

> "ကျွန်တော့်ဖုန်းတော့ လုံးဝဘက်ထရိကုန်သွားပြီ၊ မမကြီး အိမ်ကို ဖုန်းဆက်တာလည် ဖုန်းမကိုင်ကြဘူး၊ အိပ်ပြီထင် ပါရဲ့"

ဒော်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 💠 ၂၁၉

"ခုက္စပါပဲဟယ် ့္ ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းတောင် မသိတော့ ဘူး"

"မမကြီး ဘယ်လိုလုပ်ချင်လဲ၊ နောက်ကြောင်းပဲ လှည့် ပြန်လိုက်မလား"

"အခု ဘယ်နားရောက်နေပြီလဲ" မမကြီးက ကားပြတင်းအပြင်ဘက်ကို လှမ်းကြည့် ရင်း မေး၏။

"မြို့အထွက်ကိုတော့ တော်တော်ကျော်လာပြီ မမကြီး"

"ဒါဆိုလည်း ပြန်လှည့်မနေတော့ပါဘူး၊ မထူးတော့ဘူး

လေး ရှေ့ဆက်သွားကြတာပေါ့"

မမကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း သောတက ကား စက်ပြန်နိုးကာ ဆက်မောင်းလာခဲ့ပါသည်။

0 0.0

ပုည ခင်စ႒ ဆားပေါ်တိုက်

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 👑 🐞 ၂၂၁

ဟု သီကျူးက ငယ်သံပါအောင် အော်လေသည်။ နှစ်ယောက်လုံး ယိမ်းယိုင်လဲပြိုပြီး လုံးထွေးသွားလေရာ သီကျူး ကလည်း အလန့်တကြား ရုန်း၊ မိနိကလည်း သီကျူးအော်သံ ကြောင့် လိပ်ပြာလွင့်မတတ်ဖြစ်သွားကာ ငယ်သံပြာအက်သွား အောင် အော်လိုက်လေသည်။

> "သရဲ ့ သရဲ ့ ၊ ဘယ်မှာလဲ သရဲ၊ အမေကြီးရေ မိနီကို ကယ်ပါဦး အမေကြီးရဲ့၊ အီးဟီး ့ ့ "

> "ဟင် ့ မိနီ၊ ဟဲ့ ့ မိနီ၊ တော်စမ်း တိတ်စမ်း၊ ညကြီးသန်းခေါင် ခွေးတစီစီလိုက်ဟောင်အောင် အော် မနေနဲ့"

> "အစ်ကိုလေးပဲ အရင်စအော်လို့ မိနီက လိုက်အော်မိတာ လေ"

> "နင့်လုပ်ပုံမှမဟုတ်တာ၊ ဘာဖြစ်လို့ အမှောင်ကြီးထဲက နေ စောင်ခေါင်းမြီးခြုံပြီး ထွက်လာသေးလဲ"

"မိနိ ကြောက်လို့ပေါ့ ... "

"ဘာကြောက်စရာရှိလို့လဲ၊ မမကြီးလည်း ရှိတာပဲဟာ"

"မမကြီးမှ မရှိတာ"

"ဟင် . . . ဒီအချိန်ကြီးမှာ မမကြီးက ဘယ်သွားနေလဲ"

"ကိုသောတမောင်နဲ့ ထွက်သွားတာ ညနေကတည်းကပဲ့"

+ + +

"မမကြီးရေ ... မမကြီး၊ မိနီရေ ... မိနီ၊ ဟာ ... တစ်အိမ် လုံးလည်း မှောင်လို့ပါလား၊ တောက် ... ဒီမီးကလည်း ပျက်ပြန်ပါပြီကွာ ... "

သီကျူးက မြည်တွန်တောက်တီးရင်း အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာသည်။ သီကျူးအသံကြားတာနှင့် စောင်ခေါင်းမြှီးခြုံကာ သမ္ဗုဒ္ဓေရွတ်နေသော မိနီက ဝုန်းခနဲ ထရပ်ကာ စောင်ကိုမဖယ် ဘဲ စောင်ခေါင်းမြှီးခြုံကြီး တကားကားဖြင့် အိမ်ရှေ့သို့ ပြေးထွက်လာ၏။ LED စားပွဲတင် မီးသီးလေးတွေရဲ့ အလင်းရောင် ပျပျသာရှိသော အိမ်ထဲကနေ ပြုန်းခနဲ ပေါ်ထွက်လာသော ကိုးရိုးကားယား မဲမဲသဏ္ဌာန်နှင့် သီကျူးခန္ဓာကိုယ်က ဘုန်းခနဲ တိုက်မိသွားပြီး ...

"အမလေး ့္ သရဲ ့္ သရဲ ့ ့

၂၂၂ 🐞 ပုညခင်

"ဘာကိစ္စလဲ 🚎 "

"အစ်ကိုလေး ကိစ္စပေါ့ ္.. "

"റിന്_യ ...!"

"ഗുഗ് ... "

"ဟဲ့ ... ရှင်းအောင်ပြောစမ်း၊ တစ်ခွန်းမေး တစ်ခွန်းပြော

လုပ်မနေနဲ့၊ ဘာ ငါ့ကိစ္စလဲ"

"အစ်ကိုလေး မိန်းမခိုးတဲ့ ကိစ္စပေါ့ ... "

မိန်းမမှ မခိုးဘူး၊ နင် အိပ်ချင်မူးတူးနဲ့ ပေါက်ကရတွေ လျှောက်မပြောနဲ့၊ ကားပျက်လို့ စိတ်ညစ်ရတဲ့အထဲ၊ ကား

"မိန်းမ ခိုးတယ်၊ ငါက ဘယ်မိန်းမကို ခိုးလို့လဲ၊ ဘယ်

က ဝပ်ရော့မှာ ဝင်ထိုးခဲ့ရတယ်၊ ပိုက်ဆံက ကုန်ဦးမယ်"

"အစ်ကိုလေးက မခိုးဘူးဆိုပေမယ့် ညနေ့တုန်းက ချော ကလျာရဲ့ အစ်ကိုတွေက အစ်ကိုလေး ချောကလျာကို

ခိုးသွားဝါတယ်ဆိုပြီး အိမ်မှာ လာကြိမ်းဝါးသွားကြတယ်၊ မိုးမလင်းခင် သူတို့ညီမကို အိမ်ပြန်ပို့ရမယ်တဲ့ ... "

"ပြဿနာပဲ ့ ၊ သူတို့ နှမ ပျောက်တိုင်း ငါ့ပဲလာစွပ်စွဲ

နေတယ်၊ ချောကလျာနဲ့ ငါနဲ့ ပြတ်သွားတာဖြင့် ကြာလှ

ပြီ၊ ဒီကိစ္စ မြန်မြန်ရှင်းမှဖြစ်မယ်"

သီကျူးက ဖုန်းဆက်ရန် အိမ်ဖုန်းဆီ လက်လှမ်း

ဖခင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို ... 🌼 ၂၂၃

လိုက်ပြီးမှ အိမ်ဖုန်းက လိုင်းပူးပြီး အခေါ် ရခက်လှတာကို သတိရ ကာ ခါးမှာချိတ်ထားသည့် ဂျီအက်အိဖုန်းကို ဆွဲဖြုတ်ပြီး ဆက်ဖို့ ပြင်လိုက်သည်။ ဒီတော့မှပဲ ဖုန်းကို power off ထားလိုက်မိတာ ကို သတိရလေသည်။

> "ကျွတ် ... ဖုန်းပိတ်ပြီး ပြန်ဖွင့်မထားမိဘူးကွာ၊ မိနီ ... မမကြီး ငါ့ဖုန်းကို ဆက်နေသေးလား"

"ဆက်တာပေါ့၊ ဆက်တာမှ ခဏခဏပဲ၊ အစ်ကိုလေး

ဖုန်းက ပိတ်ထားတယ်ပဲ ပြောနေတာဘဲ့ ... "

"ဂိမ်းဆိုင်မှာ ဂိမ်းဆော့နေတုန်း ဖုန်းမကိုင်အားလို့ ပိတ် ထားတာ၊ ဆိုင်ကထွက်တော့ မေ့ပြီး ပြန်မဖွင့်မိတာ ... "

"မမကြီးက မမဖြူဉ ဇုန်းကို ခေါ်ကြည့်တော့လည်း

မမဖြူဥဖုန်းက ဧရိယာပြင်ပမှာတဲ့"

"ဖြူဥက သူ့သူငယ်ချင်းအိမ်က မွေးနေ့ပွဲကို သွားတာ၊ သူ့ဖုန်းထည့်ထားတဲ့ အိတ်ကို ဘယ်ချောင်ထိုးထားလို့ ဧရိယာပြင်ပ ဖြစ်နေသလဲမှ မသိတာ၊ ကဲ ့ ့ ဒီကိစ္စကို

အရင်ရှင်းလိုက်ဦးမယ်၊ မိနိ ... နှင့်ခေါင်းပေါ်က စောင်ကို

ဖယ်လိုက်စမ်း၊ နှင့်မြင်ရတာ ချောက်ချားလိုက်တာ" သိကျူးက မိနိကို လှမ်းပြောပြီး ကိုယ့်ဖုန်းကိုဖွင့်

ကာ ချောကလျာရဲ့ ဖုန်းကို လှမ်းခေါ်လိုက်ပါသည်။

၂၂၄ . 💠 ပုညာင်

"ဟဲလို ... "

"ဟဲလို...ကျွန်မရဲ့ ရည်းစားဟောင်းလေး၊ ဘာလိုဒီအချိန် ကြီး ဖုန်းလှမ်းဆက်တာလဲ၊ ဧကန္တ ကျွန်မဆီမှာ နောက် တစ်ကြိမ် အခွင့်အရေးလေးများ တောင်းခံချင်လို့လား" "သွားသေလိုက်ပါလား၊ နင့်အရှုပ်ထုပ်က ငါ့ဆီလာ၆ီ နေလို့ ဆက်တာ၊ ညနေက နင့်အစ်ကိုတွေ ငါ့အိမ် လာရမ်းသွားတဲ့ကိစ္စကို နင် ရှင်းမလား၊ ငါ လာရှင်းရ မလား"

"ဆောရီးပါဟာ၊ အဲ့ဒီကိစ္စက်- ရှင်းသွားပါပြီ၊ ငါ့အစ်ကို တွေ အထင်မှားတာပါ၊ ငါ့ဘာသာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ လျှောက်သွားနေတာကို စိုးရိမ်စိတ်ပူနေကြတာပဲ၊ ေါ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အားလုံးရှင်းသွားပြီလေ ... " သီကျူးက စိတ်တိုတိုနှင့် ဖုန်းပိတ်ချလိုက်ပြီး 👯

ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လာကာ ...

"သောတနဲ့ မမကြီးက ဘယ်အချိန်ကတည်းက ထွက် သွားတာလဲ၊ ငါ့ကို တိတိကျကျ ပြောစမ်း" "ဟို ့ု ညနေ ငါးနာရီလောက်က ထွက်သွားတာ" "ဟ ့ု့ကြာပြီပဲ၊ ဒီအချိန်ထိ ဘယ်တွေလျှောက်ရှာမေ ന്രുഗ്നസ് ... "

အော်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 😝 ၂၂၅

"မိနီလည်း မသိဘူးလေ၊ မမကြီးက အစောပိုင်းတုန်းက မိနီဆီ ဖုန်းခဏခဏပြန်ဆက်နေသေးတယ်၊ အစ်ကိုလေး ပြန်လာရင် ကိုသောတမောင် ဖုန်းကို ဆက်ဖို့တော့ မှာ ခဲ့တယ်"

သီကျူးက စပ်မြန်မြန်ပင် ကိုယ့် ဂျီအက်အမ်ဖုန်း ခလုတ်တွေကို နိပ်ကာ သောတမောင် ဖုန်းကို လှမ်းခေါ်လိုက် တော့ ဖုန်းက စက်ပိတ်ထားသည်တဲ့။

သီကျူးက ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသ်တော့။ ကား တလည်း ဝပ်ရှော့မှာမို့ ရောက်ရာပေါက်ရာ လိုက်လျှောကဲရှာဖို့ လည်း အဆင်မပြေ။ ဘယ်ဆီရောက်မှန်း မသိသည့် မမကြီးနဲ့ သောတကို ဘယ်လိုရှာရမှန်းလည်း မသိတော့တာမို့ မမကြီး ုန်းပြန်ဆက်အလာကိုသာ စောင့်ရုံရှိပါတော့သည်။ သောတနဲ့ သွားတာဆိုတော့လည်း စိတ်ပူလောက်စရာမရှိဘူးဟု ထင်လို့ပင်။ သီကျူးက အိမ်ဖုန်းနားလေးမှာ မိနီနှင့်အတူ ထိုင်

ကာ မမကြီး ဖုန်းပြန်ဆက်အလာကို စောင့်နေမိဆဲ အိမ်ရှေ့ ဆီမှာ ကားရပ်သံကြားလိုက်ရပြီး ဖြူဥနဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေ အပြန်အလှန် နှုတ်ဆက်နေသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ခဏနေ ဆာ့ ဖြူဥက အိမ်ထဲဝင်လာကာ အသံမပေးဘဲ သူ့အခန်းဘက် သို့ လျှောက်သွားတာမို့ သီကျူးက မီးသီးအုပ်ဆောင်းလေးကို မြှောက်၍ ဖြူဥဘက်သို့ ထိုးထားလိုက်ရင်း ...

္န၂၂၆ 💠 ပုညခင်

"ဖြူဥ 🚅 အသံမပေး-ဘာမပေးနဲ့ ဘာဖြစ်လာတာလဲ"

"စိတ်ညစ်လို့ စောစောအိပ်တော့မလို"

"ဘာစိတ်ညစ်စရာ ရှိလို့လဲ"

"ငါ့ဖန်း ပျောက်သွားလို ... "

"ဘາ ... "

"အမလေး ့ လန့်လိုက်တာဟယ်၊ အော်လိုက်တာ အသံ

ဗြဲနဲ ... "

-"ဖုန်းတောင်ပျောက်ရအောင် နင်က ဘယ်လောက်တောင်

သတိလက်လွတ် ဖြစ်နေလို့လဲ"

"သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ သီချင်းဆိုရုံလောက်ပါဟာ၊ ငါ့ဖုန်း ကို အပေါ်ဝတ် အင်္ကျီအိတ်ထဲ ထည့်ထားတာ၊ အိုက်လ

လို အင်္ကျီချွတ်ပြီး ခုံပေါ် ပစ်တင်ထားလိုက်တာကို ဘင်္င လို ပျောက်သွားမှန်းမသိဘူး၊ သူငယ်ချင်းဖုန်းနဲ့ ပြန်ခေ

ကြည့်တော့လည်း ငါ့ဖုန်းက ဧရိယာပြင်ပမှာလို့ပဲ 🥞

နေတယ်"

"အေး ့ ့ အဲ့ဒီ နင့်ဖုန်းပျောက်တဲ့ကိစ္စ၊ ငါ့ဖုန်းပိတ်ထား မိတဲ့ကိစ္စကြောင့် အားလုံးလွဲကုန်တာ ့ ့ ၊ မမကြီး

ငါ့ကို ချောကလျာနဲ့ ခိုးပြေးတယ်ထင်ပြီး လိုက်ရှာ

တယ်တဲ့"

ပုည ချစ် 🕶 အားစ်တိုက်

ဒေင်သို့ ၂၅-နာရီအလို ... 💠 ၂၂၇

"ဟင် ့ ့ ဟုတ်လား၊ မမကြီး တစ်ယောက်တည်း လိုက် ရှာနေတာလား"

"သောတနဲ့ အတူထွက်သွားတာတဲ့"

သိကျူးပြောပြတော့မှ ဖြူဥက သိကျူးနဲ့ မိနိနား

မှာ မျက်နှာငယ်လေးဖြင့် လာထိုင်နေသည်။

သီကျူး၊ ဖြူဉ၊ မိနီတို့ သုံးယောက်လုံး အိမ်ဖုန်း ထားသည့် စင်ကလေးနားမှာထိုင်ကာ မမကြီး ဖုန်းပြန်ဆက် လာမည့်အချိန်ကို စောင့်နေခဲ့ကြပါသည်။

သီကျူးမှာတော့ အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း စိတ်ရှုပ် စရာကိစ္စနှင့် ရင်ဆိုင်ရတာမို့ ညနေတုန်းက ပဲခူးဘက်အထွက် တိုးဂိတ်နားလေးမှာ ကားရပ်လျက် ရည်းစားအသစ်ကလေးနဲ့ ကြည်နူးခဲ့ရတာလေးတွေပင် ပျောက်ချင်ချင် ဖြစ်နေရလေသည်။

 \circ

ဇဒင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 💠 ၂၂၉

"ဆီပြတ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး မမကြီး၊ ဆီက နေ့လယ် လောက်ကမှ ခြောက်ဂါလံတောင် ထည့်ထားတာ" သောတက ကားစက်ကို ပြန်နှိုးကြည့်လိုက်သော်

လည်း ကားက စက်နိုးမလာဘဲ ဝပ်ဝပ်သွားသည်။

"ကျွတ် ့ ့ အရေးကြီးနေပါတယ် ဆိုမှကွာ"

"စက်မနိုးတော့ဘူးလားဟင်"

"ဟုတ်တယ် မမကြီး ... ၊ ခဏနော် မမကြီး၊ ကျွန်တော် ကားဘောနက် သွားဖွင့်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

သောတက ကားပေါ် မှဆင်းပြီး သူ့ဘောက်စ်ဝက်

ဂွန်း ကားလေးရဲ့ ဘောနက်ရှိရာ ကားနောက်ပိုင်းသို့ လျှောက် သွားသည်။ မနောသည်လည်း သောတ တစ်ခုခုအကူအညီလို

ရင် ပေးနိုင်ဖို့ ကားပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့ပါသည်။

သောတက ကားဘောနက်ကို ဆွဲဖွင့်လိုက်တော့ ဘောနက်တွင်းမှ အပူငွေ့တွေ့ နှာိုက်ခနဲ တက်လာသည်။

"ဟား္ ့ကားက heat တက်နေတာပဲ၊ heat ဂိတ်

ကြေည့်လိုက်မိဘူး"

သောတသည် မမကြီး အမြန်ရောက်ချင်နေသည့် ခဲခူးကို မမကြီးထက်တောင် ပိုရောက်ချင်နေသူမို့ အလျင်လို

10:30 pm

"ဟ ့့ ကားက ဘာဖြစ်တာလဲ"
ရုတ်တရက် ကားထိုးရပ်သွားတာမို့ သောတ စိတ်
ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်ကာ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်
မိသည်။ နေရာက လူနေအိမ်ခြေတွေနဲ့ ခပ်ဝေးဝေး ... ။ ဟိုး
ဝေးဝေးမှာ အကြော်ဆိုင်လေးလား ... ထမင်းဆိုင်လေးလား
မသိသော ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်ကိုသာ ခပ်ပြပြ မြင်နေရသည်။
ထိုဆိုင်ကလေးမှာ ထွန်းထားသည့် မီးချောင်းအရောင်က လမ်းမ
ပေါ်သို့ ဖြာကျနေသည်။
"ဘာဖြစ်လို့လဲဟင် ... သောတ၊ ဆီပြတ်တာလား"

မနောက စိုးထိတ်သံလေးဖြင့် မေးလာသည်။ သောတက ခေါင်းယမ်းလိုက်ရင်း ...

ပုညခင်စ႒အားပေတိုက်

ပုည ချင်စ႒အပေါ် တိုက်

၂၃၀ 💠 ပုညခင်

ကာမှ အနှေးဖြစ်ရသည့်အတွက် စိတ်လည်းတို၊ စိတ်လည်းစော ကာ ကားရေတိုင်ကီအဖုံးကို အလျင်စလို လှည့်ဖွင့်လိုက်လေ သည်။

"သောတ ့ှမဖွင့်နဲ့ ၊ မဖွင့်နဲ့ ့ှေနောက်ဆုတ်"

"ရူး ္ . . ဖရူး . . . ဖရူး ဖရူး"

"ဟາ ... "

"ോഗഗ ... "

မနောသည် သောတ ရေတိုင်ကီဖုံးကို ဖွင့်လိုက် ကတည်းက အပူချိန်တက်နေသော ရေတိုင်ကီထဲက ရေပူတွေ ပန်းထွက်လာမလားဟု စိုးထိတ်ကာ အော်ဟစ်တားမြစ်ရင်း သောတထံ တရှိန်ထိုး ပြေးသွားကာ သောတကို ခါးမှဆွဲဖက် လျက် နောက်သို့ ဆောင့်ဆွဲလိုက်တာမို့ ပန်းထွက်လာသော ရေပူတွေက သောတ လက်ဖျံတစ်ဝိုက်ကိုသာ ပက်စင်သွားပြီး သောတရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က မန္ဓနာ ကိုယ်ပေါ်သို့ ပိကျလဲပြိုသွား သည်။

> "အာ ့ မမကြီး ့ ဆောရီး ့ ဆောရီး၊ ကန်တော့ ့ ကန်တော့ ့ ့"

> > သောတ အမြန်ထရပ်ကာ မမကြီးကို ဆွဲထူလိုက်

အော်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 🤹 ၂၃၁

သည်။ မမကြီးက ပြိုလဲနာကျင်သွားတာကိုဂရမစိုက်ဘဲ သောတ လက်တွေကိုသာ ပြန်လည် ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်ရင်း သောတ လက်ကို ငုံ့ကြည့်ကာ ...

"ကြည့်စမ်း ... ရေနွေးပူတွေ လောင်ကုန်ပြီ၊ အရမ်းဖွင့် ရသလား သောတရယ်၊ ဒီလိုမျိုးဖြစ်တာ မမကြီး တွေ့ဖူး လို့ သောတကိုလှမ်းတားတာ၊ သီကျူးလည်း သူ့ဂျစ်ကား ဟိုတက်ပြီး ခုလိုဖြစ်ဖူးတယ် ..."

"ကျွန်တော်လည်း စိတ်စောပြီး အမှတ်တမဲ့ ဖွင့်လိုက်မိ တာ၊ ကျွန်တော် ထွက်လာခါနီး ကားရေတိုင်ကီထဲမှာ ရေရှိမရှိ မစစ်ခဲ့မိဘူး၊ ရေနည်းနေတာနဲ့ ကားကလည်း အင်ဂျင်ကိုင်ထားတာ မကြားသေးတာနဲ့ ဟိတက်ပြီး ထိုးရပ်သွားတာ၊ ကျွန်တော် အသုံးမကျတာပါ မမကြီး ရာ၊ ကျွန်တော့်ကြောင့် မမကြီး ပင်ပန်းသွားပြီ၊ ဘယ်နား နာသွားလဲဟင် မမကြီး ..."

"မမကြီးက ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ မင်းလက်တွေတော့ အပူ လောင်ကုန်ပါပြီ"

"နည်းနည်းပါ မမကြီးရ ... "

"အို ... မနည်းပါဘူး"

ပုည ခင် • ာ ဆားစ်တိုက်

ပုညခင်ခ႒အားစ်တိုက်

၂၃၂ 🌼 ပုညဆ်

"လက်ပဲထိတာ တော်သေးတာပေါ့၊ မမကြီးသာ လှမ်း မဆွဲရင် ကျွန်တော့်မျက်နှာ စုတ်ပြတ်သပ်သွားလောက် ပြီ"

နှစ်ယောက်လုံးဟာ မလှမ်းမကမ်း ဈေးဆိုင်လေး မှ ဖြာထွက်နေသော မီးချောင်းအရောင်ကိုသာ အားပြုလျက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ပျာယာခတ်အောင် ဂရုတွေစိုက်၊ ကျေးဇူးတွေတင်၊ စိတ်တွေပူလျက်ရှိသည်။

မနောကလည်း မသဲမကွဲသာ မြင်ရသည့် သောတ ရဲ့ လက်ဖျပေါ်က အပူလောင်ဒဏ်ရာတချို့ကို သေသေချာချာ ငုံ့စိုက်ကြည့်ရင်း တကျွတ်ကျွတ် စုတ်သပ်သနားစိတ်ပူနေသည်။ သောတကလည်း ကိုယ့်ကို ဝင်ဆွဲရသဖြင့် လဲမြိ

ကျရရှာသော မမကြီးကို ဘေး ဘယ်ညာက သေချာကြည့်ရင်း ဘယ်နေရာမှာများ ထိခိုက်ပွန်းပဲ့သွားလေသလဲရယ်လို့ ပျာပျာ သလဲ စေ့ငှနေသည်။

သောတသည် ကိုယ့်လက်တွေကို စိုးရိမ်တကြီး ဆုပ်ကိုင်ထားဆဲဖြစ်သော မမကြီးရဲ့ ဘယ်ဘက်လက်ဖျံဆီက လက်ခနဲဖြစ်သွားသော နာရီအဟောင်းလေးဆီ အကြည့်ရောက် သွားမိကာ မမကြီး မွေးနေ့ရောက်ရင်တော့ နာရီဖိုး ပိုက်ဆံ ပြည့်ကောင်းပါရဲ့ဟု စဉ်းစားလိုက်မိသည်။ ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို ... 🏚 ၂၃၃

မမကြီး ပတ်ထားတဲ့ နာရီပုံစံလေးဟာ ရိုးရိုးတုံး တုံးလေးပင် ... ။ မိဘအပေါ် သိတတ်ပြီး သူ့အတွက် အပိုငွေ မကုန်ရအောင် အမြဲချွေတာတတ်သော မမကြီးက ဒီနာရီလေး ကိုပဲ စွဲမြဲပတ်နေတာ နှစ်ပေါင်းကို မနည်းတော့ ... ။

မမကြီးက တိဗီမှာ နာရီကြော်ငြာ လာပြီဆို တက်တင်းထိုးနေရာက ဆတ်ခနဲ ခေါင်းမော့လာကာ သေချာ စိုက်ကြည့်နေတတ်သည်။ မဂ္ဂဇင်း ဂျာနယ်တွေထဲမှာ နာရီ ကြော်ငြာတွေ့လျှင် ထိုစာမျက်နှာမှ တော်တော်နဲ့မခွာတော့ ... ။ သောတနဲ့အတူ ဈေးသွားသည့် လမ်းတစ်နေရာမှာ စိုက်ထူထား သည့် နာရီကြော်ငြာ ဗီနိုင်းဘုတ်ကြီးနားရောက်လျှင် ခြေလှမ်း လေး မသိမသာ နေးသွားကာ မော့ငေးသွားတတ်သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် သောတက မမကြီးအတွက် နာရီ လေးတစ်လုံး ဝယ်ပေးနိုင်ဖို့ ငွေစုနေခဲ့တာပင်။ တစ်ပတ်မှာ သုံးရက်သာ ကွန်ပျူတာသင်တန်းမှာ နည်းပြလုပ်ရသည့် သူ့ ဝင်ငွေကလည်း မများလှတာမို့ နာရီဖိုးရဖို့ အချိန်ကြာကြာ ငွေစုခဲ့ရပါသည်။ မမကြီး မွေးနေ့နှင့် သူ့မွေးနေ့က တစ်လသာ ခြားပါသည်။ သောတ မွေးနေ့ပြီးမှ မမကြီးမွေးနေ့သို့ ရောက်မှာ ပင် ... ။ နာရီဖိုး မပြည့်မိမှာစိုးလို့ ဒီနှစ်မွေးနေ့မှာ သူငယ်ချင်း

တွေကိုတောင် ဘာမှမကျွေးဘဲ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက် မည်ဟု စိတ်ကူးထားခဲ့ပါသည်။

> "သောတ... ဒီတစ်နေရာပဲ ထိတာ ဟုတ်ရဲ့လား၊ လက် မောင်းတွေ ပခုံးတွေရော ထိသေးလား သေချာပြန်ကြည့် ပါဦး၊ သွေးပူတုန်းဆို နာလို့နာမှန်းမသိ ဖြစ်နေတတ် တယ်"

မမကြီးစကားကြောင့် သောတက မမကြီးရဲ့ နာရီ လေးဆီမှ အကြည့်ကို ရုပ်သိမ်းလိုက်ပြီး ...

> "ဒီတစ်နေရာပါပဲ မမကြီးရဲ့၊ စိတ်မပူပါနဲ့၊ မမကြီး ကားထဲ ခဏဝင်ထိုင်နေလိုက်ဦး၊ ကျွန်တော် ဟိုရှေ့နားက ဆိုင်လေးကိုသွားပြီး ရေရှာလိုက်ဦးမယ်၊ ကားရေတိုင်ကီ ထဲကို ရေဖြည့်ဖို့ရော၊ အေးသွားအောင် တိုင်ကီပေါ်ကို လောင်းချဖို့ရော ရေများများလိုတယ်"

> "မမကြီးလည်း လိုက်ခဲ့မယ်၊ တစ်ယောက်တည်း မကျန်ခဲ့ ရဲဘူး"

"ဒါဆိုလည်း လိုက်ခဲ့လေ ... "

သောတက ကားစက်ဖုံး ပြန်ပိတ်၊ ကားတံခါးတွေ ကို သော့ချပြီး မနောနှင့်အတူ မလှမ်းမကမ်းက ဈေးဆိုင်လေး ဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။

ပုည 🕫 ၆ 👓 ဆု ပေါ် တို က်

အော်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🚅 🌼 ၂**၃၅**

ဆိုင်လေးမှာ ဘီးဖာသောဆိုင်နှင့် ကွမ်းယာဆိုင် တွဲနေသော ဆိုင်လေးပင် ... ။ သောတက အကျိုးအကြောင်း ပြောပြ အကူအညီတောင်းပြီး ရေပုံးရော ရေပါတောင်းကာ ကားဆီသို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။ ရေတိုင်ကိ ရေဖြည့်၊ ရေ လောင်း လုပ်လိုက်ပြီး ...

> "ရေတစ်ပုံးနဲ့တော့ မရဘူး မမကြီး၊ တိုင်ကီအေးသွား အောင်ဆို လေးငါးပုံးလောက်လောင်းမှ ဖြစ်မယ်၊ ဟို ဘီးဖာဆိုင်ကနေ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် သွားသယ်ရမှာ၊ မမကြီး ကားထဲမှာပဲ နေခဲ့ပါလား"

> "မမကြီးလည်း ကူသယ်ပေးမယ်လေ၊ တစ်ခေါက်တစ်ပုံး တော့ နိုင်ပါတယ်"

"နေပါ၊ မမကြီး မလုပ်ပါနဲ့"

"နှစ်ယောက်အတူသယ်တော့ မြန်မြန်ပြီးတာပေါ့၊ မမကြီး လည်း ဒီလောက်တော့ လုပ်နိုင်ပါတယ်၊ သိပ်လျှော့ မတွက်ပါနဲ့"

"လျှော့မတွက်ရဲပါဘူးဗျာ"

မမကြီးအပြောကြောင့် သောတက ရယ်မောရင်း င်ပြုလိုက်လါသည်။

ခွင့်ပြုလိုက်ရပါသည်။

မနောက ကားရဲ့တစ်ဖက်ခြမ်း အကွယ်လေးသို့

ပုည ခင် ⇒ာ ဆားစ်တိုက် 📉 🥂 🕦

ეგც 🌼 ပုညခင်

လျှောက်သွားကာ ထဘီကို နည်းနည်းတိုတို ဝတ်လိုက်ပြီး သောတနှင့်အတူ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လိုက်လာသည်။ ထို့နောက် သောတက ရေနှစ်ပုံး၊ မနောက တစ်ပုံးသယ်ကာ ကားဆီသို့ အတူပြန်လျှောက်လာကြသည်။

သောတကတော့ မမကြီးရဲ့ အားကြိုးမာန်တက် ရေသယ်ပေးနေပုံကလေးကို ငဲ့ငဲ့ကြည့်ရင်း မမကြီးကို သနား အားနာနေရသည်။

ရေငါးပုံးလောက် လောင်းပြီးတော့မှ သောတက သက်ပြင်းချရင်း . . .

"ဒီလောက်ဆိုရင်တော့ ရပါပြီ"

"ဆက်မောင်းလို့တော့ မရသေးဘူး မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် မမကြီး၊ အင်ဂျင်အေးအောင် အနည်းဆုံး တစ်နာရီလောက်တော့ စောင့်ပြီးမှ ဆက်မောင်းလို့ရမယ်"

"ဖြစ်လာမှတော့ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ၊ စောင့်ရမှာပေါ့၊

ဟိုဆိုင်ကလူတွေကို အကူအညီတောင်းပြီး ကားကို လမ်း

ဘေးရောက်အောင် တွန်းရွှေ့ထားမှ ဖြစ်မယ်"

သောတက ဘီးဖာဆိုင်နားက လူတွေကို အကူ

အညီ သွားတောင်းတာမို့ ကားကိုလာဝိုင်းတွန်းပေးကြသဖြင့် အဆင်ပြေသွားသည်။

ပုညခင် 👓 အားပေါ် တိုက်

ဇောင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🌼 ၂၃၇

မနောက ဆိုင်ကလေးဆီ လှမ်းမျှော်ငေးလိုက်ရင်း "သောတ ့့ အဲ့ဒီဆိုင်လေးမှာ အများသုံးဖုန်း တွေ့မိ လား"

"မတွေ့မိဘူး မမကြီး"

"အိမ်ကို ပြန်ခေါ်ကြည့်ချင်တာ၊ သီကျူး ဖုန်းလည်း ဖွင့်လိုဖွင့်ငြား ဆက်ကြည့်ချင်သေးတယ်"

"ဒီနားမှာတော့ ဖုန်းမရှိလောက်ဘူး၊ ပဲခူးရောက်မှပဲ ဆက် ပါတော့ မမကြီးရယ်"

"အေးလေ ့ ့ခုနေဆက်လည်း အကြောင်းထူးမယ်မထင် ပါဘူး၊ နောက်ဆုံး ဖုန်းဆက်ထားတာလည်း တစ်နာရီ လောက်ပဲ ရှိသေးတာ"

မနောက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နှစ်သိမ့်သလိုလေး ပြောလိုက်သည်။

အဲ့ဒီနောက်မှာတော့ သောတမောင်နှင့် မနောတို့ သည် လမ်းမဘက်သို့ မျက်နှာမူကာ ကားကို နှစ်ယောက်အတူ ှီရပ်ရင်း အင်ဂျင်အေးလာမည့်အချိန်ကို စောင့်နေခဲ့ကြလေသည်။ ဘီးဖာဆိုင်လေးနားမှာလည်း ဝါးကုလားထိုင်

အစုပ်လေး တစ်လုံးကလွဲပြီး ထိုင်စရာအပိုမရှိ၊ ကားထဲမှာဆို လည်း ပူအိုက်လှတာမို့ ကားကိုမှီကာသာ ရပ်နေခဲ့ကြတာပင်။

ပုညခင်စ႒အားပေါ်တိုက်

၂၃၈ 🔁 မှညခင်

နှစ်ယောက်ရပ်နေသည့် အကွာအဝေးဟာ တစ်ပေ လောက်သာ ကွာတာမို့ လေတစ်ချက်ဝေ့တိုက်လာတိုင်း မမကြီး ဆီက ရေမွှေးနဲ့ လည်း မဟုတ်သော ချို့အီအီအနဲ့ တစ်မျိုးလေးကို ရှုရှိုက်မိရင်း သောတ စိတ်တို့ ကတိမ်းကပါး ဖြစ်လာပါသည်။ မှောင်ပျပျ ညရိပ်အောက်မှာ ငြိမ်သက်စွာရပ်နေကြ

ရင်းက တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အသာအယာပင် ငဲ့ကြည့် မိကြသည်။ ထို့နောက် တုန်လှုပ်တိမ်းမူးစွာပင် မျက်နှာလွှဲလိုက် ရသည်။

သောတသည် ဒီအချိန်လေးမှာ မမကြီးကို ချစ် ကြောင်း ဖွင့်ပြောလိုက်ရင် ကောင်းလေမလားဟု စဉ်းစားမီ သည်။ ဒီလိုအချိန်မှာမှမပြောဖြစ်လျှင် နောက် ပြောရဲဖို့ မသေချာ တော့လို့ပင်။

သို့သော် ... မမကြီး စိတ်ပူပင်နေရသည့် အချိန်ရှိ မို့ ပြောရမှာလည်း အားနာသည်။ အခွင့်အရေးယူရာလည်း မကျချင်။ ဗြုန်းစားကြီး ဖွင့်ပြောဖို့လည်း မရဲ။ သိကျူးကတော့ ပြောထားသည်။

"မင်း ချစ်နေတဲ့အကြောင်း သူရိပ်မိလာအောင် ရေလ မြောင်းပေး စကားမျိုးတွေ အရင်ဆုံး ပြောပေးပေါ့

စုညာခင်စ႒နားစ်တိုက်

၁၁၆သို့ ၂၅ နာရီ အလို ... 😛 💢 🥫

သောတသည် ကိုယ့်အချစ်ကို မမကြီး ခံစား**ရိပ်မိ** လာစေမည့် စကားမျိုးကိုပဲ အရင်ဆုံး ပြောဖို့ ဆုံးဖြတ်ကာ "မမကြီး . . ." "ဟေ ."

သောတခေါ်သံကြောင့် မမကြီးက သောတဘက် သို့ အသာအယာ လှည့်ကြည့်လာသည်။

"ကျွန်တော် ပိုက်ဆံစုနေတာ ဘာလုပ်ဖို့လဲ သိလား" "မင်းပြောတော့ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ကစ်စုံတစ်ခု ဝယ် ပေးချင်လို့ဆို"

"တစ်စုံတစ်ယောက်ဆိုတာ ဘယ်သူ၊ တစ်စုံတစ်ရာ ဆိုတာ ဘာဆိုတာ မမကြီး မသိချင်ဘူးလား"

"သိချင်ပေမယ့် မင်းက ထပ်မမေးနဲ့တော့ မဖြေဘူးဆိုလို့ မမေးတော့တာလေ ့ ့ "

"အခု ဖြေမယ်ဆိုရင်ရော ..."

"မင်းပဲ ပြောရမှာ ရှက်တယ်ဆို ... "

"အခု မရှက်တော့ဘူး၊ ပြောပြမယ်"

"ကဲ ... ဒါဆိုလည်း ပြော"

သောတက လက်ညှိုးလေးတစ်ချောင်း ထောင်

လိုက်ရင်း ...

ပုည ခင် •ာ အားစ်တိုက်

၂၄၀ 💠 ပုညခင်

"တစ်စုံတစ်ခုဆိုတာက လက်ပတ်နာရိကို ပြောတာ" သောတက ထောင်ထားသော လက်ညှိုးကို ရုပ် သိမ်းကာ ခဏငြိမ်သွားသည်။ မနောက သောတကို စူးစူးစမ်း စမ်းလေး စိုက်ကြည့်နေသည်။

"ပြီးတော့ …"

သောတက လက်ညှိုးလေးတစ်ချောင်း ထောင် လိုက်ပြန်ရင်း ...

"တစ်စုံတစ်ယောက်ဆိုတာက 🛒 "

ဟု ပြောကာ လက်ညှိုးလေးကို မနောဘက်သို့ တဖြည်းဖြည်း ရွှေ့လာခဲ့ပြီး မနောရဲ့ပခုံးစွန်းကို ဇတ်ဆို ထောက် ပြလိုက်ရင်း ...

"မမကြီးကို ပြောတာ ... "

"౮ర్..."

မနောသည် မထင်မှတ်သည့် သောတရဲ့ အပြုအမူ လေးကြောင့် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားပါသည်။ ပြီးတော့ ပီတိချိုမြ သွားပါသည်။

သူလည်း ကိုယ့်လိုပါပဲလား . . ။ ကိုယ်နဲ့ အကြ တူနေပါလား။ ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 🐞 ၂၄၁

သို့သော် ့ဲ့ မနောက ခုချိန်မှာ သောတလိုတော့ ဖွင့်ပြောမပြလိုက်ချင်။

မနောက စကားတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ ကိုယ့်ရဲ့ မဖုံးနိုင် မဖိနိုင် ပြုံးလဲ့လာသော မျက်နှာကလေးကို တစ်ဖွက်သို့ လှည့်ထားလိုက်မိသည်။

သောတကတော့ မနော အဲ့ဒီလို မထုံတတ်သေး

လုပ်နေတာလေးကို အသည်းယားသွားမိပါသည်။ တကယ်ဆို မမကြီးအနေနဲ့ တစ်ခုခုတော့ ပြန်ပြော

သင့်တာပေါ့ ူး။ "မမကြီး ... "

"ເບກຸຸ"

"ဘာဖြစ်လို့ မမကြီးကို နာရီဝယ်ပေးချင်တာလဲ သိလား"
"မမကြီး နာရီက ပုံတုံးနေလို့ မဟုတ်လား၊ မမကြီး
အတွက် အဲ့ဒီလောက် ပိုက်ဆံစုမနေပါနဲ့ သောတရယ်၊
ဒီနာရီလေးကိုလည်း မမကြီး ကြိုက်ပါတယ်"
"ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က အရမ်းဝယ်ပေးချင်နေလို့ပါ၊
ဘာဖြစ်လို့ အရမ်းဝယ်ပေးချင်နေတာလဲ သိလား"
"သီကျူး အစ်မမို့လို့ပေါ့၊ မင်းကို ဟင်းကောင်းကောင်း
ချက်ကျွေးတဲ့သူမို့လို့ပေါ့"

ပုည ခင် ဧဒဆုပ်တိုက်

၂၄၂ 🍖 ပုညခင်

"ဟာ ့္ မမကြီးကလည်းဗျာ"

စိတ်ပျက် လက်ပျက်ဖြစ်သွားတဲ့ သောတ ပုံစံလေး

ကြောင့် မနော စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါသည်။ သောတက ပွင့် လင်းချင်ပုံရပေမယ့် မနောကတော့ မပွင့်လင်းရဲပါ။ မနောရဲ့ စိတ်ထားအမှန်ကတော့ဖြင့် သောတလိုပဲ မနောလည်း သောတ အတွက် ဟန်းဆက် ဝယ်ပေးဖို့ ပိုက်ဆံစုနေကြောင်း ပြောပြ

လိုက်ချင်တာပါ ... ။ သို့သော် ... မနောက သတ္တိမရှိသူပါ။

"မမကြီးကရော ဘယ်သူ့အတွက် ဘာဝယ်ပေးမလို့ စုနေ

တာလဲ ..."

"ပြောမပြချင်သေးဘူး"

"ကျွန်တော်ကျ ပြောပြရတယ်"

"မင်းဘာသာ ပြောပြတာလေ၊ မမကြီး ပြောခိုင်းတာမှ

မဟုတ်တာ"

"မမကြီးက မတရားပါဘူး"

မနောက ရင်မောစွာ တစ်ဖက်သို့လှည့်၍ ငေးမော

နေလိုက်မိသည်။ မနောရင်မောရတာ ခုမှမဟုတ်ပါ။ သောတနဲ့ ချစ်သူတွေဖြစ်ဖို့ စိတ်ကူးလိုက်တိုင်း သောတမျက်နှာကို သီကျူး လှိမ့်ပိမ့်ထိုးနေတာကိုပဲ မြင်ယောင်မိသည်။ အိပ်မက်တွေထဲမှာ သီကျူးက သောတကို ထိုးနှက်နှိပ်စက်နေသည်။ ပြီးတော့

ပုညခင် •ာ ဆာပေါ်တိုက်

အော်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 🌼 ၂၄၃

ဖြူဥကလည်း လှောင်ပြောင်သရော်ရိပ်စွန်းသော မျက်ဝန်းများ ဖြင့် မနောကို ကြည့်လာမှာ သေချာသည်။

သောတကတော့ နှတ်ဆိတ် အေးစက်လွန်းသော

မမကြီးကြောင့် ရင်ထဲမှာ နာကျင်ရသည်။

သောတသည်လည်း မမကြီးလိုပင် နှုတ်ဆိတ်နေ လိုက်မိရင်း သိကျူးရဲ့ စကားတွေကို သတိရတော့ ရင်ဘတ်ထဲ မှာ လတ်ဆတ်နွေးပူလာသည်။

"အချစ်စိတ်ဆိုတာ ရဲရဲတောက် စိတ်တစ်မျိုးပဲကွ၊ အချစ် စိတ်သာ တကယ်ပြင်းထန်ရင် မလုပ်ရဲတာ ဘာမှမရှိ တော့ဘူး၊ စည်းတွေ ဘာတွေ နားထားလိုက် ... " "မင်းချစ်နေတဲ့အကြောင်း သူရိပ်မိအောင်ပြောတာတောင် သူက မထုံတတ်သေးလုပ်နေဦးမယ်ဆိုရင်တော့ မလွတ် တမ်း ဖက်ပြီး ချစ်တယ် ... ချစ်တယ်လို့သာ ပြောလိုက် တော့ပေါ့ကွာ ... "

သောတသည် သီကျူးစကားကို ထပ်ခါ ထပ်ခါ ဇွန်တွေးကြည့်ရင်း သီကျူးပြောသလို လုပ်လိုက်ရင် ကောင်း လားဟု စဉ်းစားနေမိသည်။

စဉ်းစားရင်းကပင် မမကြီးကို ငဲ့ကြည့်မိစဉ်မှာ ခကြီး လှမ်းကြည့်လာတာနှင့် ဆုံပြန်သည်။ မမကြီးက ကပျင ၂၄၄ 🌼 ပုညခင်

ကယာ မျက်လွှာချကာ မျက်နှာပြန်လွှဲသွားသည်။ သောတက တော့ ရင်ခုန်တုန်လှုပ်လျက်ပင် ဝိုးတဝါး မြင်နေရသော မမကြီး ရဲ့ လည်တိုင်ကလေးကို ငေးကြည့်နေခဲ့မိသည်။

မနောသည် မြန်ဆန်လာသော ကိုယ့်ရင်ခုန်သံကို ကိုယ့်ဘာသာ စိတ်ပျက်ရသည်။ ကိုယ့်တုန်လှုပ်နေမှုကို သောတ ရိပ်မိသွားမှာစိုးတာမို့ တစ်ဖက်သို့ လှည့်နေရတာ ကြာတော့ လည်ပင်းကလေးတောင် ညောင်းလာရပါသည်။

သောတကတော့ မနောဘက်သို့ မသိမသာလေး

တိုးရွေ့ရပ်လိုက်သည်။ စောစောက တစ်ပေလောက်ကွာပေမ**ယ့်** ခုတော့ ခြောက်လက်မလောက်ပဲ ကွာတော့သည်။

သောတသည် မမကြီးရဲ့ ပခုံးလေးကို လှမ်းဖက် ရင် ကောင်းမလားဟု စဉ်းစားသတ္တိမွေးကာ မမကြီးဘက်က

လက်တစ်ဖက်က မသိမသာလေး မြောက်တက်လာသည်။ သို့သော် ပခုံးကို မဖက်ရခင် လက်ကို ပြန်ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။ ပြီးတော့ မရဲတရဲဖြင့် လက်ကမြောက်တက်လာပြန်သည်။ ကိုင

လက်ကို ပြန်ရပ်သိမ်းရပြန်သည်။ နောက်ဆုံးတော့ သောတဏ

လက်ပိုက်ကာ လက်**ဖျားနှစ်ဖက်ကို ချိုင်း**ကြားမှာညှပ်ထား**လို**ေ

ရသည်။

မနောသည် ကြာတော့ ညောင်းလာပြီဖြစ်သေ

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 💠 ၂၄၅

လည်ပင်းကလေးကို သောတဘက်သို့ လှည့်ချင်လာသည်။ ဒီ အတိုင်းသာ ဒီနားမှာ သူနဲ့ယှဉ်တွဲပြီး ရပ်နေမိရင် သူ့ပခုံးပေါ် သို့ ခေါင်းကလေးပင် ငဲ့စောင်းမှေးမှီချင်စိတ် ပေါက်လာတော့ မှာမို့ မနောက ကားကိုမှီရပ်နေရာမှ ကိုယ်ကို မတ်လိုက်ပြီး အညောင်းပြေလိုလို ဟိုနားဒီနား လျှောက်နေလိုက်မိသည်။

သောတသည် နောက်ခိုင်းနေသော မမကြီးရဲ့ ကျောပြင်လေးကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရင်း နောက်ကနေ ကျုံးဖက် ပြီး 'ချစ်တယ် ချစ်တယ်' လို့ ပြောလိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ကာ မမကြီး နောက်နားသို့ တရွေ့ရွေ့ ချဉ်းကပ်လာနေသည်။

မနောသည် လှည့်မကြည့်သော်လည်း ကားလမ်း မပေါ် ထင်လာသည့် သောတရဲ့အရိပ်ကြောင့် သောတ ချည်း ကပ်လာနေတာကို သိတာမို့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ရင်ခုန်သံ တွေသာ ဝုန်းခိုင်းကျဲလာသည်။

သောတသည် မမကြီးကို လှမ်းဖက်ဖို့ လက်ရွယ် လိုက်ပြီးမှ ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေသည်။ ဒီလိုလုပ်လိုက်ရင် ဣန္ဒြေမရ ဖြစ်သွားမလား၊ မမကြီးကို အရှက်ရအောင် လုပ်သလိုများ ဖြစ်သွားမလား။

သောတ တွေဝေနေဆဲမှာပဲ ...

"တိ... တိ... တီ... တီ"

ပုည ခင် ⊕ ႒ဆားပေါ်တိုက်

၀ည နင် **၈၁ အု** ဝါတို က်

၂၄၆ 💠 ပုည္သခင်

"ဟາ..."

ကားတစ်စီးက ဟွန်းအဆက်မပြတ်တီးကာ အရှိန် ပြင်းစွာဖြင့် သောတတို့နားမှ ဝိုးခနဲ ပွတ်ကပ်မောင်းသွားတာမို့ နှစ်ယောက်လုံးကို လေဟပ်သွားပြီး အလန့်တကြား နောက်ဆုတ် လိုက်မိကြသည်။

"လန့်လိုက်တာဟယ် ... "

"ကားမောင်း ရမ်းကားလိုက်တာကွာ ... "

ထိုကားကြောင့်ပင် နူးညံ့စွာ မိန်းမောနေသော သောတနှင့် မနောတို့ရဲ့ စိတ်တွေ ပြန်လည်နိုးထလာရပါသည်။

O O O.

"မမကြီးနဲ့ ကိုသောတမောင်ကတော့ ပျော်နေကြမှာပဲ နော်"

သီကျူးနဲ့ ဖြူဥတို့က ဖုန်းစောင့်ရင်း ငိုက်စပြုလာ ချိန်မှာ မိနီရဲ့ အသံက တိတ်ဆိတ်မှုကို ဖြိုခွင်းတာမို့ သီကျူး ရော ဖြူဥပါ ခေါင်းထောင်လာမိကာ သီကျူးက မျက်မှောင် ကြုတ်ရင်း ...

"မိနီ ... နှင့် ဘာစကားပြောတာလဲ"

"ဟိုဟာလေ ့ မမကြီးတို့ ပျော်နေကြမှာပဲလို့ ပြောတာ" "ငါ့ကို လိုက်ရှာနေပါတယ်ဆိုမှ ဘာကိစ္စ ပျော်ရမှာလဲ၊

ဘာပျော်စရာရှိလိုလဲ ... "

"ညဘက်ကြီး ကားလျှောက်စီးနေရတာ ပျော်စရာကြီးပေါ့ အစ်ကိုလေးရဲ့ ့ မိနီဆို အဲ့လိုစီးချင်တာ တစ်ခါမှ

မစီးရဘူး"

ပုညခင် ေဘေနာဝ်တိုက်

ပုည ခ**င် • ာ အားပိ တို က်**

၂၄၈ 🏚 ပုညခင်

"ஸ்..."

"ദിന് ... "

"അ . . . "

ဖြူဥက မိနီခေါင်းကို လှမ်းခေါက်လိုက်တာမို့

မိနီက သူ့ခေါင်းသူ ပြန်ပွတ်လိုက်ရင်း 🛒

"နာလိုက်တာ ့္၊ မမဖြူဥက မိနီကို ဘာလို့ ခေါက် တာလဲ၊ ဘလိုင်းကြီး ့္ "

"အောင်မယ် ... နင်ကများ၊ ဘာ ဘလိုင်းကြီးလဲ၊ ဒီမှာ စိတ်ပူနေပါတယ်ဆိုမှ နင်က မဆီမဆိုင် ဘာတွေလျှောက်

ပြောမှန်း မသိဘူး"

"စိတ်ပူရတဲ့ လူတွေကလည်း ငိုက်နေလိုက်ကြတာ၊ မိနိ ဆို လုံးဝ မငိုက်ဘူး၊ ဖုန်းသံကို နားစွင့်ထားတာလည်း နားရွက်ကိုထောင်နေတာပဲ"

"နားရွက်ထောင်ရအောင် နင်က ခွေးလား".

"တင်စားပြီး ပြောတာပါ"

"ခွေးနဲ့နှိုင်းပြီးတော့များ တင်စားရတယ်လို့၊ ငပေါမ ...့"

မိနီက ခဏတော့ငြိမ်သွားသည်။ သိကျူးနဲ့ ဖြဉ လည်း ပြန်ငိုက်သွားကြပြန်သည်။ ခဏကြာတော့ မျက်လုံးကို

အပေါ် လှန်ကာ တောင်တောင်အီအီ စဉ်းစားနေသော မိနီက

ကောက်ခါငင်ကာဖြင့် ...

အောင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 👑 🍎 ၂၄၉

"မမဖြူဥနဲ့ အစ်ကိုလေးတို့ စိတ်ပူတယ်ဆိုတာလောက် ကံတော့ ကိုသောတမောင်က ပျင်းတောင် ပျင်းသေး တယ်"

"ဘາ ..."

မိနီ စကားကြောင့် သီကျူးတို့ ခေါင်းထောင်လာ

ရပြန်ကာ ...

"ဘာ ့ ဘာ ့ ဘာ ့ နင် ဘာပြောလိုက်တယ်" "အစ်ကိုလေးတို့ စိတ်ပူတာလောက်တော့ ကိုသောတ မောင်က ပျင်းတယ်လို့ ပြောတာ ့ "

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ... "

"ကိုသောတမောင်က မမကြီးအတွက်ဆို တစ်ချိန်လုံး စိတ်ပူနေတာပဲဟာ၊ မမကြီး တစ်ယောက်တည်း ဈေး သွားဝယ်ရင်လည်း စိတ်ပူတာပဲ၊ အစ်ကိုလေးတို့ စိတ်ပူ မပေးတဲ့ကိစ္စတွေမှာလည်း သူက စိတ်ပူပေးတာပဲ" "အဲ့ဒါ ဘာဖြစ်လဲ ..."

"ပျော်စရာကောင်းတာပေါ့"

"ဘາ…"

"အဲ့လို ဂရုစိုက်ခံရတာ ပျော်စရာကောင်းတာပေါ့၊ မမကြီး ဆိုလည်း ကိုသောတမောင်ကို ဂရုစိုက်တာပဲ၊ ကိုသောတွ

ပုည ေစ် ော အားစ်တိုက်

ပုည ခင် ောဒဆုပ်တိုက်

၂၅၀ 🀞 ပုညခင်

မောင် ထမင်းစားရင် အရိုးတွေဘာတွေတောင် ထွင်ကျွေး တာ သိလား၊ ဟီဟို ...-ပျော်စရာကြီး ... "ု မိနိစကားကြောင့် သီကျူးနဲ့ ဖြူဥတို့ တစ်ယောက်

မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်မိကြပါသည်။

"ဖြူဥ ... သူပြောတာ ဟုတ်လား"

"မသိဘူးလေ၊ ငါတော့ တစ်ခါမှ မမြင်မိပါဘူး" "ဘယ်မြင်မလဲ၊ မမဖြူဥတို့က မီးဖိုချောင်ထဲမှာမှမနေ

တာ၊ မိနီက မီးဖိုချောင်ထဲမှာ နေတော့ အမြဲမြင်တယ်"

မိနီ စကားကြောင့် သီကျူးရော ဖြူဥပါ မျက်လုံး တွေ ကျယ်လာကြသည်။

သီကျူးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကြုတ်နှင့် စဉ်းစား

နေမိပါသည်။ ဒီကောင်က မမကြီးကို ဂရုစိုက်တာ၊ မမကြီးက

ဒီကောင့်ကို ဂရုစိုက်တာကို သိပေမယ့် သိကျူးစိတ်ထဲမှာ ဘာမှ အရေးလုပ် တွေးမနေဘဲ အမှတ်တမဲ့ပင် နေခဲ့မိတာ။ သောတက

ကိုယ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အိမ်ကို ဝင်ထွက် ပြီး အိမ်ကလူတွေနဲ့ ရင်းနှီးခဲ့တာမို့ မမကြီးနဲ့ သောတတို့

ရင်းနှီးခင်မင်ကြတာလည်း အဆန်းတကြယ်တော့ မဟုတ်ခဲ့ပါ။

ဖြူဥနဲ့ လည်း ရင်းနှီးနေတာပင်။

ရည်းစားဗျောက်သောက်ထားကာ လမ်းများတတ်

ဇဒင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 🔐 🌼 ၂**၅၁**

သော သီကျူးထက် အေးဆေးကျိုးနွဲသော သောတမောင်ကို မမကြီးက ပိုပြီး အရေးပေးချင်တာမျိုးတော့ရှိပါသည်။ ဒါက လည်း လိမ္မာတဲ့သူကို ပိုပြီး နှစ်သက်တတ်တဲ့ လူ့သဘာဝဟု ဆိုနိုင်သည်။

သီကျူးက ဟင်းစားကြီးတာမို့ သောတမောင်ဖို့ မမကြီး ဟင်းဖွက်ချန်ထားတာလောက်အထိတော့ သိပေမယ့် အရိုးထွင်ကျွေးတာလောက်အထိတော့ မသိမမြင်မိခဲ့ ... ။

ဒီအရွယ်ကြီးကို အရိုးတောင် နွှင်ကျွေးတယ်ဆို တော့ နည်းနည်းများ အိုဗာဖြစ်မနေဘူးလား။

သီကျူးက ခပ်ငြိမ်ငြိမ် စဉ်းစားနေဆဲမှာ သီကျူး ဖုန်းက အသံမြည်လာသည်။

"ဟယ် ့ ့ ဖုန်းလာပြီ၊ ဖုန်းလာပြီ၊ မမကြီးများလား"

ဖြူဉက အထိတ်တလန့် ထအော်သည်။ သီကျူး က ဖုန်းမှာ၏နေသည့် နံပါတ်ကို ငုံ့ကြည့်မိတော့ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ် ဖြစ်နေသည်။

"ుెన్స్..."

"ဟေ့ကောင် ... သီကျူး"

"အေး ့ ့ ပြော ့ ့ လင်းနိုင်"

"မင်း ခုဘယ်မှာလဲ ... "

ပုညခင် • ာ အားစ်တိုက်

ဝှညခင် ေဒေအပြဲတိုက်

"အိမ်မှာ ... "

"မင်းကို ငါ ပြောစရာတစ်ခုရှိလို့ကွ၊ ဟဲဟဲ ... "

"မင်းက ဘာရယ်တာလဲ ့ ့ "

"ပြောရမှာ နည်းနည်းအားနာလို့ပါကွာ၊ ငါ ဒီနေ့ ည ၇ နာရီကျော်ကျော်လောက်က မင်းမမကြီးနဲ့ သောတ

မောင်ကို ကန်တော်ကြီးထဲမှာ တွေ့ခဲ့တယ်ကွ ... "

သီကျူးက မမကြီးတို့နှစ်ယောက် ကန်တော်ကြီး ထဲမှာ သူ့ကို သွားရှာတာဖြစ်မည်ဟု စဉ်းစားမိကာ ...

"အဲ့ဒါ ဘာဆန်းလို့လဲ၊ သောတနဲ့ မမကြီးက မောင်နှ

တွေလို ခင်နေကြတာ၊ ဒီလိုပဲ အတူသွားနေကျ"

"ငါမြင်တာတော့ နည်းနည်းဆန်းသလိုပဲကွ၊ နှစ်ယောက်

အတူ မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ပြီး ကော်ဖီသောက်နေကြတာ မမကြီးက ကန်ရေပြင်ကို ငေးလို့၊ သောတက မင်း

မမကြီးကို ငေးလို့၊ တစ်မျိုးလေး ရှိမန်တစ်ဆန်နေသလို

သူတို့က ငါ့ကို မမြင်ဘူး၊ ငါလှမ်းမြင်တာနဲ့ သေသေ

ချာချာ ကြည့်လိုက်မိတာ၊ မင်းနော် ... သောတဏို

အခြောက် အခြောက်နဲ့ လျော့တွက်မနေနဲ့၊ တော်ကြာ

မင်း ဖင်ကျိန်းနေဦးမယ်"

"ဟေ့ကောင် ... ငါလာထိုးလိုက်ရ ့့္ "

"ဟား ဟား ့ ့ ဒါပဲ ဟေ့ကောင်"

လင်းနိုင် ဖုန်းချသွားတော့ သီကျူးက စိတ်တို

ကျန်ရစ်ရသည်။ 'ပေါက်ကရ ပြောတဲ့ကောင်' ဟု လင်းနိုင်ကို ဒေါသဖြစ်ရင်းကပဲ တောင်စဉ်းစား မြောက်စဉ်းစားနှင့် စိတ်

ထဲမှာ သံသယနည်းနည်း ဝင်သလို ဖြစ်လာသည်။

"ဘာထူးလဲ သီကျူး၊ လင်းနိုင်က ဘာတဲ့လဲ ... "

"မမကြီးနဲ့ သောတကို ကန်တော်ကြီးထဲမှာ တွေ့ခဲ့တဲ့

အကြောင်း လှမ်းပြောတာ ... "

"နင်က ကန်တော်ကြီးထဲ သွားတတ်လို့ နင့်ကို သူတို့

သွားရှာတာ နေမှာပေါ့ ... "

"ရှာတဲ့လူတွေကလည်း အေးအေးဆေးဆေး ကော်ဖီ ထိုင်

သောက်နေကြတယ်တဲ့ ... "

"ဟုတ်လား ့ု ၊ လျှောက်ရတာ ပင်ပန်းလာလို့ ခဏ တဖြုတ် ထိုင်နားနေတာဖြစ်မှာပေါ့ဟယ်"

ဖြူဥက အံ့သြသွားပြီးမှ သီကျူး စိတ်မတိုအောင်

ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ပြန်ပြောရသည်။

သီကျူးကတော့ နည်းနည်း သံသယဝင်ချင်လာ

ခဲ့ပြီမို့ သီကျူးတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ သီကျူးကို ကြည့်လိုက်၊

ဖြူဥကို ကြည့်လိုက်ဖြင့် အူကြောင်ကြောင်လုပ်နေသော မိနီကို

ကြည့်လိုက်ရင်း ...

🐞 ပုညခင် J09

"g\$..."

"ရန်၊ အစ်ကိုလေး ... "

"နင် တခြား ဘာမြင်သေးလဲ"

"ဘာကိုလဲဟင် ့္ အစ်ကိုလေး"

"မမကြီးနဲ့ သောတကို ပြောတာ ... "

"မြင်တာကတော့ အများကြီးပေါ့ အစ်ကိုလေးရဲ့၊ မိနီ ကောခဏမြင်တာကတော့ ကိုသောတက မမကြီး မျက်နှာ လွှဲတာနဲ့ မမကြီးကို ခိုးခိုးကြည့်တော့တာပဲ၊ မမကြီးက သူ့ဘက်ကိုပြန်လှည့်လာရင် သူက မကြည့်သလို နေ လိုက်ရော ...

မိနီအပြောကြောင့် ဖြူဥကပါ သံသယဝင်လာကာ

"နင် အဲ့လိုပုံစံမျိုး ခဏခဏ မြင်လား"

"မြင်တယ် မမဖြူဥ...၊ ပြီးတော့ ... တခြားမြင်တာတွေ လည်း ရှိသေးတယ်၊ ကိုသောတမောင်က မမကြီး ဟင်း ချက်နေရင် အနားကနေ ကြက်သွန်နွှာပေး၊ ငရုပ်သီး ထောင်းပေး လုပ်တယ်၊ တှစ်ခါတုန်းကဆို ကိုသောတ ရယ် မမကြီးကို ငေးပြီး ငရုပ်သီးထောင်းတာ ငရုပ်ဆုံထဲ ကို မထောင်းမိဘဲ ဘေးကိုတောင် ချော်ထောင်းမိတယ်၊ ග්ගී ..."

အော်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 👲 ၂၅၅

မိနိ ပခုံးတွန့်ပြီး တဟီးဟီး ရယ်လိုက်ချိန်မှာ သီကျု:နှင့် ဖြူဥက တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် လှမ်း

ကြည့်ကာ မျက်လုံးချင်း စကားပြောမိကြပါသည်။

မေးသူမရှိ၊ နားထောင်သူမရှိတောင် စကား တတွတ်တွတ် ပြောချင်နေသော၊ စကားပြောဖို့ အခွင့်အရေးကို ဆာင့်နေတတ်သော မိနီကတော့ သူ့ကို ခုလို အာရုံစိုက်ပြီး ဆးခွန်းတွေ ဝိုင်းထုတ်နေသော သီကျူးနှင့် ဖြူဥကြောင့် ပျော် ္ရွင်တက်ကြွနေကာ သူသိသမျှ မြင်သမျှကို ိုပိုကဲကဲ ဝေဝေ ဆာဆာ ပြောပြဖို့ အသင့်ဖြစ်နေပါသည်။

> "ပြီးတော့လေ ့ မမကြီးက ကိုသောတမောင် ထမင်း စားရင် အနားကနေ ယပ်တောင်ခပ်ပေးရတာနဲ့၊ စား ကောင်းလား စားကောင်းလား မေးရတာနဲ့ ၊ တစ်ခါ တလေကျရင်လည်း မီးဖိုချောင်ထဲမှာ နှစ်ယောက်သား စကားတွေ ပြောလိုက်၊ ရယ်လိုက်နဲ့ ့ု ၊ ကိုသောတ မောင် ကြိုက်လို့ဆိုပြီး မမကြီးက ငါးရံအူဟင်းလည်း စဏစဏ ချက်သေးတာ၊ ပြီးတော့ မမဖြူဥနဲ့ ကိုသောတ မောင်နဲ့ အပြင် ခဏခဏထွက်တုန်းကလည်း မမကြီးက မျက်နှာမကောင်းဘူး၊ မှိုင်မှိုင်နေတယ်" "ဟဲ့ ့ နင် တကယ်ပြောတာလား"

၂၅၆ 💠 ပုညခင်

"တကယ်ပေါ့ ... မမဖြူဥရဲ့" "နင်က ဘာလို့ သောတမောင်နဲ့ အပြင် ခဏခဏထွက်

ရတာလဲ"

သီကျူးက ဖြူဥကို လှမ်းမေးလိုက်သည်။ ဖြူဥက "အဲ့ဒါက ကြာပါပြီဟာ ... မမကြီးက ငါတစ်ယောက် တည်း အပြင်ထွက်ရင် ရည်းစားနဲ့ ချိန်းတွေ့မှာစိုးလို့ မလွှတ်တဲ့အချိန်တုန်းကပါ၊ မမကြီး လွှတ်အောင် ငါက သောတကို အကြပ်ကိုင်ပြီး ခေါ် ခေါ်သွားတာ၊ သောတ ကလည်း ငါစွတ်ခိုးထွက်ရင် မမကြီး စိတ်ဆင်းရဲမှာနိုး လို့ဆိုပြီး မလိုက်ချင်ဘဲ လိုက်ပေးတာ၊ ပြီးတော့ မမကြီး က စောင့်ရှောက်ခိုင်းလို့ဆိုပြီး ငါ့ကို မျက်ခြည်မပြတ် အောင် လိုက်စောင့်ကြည့်နေတာများ အမြင်တော် ကတ်

"ဒီကောင် ့ ့ အိုဗာ"

"မမကြီးလည်း အိုဗာ ... "

ဲ"ဒါဆို နှစ်ယောက်စလုံး အိုဗာပေါ့"

မိနိကပါ ဝင်ပြောလိုက်တာမို့ ဖြူဥက မိနိ**ံ** မျက်စောင်းထိုးရင်း ...

"နင်က ဘာဝင်ပါတာလဲ၊ အိုဗာဆိုတာ ဘာလဲ နင်္င်္ဘီ လို့လား" အောင်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 🌼 ၂၅၇

"သိသားပဲ၊ အပိုတွေကို ပြောတာမဟုတ်လား၊ ဗီဒီယို ကားတွေထဲမှာ ပြောသကြားသားပဲ၊ မမကြီးနဲ့ ကိုသောတ မောင် အိုဗာဖြစ်နေတာ ကြာပြီလေ၊ အိုဗာတွေပေါ့ ... အိုဗာတွေ ... "

"ဟဲ့ ့္တတော်စမ်းပါ၊ ရူးသလို ပေါသလိုနဲ့ နင်က တစ်မျိုး"

ဖြူဥက မိနီခေါင်းကို လှမ်းခေါက်လိုက်ချိန်မှာ သီကျူးက သံသယအတွေးတွေ တသီတတန်းကြီး တွေးမိနေ ပါသည်။

အိုဗာတော့ အိုဗာပဲ။ အိုဗာအစ္တစ်ပဲ ... ။ ပြန်တွေး ကြည့်တိုင်း အိုဗာအက်ရှင်တွေက တရေးရေး ပေါ် လာပါသည်။ မကြီးဟာ သောတကိုဆို အမွှန်းတင်လိုက်တာ သူ့ အပြင် နှစ်ယောက်မရှိ၊ သောတကလည်း မမကြီးကို ဖားနေလိုက်တာ နှစ်ယောက်မရှိ။

အခုလည်း သီကျူးကို လိုက်ရှာတယ်ဆိုပြီး ခုထိ ပြန်မလာသေးဟာ ဘာသဘောလဲ။ ၅ နာရီကျော်လောက် ဘတည်းက ထွက်သွားလိုက်တာ ခုပဲ ၁၁ နာရီကျော်နေပြီ။ နာရီလုံးလုံး ဘယ်သွားနေကြလဲ ... ။ မတွေ့လည်း အိမ်ပြန် သာကြပါတော့လား။ ဒီကောင် သောတ မမကြီးကို ဘယ်အထိ

ပုည ခြင် 🔹 အားစ်တိုက်

ပုညခင် ⊕ာ ဆွားစ်တိုက်

၂၅၈ 💠 ပုညခင်

ခေါ်ပြီး လိုက်ရှာနေဦးမှာလဲ ... ။ ဖုန်းပိတ်ထားတာကရော ဆွေး ရိုးသားရိုး ဘက်ထရီကုန်တာမှ ဟုတ်ရဲ့လား။ တမင် ပိတ်ထား တာများလား ... စသဖြင့် သံသယအတွေးတွေ တရိပ်ရိပ် တက် လာချိန်မှာ သိကျူး ဖုန်းက အသံမြည်လာပါသည်။ ဖုန်းမြည်သံကြောင့် ဖြူဥနဲ့ မိနီက ခေါင်းထောင်

ထလာသည်။ သို့သော် ့ အားလုံး မျှော်လင့်နေသည့် ဖုန်း မဟုတ်ဘဲ သီကျူးသူငယ်ချင်း ဖော်လတ်ဆီက ဖုန်းပင်။ သီကျွာ က အသံမြည်နေသော ဖုန်းကို လှမ်းယူရင်း ဘက်ထရီ ကုန်ခါနီး နေတာကို သတိပြုမိလိုက်သည်။

"ుాంగ్గి..."

"ဟေ့ကောင် သီကျူး ... "

"ပြော ့ တော်လတ်"

"မင်း ... ညဦးပိုင်းလောက်က (... ...)ဟိုတယ်ဇံ

သွားသေးလား"

"မသွားပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ... "

"သောတနဲ့ မမကြီးကို ဟိုတယ် ရေကူးကန်နားမှာ ထိုင်နေတာ တွေ့လိုက်လို့၊ မင်းလည်းပါတယ်မှတ်လို့

သီကျူးက ပထမတော့ သူ သွားတတ်သေ

ဟိုတယ်ကို မမကြီးတို့ လိုက်ရှာကြတာ နေမှာပါ**ဟု တွေ**

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🌼 ၂၅၉

သည်။ သို့သော် ... ရှာပြီးမတွေ့လည်း မြန်မြန်ပြန်ကြပေါ့ ။ ဘာကိစ္စ ရေကူးကန်နားမှာ စိမ်ဆွဲထုံငံနေဦးမှာလဲ။ အိုဗာတွေ။ ကန်တော်ကြီးမှာ ကော်ဖီသောက်လိုက်၊ ရေကူးကန်ဘေးမှာ ခပ်အေးအေးထိုင်လိုက်နဲ့ သိပ်ကို ဟုတ်နေကြတယ်ပေါ့။

"မင်း မပါဘဲ လာတာလား၊ မင်းပါရက်နဲ့ မင်းက ဟိုတယ်ထဲဝင်သွားလို့ ထိုင်စောင့်နေကြတာလားလို့ ငါနဲ့ လင်းနိုင် ငြင်းနေကြတာ၊ လင်းနိုင်ကတော့ မင်း ပါတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့၊ ဟဲဟဲ ... ဘာလိုလဲဆိုတော့ သောတက စားပွဲပေါ် တင်ထားတဲ့ မကြီးလက်ကို အုပ်ကိုင်ထား လို့တဲ့ ... "

"တောက် ..."

"ဟာ ့္တ္တေတာင် ဒေါသဖြစ်သွားလား၊ မဖြစ်ပါနဲ့ကွာ၊ သောတက မဆိုးပါဘူးကူ၊ သဘောတူလိုက်ပါ"

သီကျူးက ဖုန်းကို ဆိုဖာပေါ် လှမ်းပစ်တင်ကာ

ုန်းခနဲ ထရပ်လိုက်ရင်း ...

"တောက် ့ ့ ဒီကောင် လူလည်ကျပြီ ့ ့ "

"ဘာလဲဟင်၊ ဘာလူလည်ကျလိုလဲ ... "

"ဒီကောင် ငါးကြင်းဆီနဲ့ ငါးကြင်းကြော် ကြော်နေတာပဲ

ဖြစ်မယ်၊ သေချာတယ်"

ပုညခင် 🕶 အာပ် တို က်

ပုညခင် 🕶 ဆာဝေါတိုက်

၂၆ဝ 💠 ပုညခ်င်

"ဘာဟဲဟယ် ... ရှင်းရှင်းပြော"
"သောတမောင်က ဟိုတလောက ငါ့ကို လာမေးတယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဆုံးရှုံးရမှာ အရမ်းကြောက် ရင် အဲ့ဒါ ဘာကြောင့်ဖြစ်နိုင်သလဲတဲ့ ... ၊ ငါကလည်း အဲ့ဒါ ချစ်လိုပေါ့လို့ ဖြေလိုက်တယ်" "အစ်ကိုလေး ... အစ်ကိုလေး၊ ဆုံးရှုံးရမှာ ကြောက်တယ် ဆိုတာ ဟို ... ကိုယ်ချစ်တဲ့သူနဲ့ မပေါင်းရဘဲ တခြား တစ်ယောက်နဲ့ မင်္ဂလာဆောင်သွားမှာကို စိုးရိမ်တာမဟုတ် လား"

မိနီက အလျင်စလို ဝင်မေးလိုက်တာမို့ သီကျူးနဲ့ ဖြူဥက မျက်လုံးပြူးကာ မိနီကို ချာခနဲ ပြိုင်တူလှည့်ကြည့်လိုင် ကြသည်။

> မိနီက ဆရာကြီး မျက်နှာထားဖြင့် ... "မိနီ သိတာတွေ သိပ်များသွားပြီ အစ်ကိုလေး၊ မမြော်

"မိနီ သိတာတွေ သိပ်များသွားပြ အစကုလေး၊ မမြော ကို အန်တီနဲ့ ဦးဦးတို့ အိမ်ထောင်ချပေးဖို့ စီစဉ်တုန်းငာ ကိုသောတမောင် မမကြီးကို လာရန်တွေ့တာ အစ်င လေး သိလား ... ၊ အဲ့ဒီတုန်းကဆို ကိုသောတမောင်င မမကြီးကို ပြောနေလိုက်တာများ ငိုချတော့မတတ်ခဲ မျက်ရည်တောင်ဝဲတယ်၊ မချစ်ဘဲ လက်ခံရကောင်းလာ ဒေင်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 🏚 ၂၆၁

ဆိုပြီး ဒေါသတွေလည်း ဖြစ်နေတာ၊ အဲ့ဒါ မမကြီးကို ဆုံးရှုံးရမှာ ကြောက်လို့ မဟုတ်လား"

သီကျူးသည် မိနီပြောတော့မှ မမကြီး အိမ်ထောင် ပြုမယ့်အကြောင်း သောတကို ပြောပြမိစဉ်က သောတ ပေါက် ပေါက်ကွဲကွဲတွေ ဖြစ်နေတာကို ပြန်သတိရလာသည်။ အဲ့ဒီတုန်း ကတော့ သွေးရိုးသားရိုးပဲလို့ ထင်မိတာ ... ။ လက်စသတ်တော့ ဒင်းက မမကြီးကို ချစ်နေခဲ့တာကိုး။

> "တောက် ့္ ငါတော့ သူခိုးလမ်းပြ လုပ်မိပြီထင်တယ် ဖြူ ့ . . "

"ဘာဖြစ်လိုလဲ…"

"သူ့ဘာသာ ချစ်လို့ ချစ်မှန်းမသိအောင်တောင် အတဲ့ သူကို ငါက အဲ့ဒါ အချစ်ပဲလို့ အခါတော်ပေး သွားလုပ် ခဲ့မိတာကိုး ... ၊ ပိုးပန်းရမယ့် နည်းတွေကို သွားအကြံ ဉာဏ်ပေးခဲ့မိတာကိုး၊ ငါပေးတဲ့ နည်းလမ်းတွေနဲ့ ငါ့ အစ်မကို ပိုးပန်းနေမှာပေါ့၊ ရင်နာဖို့ကောင်းလိုက်တာ ကွာ"

"ရင်မနာပါနဲ့ အစ်ကိုလေးရဲ့၊ မမကြီးကလည်း ကိုသောတ မောင်ကို ချစ်နေပုံရပါတယ်" ၂၆၂ 💠 ပုည္သခင်

"ဘာ ့ ၊ နင်က ဘာသိလို့လဲ"

"မိနီလည်း နည်းနည်းတော့ သိပါတယ်၊ ကိုသောငာ မောင် မမကြီးကို ငိုမတတ် လာတားသွားတဲ့နေ့ကဆီ မမကြီးရယ် တစ်ညလုံး မအိမ်ဘူး၊ ငိုလည်းငိုတယ် မနက်အစောလည်းကျရော မိနီကို ကိုသောတမောင်တဲ့ အိမ် ခဏသွားလိုက်ဦးမယ်၊ သီကျူးမေးရင် ဈေးသွား တယ်ပဲပြောလို့ မှာပြီး ထွက်သွားတာ၊ ကိုသောတမောင် တို့ အိမ်က ပြန်လည်းလာရော မမကြီးမျက်နှာလေးက ပြုံးရွှင်လာရော၊ ပြီးတော့ ... နောက်နေ့လည်းကျတော့

သီကျူးက အကြိတ်လျက် မိနီကို ပြူးစိုက်ကြည် ရင်း ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲလုမတတ် ဖြစ်နေချိန်မှာပဲ သီကျွှေ ဖုန်း အသံမြည်လာသဖြင့် ပြေးကိုင်လိုက်ရသည်။ ဘက်ထရီး တော့ ကုန်လုကုန်ခင်လေး။

"ుంగ్గి..."

"သိကျူးလား . . ငါပါ"

"ဪ ့ အေး ့ မိုးအောင် ့ ပြော၊ မင်း ဘယ်တု က ရန်ကုန်ရောက်လဲ"

"ဒီညပဲ ရောက်တာကျ၊ ငါ့ဦးလေး ကားနဲ့ ထွက်လ

ဖခင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 🔔 🐞 ၂၆၃

လိုက်တာ၊ လမ်းမှာတောင် သောတ ကားကို လှမ်းတွေ့ လိုက်သေးတယ်၊ ဒီကောင့် ပဲခူးကို ဘာသွားလုပ်တာလဲ" ပြော့နေရင်း ဘက်ထရီကုန်ကာ ဖုန်းက အလိုလို

ဖိတ်သွားသည်။ သို့ကျူးက ဖုန်းကို ဆိုဖာပေါ် ပြန်ပစ်တင်လိုက် ပြီး အကြိတ်လျက် လက်သီးနှစ်ဖက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားလိုက်ရင်း

"သွားပြီ ... သွားပြီး ငါးကြင်းဆီနဲ့ ငါးကြင်းကြော် အကြော်ခံလိုက်ရပြီ၊ ငါပေးတဲ့ နည်းလမ်းနဲ့ ငါ့ကို ပြန် ဘတ်သွားပြီ၊ ဒါ့ကြောင့် ငါ နည်းလမ်းပေးတုန်းက ဒီကောင် တဟာဟာ ဖြစ်နေတာ၊ ငါ့အဖြစ်က အစ်မကို ခိုးပြေးဖို့ ဒင်းကို မြွောက်ပေးရတဲ့အဖြစ်၊ တော်တော် လူကြားမကောင်းတဲ့အဖြစ်၊ တော်တော် ရင်နာစရာ ကောင်းတဲ့အဖြစ်"

"နေစမ်းပါဦး သီကျူးရဲ့၊ နင်က ဘာနည်းလမ်း ပေးမိလို့ လဲ"

"ချစ်ရင် ချစ်တယ်ပြောပြီး မရရအောင် ခိုးပြေးဖို့ ပြော လိုက်မိလို့ပေါ့၊ ဒီကောင့်ကားကို ပဲခူးသွားတဲ့လမ်းမှာ တွေ့လိုက်တယ်တဲ့ ..."

"ဟယ် ့ ့ ဒါဆို သွားပြီပေါ့၊ မမကြီးကို သောတမောင် ခိုးပြေးသွားပြီပေါ့"

ပုည ခင်စ႒အာစ်တိုက်

ပုည ခင်စ႒အားပေါ်တိုက်

၂၆၄ 💠 ပုညခင်

"အစစ်ပဲပေါ့၊ အလကားကောင် ... သစွာဖောက်ကောင် နောက်ကျောကို စားနဲ့ထိုးတဲ့ ကောင်၊ သူငယ်ချင်း အစ်ေ ကို ကြံစရာလား ... ၊ မမကြီးကိုမှ တက်ကြံစရာလား နင့်ကြံရင်တောင် ငါ ဒီလောက် စိတ်မဆိုးဘူး၊ ဒီကောင့် ကို လုံးဝကမ္ဘာမကြေပဲကွာ၊ ဟာကွာ ... ကဲကွာ ... "

"ဘုန်း…"

"ခုန်း…"

"၀ွမ်း ... "

"ဟဲ့ ့ ့ သီကျူး ့ ့ သီကျူး မလုပ်ပါနဲ့၊ စိတ်ကိုလော့ ပါဟဲ့ ့ ့ "

"အစ်ကိုလေး မလုပ်ပါနဲ့၊ မလုပ်ပါနဲ့၊ အခန်းနံရံတွေ ပျက်စီးကုန်ပါ့မယ် အစ်ကိုလေးရဲ့ ... "

သီကျူးက အခန်းကန့်ထားသည့် သစ်သားနံရံ တွေကို လက်သီးနှင့် ပြေးထိုးလိုက်တာမို့ ဖြူဥက သီကျူးကို ပြေးဆွဲသည်။ မိနီကတော့ နံရံမှာ ချိပ်ထားသော ဓာတ်ပုံတွေ ပြုတ်ကျလာတာကို ပြေးဖမ်းရင်း ပစ္စည်း ပျက်စီးမှာကိုသာ စိုးရိမ်ကာ သီကျူး လက်သီးနာသွားမှာကို မတွေးမိဘဲ...

> "အစ်ကိုလေး ့ အဲ့ကို မထိုးနဲ့၊ ပျက်စီးကုန်မယ်၊ ဒီကို ထိုး၊ ဒီကိုထိုး ့ ဒီအုတ်နှံရုံကိုထိုး ့ "

> > ပုည ချင် ⊕ာအားစီတိုက်

ဒေင်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 💠 ၂၆၅

"နင်က ငါ့ကို သေအောင် သတ်ချင်နေတာလား မိနီရဲ့" သီကျူးက မိနီ ပြောသလို အုတ်နံရံဆိ ယောင်၍ ထိုးဖို့ပြင်လိုက်ပြီးမှ လက်သီးကို ပြန်ရုပ်ရင်း မိနီကို အော်ထုတ် ပစ်လိုက်သည်။

ခုချိန်မှာတော့ သီကျူး၊ ဖြူဥနှင့် မိနီတို့ သုံးဦး စလုံးက သောတမောင်ဟာ မမကြီးကို ခိုးပြေးသွားပြီဟုသာ မှတ်ထင်လိုက်ကြပါသည်။

 \circ

ငဒင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို ... 🐞 ၂၆၇

ဟိုတယ် ဝန်ထမ်းက စာအုပ်တစ်အုပ်ကို လှန် လျောကြည့်နေဆဲမှာ မနောက သနားစရာကောင်းလောက်အောင် မျှော်လင့်သော မျက်ဝန်းများဖြင့် စာအုပ်လှန်နေတဲ့ ဝန်ထမ်းရဲ့ လက်ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။

ဝန်ထမ်းရဲ့ လက်က တစ်နေရာမှာ ရပ်တန့်သွား

ပြီး ...

"မရှိဘူး ခင်ဗျ ... "

"ရှင် ... "

"သီကျူးဆိုတဲ့နာမည်နဲ့ ဒီမှာတည်းနေတဲ့သူ မရှိပါဘူး"

"သေချာလေး ပြန်ကြည့်ပေးပါလားရှင်"

"သေချာ ကြည့်ပြီးပါပြီ အစ်မ၊ တကယ် မရှိတာပါ" မနော မျက်နှာကလေးမှာ ရုတ်တရက်ဆိုသလို

ဖြူလျော်သွေးဆုတ်သွားပါသည်။

"ဒါဆို ... ဖုန်း ခဏလောက် ဆက်ပါရစေရှင်"

ိဆက်ပါ အစ်မ ့<mark>့"</mark>

မနောက ဖုန်းတင်ထားသည့် နေရာဘက်သို့ လျှောက်သွားပြီး အိမ်ကို ဖုန်းခေါ် လိုက်သည်။ မရ။ သီကျူး ဖုန်းပိတ်ထား။ ဖြူဥ ဖုန်းမကိုင်။

မနောရဲ့ ဖြူလျော်လျော်မျက်နှာကလေးကသောတ

ကို လှည့်ကြည့်လာကာ ...

1:00 am

ရွှေဝါထွန်း ဟိုတယ်ရှေ့မှာ ကားရပ်ရပ်ချင်းပင် မနောက ကားပေါ်မှ ခပ်သွက်သွက်လေး ဆင်းကာ ဟိုတယ် ရီဆက်ရှင်သို့ လျှောက်သွားလိုက်သဖြင့် သောတမောင်က ကား တံခါးတွေကို အမြန်လော့ခ်ချကာ မမကြီးနောက်မှ အဓီလိုက် လာခဲ့ရပါသည်။

မနောကတော့ စိတ်စောနေသူပီပီ ရီဆက်ရှင်ဆို သွက်သွက်လျှောက်သွားပြီး . . .

> "ကျေးဇူးပြုပြီး ဒီဟိုတယ်မှာ သီကျူးဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ တည်းနေတဲ့သူ ရှိမရှိ သိပါရစေရှင်၊ ကျွန်မ သူ့အစ်မပါ" "ခဏနော် ... အစ်မ"

> > ပုည ခင် 🔸 ာ ဆားစေတြိုက်

ပုည ခင် 🔹 အားပေါ် တိုက်

၂၆၈ 🐞 ပုညခင်

"ဖုန်းဆက်လို့လည်း မရဘူး သောတရယ်၊ ဘာဆက် လုပ်ကြမလဲဟင်"

သောတမောင်က မမကြီးရဲ့ ပခုံးတစ်ဖက်ကို ဖွစ္စ ပုတ်လိုက်ရင်း ...

> "စိတ် ခဏလျော့လိုက်ပါ မမကြီး၊ အခု ည တစ်န**ာရီ** ထိုးနေပြီ၊ ရန်ကုန်ပြန်ဖို့လည်း အရမ်းနောက်ကျနေပြီ၊ ဒီည ဒီမှာပဲ တစ်ယောက်တစ်ခန်းယူပြီး အိပ်လိုက်ကြရ အောင်ပါ၊ မနက်ကျမှ စောစောထပြီး တခြား ဟိုတယ် တွေကို သွားစုံစမ်းကြတာပေါ့၊ မနက်ကျရင်တော့ ဖုန်း ဆက်လို့လည်း ရချင်ရလာမှာပါ"

"မင်းပဲ ကောင်းသလိုသာ စီစဉ်ပါတော့ သောတရယ်" မမကြီးက မျော့တော့သော် အသံကလေးဖြင့် မြန် ပြော၏။ သောတမောင်က ဟိုတယ်မှာ အခန်းနှစ်ခန်း ယူစို့ စီစဉ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သောတမောင်က ကားဒက်ရှ်ဘုတ်ထဲ မှာ ပါလာသည် ဖုန်းဘက်ထရီသွင်းသည့် အခက်ပတာကို သွားယူလာကာ မမကြီးထံ ကမ်းပေးရင်း 👝

"ဒီမှာ ဖုန်းရော၊ အဒက်ပတာရော မမကြီးအခန်းကိုငဲ ယူသွားလိုက်၊ အခန်းထဲရောက်ရင် ဘက်ထရီအားသွင်း

ပုညခင် • ာ အားစ်တိုက်

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီ အလို 🔐 🐞 ၂၆၉

ထားလိုက်၊ ဖုန်းပိတ်ပြီး အားသွင်းရင် မြန်မြန်ပြည့်တယ်၊ ဘက်ထရီ အားနည်းနည်းပြည့်လာတော့မှ ပြန်ဖွင့်ထား လိုက်ပေါ့ ... "

မမကြီးက ခေါင်းလေးညိတ်ပြီး ဖုန်းနှင့် အဒက် ပတာကို လှမ်းယူသည်။

အဲ့ဒီနောက်တော့ နှစ်ယောက်လုံး ပင်ပန်း အိပ်ချင် နေကြပြီမို့ ကိုယ့်အခန်းကိုယ်ဝင်ကာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော် သွားခဲ့ကြပါသည်။

ပုညခင်စ**ာအား**စ်တိုက်

ဇောင်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 🏚 **၂၇၁**

နှင့် အစ်မယောက်ျားအဖြစ် နင် လက်ခံနိုင်လို့လား၊ ငါလည်း ငါ့ခိုင်းဖတ် သောတကို ငါ့ယောက်ဖအဖြစ် လက်မခံနိုင်ဘူး"

"ငါနှိမ်တာကို သူခံတာ၊ နင်ခိုင်းတာကို သူ သည်းခံ လုပ်ပေးတာတွေဟာ ငါတို့ကို ခင်လို့မဟုတ်ဘူးလား၊ သူ့လောက် သည်းခံနိုင်တဲ့သူမျိုး နင်တွေ့ဖူးလို့လား၊ ငါတို့က လွန်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးလား"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့ကို လူလည်ကျသွားတဲ့ ဒင်းကိုတော့ ယောက်ဖ မတော်နိုင်ဘူး"

"သွေးအေးအေးနဲ့ ပြန်စဉ်းစားရင် အဖြေတစ်မျိုး ထွက် လာမှာပါ"

"ဘာအဖြေမှ မထွက်ဘူး၊ ဒီအဖြေက ဒီအဖြေပဲ၊ နင်ပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ ... မမကြီးနဲ့ ဒီကောင်နဲ့ဆိုတာ အပ် စပ်သလား၊ တစ်ခါမှတောင် သူတို့နှစ်ယောက်ကို တွဲပြီး မစဉ်းစားမိခဲ့ဖူးဘူး၊ မတန်မရာ အရွယ်ချင်း မမျှတာကြီး ကိ

"မမကြီးက သောတထက် ငါးနှစ်ပဲကြီးတာပါ၊ မမကြီး ကလည်း နု၊ သောတကလည်း ထွားတော့ ကြည့်လိုက် ရင်ရွယ်တူလိုပဲဟာ၊ နိုင်ငံခြားမှာ မက်ဒေါနားတို့ ဒယ်<mark>မ</mark>ီဖိုး

"သောတမောင်လည်း မဆိုးပါဘူးဟယ်"

"ဘາ ... "

သောင်းကျန်းလို့ အားရသွားပြီမို့ ငြိမ်သက်ငိုက် မြည်းနေပြီဖြစ်သော သီကျူးသည် ဖြူဥ စကားကြောင့် ဆတ်ခနဲ ခေါင်းထောင်ထလာပါသည်။

"နင် ဘာပြောလိုက်တာလဲ ဖြူဥ"

"သောတမောင်အကြောင်း သေသေချာချာ စဉ်းစားမိ**လို့** ပါဟယ်၊ သူလည်း မဆိုးပါဘူး၊ အိမ်ထောင်ဘက်ကောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်ထိုက်တဲ့ လူမျိုးပါ"

"နင်က ခုမှ ဘာဖြစ်လို့ လေသံပြောင်းသွားတာလဲ။ အရင်တုန်းကတော့ နင်ပဲ သောတမောင်ကို အခြောက် ဆိုပြီး နှိမ်နေတာလေ၊ နင် နှိမ်ချင်တိုင်း နှိမ်နေတဲ့လူကို

ပုညခင်စ႒ဆာဝ်တိုက်

၂၇၂ 💠 ပုညခင်

တို့ဆို သူတို့ထက် ၁၅ နှစ်ကျော် ၂၀ နီးပါးငယ်တဲ့သူကို တောင် ယူကြသေးတာ"

"မမကြီးက ဒယ်မီမိုးလည်း မဟုတ်ဘူး၊ မက်ဒေါနား လည်း မဟုတ်ဘူး၊ နင် ဘာမှ ငါ့ကို နားလာမချနဲ့။ သူတို့လုပ်သွားပုံကို ကြည့်စမ်း ... မနက်ဆို ဖေဖေရော မေမေပါ ရောက်လာကြတော့မယ်၊ ဒီကိစ္စကို ဖေဖေတို့ ကို ဘယ်လိုပြောမလဲ၊ ဖေဖေတို့သိရင် ဘယ်လောက် ရင်ဘတ်စည်တီး ဖြစ်လိုက်မလဲဆိုတာ စဉ်းတောင်မစဉ်း စားရဲဘူး"

သီကျူးက ပြောပြောဆိုဆို နာရီ တစ်ချက်ငံ့ကြည့် မိသည်။ ည ၁ နာရီ ထိုးနေပြီ။ မီးကလည်း မလာသေး ... ။ ဒေါသသာဖြစ်နေပေမယ့် လူကလည်း မှေးငိုက်ချင်နေပြီ။ မိနီ တစ်ယောက်ကတော့ မလှမ်းမကမ်း ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ စောင် ခေါင်းမြီးခြုံကာ အိပ်ပျော်နေပြီ ... ။ ဖြူဥက တစ်ချက်သမ်း လိုက်ရင်း ...

> "စဉ်းတော့ စဉ်းစားဦးပေါ့ဟာ၊ ငါတော့ အရမ်းအိပ်ချင် နေပြီ၊ ဖုန်းနားက ဆိုဖာပေါ်မှာပဲ အိပ်လိုက်တော့မယ်" "ငါလည်း ဟိုဘက် ဆိုဖာတစ်လုံးမှာပဲ အိပ်လိုက်တော့ မယ်၊ မီးမလာတော့ အခန်းထဲမှာ အိပ်ရတာ အိုက်တယ်"

ဒေင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🐞 ၂၇၃

သီကျူးတို့ နှစ်ယောက်စလုံး ဆိုဖာတွေပေါ် မှာပဲ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ကြပါသည်။

 $\circ \circ \circ$

၀ဒင်သို့ ၂၅နာရီအလို ... 🐞 ၂၇၅

"အဲ့ပါ့ကွာ ... ခြံထဲ ကားဝင်လာတာတောင် မနိုးကြဘူး" "ကားဝင်တာ မပြောနဲ့ ဖေကြီးရေ ... လူဝင်လာတာ တောင် မနည်းနှိုးရတာ ..."

"တစ်အိမ်လုံးလည်း မှောင်မည်းလို့၊ မီးပျက်နေတာကြာ ပြီလား"

"ကြာပြီ ဖေဖေ ... "

"သမီးကြီးရော၊ ချွတ်ခနဲဆို နိုးတတ်တဲ့သူက ဒီတစ်ခါ ငြိမ်လို့ပါလား၊ သမီးကြီးရေ ... ဖေဖေတို့ ပြန်ရောက်ပြီ ဟေ့ ..."

"ခေါ် မနေပါနဲ့တော့ ဖေဖေရာ၊ မမကြီးက မမိုက်ပါဘူး" "ဟဲ့ ့ ဘာမမိုက်တာလဲ"

မေမေက ဝင်မေးတော့ သီကျူးက ချက်ချင်း

မေပြာဘဲ အကြိတ်နေသည်။

"ဟဲ့ ... ပြောလေ ... ၊ ရင်ထိတ်လိုက်တာဟယ်" "ဒေါသဖြစ်လွန်းလို့ အဲ့ဒီအကြောင်း ပြောတောင်မပြော ချင်ဘူး၊ ဟဲ့ ... မိနီ ... ထ ... ထစမ်း၊ ဒီမှာ လူသံတွေ ဒီလောက်များနေတာတောင် နှင့်က မနိုးဘူးလား၊ ထထ အထုပ်အပိုးတွေ သယ်ပေးစမ်း"

သီကျူးက မနိုင်နိုင်ရာ ဖိမဲကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ

"ဟဲ့ ့ု ကလေးတွေ ့ု ကြည့်စမ်း ့ု ဧည့်ခန်းထဲမှာ**ဲ** အိပ်နေလိုက်ကြတာ၊ ခေါ် မကြား အော်မကြားနဲ့ ဘယ်

တုန်းကတည်းက အိပ်ရေးပျက်နေကြတာလဲ ... " "ဟာ ... မေမေ၊ ဟာ ... ဖေဖေ ... "

"ဘာခုမှ ဟာမေမေ ့ ဟာဖေဖေ လုပ်နေကြတာလဲ။ ကျုပ်တို့မှာ ကိုယ့်ဘာသာ တံခါးဖွင့်ပြီး ဝင်လာရတာ။ အိမ်ထဲ သူခိုးဝင်ခိုးသွားတောင် သိကြမှာမဟုတ်ဘူး" သီကျူးနဲ့ ဖြူဥမှာ မေမေ့အသံကြားမှ လူးလဲထ

ထိုင်လိုက်ကြပါသည်။ အိပ်ရာနိုးနိုးချင်း သီကျူး ခေါင်းထဲသို့ ဝင်လာ

သည်မှာ မမကြီးကိစ္စ။

ဖေဖေက အထုပ်အပိုးတွေ ရွှေ့ရင်း ...

ပုည စစ်စေဒအားစ်တိုက်

ပြုည 🕫 ၆ 👓 အာ ပါတိုက်

၂၇၆ 🐞 ပုညခင်

စောင်ခေါင်းမြီးခြုံ ကွေးအိပ်နေသည့် မိနီကို ခြေထောက်ဖြင့် လှမ်းကန်နှိုးလိုက်တာမို့ မိနီက ဝုန်းခနဲ ထထိုင်ကာ ခေါင်းပေါ် မှာ စောင်အုပ်ရက်သားတန်းလန်းနှင့် မျက်စိမဖွင့်သေးဘဲ ဂါထာ ရွတ်သလို အဆက်မပြတ် ရွတ်လိုက်သည်။

> "မမကြီးကို ကိုသောတမောင် ခိုးသွားပြီ၊ မမကြီးကို ကိုသောတမောင် ခိုးသွားပြီ"

"ဟမ် ..."

"ဘາ…"

မေမေနှင့် ဖေဖေသည် အံ့အားတသင့်သံတွေ ထွက်လာပြီး ရုတ်တရက် ငြိမ်ကျသွားကြွပါသည်။ ဖြူဥကလည်း မျက်နှာငယ်လေးနှင့်။ သီကျူးကလည်း အံကြိတ်ကာ မျက်နှာလွှဲလျက်။ မိနီကတော့ လူစုံ တက်စုံရဲ့ မျက်နှာတွေကို အူ

ကြောင်ကြောင် လိုက်ကြည့်လျက် ... ။ အားလုံး တိတ်ဆိတ်လျက်။

ခဏကြာတော့ သီကျူးက ဒေါသကို မထိန်း**နိုင်**

တော့ပုံဖြင့် အိမ်ထဲမှ ကမူးရူးထိုး ထွက်ဖို့ပြင်သည်။ "ဒီကောင့်ကို တွေ့အောင်ရှာပြီး သတ်ပစ်မယ်"

"ဟဲ့ ... ပြန်လာခဲ့စမ်း"

ပုည ခင် 🔹 ၁ အားစ်တိုက်

အော်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🚬 🚭 ၂၇၇

မေမေ လှမ်းခေါ်တော့ သီကျူး ခြေလှမ်းတုံ့သွား

သည်။

"ဒါ... ဒီလောက်ဖြစ်ရမယ့်ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး" " "

မေမေ့ရဲ့ အေးဆေးသော အသံကြောင့် သီကျူးက အံ့ဩကာ မေမေ့ကို လှည့်ကြည့်မိသည်။ မေမေက သီကျူးကို လက်ရပ်ခေါ် လိုက်ရင်း ...

> "လာ ့ ဒီမှာ ခဏ လာထိုင်ဦး သား" သီကျူးက နောက်ပြန်လှည့်လာကာ မေမေ့နားမှာ

ဝင်ထိုင်လိုက်ရသည်။

ဖေဖေက အနည်းငယ် ငိုင်နေသော်လည်း ဒေါသ ဖြစ်ပုံမပြ။ သီကျူးနှင့် ဖြူဥက မေမေများ ဘာပြောမလဲဟု မေမေ့မျက်နှာကို ကြည့်နေမိကြသည်။

မေမေက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ရင်း ...
"မင်း မမကြီးမှာက တာဝန်တွေ ကြီးလှတယ် သား၊
မင်းတို့ငယ်ငယ်လေးကတည်းက မေမေနဲ့ ဖေဖေ တာဝန်
တွေနဲ့ တစ်နယ်စီ လျှောက်ပြောင်းနေရတယ်၊ အဘိုး
အဘွား ရှိတုန်းကတော့ သားတို့ ဝေယျာဝစ္စတွေကို
အဘိုး အဘွားက လုပ်ပေးတာပေါ့၊ အဘိုး အဘွား

ပုညခုစ် ●၁ဆုပ်တိုက်

၂၇၈ 🏚 ပုညခင်

မရှိတဲ့အချိန်ကတည်းက မင်းတို့ မမကြီးကပဲ မင်းတို့ ဝေယျာဝစ္စတွေကို လုပ်ပေးခဲ့တာ၊ သူ့အသက် ၁၅နှစ် ၁၆ နှစ်ကတည်းက အိမ်မှုကိစ္စတွေကို ဝင်လုပ်နေခဲ့ တာ ၂၂ ၊

"သူရှိလို့သာ မေမေနဲ့ ဖေဖေလည်း အလုပ်တွေ ဖြောင့်ဖြောင့် လုပ်နိုင်ပြီး ရာထူးတွေ တိုးလာခဲ့ရတာ ____

"သူ ခမျာ အပျိုလေးရယ်လို့လည်း ဝတ်ဝတ် စားစား သွားသွားလာလာ နေခဲ့ရှာတာမဟုတ်ဘူ၊ အငယ် တွေကိုပဲ ဦးစားပေးပြီး သူအမြဲအလျော့ပေးခဲ့တယ်။ မင်းတို့ ဝတ်သလောက် သူ မဝတ်ဘူး၊ မင်းတို့ သုံး သလောက် သူမသုံးဘူး၊ မင်းတို့ဆိုးသမျှကိုလည်း သည်း ခံရှာတယ်"

မေမေ့ စကားကို ငြိမ်နားထောင်ရင်း ဖြူဥဏ မမကြီးကို သနားမိကာ မျက်ရည်ဝဲလာသည်။ သီကျ ာတော့ စိတ်ရုပ်သလိုပုံစံဖြင့် ...

> "အဲ့ဒါတွေ သားလည်း သိပါတယ်၊ သားလည်း တင်ေ မဆိုးပါဘူး၊ ကိုယ်နေတတ်သလိုပဲ နေတာပါ၊ ဒါပေမင်္ အဲ့ဒါတွေနဲ့ မမကြီးနဲ့ သောတမောင် ခိုးပြေးတဲ့ကိ**ု** ဘာဆိုင်လို့လဲ ... "

ဇဒင်သို့ ၂၅ နာရီအလို ... 🏚 ၂**၇**၉

"ဆိုင်တာပေါ့ သားရယ်၊ အဲဒီလို နေရရှာတဲ့ သမီးကြီး မှာ အားကိုးမြတ်နိုးရာတစ်ခုခုတော့ လိုအပ်တယ်မဟုတ် လား၊ သောတမောင်က ရိုးအေးတဲ့ ကလေး၊ မင်းတို့ သည်းညည်းကိုလည်း ခံရှာတယ်၊ မေမေတို့ ရန်ကုန်မှာ နေနေတဲ့အချိန်တွေကတည်းက ဒီကလေးအကြောင်း မေမေတို့ သိနေတာပဲ၊ သောတမောင်က သမီးကြီးကို နံလို့ ထုံလို့ဆိုပြီး အမြဲ ဂရုစိုက်တယ်၊ သနားငဲ့ညှာတယ်၊ ဘာမဆို ပျာနေအောင် လုပ်ပေးတတ်တယ်၊ ဒီတော့ သောတမောင်ကို သမီးကြီး ချစ်မိရှာတာ သမီးကြီး အလွန်တော့ မဟုတ်ဘူး"

"ဒါဆို ... ဟိုကောင့် အလွန်ပဲ"

"စကားပြော မရိုင်းစမ်းနဲ့ သား၊ သောတမောင် အလွန် လည်း မဟုတ်ဘူး၊ မင်းတို့တွေကြားမှာ မနောကို သူ ချစ်ကြောင်း မပြရဲလို့ ခိုးပြေးသွားတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ မဟုတ်လား၊ သောတမောင်က မိကောင်းဖခင် သားသမီး ပါ၊ မေမေတို့ စိတ်ဆင်းရဲအောင် သူမလုပ်ပါဘူး၊ မကြာ ခင် ဆက်သွယ်လာမှာပါ"

"မေမေက မမကြီးနဲ့ သောတမောင်ကို သဘောတူနေ တာလား" ၂၈၀ 🦚 ပုညခင်

"တမင်သက်သက် ရည်ရွယ်လျာထားခဲ့တာတော့ မဟုတ် ပေမယ့် ဖြစ်လာတော့လည်း လိုလိုလားလား လက်ခံရ မှာပဲလေ၊ ဟိုတစ်ခါ မေမေတို့ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တုန်း မင်းတို့ မမကြီးကိုအိမ်ထောင်ချဖို့ စီစဉ်တဲ့အချိန်ကတည်း က သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ သဲယောစဉ်ကို မေမေ ရိပ်မိခဲ့ ပါတယ်...

"မင်းတို့ မမကြီးက ရိုးသားပြီး မာယာမရှိဘူး၊ ယောက်ျားတွေအကြောင်း ဘာမှမသိဘူး၊ သမီးကြီးကို လည်ပတ်ရှုပ်ပွေတဲ့ ယောက်ျားမျိုးနဲ့ တွေ့မှာ မေမေ သိပ်စိုးရိမ်ခဲ့ရတာ ... ၊

"အဲ့ဒါကြောင့်ပဲ မင်းတို့ ဖေဖေကလည်း သူ့ အထက်အရာရှိရဲ့ သားနဲ့ အိမ်ထောင်ချပေးချင်ခဲ့တာ။ ဟိုလူကလည်း အရည်အချင်းရှိပြီး စိတ်ထားကော ်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲလေ၊ သားတို့ကတော့ ဖေဖေ့ဒ ာက် အရာရှိသားမို့ ဖေဖေနဲ့ မေမေက ခမည်းခမက် တော်ချင် နေတယ်လို့ ထင်မှာပဲ၊ အဲ့ဒီလို မဟုတ်ခဲ့ပါဘူးကွယ်။ သမီးကြီးကို စိတ်ချချင်ရုံသက်သက်ပါ၊ သမီးကြီးက မယူချင်ဘူးဆိုတော့လည်း မေမေတို့ ဖွတ်မတိုက်တွန်း ခဲ့ကြပါဘူး"

အော်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔔 🧔 ၂၈၁

မေမေ့ ဖျောင်းဖျစကားတွေကြောင့် ခက်ထန်နေ သော သီကျူးစိတ်တွေ တဖြည်းဖြည်း ပျော့ပျောင်းလာခဲ့ရပါ သည်။ သို့သော် ချက်ချင်း လက်မခံချင်သေးဘဲ အောင့်သီး အောင့်သက် လေသံဖြင့် ...

"မမကြီးနဲ့ သောတ ယူရင် သားအရှက်ရတာပေါ့ မေမေ၊ သူငယ်ချင်းတွေက သားကို ဝိုင်းလောင်ကြမှာ"

မေမေက သီကျူး ပခုံးကို ပုတ်လိုက်ရင်း ...
"ဒါတွေကို ဂရုစိုက်မနေကြပါနဲ့ သားရယ်၊ ပတ်ဝန်းကျင်
ဆိုတာ ချီးမွမ်း ခုနှစ်ရက်၊ ကဲ့ရဲ့ ခုနှစ်ရက်ပါ၊ နောက်
တော့လည်း သမီးယောက်ဖတွေ ပြန်အဆင်ပြေသွားမှာ
ပါ၊ ဒီလိုကိစ္စမျိုး မေမေ ခဏခဏ တွေ့ဖူးပါတယ်၊
အစပထမတော့ သမီးယောက်ဖချင်း သတ်မယ် ဖြတ်
မယ် တကဲကဲပဲ၊ နောက်တော့လည်း သူတို့လောက်ချစ်တဲ့
သမီးယောက်ဖမျိုး မရှိတော့ဘူး"

"သားလား ့္ ဒီကောင့်ကို ချစ်မှာ ့ု့ "

"ကြည့်နေပါ ့ ကြည့်နေပါ၊ မကြာဘူး ့ မင်းတို့ နှစ်ယောက် ပြန်အဆင်ပြေသွားမှာပါ၊ သောတမောင်က လည်း မဆိုးပါဘူး သားရဲ့၊ မင်း မမကြီးကို ကြင်နာပြီး မင်းတို့ သည်းညည်းခံမယ့် လူမျိုးပါ၊ အသက် လေးငါး

မှညခင် • ာ ဆာ ပြဲတို က်

၂၈၂ 🏠 ပုညခင်

နှစ်လောက် ငယ်တာကိုတော့ စကားထဲထည့်ပြောမနေနဲ့ တော့၊ တချို့ ၁၀ နှစ်လောက် ကွာတာတောင် ယူနေကြ သေးတာပဲ"

သီကျူးက မေမေ့စကားတွေကို နားထောင်ရင်း သောတမောင်ရဲ့ ကောင်းကွက်ကလေးတွေကို ပြန်မြင်ယောင် လာပါသည်။

"မေမေကသာ သဘောတူနေး ဖေဖေက သဘောတူချင်နှ တူမှာပေါ့၊ ဖေဖေ ့ ့ ဖေဖေ့ သဘောကရော ဘယ်လိုလဲ" သီကျူးက လှမ်းမေးတော့ ငိုင်နေသော ဖေဖေစာ ယဲ့ယဲ့ကလေး ပြုံးရင်း ့ ့

> "ဖေဖေ့ သဘောကတော့ မင်းအမေသဘောနဲ့ အတူတူ ပါပဲကွာ ..."

> "ကဲ ့ တွေ့လား သီကျူး၊ ဖေဖေနဲ့ မေမေလည်း သဘောတူပြီ၊ ငါလည်း သဘောတူတယ်၊ မိနီ နင်လည်း သဘောတူတယ် မဟုတ်လား"

"အရမ်းတူတယ် မမဖြူဥ"

"ကဲ တွေ့လား၊ အားလုံးက သဘောတူနေကြခြီ နင်တစ်ယောက်တည်း အိုက်တင်ခံနေတာ ..."

သီကျူးက ဖြူဉကို ဘုကြည့် လှမ်းကြည်ပြီး 🚅 ခမ်းကို ရွဲ့ပစ်လိုက်ရင်း ...

ပုသခင်ခဘေအခြေစီတီတီ

ဇခင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔔 🍎 ၂၈၃

"ဒီကောင်တော့လား ... မင်္ဂလာဆောင်တဲ့ နေ့ကျမှ မျက် နာကို လက်သီးနဲ့ လေးငါးချက်လောက် ထိုးပစ်လိုက် ဦးမယ်၊ ဒါမှ သတို့သား, မျက်နှာ မလှမပကြီးနဲ့ မင်္ဂလာ ဆောင်ရအောင် ..."

0 0 0

BURMESE

ဒော်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 🐞 ၂၈၅

ပြီး ဆံပင်နှင့် အဝတ်အစားတွေကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်အောင် ဆွဲဆန့်ပြုပြင်ပြီး တံခါးသွားဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

"အခန်းဝမှာရပ်နေ့သော သောတမောင်က မနော ကို ပြုံးပြရင်း…

"ညက အိပ်ပျော်ရဲ့လား မမကြီး ... "

"ပျော်ပါတယ် သောတ၊ ပင်ပန်းတာနဲ့ အိပ်ပျော်သွား တာ၊ ခုမှပဲ နိုးလာတော့တယ်"

"ဒါဆို ... မျက်နှာသစ်လေ၊ ပြီးရင် ဘရိတ်ဖတ် သွား စားရအောင်၊ စားပြီးမှ သီကျူးကိစ္စ ဆက်လှုပ်ရှားကြ တာပေါ့ ..."

"ဒါဆို ခဏစောင့်နော်"

"အခန်းရှေ့ဘက် ငါးကန်လေးနားမှာ စောင့်မယ်နော် မမကြီး"

သောတက အခန်းထဲ မဝင်ဘဲ လှည့်ထွက်သွား သည်။ မနောက သောတ ဗိုက်ဆာနေမှာပဲဟု ဆားနာမိကာ စုန်းမဆက်သေးဘဲ ခပ်မြန်မြန် မျက်နှာပြေးသစ်လိုက်သည်။ အဝတ်အစားကတော့ ညကတည်းက အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ် တစ်ခုမို့ လဲစရာမလို။

Monday 6:00 am

မနက် မိုးလင်းသောအခါ မနောက အိပ်ယာနိုးနိုး

ချင်း အိမ်ကိုဖုန်းခေါ်ဖို့ သတိရလာပါသည်။

ညက ဖုန်းကိုပိတ်ပြီး အားသွင်းကာ ဘက်ထရီ နည်းနည်း ဝင်လာသည့်အချိန်မှာ ဖုန်းကိုပြန်ဖွင့်မထားမိတော့ ဘဲ အိပ်ပျော်သွားတာမို့ ဖုန်းက ယခုထက်တိုင် ပိတ်လျက်သား ပင်။

> မနောက ဖုန်းပါဝါကို ပြန်ဖွင့်လိုက်ချိန်မှာ ... "ဒေါက် ... ဒေါက်" တံခါးခေါက်သံကြောင့် မနောက ဖုန်းကိုချထား

> > ပုညခင်စ႒ဆားစ်တိုက်

ပူညခင် ဧသနားစ်တိုက်

MAN JUL

၂၈၆ 🏚 ပုညခင်

မျက်နှာသစ်၊ ခြေ လက် သန့် စင်ပြီးတော့ မနော
က ဆံပင်ကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖြစ်အောင် စုစည်းလိုက်ပြီး
ဖုန်းကို လှမ်းယူကာ အခန်းထဲက ထွက်လာခဲ့ပါသည်။
မနော လျှောက်လာနေတာကို နံနက်ခင်းနေရောင်
ခြည်အောက်မှာ ရုပ်နေသော သောတမောင်က လှမ်းငေးကြည့်
ရင်း ဟန်းနှီးမွန်းသာဆို ဘယ်လောက်ပျော်စရာကောင်းလိုက်
မလဲဟု တွေးမိသွားကာ ပြုံးလိုက်မိပါသည်။
မနောက သောတမောင် အပြုံးကို သတိမပြုမိဘဲ
သောတမောင်ဆီ လျှောက်လာနေဆဲမှာ လက်ထဲက ဖုန်းလေးက

သောတမောင်ဆီ လျှောက်လာနေဆမှာ လက်ထက် ဖုန်းပေးကို အသံထမြည်လာတာမို့ ဆတ်ခနဲ လန့်တုန်ကာ ဝမ်းသာစိတ်လှုပ် ရှားသွားသည်။ မနောက ဖုန်းနံပါတ်ကို ငုံ့ကြည့်ရင်း "ဒါ ... ဒါ ... အိမ်က ဖုန်းပဲ၊ အိမ်ကဆက်တဲ့ ဖုန်းပဲ"

ဟု တုန်တုန်ရင်ရင် ပြောရင်းက မျက်ရည်တွေ

ဝဲလာသည်။

"ကျွန်တော်လည်း နားထောင်မယ်နော်၊ စပီကာ ဖွင့်လိုက်

မယ်"

မနော ခေါင်းညိတ်တော့ သောတက ဖုန်းကို

စပီကာခလုတ်နှိပ်ပြီး ဖွင့်ကိုင်လိုက်သည်။

"ဟဲလို ... မမကြီးလား ... ဖြူဥပါ"

ပုညခစ်စ႒နားစေတိုက်

ဖောင်သို့ ၂၅ နာရီအလို 🔐 👨 ၂၈၇

"ဟယ် ... ဖြူဥ၊ သီကျူးရောဟင် ... သီကျူးရော၊ မေမေ တို့ကော ရောက်ပြီလား ... "

"သိပ်စိတ်မလှုပ်ရှားပါနဲ့ မမကြီးရဲ ... ၊ ဒီမှာ အိမ်သား အားလုံး လူစုံတက်စုရှိပါတယ်၊ သီကျူးလည်း ပြန်ရောက် နေပြီလေ၊ အားလုံးကလည်း မမကြီးတို့ နှစ်ယောက်ကို သဘောတူပါတယ်၊ မြန်မြန် ပြန်လာခဲ့နော် မမကြီး ..."

"ဟင် ့ ဘာ ့ ဘာတွေပြော ့ အွတ် ့ "

မမကြီးက အလန့်တကြားလေး ငြင်းမယ်ပြင်ဆဲ မှာ သောတမောင်က အခြေအနေကို သဘောပေါက်သွားကာ မမကြီးရဲ့ ပါးစပ်ကို အသာအယာ လှမ်းပိတ်လိုက်ပြီး ဖုန်းနား သို့ ငုံ့ကပ်ကာ ...

"ကျေးဇူးပဲ ဖြူဉ၊ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ငါတို့ အမြန်ဆုံး ပြန်ခဲ့ပါမယ်"

ဟု ပြောပြီး ဖုန်းကို ပိတ်ပစ်လိုက်လေသည်။ မမကြီးက နားမလည်နိုင်သည့် မျက်ဝန်းလေးများ ဖြင့် သောတကို မော့ကြည့်လာ၏ ။ သောတက ရွှန်းရီချိုမြသော ချက်ဝန်းများဖြင့် မမကြီးကိုငံ့ကြည့်ရင်း နှတ်ခမ်းပေါ်မှာ လက် သိုးကန့်လန့်ဖြတ် ထိကပ်ပြလိုက်ပြီး မမကြီးရဲ့ ပခုံးလေးနှစ်ဖက် ကို အသာအယာပွေ့လျက် ရင်မှာ အပ်ထားလိုက်မိသည်။

ပုညခင်စ႒ဆုစ်တိုက်

၂၈၈ 🧔 ပုညခင်

အခုတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ရင်ချင်းအပ် ပြီး ရင်ခုန်သံချင်း ခဏလေး ဖလှယ်ပါရစေဦး ... ။ ပြီးမှပဲ ... မမကြီး နားလည်အောင် သေသေချာရှာ ရှင်းပြပေးပါ့မယ် မမကြီးရယ် ... ။ ကျွန်တော် ချစ်သလို မမကြီးလည်း ချစ်နေတယ် ဆိုတာ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ် ... ။

ပညာနှင့်

ပုညခင်စာဒအနေစီတိုက်

nun burnesedassic con